

"காயத்ரி"யின் ஒளி

ஆசிரியர்
Delhi. T. ராகவேந்திரன்
கோயம்புத்தூர்

"கூராயத்ரீ"யின் ஒளி

ஆசிரியர்

டெல்லி T. ராகவேந்திரன்

"PADMALAYA"

G-1/ Marutham Elegance,

171, Chinnammal Street,

K.K. Pudur, Coimbatore - 641 038

Ph : 0422 - 6547418, 98947 09531

Email : traghavendran@yahoo.com

"கூயத்ரீ" யின் ஒளி

ஆசிரியர் : டெல்லி T. ராகவேந்திரன்

© All Rights Reserved

பக்கங்கள் : 160+xx

முதற் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2009

பிரதிகள் : 1000

விலை : ரூ.100 + Postage ரூ.20/-

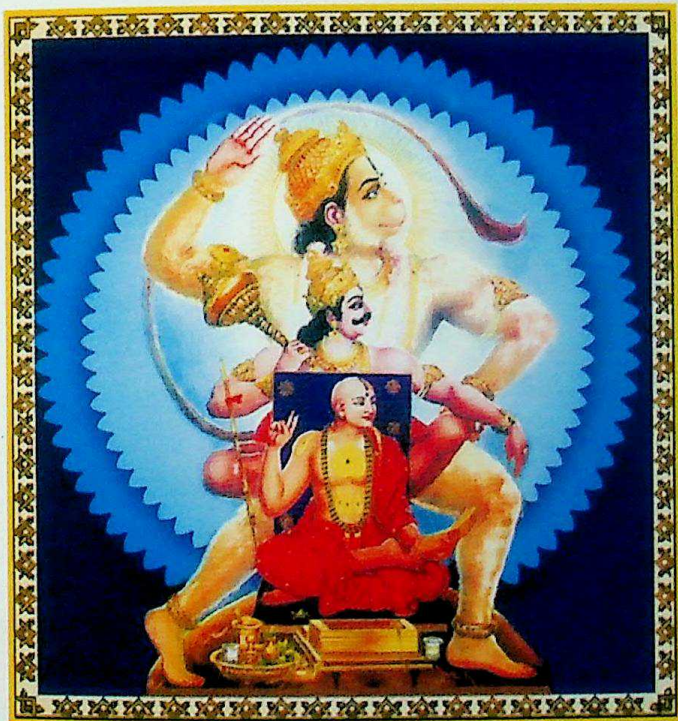
வெளியிடுபவர் : டெல்லி T. ராகவேந்திரன்

புத்தகம் : 'Padmalaya',
கிடைக்குமிடம் G-1/ Marutham Elegance,
171, Chinnammal St,
K.K. Pudur, Coimbatore - 641 038
Ph : 0422 - 6547418, 98947 09531

அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீ சக்தி பிரமோஷனல் லித்தோ பிராசஸ்
54 இராபர்ட்சன் ரோடு, இர. ச. புரம்
கோயம்புத்தூர் - 641 002
தொலை பேசி : 0422 - 2450133

ஸ்ரீமத்ஹனுமத்பீம மத்வாந்தர்கத
ராமக்ருஷ்ண வேதவ்யாஸாத்மக
லக்ஷ்மி ஹயக்ரீவாய நம:

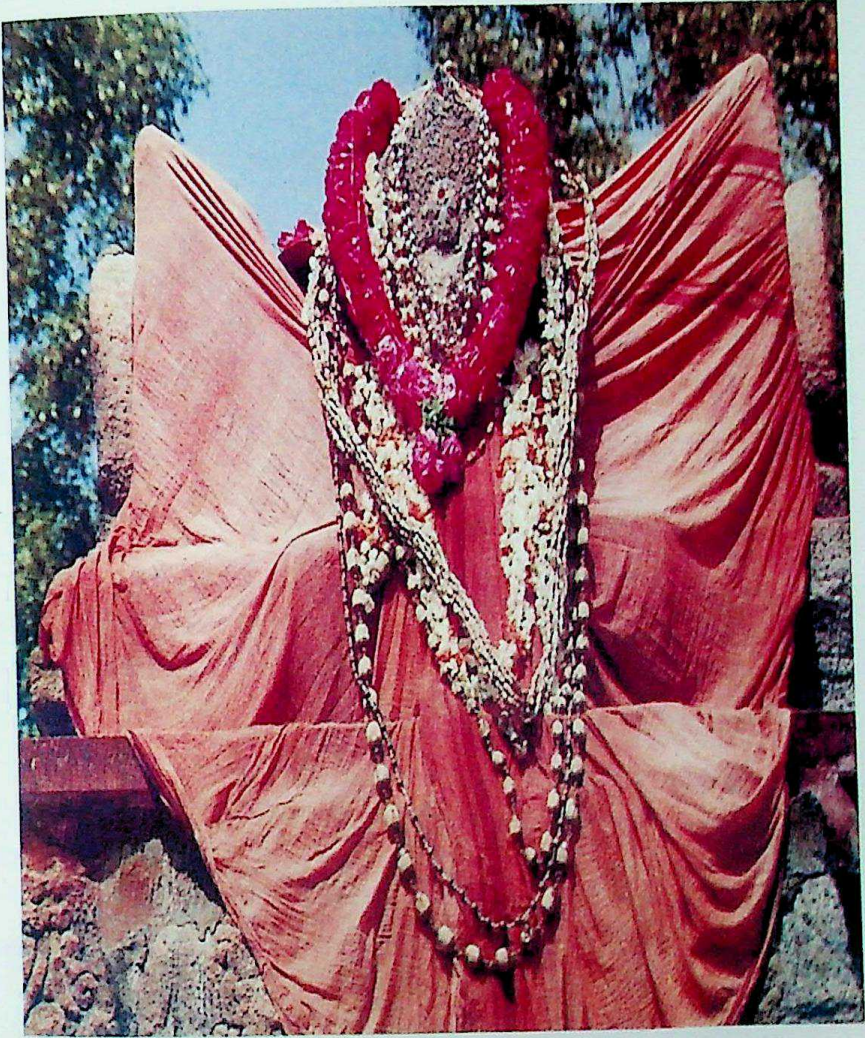
ப்ரதமோ ஹனுமன் நாம
த்விதீயோ பீம ஏவ ச |
பூர்ணப்ரஜ்ஞ த்ரீதியஸ்து
பகவத் கார்யஸாதக: ||

SHRI RAGHOOTAMA TEERTHA

VRINDAVANA, MANAMPOONDI TIRUKKOILUR

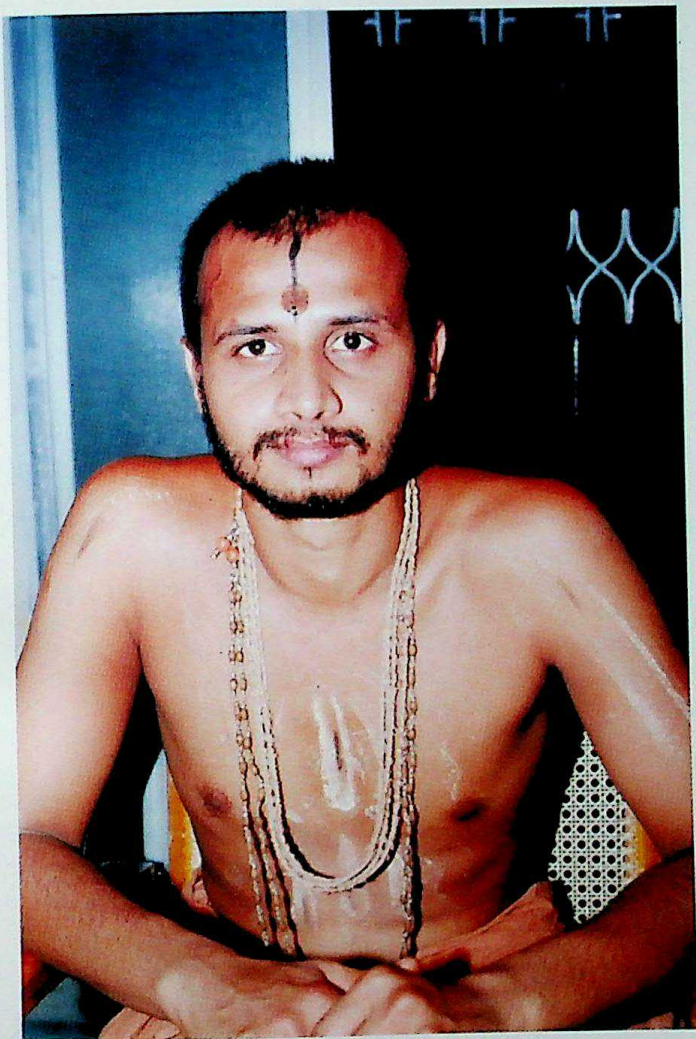
यद्वृंदावन पूर्वतः फलवती धात्रीजगत्पावनी याम्यायांतुपिनाकिनी चळदळो मूर्तित्रयादिष्ठितः
वारुण्यांदिशिवामतः प्रतिकृतौछायाकृता तिंत्रिणी तद्वृंदावनमध्यगो गुरुवरो भूयात्सनः श्रेयसे ॥

ஸ்ரீ ஜகத்குரு மத்வாசார்யரின் மூல சம்ஸ்தானம் ஆன
ஸ்ரீஉத்தராதி மடத்தின் பரம்பரையில், தற்பொழுது பீடாதிபதிகளாய்,
பிரகாசிக்கின்ற, ஞான, பக்தி, வைராக்யமே உருவமாக உள்ள

ஸ்ரீ 1008 ஸ்ரீ ஸத்யாத்மதீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர்

மோத்யதீர்த்தகராப்ஜோத்த ஸத்யாத்ம யதிலேகரம் |
நமாமி அனிஷம் புக்த்யா தத்வஞானார்த ஸித்தயே ||

Shri Bhandarakeri Mutt, Udupi

Sri Bhagavatha Niketana, # 1343, 1st H Main Road,
8th Cross 2nd STAGE, GIRINAGAR, BANGALORE 560085
Phone: 26721527, 26721068, Mobile: 9448381527

'ಹೃದಯವಾಣಿ'

ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವು ವೇದಗಳ ಮಾತಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಕಲ ವೇದಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ಮಧ್ಯೆ ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರಸಿಂಹ ಪುರಾಣ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಃಸಾಮಹಮ್ ಎಂಬ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಗಾಯತ್ರೀ ದುಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ಗುಣಗಾನಮಾಡುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗ ಶಬ್ದವು ಯುಕ್ತವೆ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇದೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇಹದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಸ್ತ್ರೀತ್ವ. ಸದನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ವಾಚಕ ಶಬ್ದ ನಮಂಜಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕುದುರೆಮುಖವುಳ್ಳ ಭಗವಂತನ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವು ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂದು ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸವಿತಾ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ. ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲು 'ದೇವ' ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ. ಭಗವಾನ್ ನಾರಾಯಣನ ಸ್ವರೂಪವು ಭರ್ಗವೆನಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕಾಶ, ಅನಂದ, ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಾದುದರಿಂದ ಭರ್ಗ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತ ಜನರ ಪಾಪವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಆ ರೂಪವು ಭರ್ಗ ಎನಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸ ಬೇಕು. ನಮಗಲ್ಲರಿಗು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ ಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಜಪದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾಪಾನನೇಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತತ್ತ್ವ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಾದ ಟಿ.ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರು 'ಗಾಯತ್ರೀಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ' ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ, ಅವರು ಜನತೆಯ ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ 'ಗಾಯತ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು' ವೀರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲಿ. ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉಪಯೋಗ ಪಡದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಲಿ. ಶಾಸ್ತ್ರ ರುಚಿ ಸೀಲರಾದ ಟಿ.ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ರಚನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ವಾಯು ಗುರುಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೀತಾತ್ರಾರಾಗಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಉಪಾಸ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಮಠ

ಉಡುಪಿ

ಇತ್ಯನೇಕ ಸಪ್ರೇಮ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣೆಗಳು

ಶ್ರೀ ವಿಧ್ಯೇಶ ತೀರ್ಥರು

ஸ்ரீ காயத்ரீ என்பது வேத மாதா என்று பிரசித்தமாயுள்ளது. அதாவது காயத்ரீ மந்திரத்தின் மூலமே அனைத்து வேதங்களும் வெளிப்படையாயின. இப்பேர்ப்பட்ட காயத்ரீ மந்திரத்தினால் அறியப்படுவன் சூர்ய மண்டலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமன் நாராயணனே என்று நரஸிம்ம புராணம் கூறுகிறது. ஆகவே, ஸ்ரீமன் நாராயணனே 'காயத்ரீ' என்று தெரிந்து, காயத்ரீ மந்திரத்தை உபாஸனை செய்ய வேண்டும். பகவத் கீதையில் காயத்ரீ "சந்தஸாமஹம்" என்று வசனத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் 'நானே காயத்ரீ மந்திரம்' என்று கூறியுள்ளான். காயத்ரீ மந்திரத்தால், தன்னுடைய கல்யாண குணங்களை உபாஸிக்கும் பக்தர்களை தான் ரக்ஷணை செய்வதால் பகவானுக்கு 'காயத்ரீ' என்று பெயர். ஆகவே ஸ்ரீமன் நாராயணன் புருஷனாயிருப்பினும் 'காயத்ரீ' என்ற பெண் சொல் பொருத்தமாகிறது. ஏனென்றால் தன் தேகத்திலிருந்தே ப்ரஹ்மா, இந்திரன், அ.:னி முதலிய தேவதைகளை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் அவன் ஸாமர்த்யமே, இதற்குச் சான்று. ஆகையால் 'காயத்ரீ' என்ற வாசகம் பகவானுக்கு மிகவும் பொருத்தமே. மேலும் குதிரைமுகமுள்ள தன்னுடைய ஸ்த்ரீ ரூபத்தினால் பகவான் 'காயத்ரீ' என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறான்.

ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருப்பதால் 'ஸவிதா' என்ற பெயருடையவனாகிறான். ஸ்ருஷ்டி முதலிய காரியங்களைச் செய்வதனால் 'தேவ' என்ற பெயருடையவனாகிறான். பகவான் நாராயணனின் ரூபம் 'புர்க' என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனந்தம், ஞானம் மற்றும் தேஜஸ் (ஒளி) ஆகியவற்றையே தன்னுடைய தேகமாயிருப்பதனால் 'புர்க' என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறான். காயத்ரீ மந்திரத்தை பக்தியுடன் உபாஸனை செய்யும் பக்தர்களின் பாவங்களை சுட்டு பஸ்மம் செய்வதனால், பகவானின் ரூபம் 'புர்க' என்றழைக்கப்படுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட பகவானின் ரூபத்தை

In Public domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy
எப்பொழுதும் தயானம் செய்ய வேண்டும். புகழான் நம்
எல்லோருக்கும் நல்ல புத்தியை ப்ரேரணை செய்யுமாறு அவனிடம்
ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். பிரசித்தமாயுள்ள இந்த 'காயத்ரீ'
மந்திரத்தின் மஹத்துவம், அதை ஜபம் செய்யும் விதிமுறைகள்
மற்றும் ஸந்த்யோபாஸனையின் முக்யத்துவத்தையும், தத்வ
சிந்தனையுள்ள T. ராகவேந்திரன் அவர்கள் 'காயத்ரீ ஒளி' என்ற
புத்தகத்தில் மிகவும் விளக்கமாக நிரூபித்துள்ளார். இந்நூலை
அனைவருக்கும் பயன்பெறும் வகையில் வெளிக்கொணர்ந்ததின்
மூலம் ஜனங்களின் ஹ்ருதய ஆகாயத்தில் 'காயத்ரீ' ஒளி பரவி
அங்கிருக்கும் அஜ்ஞானம் என்ற இருளைப் போக்கடிக்கட்டும். தத்வ
சிந்தனையாளர்கள் இந்நூலை உபயோகப்படுத்தி மேன்மை
அடைவார்களாக. ஸாஸ்த்ர சிந்தனையில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட
T. ராகவேந்திரன், இப்புத்தகத்தை எழுதியதன் மூலம் ஸ்ரீ ஹரி வாயு
குருகளின் ப்ரீதிக்குப் பாத்ரராக அனுக்ரஹிக்குமாறு நாம்
உபாஸிக்கும் மூர்த்தியான ஸ்ரீ ராமசந்திர தேவனிடம்
ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

கோயம்புத்தூர்

22.08.2009

இப்படிக்கு

ஸ்ரீ நாராயண ஸ்மரணகளு

ஸ்ரீ வித்யேஷதீர்த்த

ஸ்ரீ பண்டாரகோரி மடம்

உடுப்பி

(கன்னடத்திலிருந்து தமிழாக்கம், Delhi -T. Ragavendran)

டி.எஸ். ராகவேந்திரன்

எம்.ஏ.பி.எல். அட்வகேட்

விட்டல் விஹார்
45 பாரதி பார்க் கிராஸ் ரோடு-3,
கோயமுத்தூர் 641 011
தமிழ்நாடு

டெல்லி திரு. T. ராகவேந்திரன் அவர்கள் எழுதியுள்ள 'காயத்ரீயின் ஒளி' மற்றும் அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களின் தொகுப்பைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆசிரியர் அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று நம் கோவை மாநகரில் வசிப்பது, தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல பாக்யம் என கருதுகிறேன்.

(2) இந்த புஸ்தகத்தில் இரண்டு பாகங்கள் உள்ளன. முதல் பாகத்தில்

பாகம் 1

1. காயத்ரீயின் மஹிமை
2. காயத்ரீ மந்திரத்தில் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டிய தெய்வம் யாது ?
3. காயத்ரீயினால் பயனடைந்தவர்கள்
4. ஸந்த்யா ரகசியம்
5. ஸந்த்யா விஷயத்தில் பிரமாணங்கள் (ஆதாரங்கள்)
6. ஸ்நானம், குளியல், ஆசமனம் - விவரங்கள்
7. ப்ராணாயாமம்
8. காயத்ரீ சப்தத்தின் விமர்சனம்
9. வ்யாஹ்ருதி விசாரம்
10. காயத்ரீயைப் பற்றி ஸ்ம்ருதிகளின் விளக்கம்
11. காயத்ரீ வர்ணமாலா ஸ்தோத்திரம்
12. ஸந்த்யோபாசனையை புறக்கணிப்பதால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள்

பாகம் 2

13. ஸந்த்யா வந்தனம்

(3) பரவித்யாவில், அதாவது பிரம்ம சூத்திரத்தில் முதல்
அத்தியாயத்தில் முதல் பாதத்தில் 25-வது சூத்திரம் (1-1-25)

ॐ एतद्विद्यायाः शिरो धीः, न,
न्या-पिरीणि विद्यायाः
दि दृष्टिः "

என்று உள்ளது. அங்கு ஸாந்தோக்ய உப நிஷத்தில் 3-12-1
மந்திரத்தில் 'காயத்ரீ' என்ற பதம் காணப்படுகிறது. அந்த ஸப்தம்
'காயத்ரீ' என்ற 24 வர்ணங்கள் (அஷ்டரங்கள்) வருத்தத்தைக் கூறுகிறதா
அல்லது ஸ்ரீ விஷ்ணுவைக் கூறுகிறதா, என்ற சந்தேகத்திற்கு அந்த
'காயத்ரீ' பதம் விஷ்ணுவைத் தான் குறிக்கிறது என நிரூபணம்
செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் அவர் 'காயத்ரீ' பதத்தின்
அர்த்தமாயுள்ள குணங்களின் ஸ்வரூபி என்று நம் மனதை அவரிடம்
சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என உபாசனையின் பொருட்டு
கூறப்பட்டுள்ளது.

" गायत्रि गायत्रि-य" ३३३
[மார் 3.12.1]

எல்லாவற்றையும் விஷ்ணு காப்பாற்றுகிறார். ஆகையால் அவர்
'காயத்ரீ' என்ற பதத்தால் மிக முக்கியமாக கூறப்படுகிறார்.
இம்மாதிரியாக மனதில் ஜபம் செய்து 10,000 வருடங்கள் காயத்ரீ ஜபம்
செய்து விஸ்வாமித்ர முனிவர் அவர்கள் பரமாத்மா காயத்ரீயை குதிரை
வடிவில் (ஹயவதன) தர்சனம் செய்தார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.
விஸ்வாமித்ரர் ஒரு அதிசய சரித்திரத்தை படைத்தவர். அவர்

ஷத்திரியராக சந்திர வம்சத்தில் பிறந்து தன்னுடைய காயத்ரீ ஜப வலிமையால் அதே ஜன்மத்தில் ப்ராமணராக மாறினார். இது அவர் செய்த காயத்ரீ ஜப மஹிமை - வலிமை. இது ஒரு மிக சிறந்த எடுத்து காட்டு

4. காயத்ரீ ஜபத்தை அநேக மதத்தினர் செய்து வருகிறார்கள். ஜீவன், ப்ரஹ்மம் ஒன்று என கூறுகிறவர்கள். ஜீவன் ஆனந்தம் மோக்ஷத்தில் வித்தியாசம் கிடையாது என கூறுகிறவர்கள். எல்லோரும் இந்த காயத்ரீ ஜபத்தை செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் இந்த ஜபத்தால் பயன் உண்டா என ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவர்களுக்கு எந்த பயனும் கிடையாது என்று அநேக ஆதாரங்களினால் தெரிய வருகிறது. இதை நான் அநேக வருஷங்களாக கூறி வருகிறேன். ஆசிரியர் திரு. T. ராகவேந்திரன் அவர்கள் எனக்கு இதை எழுத ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்த இதற்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

5. இந்த காயத்ரீ ஜபத்தால் மிக அதிக பயன்அடைய வேண்டும் என்றால், ஜகத் குரு ஸ்ரீ மத்வாசாரியர் அவர்கள் இயற்றியுள்ள அனுவ்யாக்யானம் என்ற மிக அரிய நூலில் உள்ள இரண்டு ஸ்லோகங்களை கூறிவிட்டு ஜபத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆச்சாரியார் அவர்கள் காயத்ரீ மந்திரத்தின் ஸாரத்தை அங்கு விளக்கி உள்ளார்கள்.

ஸ்லோகம் : 9

(ओतत्वाची होङ्कारो वक्त्यसौ तदुणोन्नाम्
। स एव ब्रह्मशब्दार्थो नारायणपदोदितः ॥ स एव भर्गशब्दार्थो व्याहृतीन् च
भूमतः । भावनाच्चैव सुत्वाच्च सोऽयं पुरुष इत्यपि ॥)

ஸ்லோகம் : 10

॥ स एव भर्गशब्दार्थो व्याहृतीन् च
भूमतः । भावनाच्चैव सुत्वाच्च सोऽयं पुरुष इत्यपि ॥

1) பிரம்மா (பரமாத்மா) 'ஓம்' காரத்தின் அர்த்தம்.

2) ஏனென்றால் அவன் எல்லா விதத்திலும் பூர்ணமானவன் (Res Complete)

- 3) அவன் சுகஸ்வரூபி. அவனிடம் அளவிடமுடியாத (மஹாலக்ஷ்மியால் கூட) ஆனந்தம், இன்பம் உடையவன்.
- 4) அவனை அந்த முன்று வ்யாஹ்ருதிரிகள் கூறுகின்றன. (பூ: பூவ: ஸீவ:)
- 5) 'பர்க' என்று அவன் தான் அழைக்கப்படுகிறான்.
- 6) அவன் தான் முக்கியமாக புருஷன் என்ற பதத்தால் குறிக்கப்படுகிறான்.

6. இந்த புனிதமான காயத்ரீ மந்திரத்தை அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டு ஒரு தடவை கூறினால், அனந்த (infinite) வேதங்கள் பாராயணம் செய்த பயன் அடையலாம். இதை மனதில் கொண்டு ஆசிரியர் திரு. T. ராகவேந்திரன் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு இந்த அரிய புஸ்தகத்தை எழுதியுள்ளார்கள். அன்னார் அவர்கள் தன்னுடைய புகழுக்காகவோ, வருமானம் அடையவோ, இதை எழுதவில்லை. பக்தர்களுக்கு நல்லபடியாக சேவை செய்ய வேண்டும், எல்லோரும் பயன் அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் மிக நேர்த்தியாக எழுதி உள்ளார்கள். வீட்டில் ஸ்வாமியின் விக்ரஹம் அல்லது படம் அல்லது சாலிக்கராமம் எவ்வாறு தவறாது வைத்து இருக்க வேண்டுமோ, அதே மாதிரியாக இந்த புஸ்தக பொக்கிஷத்தை எல்லோரும் வைத்து கொள்ள வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன்.

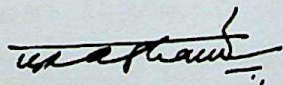
7. அநேகர் சந்த்யா வந்தனம், காயத்ரீ ஜபம் செய்யாமல் இருப்பதற்கு காரணம், அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தை தெரிந்துகொள்ளாததே ஆகும். அவர்களுக்கு கற்பிக்கும் தகுதி உள்ளவர்களும் பலர் கிடையாது. இந்த சூழ்நிலையில் இனிய தமிழில் எல்லோருக்கும் எளிதில் புரியும்படியாக ஆசிரியர் திரு T. ராகவேந்திரன் இந்த புத்தகத்தின் மூலம் மிகப் பெரிய, அரிய பணியை செய்துள்ளார்கள். தமிழ் அறிந்த அனைவரும், அன்னாருக்கு கடமைப்பட்டு இருத்தல் அவசியம் என்பதை உறுதி கூறுகிறேன்.

8. காயத்ரீயினால் பயனடைந்தவர்கள் என்ற தலைப்பில் பல ஆஸ்சர்யமான, வியக்கதக்க மனதை ஈர்க்கும் விஷயங்களை

தந்துள்ளார்கள். அதே மாதிரியாக ஆதாரங்கள் - சந்த்யா விஷயத்தில் - பல உபனிஷதத்துகள், இதர பிராமணங்களை தொகுத்துக் கூறி உள்ளார்கள். மற்றும் ப்ராணாயாமம் என்பது ஒரு மிக மிக முக்கியமான செய்கை. அதனால் ஏற்படும் நன்மைகள் அநேகம். இவைகளை மிக அழகாக விஷ்ணு தர்மோத்தர புராணம், மற்றும் தந்தர்சாரம் என்ற ஆதார நூல்களின் வாயிலாக விளக்கியுள்ளார்கள்.

காயத்ரீ சப்ததின் விமரிசை மிக நேர்த்தியாக செய்யப்பட்டுள்ளது. பாகம் இரண்டில் ஸந்த்யா வந்தனம் குறித்து மிக அழகாக, தெளிவாக, விஸ்தாரமாக சுமார் 30 பக்கங்களுக்கு மேல் விளக்கி, மிகப்பெரிய சேவை செய்துள்ளார்கள். ஏனென்றால் ஸந்த்யா வந்தனம் செய்யாமல் வேறு எந்த சேவை செய்தாலும் அதற்கு அதிக பயன் கிடையாது. எல்லோரும் நல்ல பயன் அடைய வேண்டும். மற்றும் ஸந்த்யா வந்தன மந்திரத்தைப் புரிந்து கொண்டால், எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் புரிந்து கொண்ட வகையாகும் என்ற வாக்கிற்கு எடுத்து காட்டாக, நிருபிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள மிக நேர்த்தியான புஸ்தகத்தை என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு T. ராகவேந்திரன் படைத்ததற்கு நன்றியை தெரிவிக்கும் வகையில், இந்த முகவுரை ஸ்ரீ ஹரிவாயுகளின் பாத கமலங்களில் வினயத்துடனும், பயபக்தியுடனும் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

டி. எஸ். ராகவேந்திரன்
எம். ஏ. பி. எஸ். அட்வகேட்

விரோதி வருஷம்
பாத்ரபத மாதம் சுக்லக்ஷம் ப்ரதமை
வெள்ளிக்கிழமை 21.08.2009

இன்று சந்திர தர்சனம் நாள்.
அந்த தேவதையை பார்க்கும்
போது எவ்வாறு மனதிற்கு
இன்பம், குளுமை, சந்தோஷம்
ஏற்படுகிறதோ, இம்மாதிரியாக
இந்த புத்தகம் அமைந்துள்ளது.

ஸ்வர்கீய ஸ்ரீ K.V. தாந்தோணிராவ் மற்றும் அவருடைய தர்மபத்னி ஸ்ரீமதி பத்மாவதி ஆகிய என் பெற்றோர்களின் மூலம் ஸ்ரீ ஹரி, வாயு, குருக்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

— ஆசிரியர்

ஆசிரியர் முகவுரை

ஜாதி, மத, இன வேறுபாடின்றி அனைவரும் விரும்புவது சுகம். இதை அடைவதற்குப் பல வழிகளில் மனித சமுதாயம் அயராது பாடுபடுகின்றது. சுகம் கிடைத்து விட்டதாக எண்ணும் மறு விநாடியே துக்கம் பின் தொடர்வதைப் பார்க்கிறோம். சுகம் துக்கம் இவை யிரண்டும் நமது அனுபவங்களே. மனிதனின் குணாதிசயங்களைப் பொறுத்து ஒருவனுடைய சுகானுபவத்திற்குக் காரணமாக இருப்பது மற்றவனுக்கு சுகானுபவத்திற்குக் காரணமாக வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. இந்த முரண்பாடாகத் தோன்றும் உண்மைக்கு (Paradox) எப்படி விளக்கம் அளிப்பது ?

சுகம் (அ) துக்கம் இவற்றிற்குக் காரணங்கள் இந்திரியங்களின் விஷயங்களாயிருப்பின், அவை நித்யமில்லாது முரண்பாடு-டையவையாகின்றன. ஏனெனில் இந்திரிய விஷய அனுபவங்கள் ஜீவனுக்கு, 'நான்' 'எனது' என்ற பிரமிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இதையே, ஒரு ஞானியின் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்போமாகில், சுகம் (அ) துக்கம் அவனை பாதிப்பதில்லை. ஏனெனில், 'நான்' 'எனது' என்ற எண்ணத்தை மீறி யாவும் பகவானின் செயல் என்று எண்ணுவார். இந்த மன நிலை (புத்தி) ஒருவனுக்கு ஏற்பட பகவதனுக்ரஹம் தேவைப்படுகிறது. பகவதனுக்ரஹம் எவ்வாறு கிடைக்கிறது? பகவத் ஸ்மரணையின் மூலமே.

அநாதி காலந்தொட்டுப் பாப புண்யங்களின் வசத்தால் கட்டப்பட்ட ஜீவனை பகவத் ஸ்மரணையில் ஈடுபடுத்துவது எப்படி? இது கடினமாயிருப்பினும் அதனுடைய பாதையில் மெல்ல மெல்லச் செல்லும் பொழுது நாளடைவில் பழக்கமாய் விடுகிறது. எந்த ஒரு பழக்கமும், பழகப் பழக நிலைத்து விடுகிறது. அந்தப் பாதை எது என்பதை சாஸ்த்திரங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அவற்றை அறிஞர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள முயல்வதே முதல்படி. நம்மிடையே மத குருமார்களும், சாஸ்த்திரம் அறிந்த

In Public domain. Digitization Mythulakshmi Research Academy
வல்லினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அணுகுவதில் தயக்கம்
காண்பிக்கக்கூடாது. சாஸ்திரங்களின் கூற்று யாது ?

உடலில் உள்ள அசுத்தத்தை தினமும் குளிப்பதின் மூலம்
அகற்றாவிட்டால், அந்த அசுத்தமே நோய்களுக்குக்
காரணமாகின்றது. அது போலவே, தினசரி சேர்ந்து கொள்ளும்
பாவங்களைக் களைய முற்பட வேண்டும். பாவ கர்மங்களைச்
செய்வது மனித இயல்பு.

' தா₃க்ஷிண்யாத்₃ர்த₂லோ₄பா₄த்₃ வா ப₄யாத்₃வா து₃ஷ்டஸங்க்யுதே : |
தயா க்ருதாஸ்ச மே பாபம் குரு மாத்₄வ ரக்ஷணம் ||

— வாயுபுராணம்

பிறரைச் சிறுமைப்படுத்தவோ அல்லது பணம் மற்றும் இதர
சுகசாதனங்களின் மீது பொறாமைக்காகவோ அல்லது மற்றவர்களின்
மீது அச்சத்தினாலோ அல்லது தீயவர்களின் நட்பினாலோ, ஒருவன்
பாவ கர்மங்களைச் செய்ய நேரிடுகிறது. இதை உணர்ந்தபின் அவன்
பாவ மன்னிப்புக்காக, பகவானைச் சரணடைகிறான். பாவம்
செய்தவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய பல தரப்பட்ட நரகங்களை
பாகவதத்தின் ஐந்தாவது அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ ஸுக முனி
விவரித்ததையடுத்துப் பரீக்ஷித் கேட்கிறான்.

' அதுநேஹ மஹாபா₄க₃ யதை₂வ நரகான்னர : |
நாநோக்₃தயாதனான்னேயாத் தன்மே வ்யாக்₂யாதுமர்ஹஸி ||"

ஓ ! ஆச்சார்யரே ! எந்த விதமான செயல்களை மேற்கொண்டால்,
மேற்சொன்ன நரக வேதனையிலிருந்து மனிதன் தப்பித்துக் கொள்ள
முடியும் ?

ஸ்ரீ ஸுகமுனி சொல்கிறார்

' தஸ்மாத் புரைவாஷ்விஹ பாபநிஷ்க்ருதா
யதேத ம்ருத்யோரவி பத்₄யத்யாத் மன:|

தேவாஷஸ்ய த்ருஷ்ட்யா குருலாக்ஷம் யதா
பிஷக் சி கித்ஸேத ருஜாம் நித்யானவித் ||

பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்வதன் மூலம் பாவங்களைக் களைந்து நரகத்திலிருந்து தப்ப இயலும் என்று ஸ்ரீஸுகமுனி கூறுகிறார். நோயை ஆராய்ந்து அறிந்து அதற்குரிய மருந்தைக் குறிக்கும் மருத்துவர் போல, ஒருவன் பாவத்தின் தன்மையை நன்கு அறிந்து அதற்காகக் குறிப்பிட்டுள்ள பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பரீக்ஷித் வினவுகிறான்

'ப்ராயச்சித்தமதேவா பார்த்யம் மன்யே குஞ்ஜர ஸௌசவத் | "

"ப்ராயச்சித்தத்தினால் என்ன பயன் ? யானை நீராடியபின், மண்ணைத் தன் உடலின் மீது மறுபடியும் இறைத்துக் கொள்வது போல, மனிதன் ப்ராயச்சித்தத்தின் பிறகும் மறுதினமே பாவம் செய்ய நேரிடுகிறதே." இதற்கு ஸ்ரீஸுகாசார்யர் பதிலளிக்கிறார்.

ஸ்ரீ ஸுக உவாச :

தபஸா ப்ரஹ்மசர்யேண ஸமேன ச த்யமேன ச |

த்யாகேன ஸத்யஸௌசாப்யாம் யமேன நியமேன ச ||

தேஹவாக், புத்திஜம் தீரா தர்மஜ்ஞா :

ஸ்ரத்த்யான்விதா: |

க்ஷபத்யங்க்யம் மஹத்யபி வேணுகுல்மமிவானல : ||

கேசித் கேவலயா புக்த்யா வாஸுதேவபராயணா: |

அக்யம் துன்வந்தி கார்த்ஸன்யேன நீஹாரமிவ பூஸ்கர : ||

— இதி பாடகவதே |

பொருள் : தபசு, த்யானம், ப்ரம்மச்சர்யத்தின் அனுஷ்டானம், இந்திரிய நிக்ரஹம், தர்மம் செய்வது, பொய் கூறாமை, உடல் மற்றும் மனத் தூய்மை, அஹிம்ஸை, குரு, பெரியவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின் பணிவிடை, விரத அனுஷ்டானம் முதலியவைகள்

மிகக் கொடிய பாவங்களையும் அழிக்க வல்லவை. அடர்ந்த காடும் தீயினால் அழிவது போல, மேற் கூறிய செயல்களினால் பாவங்கள் மறைகின்றன. சிலர் பகவான் வாசுதேவனின் பாத கமலங்களில் சஞ்சலமற்ற பக்தியின் மூலம் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்கின்றனர். பனி சூரியனைக் கண்டு விலகுவதுபோல, அவர்கள், தங்கள் பாவங்களை முழுவதுமாகக் களைய முடிகிறது. மற்றும் சிலர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் பக்தர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதின் மூலம் பாவங்களைக் களைந்து கொள்கின்றனர்.

'யத், ராத்ரயா பாபமகாரிஷம் | மனஸா
வாசு, ஹஸ்தாப்யாம் பத், ப்யாம் உத, ரேண
ஸி, ஸ்னா ராத்ரிஸ்தத, வலும்பது யத்திஞ்ச
து, ரிதம் மயி | இத, மஹம் மாமம்ருதயோனௌ
ஸர்வே ஜ்யோதிஷி ஜ, ஹோமி ஸ்வாஹா ||

— ஸந்த்யோபாஸனை |

பகலில் செய்த தீய செயல்களால் பாவங்கள். குவியாமலிருக்கட்டும். சூர்யனில் இருக்கும் ஆதித்ய பகவானுக்கு இந்த எல்லாச் செயல்களும் அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு சூர்யனுக்கு ஆஹுதி கொடுக்கப்படுகிறது.

காயத்ரீ மந்திரத்தின் மஹிமையை அறியும் பொழுது, காயத்ரீ மந்திரம் சகல பாவங்களையும் அழிக்க வல்லது. அம்மந்திரத்தினால் அழிக்க முடியாத பாவங்கள் ஏதும் இல்லை. ஸந்த்யோபாஸனையின் ஓர் அங்கமான காயத்ரீ மந்திரம் நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கப் படவேண்டிய ஒரு பிராயச்சித்தமாகும். ஸந்த்யோபாஸனையினால், ஞானம் பக்தி மற்றும் வைராக்யம் அதிகரித்து பகவானின் அருளுக்குப் பாத்திரராகி மோட்சத்தையும் அடைவோம்.

இந்நூலைத் தொகுத்து அளிப்பதில், ஸ்ரீபாண்டுரங்காச்சார்ய ஸ்ரீனிவாஸாச்சார்ய வாக்கர் அவர்களின் The Glories of Gayatri என்ற

ஆங்கில புத்தகம், ஸ்ரீ மாஹுஸ் கோபாலாசார்யா வெளியிட்ட 'ஸந்த்யா ரஹஸ்ய' என்ற தமிழ்ப் புத்தகம் மற்றும் மத்வ ஸித்தாந்த பாரதி என்ற (இரு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வருகின்ற) பத்திரிகை முதலியவைகள் எனக்குக் கருவியாக அமைந்துள்ளன. இந்நூல் மாத்வ சமுதாயத்திற்கு மட்டுமின்றி மனித சமுதாயத்திற்கே விழிப்பூட்டுவதாக அமையட்டும் என்ற எண்ணத்தில் தொகுத்தளித்திருக்கிறேன். இந்த ஒரு மிகச் சிறிய சேவையின் மூலம் குர்வந்தர்குத முக்யப்ராணாந்தர்குத - பகவான் லக்ஷ்மீநாராயணன் பிரசன்னமாகட்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்கு எனக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்த என் மனைவி ஸ்ரீமதி லலிதா என்கிற பரிமளாவின் பணி மிகவும் போற்றத்தக்கது.

இந்நூலைப் பரிசீலனை செய்து தமிழ் மொழிக்கு மெருகேற்றிய ஓய்வு பெற்ற பள்ளி ஆசிரியர் ஸ்ரீ C.H. ரகூத்தம ராவ் M.Sc., B.T., கோயம்புத்தூர், அவர்களுக்கு நான் என்றும் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்.

இந்நூலிற்குத் தனது சிறந்த முகவுரையை (Forward) அளித்தமைக்கு ஸ்ரீ T.S. ராகவேந்திரன் M.A.B.L.Advocate (T.S.R) அவர்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் சாதுர்மாஸ்ய வ்ரதம் அநுஷ்டித்து வரும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வித்யேஷ தீர்த்த ஸ்ரீ பாதங்களவர்கள், இப்புத்தகத்தின் ஸேவையைப் பாராட்டி, தனது அநுக்ரஹ வசனத்தை தந்துள்ளார். அவர்களுக்கு என் அனந்த ப்ரணாமங்கள்.

எனது ஆப்த நண்பரும் ஷாஸ்த்ர சிந்தனையுள்ள வருமான ஸ்ரீ குருராஜன், ஆற்றிய உதவிக்கு கடமைப்பட்டவனாயுள்ளேன்.

இந்நூலை குறித்த நேரத்தில் மிக அழகாக அச்சிட்ட திரு. சா.ராஜசேகரன், ஸ்ரீ சக்தி பிரமோஷனல் லித்தோ பிராசஸ் நிறுவனத்தார் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இந்நூலில் குற்றங்குறைகளிருப்பின் எனக்குத் தெரிவிக்கும்படி வாசகர்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

Delhi T. ராகவேந்திரன்

கோயம்புத்தூர்

03.09.09

உச்சரிப்பு முறைகள்

எழுத்து	உச்சரிப்பு	உதாரணம்
க1	Ka	கடவுள், கப்பல்
க2	Kha	தித்திக்க
க3	ḡa	கருடன், கணபதி
க4	gha	கடம் Ghatam
ச1	Cha	சந்திரன் chandiran
ச2	Chha	அச்சம்
ஜ	Ja	ஜடை
ஜ4	Jha	ஜ்ஜ
ட1	ta	பட்டம்
ட2	tta	அட்டகாசம்
ட3	da	உடல், கடல்
ட4	ddha	ட்ட
த1	tha	தரம், தமிழ்
த2	thha	அத்தை, அத்தனையும்
த3	dha	தயவு, தேவர்
த4	dhha	தர்மம்
ப1	Pa	பழம், படம், பண்டிகை
ப2	Pha	பப்படம்
ப3	ba	பயம்
ப4	bha	பானு bhanu
ஸ	Sa	ஸங்கல்பம், ஸோபானம்
ஸ	Ssa	ஸங்கரன், ஸோபானம்
ஷ	sha	ஷண்முகன், ஷோபானம்

பொருளடக்கம்

பாகம் - I

"காயத்ரீ"யின் ஒளி

அத்தியாயம்	தலைப்பு	பக்கம்
1.	'காயத்ரீ' - ஒரு தினசரி ப்ரார்த்தனை	1
2.	'காயத்ரீ' - மந்திரத்தின் ப்ரமாணங்கள்	8
3.	'காயத்ரீ'யினால் பயனடைந்தவர்கள்	14
4.	ஸந்த்யா ரகசியம்	26
5.	ஸந்த்யா விஷயத்தில் ப்ரமாணங்கள்	39
6.	ஸ்நானம் (குளியல்) ஆசமனம்	51
7.	ப்ராணாயாமம்	55
8.	'காயத்ரீ' ஸப்தார்த்த விசாரம்	67
9.	'வ்யாஹ்ருதி' - விசாரம்	81
10.	'காயத்ரீ' பற்றி ஸ்ம்ருதிகளின் குறிப்புரை	89
11.	'காயத்ரீ' வர்ணமாலா ஸ்தோத்ரம்	98
12.	ஸந்த்யோபாசனையைப் புறக்கணிப்பதின் விளைவுகள்	105
பாகம் - II		
13.	ஸந்த்யா வந்தனம் - விதிகள்	111

பொருளுதவி செய்தவர்கள்

- (1) ஸ்ரீ K.R. குருப்பிரசாத், மும்பை
- (2) ஸ்ரீ K.R. கேசவன், மும்பை
- (3) ஸ்ரீ S. ரவீந்த்ரநாத், சென்னை

இவர்களுக்கு, பரமாத்மனைக் குறித்த சரியான ஞானம் மற்றும் அவரில் பக்தி முதலியவைகளை நன்றாக வளர்த்து, பரமாத்மனின் அநுக்ரஹத்திற்கு பாத்ரராகுமாறு ஸ்ரீ ஹரி, வாயு குருகளிடம் ப்ரார்த்தனை செய்கிறேன்.

ஆசிரியர்

॥ हरिः ॐ ॥

" ஸ்ரீமத் தனுமத், பீம-மத், வாந்தர்குத்-
ஸ்ரீ-ராம-க்ருஷ்ண-வேத, வ்யாஸாத்மக-
ஸ்ரீ-லக்ஷ்மீ-ஹயக்ரீவாய நம : "

"காயத்ரீ" யின் ஒளி

அத்தியாயம் - 1

'காயத்ரீ' ஒரு தினசரி பிரார்த்தனை

ஹரி : ஓம்

"ஸ்துதா மயா வரத்யா வேதமாதா |

ப்ரசோத்யந்தாம் பாவமானீ

த்விஜானாம் | ஆயு : ப்ராணம் ப்ரஜாம் பஸ்ம்

கீர்திம் த்ரவிணம் ப்ரஹ்மவர்ச்சஸம் |

மஹ்யம் தத்வா வ்ரஜத் ப்ரஹ்மலோகம் | "

அதர்வவேதம் 19-71-1

வேதமாதா காயத்ரீயைக் குறித்த பிரார்த்தனையே இந்த வேத
மந்திரம்.

வரமளிக்கும் காயத்ரீ தேவீயே | எனது பிரார்த்தனைக்கு
மனமிரங்குவாயாக. அனைத்து அந்தணர்களிடமும் தர்ம சிந்தனையை
வளர்ப்பாயாக. உன் கருணைப்பார்வை இவ்வுலகில் உன்
அடியார்களுக்கு உயர்ந்த பண்பு, புகழ், பெரும்பிறமை, ப்ரஹ்ம
ஞானியைப் போன்று முகத்தின் பொலிவு ஆகியவற்றை அடைவதற்குப்
பேருதவியாக இருக்கும். உயர்வான வாழ்க்கை, மேழிச் செல்வம்,
செல்வச் செழிப்பு இவைகளைத் தந்தருளி, முடிவில் உன் அடியார்களை
விஷ்ணுவின் இருப்பிடமான வைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்று
அருள்புரிவாயாக

ஸம்ஸித்தி₄ம் லப₄தே நர : (கீதா. 18-45)

ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்சய

ஸித்தி₄ம் விந்த₄தி மானவ : (கீதா. 18-46)

தனக்குரிய கர்மத்தில் களிப்பிறும் மனிதன் நிறைநிலை. யெய்துகிறான். தனக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை இறைவனின் பூஜையாக எண்ணிக் கடமையை செய்வதன் மூலம் மனிதன் மோட்சத்தை அடைகிறான்.

உலகில் இறைவன் இருக்கிறான் என்கிற உணர்வுள்ள பல நாடுகளில், இந்தியா (பாரத தேசம்) மிகவும் பழமையானதும் மற்றும் ஆன்மீகத்தில் மற்றவர்களுக்கு முன்னோடியாகவும் விளங்குகிறது. நம் முன்னோர்களில் ரிஷிகள், சந்நியாசிகள் க்ருஹஸ்தர்கள், பிரம்மச்சாரிகள் போன்ற பலர் ஆன்மீக மார்க்கத்திற்கும் தத்துவ சிந்தனைகளுக்கும் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துள்ளனர். சில உயர்ந்த ஜீவர்கள், இறைவனைத் தங்கள் ஹ்ருதய கமலத்தில் நேராகக் கண்டார்கள்; மற்றும் சிலர் வெளியில் கண்டார்கள். இறைவனை காண்பதற்கு அவர்கள் எவ்வித முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்? அவர்களின் வாழ்க்கையின் அணுகுமுறை எவ்வாறு இருந்தது? உயரிய ஞானம், பண்பு, காந்தி, சுகம் மற்றும் மனத்திருப்தி (போதும் என்ற மனம்) இவைகளை எவ்வாறு அடைந்தனர்? தங்களுக்கு விதித்துள்ள கர்மங்களை, பலன் கருதாமல் கடவுளின் பூஜையாக அவர்கள் செய்து வந்ததே இதன் ரகசியம், என்பது இதற்குப் பொருத்தமான பதிலாகும். குறிப்பாக, அந்தணர்கள் தங்களுக்கு, விதிக்கப்பட்டிருக்கும் காயத்ரி உபாஸனை செய்வது ஒரு முக்கிய காரணம் எனலாம்.

' சாதூர்வரண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம்

குண-கர்ம-விபாக₃ஸ:'

(கீதா)

"குணத்திற்கும், கர்மத்திற்கும் ஏற்ப நான்கு வர்ணங்களை நான் படைத்தேன்" என்று க்ருஷ்ண பகவான் பகவத் கீதையில் சொல்கிறார்.

தங்களுடைய இயற்கையான ஸ்வபாவத்தின் படி, பிராம்மண, சூத்ரிய, வைஸ்ய மற்றும் சூத்ர (பணியாளர்) ஆகிய வகுப்பினர்களாவர். முதல் மூன்று வகுப்பினர் 'த்விஜர்கள்' (இருமுறை பிறப்பவர்கள்) எனப்படுபவர்கள். இந்த வகுப்பினர்களில், எட்டு வயது நிரம்பிய அனைத்துச் சிறுவர்களுக்கும் உபநயனம் என்கிற ஆன்மீக ஸம்ஸ்காரம் கட்டாயமாகும். இந்த ஸம்ஸ்காரம் செய்து கொண்டவர்களே 'த்விஜர்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் வேதங்களைக் கற்கத் தகுதி பெறுகின்றனர். இந்தச் சமுதாய பழக்கமானது, இன்றும் மற்றும் வருங்காலங்களிலும் பின்பற்றக்கூடிய ஒன்றாகும்.

உபநயன ஸம்ஸ்காரத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட நான்காவது வகுப்பினர்கள், "பகவானின் நாமத்தைக் கீர்த்தனை செய்வதும் மற்ற மூன்று வகுப்பினர்களுக்கு உறுதுணையாகப் பணிசெய்வதும் கடவுளின் பூஜை" என்று எண்ணுவதன் மூலம் முக்தியடைவதற்குத் தகுதி பெறுகிறார்கள். பகவான் கிருஷ்ணன் கூறியுள்ள படி, தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைக் கடவுளின் பூஜையாகச் செய்பவன் வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டு முக்தி ஸ்தானத்தை அடைகின்றான். வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு எல்லா வகுப்பினர்களுக்கும் போதிய சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கும் பொழுது, ஒருவரை விட மற்றவர் உயர்ந்தவர் என்று எப்படி சொல்லாம்? குஹனின் பணிவிடைகளை ஏற்ற பகவான் ஸ்ரீராமர் மகிழ்ச்சியடையவில்லையா? குயவனான பீமா என்பவனுக்கு மிக உயர்ந்த ஸ்தானமான ஸாயுஜ்ய முக்தியை கொடுத்ததாக வேங்கடேஸ் மாஹாத்மயத்தில் நாம் கேட்கவில்லையா?

" ஸ்வவிஹிதவ்ருத்யா புக்த்யா

புகவத்யாராத்நமேவ பரமோ துர்ம : "

— கீதா-தாத்பர்ய-நிர்ணயம் |

வெவ்வேறு வகுப்பினைச் சார்ந்த மக்கள், தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைக் கடவுளின் பூஜையாக எண்ணி செய்ய

வேண்டும். இதுவே ஒருவர் பின்பற்ற வேண்டிய மிக உயர்ந்த சாஸ்திரமாகும்.

உயர்ந்தவர் - தாழ்ந்தவர் என்ற மனப்பான்மை ஒரு வீண் சிந்தனையே. மற்றும் அவரவர்களின் பலவீனத்தைக் காட்டுவதாகும். அதே மாதிரி அரசாங்கப் பணிகளிலும் நான்கு பிரிவுகள் உள்ளன. திறமை மற்றும் பண்பின் அடிப்படையே இந்த பிரிவுக்குக் காரணம். ஒவ்வொருவரும் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட செயல் செய்வதனால் மட்டுமே கடமையைச் சரிவர ஆற்ற முடியும். முன்னேற்றம் அடையலாம். இல்லையெனில் குழப்பமே மிஞ்சும். இவையெல்லாம் வாழ்க்கையின் உண்மைகள். இப்பொழுது நாம் விஷயத்திற்கு வருவோம்.

ஸந்த்யா-வந்தனம் அல்லது காயத்ரீ-உபாஸனை செய்வதற்கு ஒருவனுக்கு தகுதி அளிப்பதே உபநயன ஸம்ஸ்காரத்தின் (பூனூல்) தனிப்பட்ட குறிக்கோளாகும். மேலும் வேதம், வேதாங்கங்களைக் கற்பது, கற்பிப்பது, யாகங்களைச் செய்வது, மந்திர ஜபம் செய்வது, த்யானம், தபசு, நியமங்களை அனுஷ்டிப்பது முதலியவைகளைச் செய்வதற்கு அதிக சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. காயத்ரீ -உபாஸனை அல்லது ஸந்த்யா- வந்தனம் என்பது மோட்சத்தின் கதவுகளுக்குத் திறவு கோலாகும்.

ஒரு நாட்டை நிர்வகிப்பதும், காப்பதும் ஸந்திரியர்களின் தலையாய கடமையாகும். வியாபாரம், வேளாண்மை, கால்நடை பேணல் முதலியவை வைசியர்களின் கடமையாகும். இவ்வேலைகளைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு மிகுந்த கால அவகாசம் தேவைப்படுவதால், ஜபம், தபசு, வேதங்களைக் கற்பது முதலியவைகளுக்கு அவகாசம் கொடுக்க முடியாமல் போகிறது. பிராம்மண வகுப்பினரால், வேதம் மற்றும் புராணங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள, விரதம், ஜபம், தபசு, த்யானம் முதலிய மதசம்பந்தமான கர்மங்களைச் செய்வதற்கு அவகாசம் ஒதுக்கப்படுகிறது. வேதங்களைக் கற்பதில் தங்களுடைய வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைக் கழிப்பதால், அவர்கள் பகவானின்

கருணைக்குப் பாத்திரமாவதுடன், வியக்கத்தக்க சக்தியும் பெறுகின்றனர்.

காலப்போக்கில், அரசியல் மற்றும் சமூகப் புரட்சிகள், மற்றும் சில தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஆகியவை சில மாற்றங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாயின. இருப்பினும் வேதங்களை மனனம் செய்யும் முறையில் எவ்வித மாற்றமும் இன்றளவும் ஏற்படவில்லை. வேதம் என்ற செல்வம் மிகவும் கவனமாகக் காப்பாற்றப்பட்டு அதன் பாரம்பரியம் மாறாமல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கற்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதனால், அதன் பெரும்பகுதி மறைந்து வருகிறது. அவைகளில் சில கிளைகளே கற்று வரப்படுகின்றன. இது போலேவே, -காயத்ரீ-உபாஸனையும், ஸந்த்யாவந்தனமும் இருக்கின்றன. ஆனால் இதை அனுஷ்டிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிக வேகமாக குறைந்து வருகிறது.

ஸந்த்யா- உபாஸனை எவ்விதம் நமக்குக் கிடைத்தது என்பதைக் கீழ்வரும் வாक்யம் விளக்குகிறது :-

"யாவந்தோ₁ஸ்யாம் விகர்மஸ்த₂ா :

ப்ருதி₂வ்யாம் பூலிஸா த்₃விஜா :|

தே₁ஷாம் பாவித்ரயஸித்₃த்யர் தம்

ஸந்த்யா ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்பூவா || "

(ஸந்தியாபா₄ஷ்யம்)

அறியாமையினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மங்களை மீறும்பொழுது, பிராம்மணர்கள் பாவிகளாக ஆக நேரிடுகிறது. அவர்களது பாவங்களை நீக்கிப் புனிதப்படுத்தி அவர்களை உயர்த்துவதற்கு நான்முகன் (ப்ரஹ்மா) மிகுந்த கருணையினால் சுலபமாக அன்றாடம் செய்யத்தக்க பழக்கத்தை, அதாவது ஸந்த்யோபாஸனையை ஸ்ருஷ்டி செய்தார்.

வாழ்நாள் முடியும் மட்டும் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு தினசரி கர்மம் ஸந்த்யாவாகும். எட்டு வயதிற்குள் ஒரு பாலகனுக்குச் செய்யப்படும் உபநயனம் எனும் சடங்கு சந்த்யாவைச் செய்வதற்கு அவனுக்குத் தகுதியளிக்கிறது. அவன் பிரம்மச்சாரி (வடு) என்றழைக்கப்படுகிறான். தற்காலத்தில் இந்த வயது வரைமுறையை மீறி, திருமண வயது வருவதற்கு முன் இந்த ஸம்ஸ்காரத்தை செய்கின்றனர். இது மிகவும் தவறான செயலாகும். இதை அவ்வளவு தொலைவிற்குக் கொண்டு செல்லலாகாது. இதன் பிறகு இரண்டாவது நிலை, திருமண வாழ்க்கை (க்ருஹஸ்தாஸ்ரமம்). குடும்பத்தில் இருந்து கொண்டே வைராக்ய வாழ்க்கையை அனுஷ்டிப்பது முன்றாவது நிலை. குடும்ப வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்வது நான்காவது நிலை. அதாவது சந்நியாஸம் மேற்கொள்வது, எந்த நிலையில் ஒருவன் மாறினாலும், தினசரி செய்யப்பட வேண்டிய சந்த்யா காயத்ரீ உபாஸனை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும். கீழ்வரும் ஸ்லோகம் இதை விளக்குகிறது :-

'மௌஞ்ஜீ-புந்த்நமாரச்ய
ஸாயம் ப்ராதஸ்ச காலயோ:
மாத்யானே சபி ச கர்த்வயம்
யாவத்ப்ராணவிமோக்ஷணாத். ||'

(ஸந்த்யாபூஷ்யம்)

பிரம்மச்சாரி நிலையிலிருந்து வேறு எந்த நிலைக்கு மாறினாலும், தினசரி முன்று காலங்களிலும், வாழ்நாள் முடியும் மட்டும் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது இந்தக் கர்மம். தினசரி அனுஷ்டிக்க அவசியமில்லாத சில ஆன்மீக கர்மங்களை வேண்டுமானால், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால், தற்காலிகமாக விடுவதோ அல்லது தள்ளிப்போடுவதோ செய்யலாம். ஸந்த்யா உபாஸனை என்பது ஒரு கட்டாய கர்மமாகும். தினசரி முன்று முறை செய்யப்பட வேண்டியது என்று சாஸ்திரங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள இக்கர்மத்தை எக்காரணத்திலும் புறக்கணிக்கக்கூடாது. வாழ்க்கையில் அன்றாடம் செய்யும் மற்ற

செயல்களின் நேர அவகாசத்தைக் காட்டிலும் சந்த்யா உபாஸனையின் நேர அவகாசம் குறைந்ததே.

நேர அவகாசம் எத்தனை முறை காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபிக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. 'ஸந்த்யா' என்பது ஒரு நிகரற்ற (இணையற்ற) உபாஸனை / ஜபம் / மற்றும் பிரார்த்தனை என்று நம் முன்னோர்களால் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதை அனுஷ்டிப்பது ஒருவரின் அவசியமான கடமையாகும்.

அத்தியாயம் - 2

'காயத்ரி' மந்திரத்தின் ப்ரமாணங்கள்

இந்த முன்னுரையில், காயத்ரி என்பது வழக்கமான நிகரற்ற ஒரு தினசரி பிரார்த்தனை என்று வலியுறுத்தியுள்ளோம்.

ஆனால் இதைச் செய் என்று நமக்கு யார் சொன்னது? பிரார்த்தனை செய்யப்பட வேண்டிய தெய்வம் எது? இதை அனுஷ்டித்துப் பலன் பெற்றவர் இதற்கு முன்னோ அல்லது தற்காலத்திலோ இருந்திருக்கிறார்களா? அல்லது நாம் தான் முதலில் இதைப் பரீக்ஷித்து பார்ப்பவர்களா? உபநயனம் ஆகிய சிறுவர்களின் மனதில் இவை போன்ற பல ஆர்வம் மிகுந்த நடைமுறைக்கு ஒத்த கேள்விகள் அடிக்கடி வருகின்றன. இவை போன்ற கேள்விகளுக்கு, நம் முற்கால ரிஷிகள் விடையளித்துள்ளனர். பதில்கள் கேள்விகளுக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

வேதங்களே ஸந்த்யாகர்மத்தை விதித்துள்ளன.

"அஹரஹ : ஸந்த்யாமுபாஸீத |

ப்ராதருத்தாய ஸந்த்யாமுபாஸீத |

ய : ஸந்த்யாமுபாஸதே, தஸ்யைவ

ஸமுபாஸதே "

(ருக், வேதம்)

சந்த்யா- உபாஸனையை தினசரி அனுஷ்டிக்க வேண்டும். காலை, மதியம், மற்றும் சாயங்காலங்களில் இதை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். யாரொருவர் இதை அனுஷ்டிக்கிறாரோ அவர் மிகவும் உன்னதமான பிரார்த்தனை செய்தவர் என்று கருதப்படுவார். அதாவது பிரம்மோபசனை அவர் செய்தார் என்று சொல்லலாம். இது வேதங்களின் கட்டளை

இதற்காக வேதங்களை ஏன் ஒப்ப வேண்டும் என்கிற வினா (கேள்வி) இந்நிலையில் எழுகிறது. இதற்கு பதில் பின்வருமாறு :

மனிதனின் புலன்களுக்கு (இந்திரியங்களுக்கு) எட்டாத தர்மம் / அதர்மம் ; பாவம் / புண்யம் ; ஸ்வர்க்கம் / நரகம் ; தேவதைகள் / கடவுள் ;

முதலிய விஷயங்களில் வேதங்களே உத்தமமான ப்ரமாணம் என்று நம் முன்னோர்களான ஞானிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தெரிந்து கொள்வதற்கு (அறிவதற்கு) ஒரு நம்பத்தகுந்த மூலம் வேதங்கள். அவை எக்காலத்திலும் உள்ளவை.

அவைகள் ஓர் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டவை அல்ல. தர்மம் / அதர்மம் என்பவை புலன்களின் பார்வைக்கு எட்டாதவை மற்றும் தர்க்கத்தினாலும் யூகத்தினாலும் அறிய முடியாதவை.

' நேந்த்₃ரியாணி நானுமானம்

வேத₃ாஹ்யைவைனம் வேத₃யந்தி |

(கடே₂பநிஷதம்)

' தெய்வீக விஷயங்களை, மனித அறிவினாலோ அல்லது தர்க்கவிதிகளாலோ அறிய முடியாது. வேதங்கள் மட்டுமே இவற்றைத் தெரிவிக்கின்றன.

அறிவிற் சிறந்த மனிதர்கள் பொதுவாகச் சரியான முறையில் பாகுபாடு படுத்திப் பார்க்கும் திறன் பெற்றிருப்பர். ஒருவர் யூகிப்பது மற்றொருவருக்குச் சம்மதமில்லாமல் இருக்கலாம். வேறொருவர் நேர் எதிராக யூகம் செய்யலாம். இம்மாதிரியாக யூகம் செய்யப்பட்ட விஷயம் நிலை நிறுத்தவோ அல்லது புறக்கணிக்கவோ முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, மனித சமுதாயம் சரியான வழி தெரியாமல் தத்தளிக்க நேரிடுகிறது. தெய்வீக விஷயங்களில், பகுத்தறிவோ அல்லது யூகமோ விவரமறிந்த ஒருவரைத் திருப்தி செய்ய முடிவதில்லை . ஆகவே இவைகளை ஆதாரபூர்வமான மூலம் என்று எண்ணுவதற்கில்லை.

தர்க்கம், பகுத்தறிவு, யூகம் இவைகள் ஸ்வதந்தரப்ரமாணங்கள் அல்ல. தர்க்கஸாஸ்த்ரம் ஒரு முடிவை உணர்த்த வேண்டுமானால், லௌகீக விஷயங்களில் ப்ரத்யக்ஷத்தின் ஸஹாயமும், ஆத்மாஸம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் வேதங்களின் உதவியும் அதற்கு தேவைப்படுகின்றன.

'ந ச அனுமானாதீனாம் ஆக்யமம் வினா

ப்ராமாண்யம் த₁த₂கே₃சரத்வாத்'

(விஷ்ணுதத்வவிநிர்ணயம்)

'தர்மம், அதர்மம் முதலியவைகள் ப்ரத்யக்ஷத்திற்குரிய விஷயங்களல்ல. ஆகவே, வேதங்களின் உறுதுணையில்லாது ஒருவருடைய பகுத்தறிவு ப்ரமாணமாகாது.'

'ப்ரத்யஅக்ஷாக்யம-மாஹாத்ம்யாத₃னுமானம் ப்ரமாணதாம் |

யாதி நைவான்யத₂ா தஸ்ய நியதத்வம் க்வசித்ப₄வேத் ||'

(வி.த. நிர்ணயம்)

'தர்க்கம் ப்ரமாணமாக வேண்டும் என்றால், இந்திரியங்களின் அனுபவமோ அல்லது வேதங்களோ உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல், கற்பனையின் மீது எழுதப்படும் தர்க்கம் வலுவில்லாததாகும்.'

'ந ச பௌருஷேயேண வாக்யேன தத்சித்தி₄ :

அஜ்ஞான விப்ரலம்புயோ : ப்ராப்தே:'

(வி.த. நிர்ணயம்)

'எந்த ஒரு மனிதனும் முழுமை பெறாமலும் மற்றும் தன்னலமுள்ளவானவாகவும் இருப்பதனால், மனிதனுடைய அபிப்ராயத்தாலும் வார்த்தைகளாலும் தர்மம் முதலியவைகளை நிலைநிறுத்த முடியாது!'

'ந ச த₁த₂ர்த₂த்வேன ஸர்வஜ்ஞ : கல்பேத

அன்யத்ராத்த்ருஷ்டஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய கல்பனம்

தஸ்ய அவிப்ரலம்புகத்வ-கல்பனம் தஸ்ய தத்க்ருதத்வ-கல்பனம் |

சேதி கல்பனாகௌரவப்ராப்தே : '

(வி.த. நிர்ணயம்)

ஒருவருடைய வார்த்தைக்கோ அல்லது எழுத்திற்கோ ப்ராமாண்யத்தை ஏற்க வேண்டும் என்றால், அம்மனிதன் குறைவற்ற

மற்றும் முழுமையான ஞானம் உள்ளவன் என்றும், ஏமாற்றும் எண்ணம் இல்லாதவன் என்றும் மற்றும் அவனே அதை எழுதியவன் என்றும் பலவற்றைக் கற்பனை செய்ய நேரிடுகிறது. இப்படி ஒரு கோட்பாட்டை முடிவு செய்வதற்குப் பல யுகங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிவருவது, கல்பனா கௌரவம் என்ற தோஷமாகும். அக்குறை வருவதால், வேதங்கள் பௌருஷேயம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது.

'யஸ்ய தெள நாபிமதௌ நானௌ ஸமயீ

ஸமயப்ரயோஜனாபூவாத் '

(வி.த. நிர்ணயம்)

இக்காரணங்களால், எந்த ஒருவருக்கு தர்மமும், அதர்மமும் ஏற்க முடியாதவையோ அவர் ஒரு ஸமயாவாதியே ஆக மாட்டார். அவருக்கு ஸமயத்தின் பலன் கிடைக்காது போய் விடும். ஆதலின் வேதங்களின் அடிப்படைத் தன்மை யாதெனில் :

'அகர்த்ருகத்வ-ப்ரஸித்திமத்த்வம் வேதத்வம் '.

எந்த வாக்கியத்தொகுதிக்கு 'இயற்றியார் இவர்' என்று ப்ரஸித்தி இல்லையோ, அத்தகைய வாக்கிய தொகுதியே வேதம் எனப்படும்.

அதாவது வேதங்களுக்கு ஆசிரியர் உண்டு என்பதற்கோ அல்லது வேதங்கள் அப்ரமாணமானவை என்பதற்கோ சான்று ஏதும் இல்லை. "ஸ்ருதத்வாத் ஸ்ருதி:- ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவரால் கேட்கப்படுவதால் இவை 'ஸ்ருதி' என்றழைக்கப்படுகின்றன. இந்த ஸ்ருதிக்கு ஆசிரியர் எவரும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இக்காரணங்களால், தர்மம், பகவான் முதலிய விஷயங்களுக்கு அதிகாரபூர்வமான ஒரே மூலம் வேதங்களே.

தர்மத்தின் பொதுவான விளக்கத்தை ஸ்ரீமத் பாகவதம் கீழ்வருமாறு விளக்குகிறது.

'வேதப்ரணிஹிதோ தர்ம: அதர்மஸ்த்தத்விபர்யய':

(ஸ்ரீமத், பாகவதம்)

'வேதங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டியவை என்று விதித்துள்ளவை தர்மம் ; விலக்கப்பட வேண்டியவை என்று விதித்துள்ளவைகள் அதர்மம், என்று ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வேதங்களில் விதித்துள்ள காம்ய கர்மங்களைத் தகுதியுள்ளவன் செய்யும் பொழுது பெரும்பாலும் அவைகளில் குறிப்பிட்டுள்ள பலன்கள் கிடைத்துவிடும். ஒருகால் பலன் கிடைக்கவில்லையெனில், குற்றம் வேதங்களினுடையது அன்று. அவற்றைச் செய்பவரின் தகுதியிலும் மற்றும் செய்த முறையிலும் உள்ள குறைகளே காரணமாகும். இதுவே நம் முன்னோர்களின் அனுபவம். பாரத தேசத்தில் கன்னியாகுமரியிலிருந்து இமயம் வரை வேதங்களில் விதித்துள்ள செயல்பாட்டு முறைகள் பழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் உள்ள வேத மந்திரத்தின் தனிச்சிறப்பிற்குக் காரணமான நான்கு காரணிகள் பின்வருமாறு :-

ரிஷி: யாராலும் எழுதப்படாத வேதத்தைக் கண்டுணர்ந்த ரிஷியின் பெயர்

தேவதா மந்திரத்தில் துதிக்கப்பட்ட தேவதையின் பெயர்

சுந்த₃ஸ் மந்திரத்தில் உள்ள எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை

விநியோக : பிரயோகிக்கும் விதம்

ஸந்த்யா-உபாஸனையில் வரும் முதல் மார்ஜன மந்திரத்தில் இதை பார்க்கலாம்.

ரிஷி : ஸிந்து₄த்₃வீபருஷி :

தேவதா ஆபோதே₃வதா

சுந்த₃ஸ் அனுஷ்டுப் சுந்த₃ :

விநியோக₃ : மார்ஜனே விநியோக₃ :

இதுவே 'ருஷ்யாதி₃ - சதுஷ்டயம்' என்றழைக்கப்படும்.

இதனால் காயத்ரீ ஜபம் ஒரு மிக உயர்ந்த ஆன்மீகச் செயல் என்ற அறியமுடிகிறது. ஆயினும், இதனை அனுஷ்டிப்பதன் மூலம் யாராவது பயனடைந்துள்ளனரா என்று அறிய, மந்திரத்தால் பயனடைய விரும்புவரின் மனதில் சந்தேகம் எழுகிறது.

பயனடைந்தவர்களைப் பற்றி அறிந்தபின் தினசரி ஸந்த்யோ பாசனை செய்வதில் நம்பிக்கை பன்மடங்கு அதிகரிக்கும்.

"பஹுவக்தஸம்வாதாதே₃வ

த₃ார்ட₄ய-ஹேதுத்வாத் "

(வி.த. விநிர்ணயம்)

அம்மாதிரி மனிதர்கள் பலர் இருப்பின், அதுவே துணைபுரியும் ஆதாரமாக விளங்கி, புதியவர்களுக்கு ஸ்திரமான நம்பிக்கையை வளர்த்து, சாதனையை ஆரம்பிக்க உதவுகிறது. சரி. அம்மாதிரி பயனடைந்த மனிதர்களுள் சிலரைப் பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்திலே பார்ப்போம்.

அத்தியாயம் - 3

காயத்ரீயினால் பயனடைந்தவர்கள்

'ஸ்ருங்கி' யின் சக்தி : 'காயத்ரீ' மந்திரத்தால் சக்தி அடைந்தவர்களுள் முதலில் நம் நினைவிற்கு வருபவன் 'ஸ்ருங்கி' என்கிற பத்து வயது பாலகன், 'ஸ்மீகர்' என்கிற ரிஷியின் மகன். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் முதல் ஸ்காந்தத்தின் முடிவில் இவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் வந்துள்ளன. குரு வம்சத்தில் மஹா பாரதயுத்தத்திற்குப் பிறகு பாண்டர்வர்களின் ஒரே வாரிசான அர்ஜுனனின் பேரன் 'பரீக்ஷித்' சக்ரவர்த்தியாக இருந்தான். ஒருமுறை 'பரீக்ஷித்' அரசன் வேட்டையாட சென்றான். வேட்டை முடிந்து திரும்பும் பொழுது மதிய வேளையாதலால், மிகவும் தாகம் உண்டாயிற்று. நீரைத்தேடி வரும்பொழுது சந்நியாஸிகளின் ஆஸ்ரமங்கள் புலப்பட்டன. ஓர் ஆஸ்ரமத்தை அணுகி நீர் கேட்க, பதிலேதும் வராததால் சற்று உள்ளே சென்று பார்க்க அங்கு ஒரு ரிஷி (ஸ்மீகர் என்ற பெயர்) பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்து நிஷ்டையில் இருக்கக் கண்டான். பரீக்ஷித் உரத்த குரலில் நீர் கேட்டான். ரிஷி நிஷ்டையில் (த்யானம்) இருந்ததால் பதில் கிடைக்கவில்லை. இதைக் கண்ட பரீக்ஷித் பொறுமையிழந்தவனாய் சினம் (கோபம்) கொண்டான். அந்த ஆஸ்ரமத்தில் அவனுக்கு நீர் கிடைக்கவில்லை. பிராம்மணர்கள் தன்னுடைய அரண்மனைக்கு வந்தால் அவர்களை கண்ணியமாக உபசாரம் செய்வதையும், ஆனால், தான் அவர்களது ஆஸ்ரமத்திற்கு வரும் பொழுது புறக்கணிக்கப்படுவதையும் கண்டு, மிகுந்து வெறுப்படைந்தான்.

அதே மனநிலையில், சுற்றும் முற்றும் பார்வையைச் செலுத்தியவனாய், அங்கு ஒரு பாம்பு இறந்து கிடப்பதைப் பார்த்தான். பொறுமையிழந்து, மற்றும் குழப்பமடைந்தவனாய், அந்தப் பாம்பை ஸ்மீக ரிஷியின் கழுத்தில் மாலையாக அணிவித்துத் தன் ராஜ்யத்திற்குப் புறப்பட்டான். சிறிது நேரம் கழித்து அங்கு வந்த சில சிறுவர்கள், ரிஷியின் கழுத்தில் இருந்த பாம்பைக் கண்டு அருகில்

விளையாடிக் கொண்டிருந்த ஸ்ருங்கியிடம் இச்செய்தியைத் தெரிவித்தனர். ஸ்ருங்கி ஓடோடி வந்து தந்தைக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தினால் மனவேதனையடைந்தவனாய், கோபத்தினால் தன் நிலையிழந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா பரந்தாமத்திற்குச் சென்ற பின் பிராம்மணர்களுக்கு இந்த அவலநிலை ஏற்பட்டதை நினைத்து மிகவும் வேதனைப்பட்டான். அச்சிறுவன் தன் தந்தையின் அவமானத்திற்குக் காரணமான அந்த அரசன் தண்டனைபெறத் தகுதியுள்ளவன் என்று எண்ணலானான். உடனே, தர்பைப் புல்லையும், நீரையும் கையில் எடுத்து, சில சடங்கு முறைகளைச் செய்து அவன் சாபம் இட்டது ஓர் ஆயுதத்தினால் தாக்கியது போல் இருந்தது.

"கௌஸிக்யாம் வார்யுபஸ்ப்ருஸ்ய

வாக்யஸ்தரம் விஸஸர்ஜ ஹ"

(பாகவதம்)

"இன்றிலிருந்து ஏழாவது நாள், பரீக்ஷித் ராஜா 'தக்ஷகன்' என்ற பாம்பினால் தீண்டப்பட்டு இறக்கட்டும்" என்பதே சாபம்.

சிறிது நேரம் கழித்து ஸ்ருங்கியின் குரலைக் கேட்ட தந்தை ஸமீக ரிஷி நிஷ்டையிலிருந்து விழித்துத் தன்மகனின் மூலம் நடந்ததை அறிந்து, கலிபுருஷனையே தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்த உயர்ந்த ஜீவனான சக்ரவர்த்தி பரீக்ஷித் ராஜனுக்கு ஸ்ருங்கி அளித்த சாபத்திற்காகத் தன் மகனைக் கண்டித்தார். தன்னிடம் தெய்வீக சக்தி இருப்பினும், மகன் அளித்த சாபத்தை பயனற்றுப்போகச் செய்யவில்லை. ஆனால் சாபத்தின் விஷயத்தைப் பரீக்ஷித் ராஜனுக்கு செய்தியாக அனுப்பினார்.

பரீக்ஷித் ராஜன் தன் அரண்மனைக்குத் திரும்பும் வழியில் தான் செய்த செயலைக் குறித்து மிகவும் மனம் வருந்தினான். த்யானத்தில் இருந்த ரிஷியை அவமானம் செய்தது ஒரு மஹாபாவம் என்று உணர்ந்தான். இதற்குத் தகுந்த பலனை அடைய வேண்டிவரும் என்றும் எண்ணினான். அன்றைய தினமே, ஸ்ருங்கி அளித்த சாபத்தின் செய்தி

ராஜனுக்குத் தெரிய வந்தது. ஸ்ருங்கி என்ற பாலகன் அளித்த சாபத்தைக் கேட்டு ராஜன் அவன் மீது கோபிக்கவில்லை. மாறாக ராஜ்யத்தைத் தன் மகன் ஜனமேஜயனுக்கு அளித்துவிட்டு, கங்கை நதியின் கரையில் ஏழு நாட்களையும் கழிக்கப் புறப்பட்டான். செய்தி அறிந்த பல அரசர்களும், ஞானிகளும், முனிவர்களும் கங்கை நதீ தீரத்தை வந்தடைந்தனர். பகவான் வேத வ்யாஸரும், அவருடைய மகன் ஸுக முனியும் அங்கு வந்தனர். பரீக்ஷித் ராஜன் ஸுக முனிவரிடம் ஏழு நாட்களும் பக்தியுடன் ஸ்ரீமத்பாகவதம் (புராணம்) கேட்டு ஏழாவது நாள் முடியும் தருவாயில், தேவலோக சர்ப்பமான 'தக்ஷகன்' மாறுவேடத்தில் பிராம்மணனாக ரிஷிகள் மத்தியில் நுழைந்து பின் சிறு புழு உருவத்தில் ஒரு பழத்தில் நுழைந்தான். ஸுக முனி அப்பழத்தைப் பரீக்ஷித்துக்குக் கொடுக்க, தக்ஷகன் பரீக்ஷித்தைத் தீண்ட பரீக்ஷித் தனது பூத உடலைத் துறந்தான். இது பாகவதத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

'ஸ்ருங்கி' என்ற பத்து வயது நிரம்பாத அந்த ரிஷி குமாரனின் சாபத்தைத் தந்தையான ஸமீக ரிஷியும், தமக்கு ஸாமர்த்யம் இருந்தும் ரத்து செய்யவில்லை. ஏன்? பரீக்ஷித் ராஜனும் சாதாரண மனிதனல்லன். தான் சுபத்ரையின் கர்ப்பத்திலிருக்கும் பொழுது, அஸ்வத்தாமாச்சாரியார் எய்த ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தினிடமிருந்து பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் காப்பாற்றப்பட்டவன், மற்றும் கலி புருஷனை ஸம்ஹாரம் செய்யவும் துணிந்தவன். இப்பேர்ப்பட்ட சக்தி பெற்ற பரீக்ஷித் சிறு பாலகன் அளித்த சாபத்தை எதிர் கொள்ள ஏன் முடியவில்லை? சாக்ஷாத் நாராயணனின் அவதாரமான வேதவ்யாஸ பகவானும், இந்தச் சிறு பாலகன் செய்த ஸாபத்தை முறியடிக்கவில்லையே. ஏன்?

குத்ரனின் அவதாரமான ஸுக முனிவரும் ஸ்ருங்கியின் சாபத்திற்கு பிராயச்சித்த ரூபமாக பரீக்ஷித்திற்கு நற்கதி கிடைக்கவே ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை ஏழு நாட்களும் ஸ்ரவணம் செய்யக் கூறுகின்றார். இதனால் நாம் அறிவது என்ன? சிறுவனின் சாபத்தை நிறைவேற்ற தேவலோகத்துப்பாம்பான 'தக்ஷகனும்' உறுதுணையாக இருந்து,

அப்பாலகனிடம் உள்ள சக்தியை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது அன்றோ? இச்சக்தி அவனுக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது? பத்து வயது ஆன அந்தப் பாலகன், உபநயனம் ஆன எட்டு வயது முதல் சுமார் இருவருடங்களாக ஆகமத்தில் விதித்துள்ளபடி தவறாது காயத்ரீ ஸந்த்யோபாசனை செய்து, அதனால் சக்தி பெற்றிருந்தான் என்று தெரிய வேண்டும்.

ஸ்ரீ மத் மஹாபாரத காலத்திற்கும் ஸ்ரீ மத் பாகவத புராண காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நடந்த மேற்கூறிய உதாரணம் மிகத்தொன்மையானது (B.C). பிற்கால சரித்திரத்தில் (A.D). நடந்த சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

பீர்பால் ஓர் அந்தணனுக்கு அளித்த அறிவுரை :

16-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த முகலாய மன்னன் அக்பரை யாவரும் அறிந்திருப்பர். அவனது மந்திரி சபை நவரத்னம் என்று பெயர் பெற்ற ஒன்பது மந்திரிகள் அடங்கியது.

அவர்களுள் 'பீர்பால்' எனும் பெயருடைய மந்திரி ஓர் அந்தணன். அவன் மிகவும் புத்தியுள்ளவனாகவும் நகைச்சுவை மிகுந்தவனாகவும் இருந்தான்.

அவ்வப்பொழுது அக்பர், பீர்பாலுடன் மாறுவேடத்தில் தன் ராஜ்யத்தின் சில பகுதிகளுக்கும், சில மனிதர்களிடமும் சென்று, அவர்களுக்குண்டான கஷ்டங்களிலும் அவைகளை எவ்விதம் களைய அரசாங்கம் உதவ முடியும் என்ற பலவிஷயங்களிலும், பிரஜைகளின் அபிப்ராயத்தை அறிந்து கொள்பவனாயிருந்தான். ஒரு சமயம் அம்மாதிரி மாறுவேடத்தில் பீர்பாலுடன் அக்பர் செல்லும்பொழுது, ஒரு பிராம்மணன் வீடு வீடாகச் சென்று பிச்சை கேட்பதை பார்த்து, வெறுப்புடன் பீர்பாலை நோக்கினான். குறிப்பறிந்த புத்திமானான பீர்பால் அன்றைய தினம் அந்தப் ப்ராம்மணனுக்குத் தன்னை வந்து பார்க்கும் படி செய்தி அனுப்பினான். அந்த ஏழைப் பிராம்மணனும் பீர்பாலின்

இல்லத்திற்கு வருகை தந்தான். அப்பிராம்மணனை மரியாதையுடன் உபசரித்து, பீர்பால் பிச்சை எடுப்பதனால் ஒருநாளுக்கு எவ்வளவு பணம் வருகிறது என்று வினவ, ஒன்று அல்லது இரண்டு ரூபாய் என்று பிராம்மணன் கூறினான். மறு தினத்திலிருந்து பிச்சையெடுப்பதை நிறுத்தி இரண்டு ரூபாயைத் தினமும் காலையில் தன்னிடமே வந்து பெற்றுக் கொள்ளுமாறு பீர்பால் உரைத்தான். மற்றுமொரு நிபந்தனையையும் விதித்தான். "இவ்வாறு (பிச்சையெடுப்பதை நிறுத்தியதால்) சேமிக்கப்பட்ட நேரத்தை ஸந்த்யோபாசனை செய்து 108 முறை காயத்ரீ ஜபம் செய்ய வேண்டும்." பிராம்மணனும் நிபந்தனைக்கு ஒப்புதல் அளித்துத் திரும்பினான்

அனுதினமும் ஸந்த்யோபாசனை செய்தும், பீர்பாலிடமிருந்து பணம் பெற்றுக் கொண்டும் சில வாரங்கள் கழிந்தன. பிராம்மணன் சிந்திக்கலானான். தன்னிடம் ஏராளமான நேரம் இருப்பதினால், காயத்ரி மந்திரத்தை 1000 முறை செய்ய எண்ணி, அனுதினமும் காயத்ரி மந்திரத்தை 108 லிருந்து 1000-ஆக உயர்த்திச் செய்யத் தொடங்கினான். மிகவும் சிரத்தையுடன், இடைவிடாமல் அனுதினமும் செய்த காயத்ரியின் பலனாகப் பணமும் பொருளும் அவனிடம் தானமாக வந்து சேர்ந்தன. சில நாட்களுக்குப்பின் அவன் பீர்பாலின் வீட்டிற்கும் செல்லவில்லை. பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அருளிய வாக்கியம் "யத்ருச்சாடலாபு- ஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸர:" அவனது நினைவிற்கு வந்தது. தானமாகக் கிடைத்தச் சம்பத்தை வைத்து த்ருப்தியடைந்தான். காலப்போக்கில், பீர்பாலின் வீட்டையும் மறந்து, தனது ஆன்மீக சாதனையை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டான்.

ஆன்மீக சாதனைகளை, புகழ் பெற்ற கோவில்களிலோ அல்லது நதீதீரத்திலோ செய்வது மேலும் புண்யகரமானது என்று பெரியோர்களிடமிருந்து அறிந்து, தன்னுடைய ஆன்மீக சாதனையை யமுனை நதி தீரத்திற்கு இடம் மாற்றிக் கொண்டான். வெகுகாலம் இந்த சாதனை நீடித்தது. இக்காலத்தில், தன் குடும்பத்தைப் பற்றிய சிந்தனை மற்றும் தனது அன்றாடத் தேவைகளைப் பற்றிய சிந்தனையிலிருந்து

விடுபட்டவனானான். வேறொருவரின் உதவியில்லாமலேயே அவனது குடும்பம் காப்பாற்றப்பட்டது. இவ்வாறாக காயத்ரீ ஸந்த்யோபாஸனை தொடர்ந்து நடந்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆயின. அப்பிராம்மணனின் பக்தி மிகுந்த சாதனையை கண்டு காயத்ரீதேவி அநுக்ரஹம் செய்ய எண்ணினாள். பரமாத்மாவின் அநுக்ரஹத்தைப் பெற எண்ணிய பிராம்மணன் பரமாத்மாவின் தூதுவன் (சந்நியாஸி அல்லது ரிஷி) ஆக்கப்பட்டான். இந்த அரிய வரத்தாலும், ஆன்மீக அனுபவத்தாலும் அவனுக்கு ப்ரஹ்ம ஞானியை ஒத்த தேஜஸ்ஸும் (ஒளி) கொண்டவனாகி, அவனது அறிவாற்றலால் அருளிய ஆன்மீகப் பேச்சுகள் நாளடைவில் மக்களிடையே பெரும் மதிப்பும் மரியாதையும் பெறத் தொடங்கின. பெயரும் புகழும் தானாகவே அவனிடம் வந்தடைந்தன. இச்செய்தி பீர்பாலை எட்டியது.

அப்பிராம்மணனை பீர்பால் சந்திக்க விரும்பினான். ஆறேழு ஆண்டுகள் கழிந்திருப்பினும், பீர்பால் அந்த பிரம்மஞானியின் ஒளிமிக்க முகத்தையும், அமைதியான பேச்சையும், புன்முறுவலையும் கண்டு, பக்தியுடன் அணுகி, அந்த மஹானை அடையாளம் கண்டு கொண்டு பேசத்தொடங்கினான். "என் இல்லத்திற்கு வருவதை ஏன் நிறுத்தி விட்டீர்கள்" என வினவினான். அந்த மஹானும், பீர்பாலை அடையாளம் கொண்டு பேசத் தொடங்கினான். "நன் மதிப்பிற்குரிய பீர்பால், நீ எனக்கு காயத்ரீ ஸந்த்யோபாஸனையைக் குறித்து நிபந்தனை அளித்த அந்த நாளிலிருந்து எனது வறுமை நிலை விலகிவிட்டது" என்று கூறினான். தனது ஏழாண்டு ஆன்மீக பயணத்தைப்பற்றி பீர்பாலுடன் உரையாடினான். ஆன்மீக வழியில் தன்னை அனுப்பிய பீர்பாலை மேலும் மிகப் புகழ்ந்தான். உண்மையாக, பக்தி சிரத்தையுடன் ஆன்மீக வழியில் சென்றது தான் இந்த உயரிய நிலைக்குக் காரணம் என்று கூறி பீர்பாலும் அப்பிராம்மணனைப் புகழ்ந்தான்.

அப்பிராம்மணின் சாதனையை எண்ணி பீர்பால் மிகவும் பெருமிதம் கொண்டான். அப்பிராம்மணனைக் குறித்த அக்பரின் தவறான எண்ணத்தைப் போக்குவதற்கு இதுவே சரியான தருணம் என்று

எண்ணலானான். ஒரு நாள் அரசரை அணுகி, தன் ராஜ்யத்திற்கு ஓர் உயர்ந்த மனிதர் வருகை தந்துள்ளார் என்றும் அவரை ராஜா சந்திக்க வேண்டும் என்று கூறினான். அக்பர் சம்மதம் அளித்தார். அதன்படி ஒரு நாள் அக்பரும் பீர்பாலும் அந்த மஹானைச் சந்திக்க சென்றனர். முதலில் சம்பந்தாயங்கள் முடிந்தபின், பீர்பால், "இப்பிராம்மணனைப் பார்த்த நினைவிருக்கிறதா ;" என்று ராஜனை வினவ, அக்பர் "இல்லை" என்று கூறினார். பழைய நிகழ்வுகளை ஞாபகப்படுத்த அக்பருக்கு அந்த பிராம்மணனின் நினைவு மங்கலாக வந்தது. அக்பர் மிகுந்த ஆச்சர்யத்துடன் இந்த மஹானைப் பற்றி அறிந்து, ஏழைப் பிராம்மணன் மஹானாக மாறியது எவ்வாறு சாத்யமாயிற்று என்று பீர்பாலை வினவினான். 'வில்லை மதிப்பற்ற பிரார்த்தனை காயத்ரீ மந்திரம் என்பது; இதை எவனொருவன் இடைவிடாது பக்தி சிரத்தையுடன் தினமும் மூன்று காலமும் முறைப்படி உபாசிக்கின்றானோ அவன் இம்மஹானைப் போல ஆகின்றான். எவ்வாறு தங்க உலோகமானது, தகுந்த செயற்பாட்டிற்குப் பின் (ப்ராஸஸ்) பெரும் பொலிவைப் பெறுகிறதோ அதே போன்று மனிதனும் சாதனைக்குப்பின் சுத்தமாகவும் பொலிவுடனும் விளங்குகிறான். இந்தப் பிராம்மணனே இதற்குச் சிறந்த உதாரணம் என்று பீர்பால் பதிலளித்தான். காயத்ரீயின் மஹிமை அற்புதமானது.

காயத்ரீயின் இந்த அற்புதமான மஹிமை அக்பரின் மனதில் ஆழப்பதிந்தது. இந்நிகழ்ச்சியைத் தமது 'அக்பர் நாம' என்ற புத்தகத்தில் பதிவு செய்துள்ளார். இந்நிகழ்வு மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தாலும், இது 400 வருடங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்த பழமையானது. பிற்காலங்களில் ஏதாவது உதாரணம் உள்ளதா என்று பார்ப்போம்.

ஸ்வாமி விரஜானந்தார்

19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விரஜானந்தர் மதுரா நகரில் பிறந்தார். ஒரு வயது குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது அம்மை நோய் தாக்கியதால் கண்பார்வையிழந்தார். ஐந்து வயது முடிவதற்குள் தாய் தந்தையரும் மரணம் எய்தினார். தன் முத்த அண்ணனின் குடும்பத்தில் வளர்ந்து வந்தார். ஏழாவது வயதில் அவருக்கு உபநயனம் செய்வித்து

காயத்ரீ உபதேசிக்கப்பட்டது. அண்ணனின் மனைவி அவரை வெறுத்தாள். புறக்கணித்தாள். வீட்டில் நிலைமை சரியாக இல்லையென்று உணர்ந்த அச்சிறுவன், சில யாத்ரீக்கர்களுடன் 'ஹ்ரிஷீகேஸ்' வந்து சேர்ந்தான். அங்கு ஓர் ஆஸ்ரமத்தில் தங்கியிருக்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவர்கள் இவரிடம் அன்பாகப் பழகி வந்தனர். அங்கு வசிப்பது அவருக்குத் திருப்தியாக இருந்ததால், மதுராவிற்கு திரும்ப எண்ணவில்லை.

ஆஸ்ரமத்தில் நிகழும் சொற்பொழிவுகளை அவ்வப்பொழுது ஆர்வத்துடன் கேட்டான். காயத்ரீ மந்திரத்தின் மஹிமையை நன்கு உணர்ந்து கொண்டான். பார்வையிழந்தவனாகையால் எழுதப் படிக்க இயலவில்லை. ஆகவே, பெரியோர்களின் அறிவுரைகளைக் கேட்பதும், காயத்ரீ மந்த்ரோபாசனை செய்வது இவை மட்டுமே அவனது செயலாக ஆயின. காலை 4 மணிக்கு, கங்கையில் நீராடி, கங்கை நதியில் மார்பளவுக்கு நீர் மட்டம் உள்ளபடி நின்று 1000 முறை காயத்ரீ மந்திரம் உச்சரிக்கத் தொடங்கினான். படிப்படியாக சாதனை அதிகரித்து காயத்ரீ மந்திரத்தை சூர்யோதயம் ஆகும் வரை ஜபம் செய்யத் தொடங்கினான். நான்கு ஆண்டுகள் சாதனை தொடர்ந்தது. அவனது பக்தி, சிரத்தை, விடா முயற்சி இவற்றைக் கண்டு 'காயத்ரீ தேவி' பிரஸன்னளாகி அநுக்ரஹித்தாள், பார்வையற்றிருப்பினும், ஒரு நிமிடம் தன்னுள் ஓர் ஒளிக் கீற்றை உணர்ந்தான், அகத்தின் இருள் விலகியதாக உணர்ந்தான். தெய்வீக ஞானமும், எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஒரு முறை கேட்பதினாலேயே அதைக் க்ரஹிக்கும் சக்தியையும் காயத்ரீ மாதா அவனுக்குத் தந்தருளினாள்.

இதன் பிறகு, அனைத்து வேதங்களையும் ஒரு முறை கேட்டதன் பயனாக வேதங்களைக் கற்றவானான். வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் இவ்வாறாகப் பயின்று, தனது பதினான்காம் வயதில் சந்நியாஸம் மேற்கொண்டான். ஸ்வாமி விரஜானந்தா என்றழைக்கப்படலானான்.

ஒரு முறை கங்கையில் ஸ்நானம் செய்யும் பொழுது, அருகில் வேறொரு கேரள அந்தணன் 'பாணினியின் அஷ்டத்யாயீ' யை (வ்யாகரணம்) மனப்பாடமாக ஓதிக்கொண்டே ஸ்நானம் செய்வதைப் பார்த்தார். ஸ்வாமி விரஜானந்தர் செய்தி அனுப்ப, அந்தக் கேரள வ்யாகரண பண்டிதன் ஸ்வாமிகளிடம் வந்தான். ஸ்வாமி விரஜானந்தர் பண்டிதனின் பாண்டித்யத்தை வெகுவாகப் புகழ்ந்து தமக்காக ஒரு முறை பாணினி வ்யாகரணத்தை (அஷ்டத்யாயீ) ஒப்புவிக்குமாறு வினயத்துடன் கேட்டுக்கொண்டார். கேரள பண்டிதனும் அவ்வாறே ஒப்புவித்தான். இவ்வாறாக பாணினி வ்யாகரணத்தையும் ஸ்வாமி விரஜானந்தர் கற்றதாயிற்று. ஆராய்ந்து அறியும் திறமையினால் மூல வ்யாகரணத்திற்குத் தமது சொந்த உரையையும் செய்யலானார். நாற்பது வயதில் ஸ்வாமி விரஜானந்தரின் புகழ் வட இந்தியா முழுவதும் பரவியது. மதுரா நகரவாசிகள் மிகவும் பெருமை கொண்டனர். ஸ்வாமிகளை மதுரா நகருக்கு விஜயம் செய்யுமாறு வேண்டினர். அங்கு ஸ்வாமிகளுக்காக ஓர் ஆஸ்ரமம் நிர்மாணம் செய்தனர். நியாய, வேத, வேதாங்கங்களை ஸ்வாமிகளிடமிருந்து கற்க, பல சிஷ்யர்கள் சேர்ந்தனர். அவர்களில், தயானந்த ஸரஸ்வதியும் ஒருவர். எட்டு வருடங்களாக குருவைத் தேடி அலைந்து முடிவில் ஸ்வாமி விரஜானந்தாரிடம் சேர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் மதுராவில், வேத வேதாங்கங்களைப் பயின்றார்.

பிறவிக் குருடனாய் இருந்து, காயத்ரீ மந்த்ரோபாசனையின் உதவியால் சாதித்ததை ஒரு நல்ல பார்வை உள்ளவன் கூட சாதிக்க மாட்டான். இதுவே காயத்ரீயின் மஹிமை.

பிரபு ஆஸ்ரித் ஸ்வாமிஜி

கிருஷ்ணானந்த் என்ற இந்தியர், தென் ஆப்பிரிக்காவில் தம்முடைய மனைவி, இரு குழந்தைகளுடன், வியாபார செய்து வாழ்ந்து வந்தார். சிறு தொழிற்சாலைக்கு உரிமையாளரானார். சில காலம் நன்றாக நடந்த வியாபாரம் மெல்லச் சரியத் தொடங்கி, மீள

முடியாத கஷ்ட தசையை அடைந்தது. தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கக் கூட முடியாமல் நஷ்டத்தினால் தொழிற்சாலையை மூட நேர்ந்தது. தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றம் சென்றனர். அந்த அரசாங்கச் சட்டத்தின் படி, வேலை செய்ததற்கு கூலி வழங்கத் தவறினால் ஐந்து ஆண்டு காலம் வரை சிறை வாசம் செல்ல நேரிடும்.

அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு வருவதற்கு முன் எப்படியாவது கடன் பெற்றாவது, தொழிலாளர்களின் கூலியைக் கொடுக்க எடுத்த முயற்சியிலும் தோல்வி அடைந்தார். மிகவும் வேதனையுடன் இருந்தார். வழக்கு விசாரணைக்கு வருவதற்கு ஒரே ஒரு நாள் தான் அவகாசம் இருந்தது. செய்வதறியாது முடிவில் இறைவனின் பக்கம் அவரது கவனம் திரும்பியது. ஆன்மீகத்துறையைச் சேர்ந்த ஓர் இந்தியரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவரிடம் தம் குறைகளைக் கூறி தமக்காக இறைவனிடம் பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டினார். குறையுள்ளவர்கள் இறைவனை நேராகப் பிரார்த்தனை செய்வதே நன்று என்று அந்த நபர் க்ருஷ்ணானந்திடம் கூறி, காயத்ரீ மந்திரத்தைப் பற்றி அவருக்கு உபதேசித்து அம்மந்திரத்தை வழக்கு விசாரணைக்கு வரும்வரை திரும்பத் திரும்ப ஜபிக்குமாறு கூறினார். அம்மந்திரத்தை ஒரு காகிதத்தில் எழுதி க்ருஷ்ணானந்திடம் அளித்து, இது ஒன்றே சிறந்த வழி என்று கூறினார். அவதிப்படும் நோயாளியின் நிலையை நேரில் பார்த்த மருத்துவர் எப்படித் தாமதம் செய்யாமல் சிகிச்சை தருகிறாரோ, அதே போல் இறைவனும் தன்னிடம் நேராக வரும் பக்தர்களின் குறையை உடனடியாக போக்குபவன். இறைவன் கருணை வடிவம் கொண்டவன். இவ்வாறாக நம்பிக்கை வார்த்தைகளைக் கூறி க்ருஷ்ணானந்திடம், இறைவனிடம் நேராக முறையிடுவது ஒன்றே வழி எனக் கூறினார்.

க்ருஷ்ணானந்தும் உடனே காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபிக்கலானார். மறுதினம் காலை 11 மணிக்கு விசாரணைக்கு எடுத்தக் கொள்ளப் படவேண்டிய இவ்வழக்கு, கால தாமதமாய் மாலை 5 மணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. நீதிபதிகளும் காலையிலிருந்து பலவித

வழக்குகளில் கவனம் செலுத்தியதால் சோர்வடைந்து காணப்பட்டனர், இருப்பினும் இவ்வழக்கை விசாரித்தனர்.

க்ருஷ்ணானந்தின் வாதத்தைக் கேட்டபிறகு தீர்ப்பளித்தனர். "க்ருஷ்ணானந்த் தன்னுடைய ஜீவனத்திற்கு வேறு வேலை தேட வேண்டும். நீதிமன்றத்துக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை பிரதி மாதமும் 5 பெளண்ட், அபராதம் செலுத்த வேண்டும். தொழிற்சாலை சொத்தை நீதிமன்றம் கைப்பற்றி, அதை விற்றுத் தொழிலாளர்களின் பாக்கியையும் வேறு கடன்களையும் அடைக்க வேண்டும்."

சிறைவாசம் என்ற ஆபத்திலிருந்து க்ருஷ்ணானந்த் காப்பற்றப்பட்டார். கடன் தொல்லைகளிலிருந்து தொழிற்சாலை பொறுப்பிலிருந்தும் விடுபட்டார். தமக்குக் கிடைத்த தண்டனை கடுமையாக இல்லாதது குறித்து, அந்த இறைவனே நீதிபதிகளின் புத்தியில் நின்று இவ்வாறாகச் செயல்புரியத் தூண்டியிருக்கிறான் என்று விசுவாசத்துடன் நம்பினார். சிறைவாசத்திலிருந்து தப்பியதால், மனைவி மக்களும் காப்பாற்றப்பட்டனர். காயத்ரீ மந்திரத்தின் மஹிமை இவ்வளவு குறுகிய நேரத்தில் தமக்குப் பலனளித்ததை எண்ணி, இறைவனிடத்தில் பக்தியும் காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபிப்பதில் சிரத்தையும் அதிகமாயின. சில நாட்களிலேயே தம்முடைய பொறுப்புகளையெல்லாம் முடித்த பிறகு, இந்தியாவிற்கு திரும்பினார். மத்திய பிரதேச மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அவர், உடனே தம் சொத்துக்களை மனைவி மக்களுக்குக் கொடுத்து, இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்து, ஸந்நியாஸம் மேற்கொண்டார். அதன் பிறகு க்ருஷ்ணானந்த் 'பிரபு ஆஸ்ரித் ஸ்வாமிஜி' என்ற பெயருடன் விளங்கினார். நகரத்தின் வெளிப்புறத்தில், காயத்ரீ உபாசனை செய்து காலம் கடத்தினார். காயத்ரீ தேவியின் அருளும் அவருக்குக் கிடைத்தது. காயத்ரீ மஹிமையை மக்களிடையே பரப்புவதில் ஈடுபட்டார். உருது மொழியில் 'காயத்ரீ ரஹஸ்ய' என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். மிகவும் சுவராஸ்யமான அந்த உருது மொழிப் புத்தகத்தை

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சௌத்ரி என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிப் பெயர்த்துள்ளார். காயத்ரீ மந்த்ரோபாசனையிலேயே தம் வாழ்நாளைக் கருஷ்ணானந்த் கழித்தார். இது ஒரு பெரிய சாதனையன்றோ?

சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரி

ராஜாஜி என்றழைக்கப்பட்ட இந்த அந்தணர் 1879-1974 AD-ல் வாழ்ந்தவர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு பலமுறை ஆங்கிலேயர்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்டவர். அவர் "Twenty one Days of Jail life" (21 நாட்களின் சிறைவாசம்) என்ற தமது சிறிய ஆங்கில புத்தகத்தில், காயத்ரீ மந்திரத்தைப் பற்றிக் குறித்துள்ளார். சிறைவாசத்தில் தாம் பல வித இன்னல்களையும் அசௌகர்யங்களையும் அனுபவித்தபோதிலும், நாள்தோறும் இருப்பினும், இரவு உறங்குவதற்கு முன் 10 முறை காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபம் செய்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ராஜாஜி ஒரு தத்துவ மேதை. அவர் காயத்ரீ உபாசனையைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்தே ஒவ்வோர் அந்தணருக்கும் எக்கால கட்டத்திலும் காயத்ரீ உபாசனை கட்டாயமாகும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்று தெரிய வருகிறது.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன், ராஜாஜிக்கு முதல் கவர்னர் ஜெனரல் என்ற பதவி கிடைத்தது. அவர் சிறந்த அரசியல்வாதியாகவும் தேசிய வாதியாகவும் இருப்பினும் அவரது ஆன்மீகத் தொண்டு தொடர்ந்தது. இராமாயணம், மஹாபாரதம் ஆகிய இதிஹாஸங்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சுருக்கிப் புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளார். இச்சாதனை காயத்ரீயின் மஹிமையால் அவரால் செய்ய முடிந்தது. காயத்ரீ மஹிமையைப் பற்றி உரைத்த தற்காலத்திய மனிதர் ராஜாஜி.

அத்தியாயம் - 4

ஸந்த்யா ரகஸ்யம்

"ஆசாரால்லபுதே ஹ்யாயுராசாராதீப்ஸிதா: ப்ரஜா:
ஆசாராதீதனமக்ஷய்யமாசாரோஹந்தீயலக்ஷணம்"||

(மனுஸ்ம்ருதி 4-156)

பொருள் : நன்னடத்தையால் (ஆசாரம்) ஆயுள் வளர்ச்சியும், நன்மக்களும், அழிவில்லாத செல்வமும் மனிதர்களுக்குக் கிட்டும். உடலிலிருக்கும் கெட்ட குறிகளினால் (அலக்ஷணம்) ஏற்படும் ஏழைமை முதலிய தீமைகளை நன்னடத்தை அழிக்கும்.

ஆனால் மனுஸ்ம்ருதியில் கூறப்பட்ட அனைத்து வைதிக கர்மங்களை (வேதங்கள் கூறும் கடமைகளை), தற்போதைய நவீன காலத்தில் கடைப்பிடிப்பது மிகவும் கடினமாயுள்ளது. ஆங்கிலேயர்களின் அடிமைத்தனத்தில் ஒன்றரை நூற்றாண்டு வரை இருந்ததால் பாரதவாசிகளின் கலாசாரத்தின் நிலை வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மக்கள் மனதில் அமைதியில்லை. வைதிக தர்மங்களைக் கடைப்பிடிக்காமல் போனதே இதற்குக் காரணம். இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான காலத்தில், தர்மங்களைக் கடைப்பிடிக்க இயலாதபோது, அதில் மிக முக்கியமானவைகளையாவது கடைப்பிடித்தால் போதும். அந்த அளவிலேயே நமக்கு நன்மை கிடைக்கும்.

'ஜப்யேநைவ து ஸம்ஸித்யேத்

புராஹ்மணோ நாத்ர ஸம்ஸ்ய:'|

குர்யாதூன்யத்ர வா குர்யாத் மைத்ரோ புராஹ்மண உச்ச்யதே' |

- (மனுஸ்ம்ருதி 2-87)

எல்லா வைதிக கர்மங்களையும் செய்ய முடியாத பொழுது காயத்ரீ மந்திர ஜபத்தாலேயே அந்தணனாகிறான். சித்தியடையத் தகுதியும் பெறுகிறான். இந்த காயத்ரீ ஜபத்திற்கு ஸந்த்யா, ஸந்த்யானம்

முதலிய பெயர்கள் உண்டு. இதற்கு ஆசமனம், மார்ஜனம் முதலிய பல உறுப்புகள் உண்டு. அவை வருமாறு :

(1) ஆசமனம் (2) ப்ராணாயாமம் (3) ஸங்குல்பம் (4) மார்ஜனம் (5) மந்த்ரராசமனம் (6) புனராசமனம் (7) புனர்மார்ஜனம் (8) பாபபுருஷவிஸர்ஜனம் (9) புனராசமனம் (10) புன:ப்ராணாயாமம் (11) அர்க்யப்ரத்யானம் (12) காயத்ர்யாகர்ஷணம் (13) பரிஷேசன பூர்வக ஆத்மப்ரதக்ஷிணம் (14) பூதோச்சாடனம் (15) திக்ய-புந்த்யனம் (16) காயத்ரீ-ஆவாஹனம் (17) த்யான ஸ்லோகோச்சாரண பூர்வக காயத்ரீஜபம் (18) புன:ப்ராணாயாமம் (19) கரந்யாஸம் (20) அங்கந்யாஸம் (21) காயத்ரீ ஜப ஸாங்கதா கதனம் (22) ஸந்த்யோபஸ்த்யானம் (23) ப்ரதக்ஷிணம் (24) திங்நமஸ்காரம் (25) ஸந்த்யா-தேவதாதி-நமஸ்காரம் (26) காயத்ரீ-உத்வாஸனம் (27) ஸர்வாரிஷ்ட நிரஸனம் (28) ஸர்வ மங்கள சிந்தனம் (29) கோப்ராஹ்மண நமஸ்காரம் (30) கோத்ரோச்சாரண-பூர்வக-அபிவாத்யனம் (31) ந்யூனாதிரித்தக்ஷமாபணம் (32) ஸமர்ப்பணம் (33) ஸந்த்யாஸ்த்யுலப்ரோக்ஷணம்.

"ஸந்த்யாஹீனோ Sசிர் நித்யமநர்ஹ :ஸர்வகர்மஸு"

(த்யக்ஷஸ்ருதி)

"அனரஹ: கர்மணாம் விப்ர: ஸந்த்யாஹீனோ ஸ்ம்ருத :"

(சந்தோக்யபரிஸிஷ்ட)

எந்த நிலையிலும் ஸந்த்யாவை விடக்கூடாது ; இந்தக் கர்மாவை விட்டவன் வேறெந்த வைதிக கர்மத்திற்கும் தகுதி பெறுவதில்லை.

'கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம்' எனும் ஒரே மனதுடன் கூடிய இன்றைய சமுதாயம், இறைவன் எங்கும் எப்பொழுதும் இருக்கிறான் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. நம்புவதுமில்லை. "(GOD IS DEAD IN 20th CENTURY) இருபதாவது நூற்றாண்டில் இறைவன் இறந்து விட்டான். "சமயம் எங்கும் இல்லை" போன்ற நாராஸமான, அசுபமான கூக்குரல்கள் எல்லா திசைகளிலிருந்தும் கேட்டுக்

கொண்டேயிருக்கின்றன. இது நியாயமா? நமக்கு தேகம், இந்திரியங்கள் மற்றும் புத்தி இவைகளை அளித்த இறைவனை நாள்தோறும் மும்முறையாவது சிந்தனை செய்வது முக்கிய கடமையாகும். இறைவனை நினைக்காமல் இருப்பது, இறைவனே இல்லை என்று சொல்வது ஆகியவை நன்றியறிவில்லாமல் இருப்பவரின் எல்லை. ஆனால் நவீனயுகத்தின் (ஸமீபகாலத்து) பல மஹான்கள் இறைவன் உள்ளதை ஒப்புக் கொண்டு, அதைப் பரப்புவதற்காக அறிக்கைகள் வெளியிட்டுள்ளனர். பண்டிட் மதன்மோஹன் மாளவியா அவர்கள் ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதியது, படிப்பவர்களின் கண்ணோட்டத்திற்காக கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

"From the day we are born in this world and till we leave this tabernacle of our body we see grand and wonderful sights which excite a great curiosity in our mind to know how they come into being and how again they disappear. We daily observe that the bright orb of the sun with its wreath of thousand rays appears in the eastern horizon early in the morning and, journeying through the heavens and transmitting light, heat and vitality to the whole world, disappears in the west in the evening. By mathematical calculation the astronomers have arrived at the conclusion that the sun is 9,28,3000 miles away from the earth. What a wonder from such a long distance the sun is able to bring light, heat and vitality to all the living beings inhabiting the globe ! It sucks up the moisture of this earth during every season through its myriad rays, sends it up to the heavens and then, transforming it into clouds, discharges it again over the earth and thereby revitalizes the grass, the foliage, the trees and the corn, and infuses new life into all living beings. Every evening after sunset we see the spacious firmament on high, spangled with numberless stars, planets, satellites and heavenly bodies. The silvery moon with its cool and soothing rays carry through the sky from the east to west like the sun, immersing the whole world in the

nectar, as it were, and making the nights appear golden. The bright lustre shed by the various heavenly bodies in dark nights and enveloping all the points of the compass appears so beautiful that one does not find adequate words to describe its charm. All these stars and planets are seen revolving in the sky in fixed orbits from day to day, month the month and year to year under immutable laws, as if strung together in a cord. It is evident that if the sun does not shine brightly in a particular summer, we do not have good showers during the following raining season. It is equally plain that if the rains fail we cannot have a good harvest of corn and fruits to feed ourselves with. Thus we clearly see that it is the sun who provides us all with food in the shape of corn and fruits. Now, the question arises whether all this organisation is the work of some intelligent principle whose object is to create and sustain all moveable and immoveable creatures, or is it the result of a fortuitous conjunction of particles of matter only ? Has this most marvellous constellation of heavenly bodies (solar system as it is called) sprung off under the law of gravitation, which attracts material objects towards one another as a matter of course, and has been revolving in the sky of its own accord from year to year and century to century, nay from one cycle to another, or is it some intelligent principle which is responsible for bringing it into existence and setting it into motion? **It is the latter hypothesis which appeals to our intellect. The vedas also endorse the verdict of our reason. They declare that the sun and the moon, as also heaven and earth, were created by God.**

Similarly, we observe that the evolution of the organic world also proclaims that the creator of this universe is God. This most wonderful mechanism has come into being not merely as a result of concantation of particles of matter but it has been moulded and fashioned by some architect similar to the one who built the house, though infinitely more

skilful, intelligent and powerful than the latter. We thus see ever since the beginning of the creation, some miraculous power has been at work in every clime and at every age and that it will continue to work for ever. Our intellect forces upon us the conclusion that this purposive creation has a primordial, eternal, unborn, imperishable and ubiquitous efficient cause who is endowed with infinite power and is all - existent, all-intelligent and all - blissful.

நிலையற்ற இவ்வுலகில் நாங்கள் பிறந்த நாளிலிலுந்து மிக அழகுடையதும் (கம்பீரமானதும்) அதிசயமானதுமான பல காட்சிகளைக் காண்கிறோம். அவை புதுமையான அதிசயப் பொருளைக் காண மனதில் ஊக்கமுட்டி அவை எப்படி உண்டாயின (உலகத்தில் வந்தது) எப்படி மறைந்து போகின்றன என்பதை அறிய ஆவலை உண்டாக்குகிறது. நாள்தோறும் காலை கிழக்கு திசை தொடுவானத்தில், ஆயிரம் ஒளிக்கதிர்களுடன் பிரகாசிக்கும் உருண்டையான உதய சூரியனைக் காண்கிறோம். அது விண்ணுலகம் வழியாய்ப் பயணம் தொடங்கி, ஒளியைச் செலுத்திக் கொண்டு, வெப்பம் மற்றும் உயிர் தாங்கும் சக்தி, பலம், சுறுசுறுப்பு முழு உலகத்திற்குத் தந்து, மாலை மேற்கில் மறைகிறது. வான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் எண் கணிதத்தின் கணக்கீட்டுப்படி சூரியன் 9,28,3000 மைல்கள் தொலைவிலிருப்பதாக ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கின்றனர். பூமியில் வசிக்கும் ஜீவன்களுக்கு, அவ்வளவு தொலைவிலிருந்து சூரியன் ஒளி, வெப்பம், பலம், சுறுசுறுப்பு கொண்டு வருவது என்ன விந்தை ? சூரியன் கணக்கிலடங்காத தன் கதிர்களைக் கொண்டு பூமியின் ஈரத்தை கிரஹித்து (ஒவ்வொரு பருவமும்) விண்ணுலகத்திற்கு அனுப்பி அதை மேகங்களாய் மாற்றி, பூமியின் மேல் மழையாய் விழச்செய்து, பூமியில் புல், இலைகள், தழை, மரம், தானியங்கள் சத்துள்ளதாகச் செய்து, ஜீவன்களில் புத்துயிரை ஊட்டுகிறான். வான சாஸ்திரத்தின் படி, கணக்கற்ற மில்லியன்கள் (ஒரு மில்லியன் என்றால் 1,000,000) நாம் பார்க்கும் சூரியனை விட பெரிய சூரியன்கள் இருக்கின்றனவாம்.

ஆனால் அவை நம் கண்களுக்கு, நாம் காணும் சூரியனை விட, வெகு வெகு தொலைவிலிருப்பதால் மிகச் சிறிய நட்சத்திரங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாளும், சூரியன் சாய்ந்த பிறகு நாம், பரந்த வான்வெளியில் உயரத்தில், ஆடைகளில் அலங்காரமாக தைக்கப்படும் பளபளப்பான ஜிகினா தகடுகளைப் போல் எண்ணற்ற நட்சத்திரங்கள், கிரகம், கோள், நீண்ட தொலைவிலுள்ள இடங்களுக்கு ஒலி, ஒளி பரப்பும் செயற்கைசாதனங்களை (சாடிலைட்ஸ்) மற்றும் ஆகாயத்து பொருள்களை நாம் காண்கிறோம். குளுமையான வெள்ளை நிலாவின் ஒளிக்கதிர்கள் ஆகாய வழியாகத் திரிந்து (சூரியனைப் போல் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு) உலகத்தையே அமுதத்தில் அமிழ்த்தி, இரவைப் பொன்னாக்குகிறது. மேலுலகத்து வஸ்துக்கள் இருண்ட இரவுகளில் தங்கள் பிரகாசமான கிரணங்களை உதிர்த்து, பூமியின் பரப்பு எல்லைகளை நன்றாக முடி, அழகாகத் தோன்றச் செய்கிறதே அந்த மந்திரத்தை வர்ணிக்கப் போதுமான வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லையே | இந்த நட்சத்திர கிரகங்கள் தம்முடைய மாறாத சுற்றுப்பாதையில் ஆகாயத்தில் நாளுக்கு நாள், மாதத்திற்கு மாதம், வருடத்திற்கு வருடம் (கயிற்றில் கோக்கப்பட்டவை போல், மாறுபாடில்லாத நியதிக்கு உட்பட்டு) சுற்றி வருவதைக் காண்கிறோம். குறிப்பிட்ட பருவ காலத்தில் (கோடையில்) சூரியன் நன்றாக ஒளிவீசவில்லையானால் அந்த வருடம் மழைக்காலத்தில் போதிய மழை பெய்வதில்லை. மழை இல்லையேல் அவ்வாண்டு போதிய தானியங்கள், பழங்களின் அறுவடை இல்லை என்பது தெள்ளத் தெளிவானதே. அவைகளின் போகம் நமக்குக் கிடைப்பதில்லை. இனி எழும் வினா | அசைவனவாகவும் அசையாதனவாகவுமுள்ள பொருட்களைப் படைத்து, தாங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்வதற்கு, இலக்குடன் நுண்ணறிவுள்ள அமைப்பின் பின்னணி உள்ளதா? அல்லது ஒரு பொருளின்(வஸ்து) மிகச்சிறிய (பகுதி) அணுவின் தற்செயலான இணைப்பால் உண்டான விளைவோ? மிக அதிசயமான விண்ணின் நட்சத்திரக்கூட்டம் (சூரிய ஒழுங்குமறை) பொருள்களுக்கு-மிடையேயுள்ள ஈர்ப்பு விசையினால் தாவி, ஒன்றுக்கொன்று

(பொருள்கள்) ஆகாயத்தில் வருடத்திற்கு வருடம், நூற்றாண்டிற்கு நூற்றாண்டு, யுகத்துக்கு யுகம் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறதோ அல்லது நுண்ணறிவுள்ள அடிப்படைக் கொள்கைத்தான் அதனைத் தொடர்ந்திருந்தலிலும் சலனத்திலும் பொறுப்பேற்றதா? அது பின்னே சொன்ன விவாதத்திற்காகக் கையாளப்படும் அடிப்படை விஷயம் தான் எங்கள் அறிவிற்கு முறையீடாகத் தோன்றுகிறது. வேதங்களும் நம் அறிவைப் பயன்படுத்தித் தெளியும் அபிப்ராயத்திற்கே சம்மதம் தருகின்றன. அவை சூரியன், சந்திரன், பூமி, ஆகாயம் அனைத்தையும் படைத்தவன் கடவுள் என்றே பறைசாற்றுகின்றன.

ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ த்யாத்யா யத்யூர்வமகல்பயத் |

திவம் ச ப்ருதிவீம்சஅந்தரிக்ஷம் தோ ஸ்வ: ||

அப்படியே பரிணாமம் கொள்ளும் நாம் காணும் உறுப்புகளோடு கூடிய உலகமும் இவ்வுலகைப் படைத்தவன் கடவுளே என்று அதிகார பூர்வமாக வெளியிடுகிறது. இந்த மிக அற்புதமான நுட்பம், வஸ்துக்களின் மிகச் சிறிய பகுதிகளின் இணைப்பால் உண்டானது மட்டுமன்று. அது ஒரு கட்டிடக் கலைஞனைப் போல் வார்க்கப்பட்டு உரு தரப்புகிறது. இருந்தாலும் கடவுள் எல்லையற்ற அதிகமான, திறமை வாய்ந்த புத்திசாலியும், பலம் கொண்டவனும் ஆவான். ஆதலால், படைப்பு தொடங்கின நாள் முதல், ஏதோ ஓர் அற்புதமான, ஆச்சரியகரமான சக்தியை ஒவ்வொரு சீதோஷ்ண நிலை, ஒவ்வொரு கால வரையறையில் தொடர்ந்து காரியம் செய்வதைக் காண்கிறோம். நம் புத்தி (அறிவு), படைப்பின் நோக்கம், துவக்கத்திலிருந்து (ஆதி), ஆதி அந்தமில்லாத (நிரந்தரமான) (ஸனாதன), இன்னும் பிறக்காத (அஜ), அழியாத (அவினாலி), எங்கும் நிறைந்துள்ள, சாமர்த்தியமுள்ள காரணன், எல்லையில்லாத, சக்தி கொண்ட (அனந்த சக்தி சம்பன்னமான) ஒன்று, முழு நுண்ணறிவுள்ள, முழு பேரின்பமுடையவன் (ஸத், சித், ஆனந்த ஸ்வரூபன்) எனும் முடிவை எங்களுக்கு வற்புறுத்துகிறது.

இறைவனைப்பற்றி நமக்குத் தெரியப்படுத்தும் சாஸ்திரங்களின் செயல்பாடுகளின் பிறப்பிடமான நமது பாரததேசத்தின் இப்போதுள்ள கலாச்சாரத்தின் நிலை மிகவும் கவலையளிப்பதாயுள்ளது. அதே சமயம், இன்றைய இளைய தலைமுறையினர், வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரத்தில் தோன்றி வளர்ந்த விஞ்ஞானிகள், தத்துவ மேதைகள் ஆகியவர்களின் எழுத்தாற்றலால் மிகவும் கவரப்பட்டு அதை ஒப்புக்கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர், ஆகவே அவர்களின் நலனைக்கருதி, ராய் அப்ரஹாம் வர்கீஸ் (Roy Abraham Varghese) என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'தி ஒண்டர் ஆப் தி வேர்ல்ட்' (The wonder of the world) என்ற புத்தகத்திலிருந்து ஒரு சில வரிகளைத் தருகிறேன்.

" All the processes in the universe bear the earmarks of mind: the mathematical codes employed everywhere in nature - the immeasurably intricate, precisely structured, comprehensively coherent patterns of interaction between energy fields and galaxies, protiens and nucleic acids; the existence of autonomous agents and purposive behaviour; and the reality of the conceptual thought. All of the these phenomena are manifestations of infinite intelligence. It is a striking fact that Copernicus, Galileo and Kepler, Newton, Faraday and Maxwell, Einstein, Planck and Heisenberg, all belived in a divine mind behind the world and Rationality at the foundation of reality. The answer to the question of why the universe exists, said Stephen Hawking, would reveal to us "the mind of God". And Einstein declared that anyone seriously engaged in the pursuit of science becomes convinced that the laws of nature manifest the existence of a sprit vastly superior to that of human persons"

பொருள் : கணித விதிகளுக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் இயக்கம்; விண்ணிலுள்ள பால் மண்டலத்தில் (galaxy) ஒன்றோடொன்றுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் வீர்யத்தின் அலைகள் (energy fields) இவற்றின் அமைப்பு ; DNA என சொல்லப்படும் ஓர் உயிரணுவின் இயக்கத்திற்குக் காரணமான புரோட்டீன் மற்றும் நியூக்லிக் ஆஸிட்ஸ் (Nuiclic Acid)

இவற்றின் செயல்பாடுகள் பல்வேறு நடத்தைகளுக்கு காரணமாயிருக்கும் சுயேச்சையான குணாதிசயங்கள் ; சிந்தனைகளின் நடப்பு உண்மை - போன்ற பலதரப்பட்ட நடைமுறைகளை தன்னுள் கொண்ட இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் பின்னணியில் ஓர் அசிந்த்ய (மனதிற்கு எட்டாத) அப்புத (மிக ஆச்சர்யமான) புத்தி (mind) இருக்கிறது. அத்தகைய சர்வ வ்யாப்தமாயுள்ள அச்சக்தியின் பரிணாமமே, இந்த நிகழ்வுக்கெல்லாம் காரணம். நடப்பு உண்மைகளுக்கு அடித்தளமாயுள்ள பகுத்தறிவுக்கு பொருத்தமாயிருக்கும் தன்மை மற்றும் இப்பிரபஞ்சத்தின் நிலைக்கு காரணமாயுள்ள ஒரு தெய்வீக புத்தி (சத்தி) என்று விஞ்ஞானிகளான கோபர் நிகஸ், கலிலியோ, கெப்லர், நியூடன், பாரடே (Faraday) மேக்ஸ்வெல், எய்ன்ஸ்டீன், ப்ளேங்க், ஹெய்ஸன்பர்க் போன்றோர் நம்பியது ஒரு சரித்திர உண்மை. பிரபஞ்சம் ஏன் இருக்கிறது என்ற கேள்வியின் பதிலே இறைவனின் புத்தி "the mind of God" -யை வெளிப்படுத்துகிறது என்று ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார் இயற்கையின் விதிகள், மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்பதைத் தெரியப்படுத்துகிறது என்று எந்த ஒரு விஞ்ஞானியும் நம்ப வேண்டியவனாய் இருக்கின்றான் என்று எய்ன்ஸ்டீன் (Einstein) என்ற விஞ்ஞானி பறைசாற்றுகிறார்.

இறைவன் இருக்கிறான் என்ற கலப்பற்ற உண்மையைப் பெரும்பாலானோர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர் என்பது தெள்ளத்தெளிவு. இறைவனின் சக்தியின்றி ஓரணுவும் இயங்காது என்பது புலப்படுகிறது. ஆகவே உலகில் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் இறைவனின் இச்சைக்குட்பட்டே இயங்குகிறான். இறைவன் விதித்த விதி நிஷேதங்களுக்கு உட்படுவனாய் இருக்கிறான். துன்பமற்ற சுகமான வாழ்க்கைக்கு இறைவனால் விதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கைமுறையை, தன் வர்ணாஸ்ரமத்திற்கேற்பக் கடைபிடிக்க வேண்டும். காயத்ரோ பாசனையை அங்கமாக கொண்ட சந்த்யோபாசனை இதற்கு முதல்படி.

"ருஷ்யோ தீர்குஸந்த்யத்வாத் தீர்குமாயுரவாப்னுயு: |

ப்ரஜ்ஞாம் யஸஸ்ச கீர்த்திம்ச ப்ரஹ்மவர்சஸமேவ ச ||"

(மனுஸ்மருதி 4-94)

பொருள் : ரிஷிகள் நீண்டகாலம் சந்தியாவந்தனம் செய்ததால் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றனர். புத்தி சாமர்த்தியத்தால் ஒவ்வொரு செயலிலும் வெற்றியைப் பெற்றனர்.

சந்தியா வந்தனத்தின் முக்கியமான அங்கமான காயத்ரீ மந்திரத்தில் நம்புத்தி செய்கைகளை ஊக்குவிக்கட்டும் என்று வேண்டுகிறோம். இடைவிடாமல் பிரார்த்தனை செலுத்தினால் இறைவன் நம் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதில் ஆர்வம் கொள்கிறான். இதை பக்தி பாவனையுடன் செய்வது மிகவும் அவசியம். ஒதுக்க முடியாத கர்மமென்று செய்வது பலனளிக்காது. மனதினை அமைதியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சப்த கோஸம் (Audio Tape) முதலானவைகளுடன் செய்த கர்மங்களில் மிக்கத் தீமை உள்ளது. மந்திரங்களின் பொருளை ஓர் ஆசானிடமிருந்து (குரு) தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நம் முன்னோர்கள் சந்தியா வந்தனம் என்றால் பகவானின் தியானம் என்று கருதினார். அதாவது பகவானுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை. அது பெரிய சாதனையாயிருந்தது. அது ஒரு காமதேனு, கல்ப விருக்ஷமாயிருந்தது. (கோரியதைத் தரும் தேவலோகத்து பசுவாகவும் / மரமாகவும்) இந்தச் சிந்தாமணியிடமிருந்து தேவைப்பட்டவைகளை அடையலாம் என்ற பெரும் நம்பிக்கையும் இருந்தது. தேவையானவைகளைப் பெற்றனர். சந்தியா வந்தனத்தை செய்தால் இருதயத்தின் விசுவாசம் ஓங்கும். இந்திரியங்களின் சோம்பல் குறையும். மனதில் மாறுபாடு தோன்றும். உடல் அதிகமாக திறமையுடன் செயல்படும். இது ஒரு யோக சாதனை.

ஓர் ஐரோப்பிய வித்வான் "பிரார்த்தனை ஒரு சக்தி" "(Prayer is power)" என்று சொன்னால் இன்னொருவர், தொழுவது அனைத்தையும்

பெறுவதற்கு ஒரு பெரிய சாதனை (Prayer is a mighty engine of achievement) என்று சொல்கிறான். Mcomb (மெக்கூம்ப்) இவ்விஷயத்தில் எழுதியதவாது - புதிய சரித்திரத்தின் விசேஷமான உண்மை, மறுபடியும் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ப்ரார்த்தனைதான்.

வில்லியம்ஸ் ஜேம்ஸ் என்ற புகழ் பெற்ற தத்துவ ஞானி "Energy, which but for prayer would be bound, is by prayer set free and operates in the same part be it objective or subjective of the world of experienced phenomena of facts" என்று கூறுகிறான். பிரார்த்தனையினால் ஒரு விதமான சக்தி பிறக்கிறது. இல்லையேல் உலகின் சக்தி தெளிவாகாமலிருந்திருக்கும்.

Dr. Watson இவ்வாறு கூறுகிறார். "A Prayerless heart may be considered as defenceless citadel lying open and exposed to the invasion of every foe, whereas the heart of one truly devoted is like a castle in which the lord dwells and which is garrisoned with the divine presence". பிரார்த்தனை செய்பவரின் இருதயத்தில் கெட்ட விசாரங்கள் (பயம்) பிறக்க வாய்ப்பில்லை. அதைப்போல் சரியாகப் பிரார்த்தனை செய்யாமலிருந்தவனின் இருதயத்தில் தீய விசாரங்கள் சகஜமாக குடிக்கொள்ளும்.

சந்தியாவந்தன காரியத்தில் பக்தி பாவம் மிக மிக அவசியம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளோம். இதையே ஓர் அயல் நாட்டு வித்வான் பிரார்த்தனை விஷயத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளான்.

"The act of prayer is not sufficient ; we must cultivate a spirit of prayer. The proper temper for prayer should precede the act. The disposition should be wrought in the mind before the exercise is begun. To bring a proud temper to an humble prayer, a luxurious habit to a self-denying prayer or a worldly disposition to a spiritually-minded prayer is a positive anomaly. Prayer is designed for a perpetual renovation of the motives to virtue. We

should, therefore, endeavour to believe as we pray, to feel as we pray and to act as we pray. Prayer must not be a solitary independent exercise but an exercise interwoven with many and inseparably connected with a golden chain of sacred duties."

"If we are so unhappy as now to find little pleasure in this holy exercise, that, however, is so far from being a reason for discontinuing it, that it affords the strongest argument for perseverance. That which was at first a form will become a pleasure; that which was a burden will become a privilege; that which is now short and superficial will become copious and solid. The chariot wheel is warmed by its own motion. Use will make it easy, which was at first painful. That which once becomes easy will soon be rendered pleasant. Instead of repining at the performance we shall be unhappy at the omission."

பொருள் : பிரார்த்தனை ஓர் இயந்திரமான செயலாக இல்லாமல், அதன் தத்துவத்தை உணர்ந்து செய்யும் செயலாக அமைய வேண்டும். செயலுக்கு முன் தத்துவத்தின் புரவம் இருக்க வேண்டும். ஆணவம் (VS) தூஸபுரவத்துடன் பிரார்த்தனை. சுயநலம் (VS) தன்னலமற்ற பிரார்த்தனை; லௌகீக வாழ்க்கையிலேயே மனத்தைச் செலுத்துதல் (VS) ஆன்மீகத்தை வளர்க்கும் பிரார்த்தனை: இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுடைய அவசியங்கள். ஒருவனின் குணத்தை மாற்றி, சரியான ஆன்மீக வழியில் நடத்துவதே பிரார்த்தனையின் குறிக்கோளாகும். ஆகவே, நம்பிக்கை, உணர்வு மற்றும் செயல் இம்முன்றும் இணைந்ததே பிரார்த்தனை செய்ய முயல வேண்டும். ஒரு சுயேச்சையான பயிற்சியாக மட்டும் பிரார்த்தனை ஒரு சுயேச்சையான பயிற்சியாக மட்டும் இன்றி, பலவகையான ஆன்மீக செயல்பாடுகளுடன் பின்னப் பட்டவையாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் புனிதப் பயிற்சியிலிருந்து தற்பொழுது சிறிய சந்தோஷமும் கிடைக்கவில்லை என்பது அதை நிறுத்த காரணமாகக்கூடாது. அது

விடாமுயற்சியுடன் செய்ய திடமான வாக்குவாதத்திற்கு இடமளிக்கிறது. எது ஒரு வடிவமாயிருந்ததோ அது சந்தோஷமாகிறது. எது சுமையாயிருந்ததோ. அது கடமையாகிறது. எது குறைவானாலும் இயந்திரச் செயலாக இருந்ததோ அது தாராளமானதாகவும் திடநம்பிக்கையாகவும் ஆகிறது. தேரின் சக்கரம் அது சுழல்வதாலேயே குடு பிடிக்கும். முதலில் வலியுண்டாக்கினாலும் தொடர்ந்து உபயோகிப்பதால் சுலபமாகும். எது சுலபமாகிறதோ அது வெகுசீக்கிரத்தில் ரம்மியமானதாக மாறும். செய்தலை குறைகூறுவதை விட அதை விடுவதால் நமக்கு வருத்தம் தான் ஏற்படும்.

பிரார்த்தனை முடிந்த பின் நம்மிடம் தூய பாவனையும் புது அறிவும் உண்டானால் நம் பிரார்த்தனை முழுமையாயிற்று என பாவனை செய்ய வேண்டுமென ஜார்ஜ் மெரிடிதன் எனும் கவி சொல்கிறான் (Who rises from prayer a better man, his prayer is answered).

அத்தியாயம் - 5

ஸந்த்யா விஷயத்தில் ப்ரமாணங்கள்

ஸந்த்யா கர்மத்தின் உயர் நோக்கம் வேதங்களாலும், ஸ்ம்ருதி ஸூத்ரங்களாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"உப த்வாக்னே திவேதிவே தோஷவஸ்தர்தியா வயம் பரந்த

ஏமஸி "

(ரிக் -1-2-7)

பொருள் : அக்னி நாமக பரமாத்மனே | தினமும் பகல் மற்றும் இரவு தியானத்தால் நமஸ்காரம் செய்பவராய் உன் அருகில் வருவோம்.

இங்கு சந்தியா என்ற சொல் இல்லாமலிருந்தாலும், நாம் ஆசரணை செய்யும் சந்தியா வந்தனமே ஒலி அலைகளால் அறியப்படுகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"உத்யந்தமஸ்தமயந்தமாதித்யமபித்யாயன் குர்வன்

ப்ராஹ்மணோ வித்வான் ஸகலம் புத்ரமஸ்னுதே |

(தைத்ரீய அ. 2ப்ரபா 2 அனு)

பொருள் : உதிக்கும் சமயம் மற்றும் மறையும் சமயம் சூரியனை பக்தியுடன் தியானம் செய்து கொண்டு வேதத்தில் கூறிய தர்மங்களை செய்யும் வித்வான் எல்லா மங்களத்தையும் அடைகிறான்.

"தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணோ அஹோ ராத்ரஸ்ய யோகே

ஸந்த்யாமுபாஸீத |

(ஷட்விம்ஸ. ப்ரா. ப்ர 4 க5)

பொருள் : அந்தக் காரணத்தால் இரண்டு சந்தியா வேளையிலும் ப்ராஹ்மணன் ஸந்த்யா வந்தனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

"ஸ்துதா மயா வாதா வேதமாதா ப்ரசோதயந்தாம் பாவமானீ

த்விஜானாம் |

ஆயு : ப்ராணம் ப்ரஜாம் பசும கீர்திம் த்ரவிணம் ப்ரம்மவர்சஸம்
மஹ்யம் தத்வா வ்ரஜத ப்ரஹ்ம லோகம் ||"

(அதர்வவேத. காண்ட 19 சூ 71, மந்திர 1)

அந்தணர்களுக்கு புனிதத்தைக் கொண்டு வந்து தரும், அவர்களைக் கர்மங்களில் செயல்புரியத் தூண்டும், வரங்களை அளிக்கும் வேதமாதாவான காயத்ரியும் என்னால் துதிக்கப்பட்டவளாய், எனக்கு ஆயுளையும் உயிரையும், ஸந்ததியும், பசுக்களையும், புகழையும், செல்வத்தையும், நல் ஒழுக்கம் முதலியவை தந்து என்னை பிரம்மலோகத்திற்கு அனுப்புபவளாகட்டும்.

மேலே சொன்ன வாக்கியங்களிலிருந்து ஸந்தயாகர்மம் வேதத்தால் விதிக்கப்பட்டது என்று தெரிய வருகிறது. மற்றும் சில பிரமாணங்களினால் காலை மாலை ஸந்த்யா கடமையென்று தெரிய வருகிறது. ஆனால் உச்சிவேளை (மத்தியானம்) ஸந்த்யாவந்தனம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு பிரமாணம் இல்லையென சிலர் சொல்கின்றனர். அது சரியானதல்ல.

"மமத்வா ஸுர உதிதே மம மத்யந்தினே திவ :|

மம ப்ரபித்வே அபி சர்வரே வஸவா ஸ்தோமாலேஸ அவ்ருத்ஸத் ||"

(சூ 8-1-29)

வஸுவே | எங்கும் நிறைந்த பரமேஸ்வரனே, சூரியன் உதித்த பின், நாளின் மத்தியில், ராத்ரியில் சூர்யாஸ்தமம் ஆகும் காலத்தில் நான் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்கள் உன்னைக் குறித்து வருகின்றன.

"உதா யாதம் ஸங்கவே ப்ராதரஹ்னோ மத்யந்தின உதிதா

சூர்யஸ்ய |

திவா நக்தமவஸா ஸந்தமேன நேதானீம் ப்ரதிரஸ்வினா ததான ||

(சூ 5-76-3)

அஸ்வினி தேவதைகளே | பசுக்களை கறக்கத் தகுந்த அதிகாலையிலும், மத்தியானத்திலும், பகல் மற்றும் இரவு இவைகள் சந்திக்கும் காலத்திலும் சுகம் கொடுக்கும் வரங்களுடன் வர வேண்டும். தாங்கள் வரும் முன் என் ரக்ஷணை (காற்றல்) ஆகுவதில்லை.

"யதத்ய ஸூர உத்யதி ப்ரியக்ஷத்ரா ருதம் தத |

யன்னிமுசி ப்ரபுதி விஸ்வவேதஸோ யத்வா மத்யந்தினே திவ: ||

(ரு 8-27-19)

வலிமை பெற்றவரை சந்தோஷப்படுத்தும், எல்லாமறிந்த தேவதைகளே, சூரியன் உதிக்கும் வேளை, சாயங்காலம் மற்றும் மத்தியான்ன காலத்திலும் காயத்ரீ மந்திர ரூபமான உண்மையை எங்களுக்கு அளித்திருக்கிறீர்.

"மேதாம் ஸாயம் மேதாம் ப்ராதர் மேதாம் மத்தியந்தினம் பரி |

மேதாம் சூர்யஸ்ய ர்ஸமி பிர்வசஸா வேஸ்யாமஹே ||"

(அதர்வ தேவ 6-108- 5)

பேச்சால் காயத்ரீ மந்திரத்தின் மகிமையினால் சூரியனின் கதிர்களுடன் சாயங்காலத்திலும் மத்தியான்னமும், காலையிலும் நல்ல புத்தியை அடையலாம்.

"ஸ்ரத்தாம் ப்ராதர்ஹவாமஹே ஸ்ரத்தாம் மத்யந்தினம் பரி |

ஸ்ரத்தாம் சூர்யஸ்ய நிம்ருசி ஸ்ரத்தே ஸ்ரத்தாபயே ஹன: ||

(ரு 10-151-5)

விடியற்காலை, மத்தியானம், சாயங்காலம் நம்பிக்கையின் அருகாமையில் நிற்கும் ஸந்தியா தேவியை ப்ரார்த்திக்கிறோம். சிரத்தா தேவியே | நமக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்கு.

"ஹவே த்வா ஸூர உதிதே ஹவே மத்யந்தினேதிவ: |

ஐஷாண இந்த்ர ஸப்தபிர்ன ஆ கஹி ||

(ரு 8-13-13)

விடியாற்காலை, மத்தியானம், சாயங்காலத்தில் உன் பூஜையை செய்கிறேன். ஏழு இந்த்ரியங்களினால் உபாசனை செய்யப்பட்டு (சேவை) நீ வர வேண்டும்.

"ப்ராதர்தேவீமதிதிம் ஜோஹவீமி மத்யந்தின உதிதா ஸூர்யஸ்ய |
ராயே மித்ராவருணா ஸர்வதாதேளே தோகாயதனயாய சம்யோ: ||
(ரு 5-69-3)

காலை, மத்யானத்தில் அதிதியை அழைக்கிறேன். செல்வத்திற்காக, அனைத்து நன்மைக்காக, மக்கள், சிறுவருக்காக, செளக்கியம், சமாதானத்திற்காக மித்ர வருணரே உங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன். இதுவுமல்லாமல் "அஹரஹ: ஸந்தியா முபாஸீத ; ப்ராதருத்தாய ஸந்த்யா முபாஸீத யத்ஸந்த்யா முபாஸதே; ப்ரஹ்மைவததுபாஸதே" - இப்படி பல ஸ்ருதிகள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் ஸந்தியாவந்தனத்தைத் தவறாமல் செய்து கொண்டிருந்தனர் எனும் விஷயம் ராமாயணத்தில் மிகவும் பிரஸித்தமானது (புகழ் பெற்றது).

"ப்ரபூதாயாம் து ஸர்வர்யாம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுனி:|
கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்ததே |
உத்திஷ்ட₂ நரஸார்தூல கர்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம் |
தஸ்யர்ஷே : பரமோதாரம் வச : ஸ்ருத்வா ந்ருபாத்மஜௌ |
ஸ்நாத்வா க்ருதோத₃கௌ வீரௌ ஜபேது: பரமம்ஜபம் |

(ராமாயண - பாலகாண்ட ஸ 43)

விடியற்காலையில் விஸ்வாமித்ர மகரிஷி ராமனிடம் சொன்னது. கௌசல்யை மேன்மையான பிள்ளைகள் உள்ளவனாயிருக்கிறாள். இப்பொழுது காலை சந்த்யாவேளை. மனித வீரனே| எழுந்திரு| தேவதாயானமெனும் "ஆஹ்நிகத்தை செய்." அந்த ரிஷியின் மிக தாராளமான வசனத்தைக் கேட்டு, ராஜபுத்திரர் இருவர் ஸ்நானத்தின் பிறகு ஆசமனம், மார்ஜனம், அர்க்ய தானாதிகள் செய்து உத்தமமான காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபித்தனர்.

பாரதப் போரில் ஒரே மனதுள்ள ஜனங்கள் ஸந்தியா கர்மத்தை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்க முடியாதென்று கேவலம் சூர்யோபஸ்தானத்தைச் செய்தனர் என்று பாரதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"தே ததைவ மஹாராஜ தம்ஸிதா ரணமூர்தனி |

ஸந்த்யாகதம் ஸஹஸ்ராம்ஸ்மாதித்யமுபதஸ்திரே ||

யுத்தத்தின் நடுவில் கவசம் முதலியவைகளைப் போட்டுக் கொண்டே ஸந்தியா தேவதையான சூரிய நாராயணனை உபஸ்தானம் செய்தனர். பகவான் கிருஷ்ணன் ஸந்தியாகர்மம் செய்து கொண்டிருந்ததை நாரதர் பார்த்தார் என்று பாகவதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"க்வாபி ஸந்த்யாமுபாஸீனம் ஜபந்தம் ப்ரஹ்மவாக்யதம்"

(பாக. ஸ்க. 10- அ 69 ஸ்லோ 25)

"விப்ரோ வ்ருக்ஷோ மூலமஸ்த்யஸ்ய ஸந்த்யா

வேதா: சாகா தர்மகர் மாணிபத்ரம்

தஸ்மான்மூலம் யத்னதோ ரக்ஷணீயம்

சின்னே மூலே நைவ வ்ருக்ஷோ ந ஸாகா :||

விஸ்வாமித்ரகல்ப: ||

அந்தணன் மரம். அவனுக்கு சந்தியாவந்தனமே வேர். வேதங்களே கிளைகள். தர்மமும், கர்மமும் இலைகள். ஆதலால் மூலத்தை (வேரை) நாம் எல்லா முயற்சியுடன் காக்க வேண்டும். வேர் தடைப்பட்டால் (அறுக்கப்பட்டால்) மரம் இல்லை. கிளைகளூமில்லை.

"யஜ்ஞோபவீதீ நித்யோதக : ஸந்த்யாமுபாஸீத வாக்யத : |

ஆ.கு.சூ. 3,7

இந்த சூத்ரத்திலும் மற்றும் கௌதம, ஆபஸ்தம்ப அப்படியே போதாயன முதலிய இதர சூத்ரங்களிலும் மனு யாஜ்ஞவல்க்யாதி ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸந்தியாவந்தனம் அவசியமாய்ச் செய்யப்பட வேண்டியது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஸந்தியா உபாஸனை நித்யகர்மம் (தினமும் செய்ய வேண்டியது). இதைச் செய்யாமலிருந்தால் பாவம் வரும் (ப்ரத்யவாயு). அதாவது பாவம் உண்டு என்று சாஸ்திரத்தில் இருக்கிறது. இதனை தினந்தோறும் செய்யாமலிருந்தால் உடல், மனதின் தூய்மையும் வலிமைமிக்க உடற்கட்டும் சீராய் கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்டவன் எந்த நல்ல கர்மங்களிலும் எஜமானனாக மாட்டான் என்பது கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகத்தால் தெரிய வருகிறது.

"நோபதிஷ்டதி ய: ஸந்த்யாம் நோபாஸ்தே யஸ்ச பஸ்சிமாம் |

ஸ ஸூத்ரவத்யபூஹிஷ்கார்ய : ஸர்வஸ்மாத் த்விஜகர்மண : |

ஸந்த்யாஹ்னோs ஸூசிர்நித்யமனர்ஹ: ஸர்வகர்மஸு |

யத்யத்யத்குருதே கர்ம ந தஸ்ய ப்லபுக்ஸ்புவேத் ||

தக்ஷஸம்ருதி 2 -20

அபவாதங்கள் : (நிந்தை /தோஷம்) - வருத்தி ஜனன்ஆஸௌசம் (குழந்தை பிறந்ததால் அஸூத்தி) மரண ஆஸௌசம் (மரணத்தினால் வந்த சுத்தியில்லாமை), மற்றும் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்ட போது ஓங்காரத்தைச் சொல்லாமல் மற்ற மந்திரங்களை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு அர்க்யம் வரை மட்டுமே சந்த்யாவந்தனத்தைச் செய்ய வேண்டும். அர்க்யம் கொடுக்கும் வேளை மட்டும் காயத்ரீ மந்திரத்தை நன்றாகச் சொல்ல வேண்டும். ப்ராணாயாமம் செய்யும் பொழுது மனத்தாலும் மந்திரத்தைச் சொல்லக்கூடாது என்று விஷ்ணு பாரத்வாஜ ஸம்ருதிகளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸந்த்யா சப்தார்த் விசாரம் : யாவதஹோராத்ரயோ : ஸந்த்யஸ்ச பூர்வாஹ்ணா பராஹ்னயோ : தத்காலபவா தேவதா ஸந்த்யா தாமுபாஸீத || ஆஸ்வலாயன க்ருஹ்ய பரிஸிஷ்ட ||

பகல் இரவுகள் கூடும்காலத்திற்கு ஸந்தி என்று பெயர். அப்படியே பூர்வாஹ்ண (பகலின் முன்பாகம்) அபராஹ்ண (பகலில் 3ம் பாகம்) (4-5 முடிவு) களின் கூடும்காலத்திற்கும் சந்தி என்று சொல்கிறார்கள்.

இந்த சந்தி காலத்தின் அதிஷ்டாத்ரீ (அருகாமையில் நிற்கும்) தேவதைக்கு ஸந்த்யா என்று பெயர். இந்த ஸந்த்யா தேவதையின் சேவையே (உபாஸனை) ஸந்த்யா வந்தனம்.

எந்தக் கர்மத்தில் (செயலில்) ப்ரம்மனை நன்றாக யோகிகள் தியானம் செய்கிறார்களோ, ப்ரம்மன் செவ்வனே தியானிக்கப் படுகிறானோ, அந்தக் கர்மத்திற்கு ஸந்தியா என்று பெயர். இந்தக் கர்மத்தின் பக்தியுடன் கூடிய நடத்தையே ஸந்தியோபாஸனை என்று சொல்லப்படுகிறது.

"ஸம்யக் த்யாயந்தி ஸம்யக் த்யாயதே வா பரம் ப்ரஹ்ம யஸ்யாம் ஸா ஸந்த்யா"

ஸந்த்யா என்பதற்குச் சேரும் காலம் எனப் பொருள். ஸந்த்யோபாஸனை என்றால் சேரும் காலத்தில் செய்ய வேண்டிய சேவை என்று அர்த்தம்.

(ஸந்த்யாவந்தனை எனும் முழு வார்த்தைக்கு (1) ஸந்தியா தேவதையின் வந்தனை (2) ஸம்யக் த்யானம் (நல்ல தியானம்) எனும் வந்தனை (3) ஸந்தியா காலத்தில் செய்ய வேண்டிய வந்தனை என்று மூன்றுவித அர்த்தம் உள்ளது. வேத சாஸ்திரங்களில் ஸந்த்யா வார்த்தை இம்முன்றிலும் உபயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸந்தியா தேவதை யார்? எனும் வினாவும் சகஜமாகத் தோன்றுகிறது.

"யத் ஸந்தியாமுபாஸதே ப்ரஹ்மைவ ததுபாஸதே" எனும் பிரமாணத்தின்படி ஸந்தியா என்பது பரப்பிரஹ்ம (பரமாத்ம)னின் பெயர். ஸந்தியோபாஸனை என்றால் பரமாத்மனின் உபாசனை (சேவை).

ஸந்த்யாவந்தனத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதாக இருந்தால் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். (1) சூர்ய அர்க்யம் (2) காயத்ரீ ஜபம்

(3) திக் நமஸ்காரம் (திக் தேவதைகளின் நமஸ்காரம்). சூரிய நாராயணனிடமிருந்து நாம் மிகுந்த உபகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். சூரியன் உதிக்காமல் இருந்தால் நாம் யாரும் வாழவே முடியாது. ஆகையால் நம் வாழ்க்கைக்கே முக்கிய காரணான சூரியன் உதித்துக் கொண்டு வரும்பொழுது அவனுக்கு அர்க்யம் கொடுப்பதால் அவனது உதவியை நினைத்துக் கொள்வது போலாகும். செய்த நன்றியை நினைத்துக் கொள்வது "க்ருதஜ்ஞதா" எனப்படும். செய்த நன்றியை மறப்பது "க்ருதக்னதா" எனப்படும். "க்ருதஜ்ஞதா" மிகப் பெரிய குணம். "க்ருதக்னதா" மிகப் பெரிய தோஷம். ப்ரஹ்மஹத்யை முதலான மகா பாவங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் உண்டு. ஆனால் நன்றி மறந்தவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தமே இல்லை. அதன் பலனான நரகத்தை அவன் அடைந்தேயாக வேண்டும். ஆகையால் நாம் எல்லோரும் தவறாமல் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்து அதன் ஓர் அங்கமான அர்க்யத்தைக் கொடுத்து க்ருதஜ்ஞர்களாக வாழ்வோமாக. யார் இந்த அர்க்யத்தை கொடுப்பதில்லையோ அவர்கள் மறுபிறவியிலேயே ஆந்தையாகப் பிறப்பார்கள்.

இந்த அர்க்யம் கொடுப்பதால் இன்னொரு பிரயோஜனமும் இருக்கிறது. மந்தேஹர் எனும் தைத்யர்கள் உதித்துவரும் சூரியனைத் தடுக்க அவன் முன் ஓடிவருகிறார்கள். நாம் காயத்ரீ மந்திரத்தால் அர்க்யம் கொடுத்தால் அந்த அர்க்யமானது அஸ்த்ரமாகப் பரிணமித்து அந்த தைத்யர்களை அழித்துவிடுகிறது. பிறகு சூரியன் எந்த தடையும் இல்லாமல் உதித்துவருகிறான். ஆகையால் நாம் கொடுக்கும் அர்க்யமானது சூரியோதயத்திற்குக் காரணமாகும். அதுவே லோக கல்யாணத்திற்கு (உலகநன்மை)க் காரணமாகும்.

அர்க்யம் கொடுக்கம்போது காயத்ரீ மந்த்ரத்தின் ரிஷி, தேவதா மற்றும் ச₂ந்த₃ஸ் இம்முன்றையும் தவறாமல் சொல்ல வேண்டும். அப்படி இம்முன்றையும் சொல்லாமல் அர்க்யம் கொடுத்தால் அதற்குப் பலன் இல்லை.

இங்கு நமக்கு ஒரு சந்தேகம் வரலாம். நம்மில் எவ்வளவோ பேர் அர்க்யத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஏன்? ஸந்த்யா வந்தனத்தையே செய்வதில்லை. மேலும் சூரியன் உதயமாவதைத் தடுக்க மந்தேஹை தைத்யர்கள் ஓடிவந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் சூரியன் தினமும் உதித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறான். இது எப்படி முடியும்? இதற்கு ஸமாதானம் :- நம்மை நம்பினால் என்ன கதி ஆகும் என்று பகவானுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தேயிருக்கிறது. அதனால்தான் பகவான் தேரில் அறுபதனாயிரம் வாலகில்யர் என்னும் முனிவர்களை அமர்த்தியிருக்கிறான். அவர்கள் முன்று வேளைகளிலும் அர்க்யத்தைக் கொடுத்து அசுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்கிறார்கள். அந்த அசுரர்களுக்கு பிரம்மாவின் வரம் இருக்கின்றது. அதாவது அவர்கள் எவ்வளவு முறை மடிந்தாலும் மீண்டும் ஸந்த்யாகாலத்தில் பிழைத்துவிடுவார்கள்.

இங்கு நமக்கு மற்றொரு சந்தேகம் வருகின்றது. முனிவர்களே அர்க்யம் கொடுக்கும் போது நாம் எதற்காக அர்க்யம் கொடுக்க வேண்டும்?

இந்த ஸந்தேகம் சரியல்ல. ஏனென்றால் சூரியனின் உதவியை நாம் ஒவ்வொரு நாளும் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். அவனுக்கு ஓர் ஆபத்து வருகிறது என்று தெரிந்தவுடன், நாம் அந்த ஆபத்தை முறியடிப்பதற்கு முடிந்த அளவு முயலவேண்டும். இது நம் எல்லோருடைய கடமையாகும். தாயால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஒரு மகன், அவளுக்கு ஏதாவது நோய் நொடி ஏற்பட்டால், மற்ற மகன்கள் முன்வந்து அந்தத் தாயை சேவிக்கும்போது தானும் சேவிப்பதுதானே அவனுடைய கடமை. அதை விட்டு 'அவர்களெல்லாம் பணிவிடை செய்கிறார்களே! நாம் ஏன் செய்யவேண்டும்? என்று கேட்டால் உலகில் ஜனங்கள் எல்லோரும் அவனை நிந்திப்பார்கள் அல்லவா? அதைப் போலவே நாமும் சூரியனிடம் உபகாரத்தைப் பெற்று அவனுக்கு அர்க்யத்தைக் கொடுப்பதன் மூலமாக அவனுக்குப் பணிவிடை செய்யாதிருக்கும்

பச்சுத்தில் எல்லோருடைய நிந்தனைக்குட்பட்டு நரகம் முதலான அனர்த்தங்களை அடையவேண்டி வரும். பின்னர் ஆந்தைகளாகப்பிறவி எடுக்க வேண்டி வரும். ஆகையால் நாமெல்லோரும் ஸந்த்யாவந்தனம் தினமும் செய்து அர்க்யத்தை பக்தியுடன் கொடுத்து தன்யர்களாவோமாக.

"முக்யகாலே யதாவஸ்யம் கர்ம கர்தும் ந ஸக்யதே |

கௌணகாலே஽பி கர்தவ்யம் கௌணோப்யேதாத்ருஸோமத: ||

தடுக்கத் தகாத (அனிவார்ய) அவசரம் வந்தபோது, காலை ஸந்த்யா வந்தனையை ராத்திரியிலும் செய்யலாம் என்பது கீழே தந்துள்ள ஸ்லோகத்தினால் புலனாகிறது.

"திவோதிதான கர்மாணி ப்ரமாதாதக்ருதானி வை |

ஸர்வார்யா: ப்ரதமே யாமே தானி குர்யுர்யதாஃகரமம் ||

என்று "லோகோபார" மெனும் கிரந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட வேளை மீறினால் ப்ராயஸ்சித்த (பாபத்தைக் கழிக்கும் கர்மம்) சகிதமாய் ஸந்த்யாவந்தனத்தைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பிட்ட நேரத்தை மீறிய தோஷத்தைப் போக்க மும்முறை அதிகமாய் ப்ராணாயாமங்களையும் நான்காவது அர்க்யத்தையும் தர வேண்டும். தவிர்க்க முடியாத நிலையில் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் மாத்திரம் ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டு. தாமதம் முதலிய காரணத்தால் எப்பொழுதும் விடக்கூடாது.

"ய: ஸந்த்யாம் காலத: ப்ராப்தாமாலஸ்யாதிதி வர்ததே |

ஸ ஜீவன்னேவ சண்டால: ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத: ||

எனும் ப்ரமாணத்தால் செய்ய வேண்டிய ஸந்த்யா வந்தனத்தை சரியான காலத்தில் செய்யத் தாமதித்தால், அல்லது தவறினால் அவன் இந்த ஜன்மத்திலேயே சண்டாளனாவன்; விதிக்கப்பட்ட ஸர்வகர்மங்களிலும் அதிகாரமில்லாதவனாகிறான் என்று அர்த்தம்.

"உபாஸ்தி சந்த்யேள ஸூர்யஸ்ய நிஸாயாம் திவஸஸ்ய ச |
தாமேவ ஸந்த்யா தஸ்மாத் ப்ரவதந்தி மஹர்ஷய || "

'ஸந்தி' என்பதற்குச் சேர்க்கை என்று பொருள். ஸந்த்யோபாசனை மூன்று கால சேர்க்கைகளில் செய்ய வேண்டும். (1) இரவு - பகல் சேர்க்கை (காலை ஸந்த்யா); (2) முற்பகல் - பிற்பகல் சேர்க்கை (மாத்யான்ஹீஹ ஸந்த்யா). (3) பகல் - இரவு சேர்க்கை (சாயம் ஸந்த்யா). காலையில் அருணோதய காலமும் (சூரியோதயத்திற்கு முன், நட்சத்திரம் தெரியும் காலம்) மாலையில் சூரியன் மறையுமுன் (நட்சத்திரம் தெரிவதற்கு முன்) ஸந்தியோ பாசனைக்கு உகந்த காலம். அந்தக்காலத்தில் செய்ய முடியாமல் போனால், கௌண காலத்தி (முக்கியமல்லாத) லாவது அனுஷ்டானம் செய்ய வேண்டும். கௌண காலம் மூன்று வகைப்படும். சூரியோதயத்திற்கும் சூரிய அஸ்தமானத்திற்கும் பின்வரும் காலம் முறையே - (1) உத்தமகௌண காலம் - 3 நாழிகை வரை (2) மத்ய கௌண காலம் - 4 வது நாழிகை (3) அதம கௌண காலம் 5-6 வது நாழிகை. 6ம் நாழிகைக்குப்பிறகு அகலம் (வேளை தப்பினது) (1 நாழிகை = 24 நிமிடம்).

முக்யகாலே யதாவஸ்யம் கர்ம கர்தும் ந ஸக்யதே |

கௌணகாலே஽பி கர்தவ்யம் கௌணோப்யேதாத்ருஸோமத: ||
(கோபில ஸ்ம்ருதி)

தடுக்கத் தகாத (அனிவார்ய) அவசரம் வந்த போது, காலை ஸந்த்யா வந்தனையை ராத்திரியிலும் செய்யலாம் என்பது கீழே தந்துள்ள ஸ்லோகத்தினால் புலனாகிறது.

திவோதிதான கர்மாணி ப்ரமாதாதக்ருானி வை |

ஸர்வார்யா: ப்ரதமே யாமே தானி சூர்யூர்யதாக்ரமம் ||

என்று 'லோகோபகார' மெனும் கிரந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட வேளை மீறினால் ப்ராயஸ்சித்த (பாபத்தைக் கழிக்கும் கர்மம்) சகிதமாய் ஸந்த்யாவந்தனத்தைசெய்ய வேண்டும். குறிப்பிட்ட

நேரத்தை மறிய தோஷத்தைப்போக்க முயற்சி அடிகமாய்
 ப்ராணாயாமங்களையும் நான்காவது அர்க்யத்தையும் தர வேண்டும்.
 தவிர்க்க முடியாத நிலையில் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் மாத்திரம்
 ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டு. தாமதம் முதலிய காரணத்தால் எப்பொழுதும்
 விடக்கூடாது.

ய: ஸந்த்யாம் காலத: ப்ராப்தாமாலஸ்யாதிதி வர்ததே |

ஸ ஜீவன்னேவ சண்டால: ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத: ||

எனும் ப்ரமாணத்தால் செய்ய வேண்டிய ஸந்த்யாவந்தனத்தை
 சரியான காலத்தில் செய்யத் தாமதித்தால், தவறினால் அவன் இந்த
 ஜன்மத்திலேயே சண்டாளனாவான் என்றால் அனைத்தும் விதிக்கப்பட்ட
 கர்மங்களில் அதிகாரமில்லாதவனாகிறான் என்று அர்த்தம்.

அத்தியாயம் - 6

ஸ்நானம் (குளியல்), ஆசமனம்

முன் அத்தியாயங்களிலிருந்து ஸந்த்யோபாசனை (காயத்ரீ உபாஸனை)யின் முக்கியத்துவம் விளங்கியிருக்கும். இப்பொழுது அதன் விசேஷ அங்கங்களை அறிவதற்கு முயல்வோம்.

ஸந்த்யோபாசனையின் அங்கங்கள் முறையே :

1. குளியல் 2. ஆசமனம் 3. ப்ராணாயாமம் 4. சங்கல்பம் 5. மார்ஜனம் 6. அர்க்யம் 7. பூதோச்சாடனம் 8. ஆசன சுத்தி 9. பூதேவி ப்ரார்த்தனம் 10. அங்கந்யாஸம் 11. கரந்யாஸம் 12. சூரியனுள் உறையும் பகவான் நாராயணனின் தியானம் 13. ஆவாஹனம் 14. காயத்ரீ மந்திர ஜபம் 15. திக் நமஸ்காரம் 16. காயத்ரீ தேவதையை அனுப்பி வைப்பது 17. எல்லோருக்கும் நன்மை கிடைக்க வேண்டுதல் 18. கோத்ரம், ப்ரவர உச்சாரணம் 19. இந்தக் கர்மாவை பகவானுக்கு சமர்ப்பணம் செய்வது. இத்துடன் சந்தியோபாசனை முடிகிறது.

குளியல்

எந்த ஒரு பிரார்த்தனை / வழிபாடு / க்ரியை செய்வதற்கும் குளியல் என்பது ஒரு முன் நிபந்தனையாகும்.

"ஸ்னானதோ திஸ்காரீ பவதி தைவே பித்ரீஸு கர்மணி" என்று விஷ்ணு ஸ்ம்ருதியில் கூறியுள்ளபடி, குளித்தவனே தேவதா சம்பந்தமோ, பித்ரு சம்பந்தமோ உள்ள காரியங்களுக்கு அதிகாரியாகிறான்.

உடம்பின் வெளிப்ராகாரத்திற்கு செய்யும் சுத்தம் என்கிற குளியல், அன்றாட லௌகிக காரியங்களைச் செய்வதற்கு உகந்தது. ஆனால், இறைவன் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்கள் செய்வதற்கு இந்த வெளிப்புறத் தூய்மை சுத்தம் மட்டும் போதாது. உடலின் உள்ளேயும் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இது எப்படி ?

ம்ருஜலாப்யாம் க்ருதம் பூஹ்யம் பூவஸீத்திஸ்ததருந்தரம்" ||

பொருள் : சுத்தி இருவகைப்படும். முதலாவது வெளிப்புறத்தூய்மை மண், நீர் முதலியவற்றால் உண்டாவது. இரண்டாவது உள்ளத் தூய்மையென்னும் உட்புறத்தூய்மை.

குளியலின் போது, உடம்பில் ஆடையில்லாமலோ, முன் தினம் உடுத்திய ஆடையை உடுத்திக் கொண்டோ, ஸ்நானம் செய்யக் கூடாது. தலைக்கு நீர் ஊற்றிக் கொள்வதே ஸ்நானம் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. குளியலின் மத்தியில், ஆசமனம், ஸங்கல்பம் செய்து கங்கை முதலிய நதிகளின் தேவதைகளை நீரில் இருக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். இந்தக் குளியலானது, ஜீவனுள் உறையும் பரமாத்மாவுக்கு என்று ஸ்மரணை செய்ய வேண்டும். க்ருஷ்ண, விஷ்ணு, நாராயண வாஸுதேவ நாமங்களை உச்சாரணம் செய்யலாம். ஆபோஹிஷ்டா அகமர்ஷண மற்றும் புருஷ ஸுக்தத்தங்களை சொல்லிச் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் உடலின் உட்புறத்தூய்மை உண்டாகிறது.

இதற்குத் தனியாக அவகாசம் தேவையில்லை. சாதாரணமாகக் குளிக்கும் அவகாசத்தின் காலத்திலேயே, கைகள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்க, மனதானது மந்திரங்களை உச்சாரணம் செய்தவாறு இருக்க வேண்டும். இந்த முறையினால் குளியல் என்ற கர்மத்தின் மதிப்பு பன்மடங்கு அதிகரிக்கும். பரமாத்மா ப்ரீதி அடைகிறான். 'வாக்படன் அஷ்டாங்கஹ்ருதய' எனும் க்ரந்தத்தில் ஸீத்ரஸ்தானத்தில் 'தினசர்ய' எனும் ப்ரகரணத்தில் கீழ்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"தீபனம் வருஷ்யமாயுஷ்யம்

ஸ்நானமூர்ஜாபலப்ரதம் |

கண்டுமல ஸ்ரமஸ்வேத

தத்ருட் தாஹபாப்மஜித்" ||

பொருள் : ஸ்நானம் ஜாடராக்னியையும் (வயிற்றிலிருக்கும் நெருப்பு), வீரியத்தையும் , ஆயுளையும், சந்தோஷத்தையும் மற்றும் பலத்தையும் பெருக்குகிறது. தின்பண்டம், மலம், வியர்வை, தாமதம், தாகம், நாவறட்சி மற்றும் பாவ விகாரங்களை நாசமடையச் செய்யும்.

தேகத்தின் குளியல் முடிந்தவுடன், மானஸ-ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும் என்று வாமன புராணத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே த்யான-ஸ்நானம் என்பது. 13 மந்திரங்களை உச்சாரணம் செய்வதே த்யான-ஸ்நானம் ஆகும். இவற்றை மனனம் செய்து தினசரி, குளித்த பிறகு சொல்ல வேண்டும். இந்த ஸ்லோகங்கள் பகவான் நாராயணனுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனையின் ரூபத்தில் உள்ளது.

த்யான-ஸ்நான மந்திரங்கள் :

ஹரி : ஓம்

- 1) த்ரிவிக்ரமம் தீர்த₂பாத₃ம் நத்வா ஸர்வாக₄ நாஸனம் |
த்யானஸ்னானம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வஸத்கர்ம ஸித்த₄த்யே ||
- 2) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மோவாச -
ஸ்வஸ்தி₂தம் புண்ட₃ரீகாக்ஷம் மந்த்ரமுர்தி₁ம் ஹரிம் ஸ்மரேத் |
அனந்த₁தி₃த்யஸங்காஸம் வாஸுதே₃வம் சதூர்பு₄ஜம் ||
- 3) ஸங்க₂சக்ர க₃த₃பத்₃மத₃ாரிணம் ச கிரீடினம் |
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபே₄ரஸ்கம் வனமாலாவிபு₄ஷணம் ||
- 4) ஸ்யாமலம் ஸாந்த₁வத₃னம் தி₃வ்யபீதாம்ப₃ராவ்ருதம் |
தி₃வ்யசந்த₃னலிப்தாங்க₃ம் சாருஹாஸம் ஸுபே₄க்ஷணம் ||
- 5) அனேகரத்னஸஞ்ச₂ன்ன-ஸ்புரன் மகரகுண்ட₃லம் |
நாராத₃தி₃ பி₄ராஸேவ்யம் பு₄ஸ்வத்₃-விபுல-கங்க₄ணம் ||
- 6) ஸகிங்கி₁ணீககேயூர-ஹாரநாபுரஸோபி₄தம் |
த்₄வஜவஜ்ரங்கு₄ஸாலக்ஷ்ம-பத்₃பாதே₃ருஹத்₃வயம் ||

- 7) தத்பாத₃நக₂ஜாம் க₃ங்க₃ாம் நீபதந்தீம் ஸ்வமுர்த₄னி |
சிந்த₁யேத்₃ ப்₃ரஹ்மரந்த₄ரேண ப்ரவிஸந்தீம் ஸ்வக₁ாம் த₁னும் ||
- 8) த₁யா ஸங்ஷாலயேத் ஸர்வம் அந்த₁ர்தே₃ஹக₃தம் மலம் |
தத்ஷணாத்₃ விரஜோ மந்த்₁ரீ ஜாயதே ஸ்ப₂டிகே₁பம: ||
- 9) அந்த₁ர் ப₃ஹிஸ்ச ஸுத்₃த₄யர்த₂ம் மானஸம் ஸ்நானமாசரேத் |
இத₃ம் ஸ்நானம் வரம் மந்த்₁ராத் ஸஹஸ்ரகு₃ணமுத்தமம் ||
- 10) நமோ நாராயணாயைவமுச்சரன் ப₄க்திப₄ாவத: |
வாஸுதே₃வாச்யுதானந்த₁ கே₃ாவிந்த₃ க₃ருடத்வஜ ||
- 11) முராரே நரஸிம்ஹேதி பத்₃மநாப₄ ஜனார்த₃ன |
ரஜஸ்தமோமோஹஜாதான் ஜாக்₃ரத்₃ஸ்வப்னஸுஷிப்திகான் ||
- 12) வாங்மன:க₁ாயஜான் தோ₃ஷான் நவைத₁ான் நவபி₄ர்த₃ஹேத் |
ஸார்த₄த்ரி கோடித்₁ர்தேஷு ஸ்நானாத் கோடிப₂லப்ரத₃ம் ||
- 13) யோ நித்யமாசரேதே₃வம் ஸ வை நாராயண: ஸம்ருத : |
ய : பட்₂த் ப்ராதருத்த₂ாய ப₄க்தியுக்கதேன சேதஸா ||
காலம்ருத்யுமதிக்கரம்ய ஜீவன் முக்தோ ந ஸம்ஸய : ||

- இதி ஸ்ரீ வாமனபுராணே க₃ங்க₃ாமஹாத்மயே -

த₄யானஸ்னானம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்புணமஸ்து

குறிப்பு : மிகையான தேக அசதியிருந்தால் மட்டும் ஸ்நானம் செய்யாமல், ஈரத்துணியால் தேகத்தை சுத்தம் செய்து கொண்டு த்யான ஸ்நானம் செய்து ஸந்த்யோபாஸனை செய்ய வேண்டும்.

மேற்கூறியபடி ஸ்நானம் செய்தபின், தூய உடை உடுக்க வேண்டும். சம்பிரதாயத்தின் படி உடை உடுத்திக்கொண்டு, நாமம் இட்டுக்கொண்டு, ஸந்தியாவந்தனம் செய்யத் தொடங்க வேண்டும்.

(பாகம் - 2 பார்க்கவும்)

சித்தியாயம் - 7

ப்ராணாயாமம்

"ப்ராணோ வாயுரிதி ப்ரோக்த:

ஆயாமஸ்தன்நியாமகம் "

'ப்ராண' என்பது நாம் ஸ்வாசிக்கும் காற்று. 'ஆயாம:' என்பதற்கு அதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்று பொருள். பிராண வாயுவை வெளியில் போகாமலிருக்கும்படி நம் தேகத்திலேயே தடை செய்வது ப்ராணாயாமம் ஆகும்.

"ஓங்காரவ்யாஹ் ருதீ:ஸப்த க்யாயத்ரீ ச தத : பரம் |

ஓமாபோஜ்யோதிரித்யேதத் ஸிர: பஸ்சாதுதீர யேத் |

ப்ராணாயாமோயமுத்திஷ்டம் ஸர்வகர்மஸு பாவன: |

ஸோப்யர்தஜ்ஞானபூர்வச்சேத் அனந்த ப்லதேயா ப்வேத்||"

- காயத்ரீ ஸாரஸங்க்ரஹம்

ப்ராணாயாம மந்திரத்தின் அங்கங்கள் மூன்று

1. ஸப்தவ்யாஹ்ருதி - ஓம் பூ: ஓம் புவ: ஓம் ஸுவ: ஓம் மஹ:ஓம் ஜன: ஓம் தப: ஓம் ஸத்யம்

2. காயத்ரீ - ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பூர்கேயா தேவஸ்ய தீமஹி தியோயோன:ப்ரசோத்யாத்.

3. ஸிரஸ் - ஓம் ஆபோஜ்யோதீரஸோம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ் வரோம் |

வலது கையின் சிறு விரல் மற்றும் மோதிர விரல்களால் முக்கின் இடது பாகத்தை முடி, வலப் பக்கத்தின் துவாரம் வழியாய் தேகத்திலிருக்கும் அசுத்த வாயுவை வெளியே விட வேண்டும். இந்த க்ரியைக்கு 'ரேசக' என்று பெயர். கட்டை விரலினால் வலது பக்கம் முக்கை அழுத்தி, இடது பக்க துவாரத்தினால் சுத்தமான வாயுவை தேகத்தில் உட்வாசிக்க வேண்டும். இந்த க்ரியைக்கு "பூரக" என்று

பெயர். ஐந்து விரல்களினால் முக்கின் இருதுவாரங்களைப் பிடித்து காற்று நிறைந்த தேகத்தை தாங்கும் க்ரியை "கும்பக" எனப்படுகிறது.

பூரக, கும்பக, ரேசக ஆகிய க்ரியைகளை போதிய அளவு குறைத்தோ, அதிகப்படுத்தியோ செய்து கொள்வதே ப்ராணாயாமம் எனப்படும். மேற்குறிப்பிட்ட ஸப்த வ்யாஹ்ருதியை மனதில் ஜபித்துக் கொண்டே பூரக கிரியையையும், காயத்ரீயை ஜபித்துக் கொண்டே கும்பக க்ரியையையும், சிரஸ்-ஐ ஜபித்துக் கொண்டே ரேசக க்ரியையையும் செய்யும் ப்ராணாயாமத்திற்கு ஸகர்ப ப்ராணாயாமம் என்று பெயர். மந்திரங்களை ஜபிக்காமலே செய்யும் ப்ராணாயாமத்திற்கு அகர்ப ப்ராணாயாமம் என்று பெயர். மந்திரங்களின் பொருளை அறிந்து செய்யும் ஸகர்ப ப்ராணாயாமம் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது.

கீழ்வரும் 'வாயு-புராண' வாக்கியம் இதற்குப் பிரமாணமாக உள்ளது.

அக₃ர்பே₄ த்யானஹீனஸ்து ஸக₃ர்பே₄ த்யானஸம்யுத: |

அக₃ர்பாத் கோடி கு₃ணித: ப்ராணாயாமஸக₃ர்புக: ||

— வாயுபுராணம்

ஆரோக்யம் மற்றும் மனத்தூய்மைக்காகவும், ஆன்மீகக் கோணத்திலிருந்தும் ப்ராணாயாமத்தின் மஹிமையை எவரும் ஒதுக்கும் படி இல்லை. இதன் பெருமையை ஒரு ஞானி இவ்விதம் கூறுகிறான் :-

Suffice it to say that the whole nervous system is very finely exercised by the practice of pranayama. Thus the nervous and endocrine systems which are of supreme importance in human physiology and also the respiratory, the circulatory and the digestive systems upon which the health of the first two systems depend are all simultaneously exercised in pranayama. Every round makes the organism healthier. In fact the yogic

seers of ancient india looked upon pranayama as the one exercise that could make every life process supremely healthy. Some of them were so enthusiastic in their optimism about the physiological efficiency of pranayama that they ruled out all other exercises for securing health of human body. From our own experience we can safely say that no physical exercise can even have one hundredth of the efficiency of pranayama. In fact, pranayama is not only the control of the different physiological functions but it is the control of the life processes that vitalise the human organism.

The practice of pranayama introduces light pressure, both in the central canal of the spinal cord and the ventricles of the brain. These pressures centrally stimulate the whole nervous system. Owing to these central and peripheral stimuli, the human consciousness begins to be internalised and supersensuous perceptions begin to be possible. Worlds subtler and still subtler begin to be opened out in proportion to the consciousness itself getting more and refined.

ப்ராணாயாமம் செய்யும் பழக்கம் நரம்பு சம்பந்தமான ஒழுங்கு முறைக்குச் சரியான படி பயிற்சி அளிக்கிறது என்று சொன்னால் போதுமென்று நினைக்கிறேன். இப்படி நரம்பு மற்றும் உள் சுரக்கத்தை (Internal Secretion) முறையையும் (உடற்கூறு சாஸ்திரப்படி மனித உடம்பிற்கு முக்கியமானது) சுவாச சம்பந்தமான, இரத்த ஓட்டம் சம்பந்தம், ஜீரணமாக உதவக்கூடிய ஒழுங்கு முறைக்கு (முதல் சொன்ன இரண்டும், பின் மூன்று முறைக்கு மிகவும் தேவை) சரியான பயிற்சி ஏக காலத்தில் ப்ராணாயாமம் அளிக்கிறது. ஒவ்வொரு சுற்றும் சரீரத்தை ஆரோக்கியமுள்ளதாகச் செய்கிறது. சொல்லப் போனால் பண்டைய இந்தியாவின் யோகிகளுக்கு (வருவதை உணர்வோர்) ப்ராணாயாமம், வாழ்க்கை வேலைக் கிரமத்தை உயர்த்த ஆரோக்கியத்துடன் இருக்க ஒரு சிறந்த பயிற்சியாய் அமைந்தது. அவர்களில் சிலர் உடற்கூறு சிறப்பாகக் காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய திறமைக்கு ப்ராணாயாமம் புரியும் நலம் வேறெந்தப் பயிற்சியினாலும் கிடைப்பதில்லை எனவும் இந்த ஒன்றே போதும் எனவும் மனநிறைவுடன்

சொன்னார்கள். ப்ராணாயாமத்தால் கிடைக்கும் நன்மையில் 1/100 பங்கு வேறெந்த உடற்பயிற்சியாலும் கிடைப்பதில்லை என நம் அனுபவத்திலிருந்து கூறலாம். உண்மையில் ப்ராணாயாமம் பல உடற்கூறு காரியங்களைக் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்வதல்லாமல் அங்க ஜீவியை பலமுட்டும் வாழ்க்கை வேலைக்கிரமத்தையும் கட்டுக்குள் வைக்கிறது.

வேதாந்த சிந்தனைக் கோணத்திலும் ப்ராணாயாமம் மிகவும் நல்லது செய்யக்கூடியதாயிருக்கின்றது. ப்ராணாயாமம் முதுகெலும்பு தசை, நடுகால்வாயிலும், முளையின் ஒரு கோசத்தின் மேலும் லேசான அழுத்தம் தருகிறது. இந்த அழுத்தங்கள் மையத்தில் தூண்டி நரம்பு மண்டலத்தை இயங்கச் செய்கிறது. இந்த மைய, புற எல்லைத் தூண்டுதலால் மனிதனின் உணர்வு (பிரக்ஞை) மேம்பட்ட புலன்களைப் பாதிக்கின்ற அறிவு வளர்ச்சி தொடங்குகிறது. உள்ளுணர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு உலகங்கள் நுட்பமாகவும் அதிநுட்பமாகவும் திறக்கத் தொடங்கி சீர்பெறச் செய்கிறது.

ப்ராணாயாமம் செய்வதால் உண்டாகும் லாபங்கள் ஆறுவிதம் என்று ஓர் அயல்நாட்டு விஞ்ஞானி கூறுகிறான். ப்ராணாயாமத்தால் பெறும் லாபம் ஆறு விதம். (1) சரீர சம்பந்தமானது (2) மனதைப் பொறுத்தது (3) அறிவு சம்பந்தமானது (4) உள்ளுணர்வு (5) உண்டாக்கும் திறமை (6) இச்சா சக்தி (விருப்பம்) இவைகளைப் பெறலாம்.

த்யானத்தைப்பற்றி உபதேசம் செய்யும் பொழுது கபில பகவான் தம் தாயான தேவஹுதிக்கு, ப்ராணாயாமத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி உரைத்ததை பாகவத புராணம் கீழ்வருமாறு வருணிக்கிறது :-

"செளதேயே ப்ரதிஷ்டாப்ய விஜிதாஸன ஆஸனம் |

தஸ்மின் ஸ்வஸ்திகமாஸீன ருஜுகாய ஸமப்யஸேத் |

ப்ராணஸ்ய ஸோத்யேன்மார்க்யம் பூரகும்புகரேசயோ ; |

ப்ரதிகுலேன வா சித்தம் யத்யாஸ்திதமசஞ்சலம் |

வாய்வக்னிப்யாம் யத₂ாலோஹம் த்₄மாதந்த்யஜதி வை மலம் |
ப்ராணாயாமைர் த₃ஹேத்தே₃ஷான் த₄ரணாபிஸ்ச கில்பி₃ஷான் |
ப்ரத்யாஹாரேண ஸம்ஸர்க்யான் த்யானேனானீஸ்வரான் குணான் |
யத₃ாமன:ஸவிரஜம் யோகேன ஸுஸமாஹிதம் |
காஷ்டாம் ப₄க₃வதோ த்யாயேத் ஸ்வனாஸாக்ராவலோகன: |
ப்ரஸன்னவத₃னாம்பே₃ஜம் பத்₃மக₃ர்பாருணே க்ஷணம் |
நீலோத்பலத₃லஸ்யாமம் ஸங்க₂சக்ரக₃த₃த₄ரம் |
அத₂ ப₄க₃வத்₃த்யானம் —
ஸஞ்சிந்யேத்₃ப₄கவதஸ்சரணாரவிந்தம்
வஜ்ரங்குஸத்₄வஜஸரோருஹலஞ்ச₂னாட்ட₄யம் |
உத்துங்க₃ரக்தவிலஸன்நக₂சக்ரவால—
ஜ்யோத்ஸ்நாபி₄ராஹதமஹத்₃த்₄ருதயாந்த₄காரம் |
யச்செ₂ளநி:ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோத₃கேன
தீர்தே₂ன மூர்த்₄ஞ்யதித்₄ருதேன லிவ : லிவோஸூத் |

(ஸ்ரீமத்₃ ப₄க₃வதம்)

பொருள் : த்யானம் செய்வதற்கு, உகந்த சுத்தமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தரமான ஆஸனத்தின் மீது, பத்மாஸனம் அல்லது ஸ்வஸ்திக ஆஸனம் அல்லது வீர ஆஸனம் என்ற நிலையில் அமர வேண்டும். நீண்ட நேரம் அசதியில்லாமலும் வலியில்லாமலும் இருக்கும் சௌகர்யமாக உட்காரும் ஓர் ஆஸன நிலையைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். முதுகெலும்பு, கழுத்து, தலை இவைகள் நேராக இருக்க வேண்டும். ப்ரத்யாஹாரம் என்ற யோக முறையின் மூலம், மனதை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். ப்ராணாயாமத்தின் எண்ணிக்கையைப் படிப் படியாக அதிகரிக்க, மனதை வெகு சுலபமாக ஒருமுனைப்படுத்த முடியும்.

நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்டு உருக்கப்பட்ட உலோகமானது எப்படி சுத்திகரிக்கப்படுமோ, அதுபோல, ப்ராணாயாமம் உடலையும்

மனதையும் சுத்தமாக வைக்கிறது. பாவங்களை அழித்துக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய, ப்ராணாயாமம் உதவுவது போல், நம்மிடம் குடி கொண்டுள்ள துர்குணங்கள் 'தாரணை'யினால் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது. பூர்வ ஜன்ம பாவங்கள் ப்ரத்யாஹாரத்தினால் நிவர்த்தி செய்யப்படுகிறது. த்யானத்தினால் இழிநிலையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு தயாள குணமுள்ளவனாகிறான் ப்ராணாயாமத்தைப் பழக்கிக்கொண்டு படிப்படியாக யோகாப்யாஸமான த்யானநிலைக்குத் தகுதி கிடைக்கிறது. தனது பார்வையை இருபுருவ மத்தியிலோ அல்லது முக்கின் நுனியிலோ வைத்து விரும்பிய ரூபமான பகவானை த்யானத்தில் இருத்த வேண்டும். கபிலரூபிபரமாத்மா தம் தாய்க்கு இவ்வாறு உபதேசம் செய்து, பாதங்களில் வஜ்ர, அங்குஸ, த்வஜ, பத்ம சின்னங்களையுடைய, புன்முறுவலுடன் கூடிய, பகவானை த்யானம் செய்யும்படி கூறுகிறான்

பகவத்கீதையிலும் பகவான் கிருஷ்ணன் ப்ராணாயாமத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுகிறார்.

"அபானே ஜ்₁ஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணே Sபானம் ததா₂ பரே ப்ராணாபானக₃தீருத்₃த்₄வா ப்ராணாயாமபராயணா:"

(கீதா 4-29)

பொருள் : ப்ராணாயாமத்தைச் செய்பவர்கள் ப்ராண மற்றும் அபான வாயுவை (காற்றை) கட்டுப்படுத்தி, ப்ராணவாயுவை அபானத்திலும், அபான வாயுவை ப்ராணத்திலும் இருக்கச் செய்வர். அதாவது கும்பகக் க்ரியை செய்வர்.

பகவான் வேதவ்யாஸரால் இயற்றப்பட்ட விஷ்ணு தர்மோத்தர புராணத்திலும், ப்ராணாயாமத்தின் முக்கியத்துவம் கீழ்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

"ஹம்ஸ உவாச' -

ரேசகம் பூரகம் சைவ கும்புகம் ச தத்யா த்யவிஜா:|

ஏகஸ்த்ரயவஸ்தே₂ விஜ்ஞேய: ப்ராணாயாமோ மஹாபுல:||(1)

ஆத்யத்யானஸ்து யஸ்ச்வாஸம் மந்த்ராத்யயனமாசரேத் |

மனஸா ப்ராஹ்மண: ஸ்ரேஷ்டா ரேசகம் தத்ப்ரகீர்த்திதம்|| (2)

ஸ்வாஸஸந்தாரணம் குர்வன் ஆத்யத்யானோ ந ச த்யஜேத் |

பூரகம் தத்யவினிர்திஷ்டம் ஸர்வகல்மஷநாஸனம்|| (3)

மந்த்ரஸ்ய தேவதாத்யானம் ப்ராணாயாமம் தத்யாசரேத் |

ப்ராணாயாமாத் பரம் நாஸ்தி:த்யவிஜாதீனாம் பரம் தப: || (4)

நிரோத்யாஜ்ஜாயதே வாயு: ததஸ்த்வக்னி: ப்ரஜாயதே|

ததஸ்து ஸலிலம் தே₃ஹே பூயதே தைஸ்த்ரிபி₄ந் நர:||(5)

ஆகேஸாக்₃ரம் நக₂ஸ்வக்₃ரம் தப்யதே பரமம் தப:|

யஸ்து குர்யாத் த்யவிஜரேஷ்ட₂: ப்ராணாயாமமதந்த்₃ரித: || (6)

ந தத் புண்யமவாப்னோதி தீர்தா²னுஸாரினீ த்யவிஜா: |

ந யஜ்ஞேன தத்யா க்ருச்ச₂ரை: ப்ராணாயாமாத்ய வாப்நுயாத் || (7)

ப்ராணாயாமபரா விப்ரா:ஸர்வே நிர்தூதகல்மஷா: |

த்ரிவிதம் ப்ரதிபத்யந்தே மோக்ஷம் வா மனஸேப்ஸிதம்: || (8)

ப்ராணாயாமேன நஸ்யந்தி மஹாபாதகஜான்யபி |

கோ₄ரான்யேதானி தூர்மஜ்ஞா: ப்ராணாயாமமதஸ்சரேத் ||(9)

ஏதத் தபஸ் தத்பரமம் த்யவிஜானாம் பாபாபஹம் புண்ய -

விவ்ருத்தகாரீ: |

மோக்ஷப்ரதே₃ வா புருஷோத்தமானாம் தஸ்மாத் ப்ரயத்நேன

ஸமாசரேத் தத்|| (10)

பொருள் : மந்திரத்தின் அபிமானி தேவதையைப் பிரார்த்தனை செய்த படி ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். அந்தணர்களுக்கு ப்ராணாயாம ஜபத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததொரு சாதனமில்லை.

In Public domain. Digitization Muthulakshmi Research Academy
காற்றை நிறுத்தி வைக்கும் பொழுது (கும்பக), உடலில் ஒரு வித உஷ்ணம் பரவி வியர்க்கிறது. ப்ராணாயாமத்தினால் கிடைக்கும் பலன், புனித யாத்திரையினாலோ அல்லது யஜ்ஞத்தினாலோ கிடைப்பதில்லை. ப்ராணாயாமத்தினால் தீயொழுக்கம் அழிவதோடு மட்டுமன்றி, அம்மந்திரங்களின் பொருளை உணர்ந்து செய்யும் பொழுது, அது மோக்ஷத்திற்கும் வழி வகுக்கும். ஆகவே, ப்ராணாயாமத்தை அதிகாரியானவன் (உபநயனமானவன்) ஒரு பொழுதும் விடக்கூடாது.

ஸ்ரீமதானந்த தீர்த்தர் (மத்வாச்சார்யார்) எழுதிய தந்த்ரஸார என்ற க்ரந்தத்திலும் ப்ராணாயாமத்தைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"ஸம்யங்நிஸ்சிததத்வஸ்ய நிதி₃த்யாஸனயா ப₄வேத் |
த்ய₃விவிதா ஸா ச ஸம்ப்ரோக்தா விஷ்ணுஸாஸ்த்ராவமர்ஸனம் ||
ஏகம் த்யானம் ஹரேரன்யச்சத்வார்யங்க்யானி தஸ்ய ச |
யமஸ்ச நியமஸ்சாஸ: ப்ராணாயாம இதீரித: ||
அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயம் ப்ரஹ்மசர்யாபரிக்ரஹௌ |
யமாஸௌசம் தபஸ்துஷ்டி: ஸ்வாத்யாயோ ஹரிபூஜனம் ||
நியமாவீரபத்₃மம் ச ஸ்வஸ்திகாத்யானி சாஸனம் |
ரேசக: பூரகஸ்சைவ கும்பகஸ்ச த்ரித்யாஸம்ருத: ||
ப்ராணாயாம: ஸம்ருதிம் விஷ்ணோர் வினா நியம உச்சயதே |
அதீ₃தி ஸம்ருதியுக்கதோ ஹி நிதி₃த்யாஸனமேவ ஹி ||
ப்ராணாயாமே ச விஷ்ணோர்யத் ஸ்மரணம் த்யானமேவ தத் |
ஆஸாஸௌசம் ப்ராணாயாமோ நிஷ்பரிக்ரஹபூர்வகா: ||
ஸர்வத: ஸ்வணாத்யஸ்து முக்யா முக்திப்ரஸாத்யனே |

— தந்த்ரஸாரம்

பொருள் : அறிஞர்களின் சமய போதனைகளை நன்றாகக் கேட்டு, அதை மனனம் செய்து விஷ்ணுவைப் பற்றிய ஞானத்தை உறுதியாக அடைய வேண்டும். அப்பொழுது தான் த்யானம் என்பது பயனுள்ளதாக

முடியும். படிப்படியாக, ஸ்ரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் என்று முன்னேற வேண்டும். பகவான் விஷ்ணுவை த்யானம் செய்ய இரு வழிகள் உள்ளன. முதல்வழி சாஸ்திர விசாரம் - ஸ்ரவணம், மனனம், பிறருக்கு போதிப்பது, எழுதுவது முதலியவை. இரண்டாவது, விஷ்ணுவை த்யானிப்பது. இதற்கு நான்கு படிகள் உள்ளன. (1) யமம் - ஸத்யம், அஹிம்ஸை, ப்ரம்மச்சர்யம், நியமத்தில் உறுதியாக இருப்பது. (2) நியமம் - மனத்தூய்மை, தபசு, வேத அத்யயனம், விஷ்ணு ஆராதனம் (3) ஆஸனம் - நீண்ட நேரம் த்யானம் செய்வதற்கு இடையூறு இல்லாமல் ஒரே நிலையில் செளகரியமாக (வலியேதுமில்லாமல்) உட்காரும் நிலை முன்று வகைப்படும். (i) ஸ்வஸ்திக (சாதாரணமாக உட்காரும் நிலை) (ii) வீரஸனம் (iii) பத்மாஸனம் (4) ப்ராணாயாமம் - மூச்சு விடுதல் (ரேசகம்); மூச்சை உள்ளே இழுத்தல் (பூரகம்); - மூச்சை தக்க வைத்தல் (கும்பகம்) ஆகியவை ப்ராணாயாமத்தின் முன்று அங்கங்கள். பகவான் விஷ்ணுவை மனனம் செய்து மந்திரத்தைச் சொல்லி ப்ராணாயாமம் செய்வது, நிதித்யாஸனம் எனப்படும் த்யானமாகும்.

ஆஸனம், ஆசார அனுஷ்டானம், சாஸ்திர ஸ்ரவணம் மற்றும் அவைகளைக் கடைப்பிடிப்பது, பூஜை, ஜபம் மற்றும் தபசு ஆகிய இவைகளைப் பலனேதும் எதிர்பாராமல் செய்யும் பொழுது, அவைகள் மோக்ஷ சாதனமாகின்றன.

அந்தண சமுதாயம் ப்ராணாயாமத்தை அசட்டை செய்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். சத் காரியங்கள், சமயச் சடங்குகள் மற்றும் இதர சுப / அசுப காரியங்கள் ஆகியவை ஆசமனம், ப்ராணாயாமம் செய்த பிறகே தொடங்கப்படுகின்றன. ஆசமனம் செய்த பிறகு முக்கைத் தொட்டுக் கொண்டு மந்திரம் உச்சரிப்பது செய்வதே ப்ராணாயாமமாகி வருகிறது. ரேசக, கும்பக, பூரக செயல்களில்லாமல் செய்வது ப்ராணாயாமமாகாது.

முக்கை வெறுமனே தொட்டுக் கொண்டு மந்திரம் சொல்வது அர்த்தமற்ற செயலாகும். ப்ராணாயாமத்தின் பலனை எப்படி அடைய

முடியும் ? உரிய முறையில் செய்யும் ப்ராணாயாமமே தகுந்த பலனைத் தரவல்லது. தொடர்ந்து தவறாது செய்யும் ப்ராணாயாமம், தேகம், மனது, புத்தி, ஆத்மா சம்பந்தப்பட்ட பலனை வெகு விரைவில் தரவல்லது. எப்படியென்றால் தேகமானது ஐந்து வித ப்ராணங்களான (வாயு) ப்ராண, அபான, வ்யான, உதான மற்றும் சமான ஆகியவைகளால் கட்டுண்டது. தனித்தன்மை வாய்ந்த ப்ராணாயாமம் ஐந்து ப்ராணங்களை எழுச்சியடையச் செய்து சத்சக்ரத்தை (சூரிய சக்தி) சுறுசுறுப்பாக்கி, மனிதனின் சக்தி, ஆவல் மற்றும் சுறுசுறுப்பை உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு செல்கிறது.

'ஓம்' காரத்தின் விசாரம்

ப்ராணாயாம மந்திரத்தில் 10 முறை 'ஓம்' என்ற சப்தம் வருகிறது. (7 முறை ஸப்த வ்யாஹ்ருதியிலும் ; ஒரு முறை காயத்ரீ மந்திரத்திலும் 2 முறை சிரஸிலும்)

'ப்ரணவ' என்பது 'ஓம்' காரமாகும்.

"ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம"

"ஓமித்யேகாக்ஷரமுத்யக்₃த₂முபாஸீத"

ஆகியவைகள் சில உபநிஷத வார்த்தைகள். ஆகவே, வேதமந்த்ரங்கள் பெரும்பாலும் 'ஹரி: ஓம்' என்ற சொற்களுடனேயே தொடங்கப்படுகிறது.

தந்த்ரஸாரம் என்ற க்ரந்தத்தில் ஸ்ரீ மத்வாச்சார்யர் ஓம் என்ற சப்தத்தின் மூலத்தைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார்

"விதீம் வித்யாய ஸர்க்யாதே₃ள தேன ப்ருஷ்டோஸ்ப்₃ஜலோசன: |

ஆஹ தே₃வோரமோத்ஸங்க₃விலஸத்பாத₃ பல்லவ: |

அஹமேவாகி₂லகு₃ணோ வாசக: ப்ரணவோ மம " ||

பொருள் : பகவான் நாராயணனின் நாபி கமலத்திலிருந்து (தாமரை) நான்முக பிரம்மா ஸ்ருஷ்டி (பிறப்பு) செய்யப்பட்டார். தாமரை மீது அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மா ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதுமே நான்காறு

திசைகளையும் பார்த்தார். எங்கும். இருட்டாக இருக்கவே சில நிமிடங்கள் பயத்திற்குள்ளானார். தாமரைத் தண்டின் அடிப்பாகத்தில் ஒருவர் ஆனந்த நிலையில் சயனித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். பகவானின் பாதங்களுக்கு அருகில் ஒரு பெண் அமர்ந்திருப்பதையும் கண்டார். தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு பகவானை யார் என்றும் என்ன பெயர் என்றும் வினவினார். பகவான், தாம் எல்லா நற்குணங்களின் இருப்பிடம் என்றும், பூர்ணமானவர் என்றும், 'ஓம்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுபவர் என்றும் பதிலளித்தார்.

இவ்வாறாக நான்முக ப்ரஹ்மா அந்த பகவானின் பெயர் 'ஓம்' என்றும் வேதங்கள் பகவானை 'ஓம்' என்ற சப்தத்தினால் அழைக்கின்றன என்றும் அறிந்தார்.

பகவானுடைய எண்ணற்ற பெயர்களில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு நற்பண்பைக் குறிக்கும் காரணப் பெயராகும். ஸம்ஸ்கிருத இலக்கியத்தில் இவை 'நிருக்த' பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பகவானின் பெயர் 'ஓம்' என்று எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதைப் பார்ப்போம்

(i) ஸம்ஸ்கிருத இலக்கியத்திலுள்ள 'நிருக்த'த்தின்படி 'அவ்' என்பது ஒரு வினைச் சொல். இதன் பொருள் காப்பாற்றுதல். (ப்ரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றுவது). பாணினி இலக்கணத்தின் சில விதிகளின் மூலம் இச்சொல் இறுதியாக 'ஓ' என்றும் 'ம்' என்றும் மாறுகிறது. இதிலிருந்து, பகவான் அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருள்களை உடைய ப்ரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றுபவர். ஆகையால் 'ஓம்' என்ற பெயர் அவருக்குக் காரணப் பெயர் என்று அறியமுடிகிறது.

(ii) 'வேங்' என்பது மற்றுமொரு ஸம்ஸ்கிருத வினைச்சொல். இலக்கணத்தின் விதிகளின்படி இச்சொல் 'ஓத்' என்றாகிறது. துணி நெய்யும் பொழுது குறுக்கும் நெடுக்குமாக செல்லும் நூலைப் போல் என்று இதன் பொருள். பகவான் நற்குணங்களை மட்டும் தன்னில்

வைத்துள்ளான். தீய குணங்கள் அவனை நெருங்குவதில்லை, ஏனெனில் பகவான் ஒருவனை ஸ்வதந்திரன் மற்றும் அசிந்த்ய சக்தியுள்ளவன். ஆகவே அவன் குணபூர்ணன். இது 'ஓம்' என்பதன் இன்னொரு பொருள். "ஓம்" காரத்தைப் பற்றி மேலும் அறிய வேதாகமங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் - 8

காயத்ரீ ஸப்தார்த்த விசாரம்

ப்ராணாயாமம் செய்த பிறகு, அர்கயம் கொடுப்பதற்கு முன், மார்ஜன மந்திரத்தினால் மேலும் தேகத்தை சுத்தி செய்ய வேண்டும். அர்கயப் பிரதானத்திற்குப் பிறகு காயத்ரீ ஜபம் செய்வதற்கு முன் ஆஸன சுத்தி மற்றும் பூதோச்சோடனம் செய்து பூபிரார்தனை, அங்கந்யாஸ, கரன்யாஸ, நாராயணத்யானம் மற்றும் காயத்ரீ ஆவாஹனம் செய்து, காயத்ரீ ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருள்:

"ஓம் பூர்பூவஸ்ஸுவ : தித்ஸுவிதுர் வரேண்யம் |
பர்கே₃ா தே₃வஸ்ய தீ₄மஹி தியோயோநப்ரசோத₃யாத் || "

ஓம் - எல்லா நற்குணங்களும் பூர்ணமாக கொண்ட ப்ரஹ்மா =
நாராயணா = விஷ்ணுவைக் குறிக்க வேதமிட்ட பெயர்

பூ ₄ :	-	எக்காலத்திலும் நித்யமானவர்
பூவ:	-	ப்ரபஞ்சத்தை ஸருஷ்டி செய்பவர்
ஸுவ:	-	ஆனந்தத்தால் நிறைந்தவர்
ய:	-	யார்
ந:	-	நமக்கு
தி ⁴ ய:	-	புத்தியை தர்ம மார்கத்தை ஞானத்தை
ப்ரசோதயாத்	-	தூண்டுகிறாரோ
தி ₁ த்	-	அந்த எங்கும் நிறைந்த
ஸுவிது:	-	சிருஷ்டியிலிருந்து, முக்தி வரையில் காரணாயிருக்கும் அந்த ஸுவிதா
தே ₃ வஸ்ய	-	உள்ளோக்கமில்லாமல் எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாய் இருக்கும் தேவனின்

வணங்கப்படும்

புர்கு: - ப்ரபஞ்சத்தைச் செயலாற்றுவதற்குக்
காரணமான அந்த தேஜோ (ஒளி)
மயமான ரூபத்தை

தீமணி - (நாங்கள்) த்யானம் செய்கிறோம்

எல்லாக் காலங்களிலும் எங்கும் வியாபித்து இருப்பவனும் தர்ம
மார்கத்தில் நம் புத்தியையும் செயலையும் ஈடுபடுத்துவனும் சிருஷ்டி
ஸ்திதி முதலிய எட்டு க்ரியைகளுக்குக் காரணமானவனும் பயன்
கருதாது எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்புடன் (விளையாட்டைப் போல)
இருப்பவனும், ஞானிகளாலும், சத்ஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்படுபவனும்,
ப்ரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றி அதை செயல்படுத்துபவனும்,
நித்யமானவனும், ஆனந்த ஸ்வரூபனும், 'ஓம்' என்ற எழுத்தால்
அறியப்படுபவனும், சூரியனின் அந்தர்யாமியாய் இருப்பவனும் ஆகிய
பகவான் நாராயணனை நாங்கள் வணங்குகிறோம் / த்யானம்
செய்கிறோம் என்பது காயத்ரீ மந்திரத்திற்குப் பொதுவான
பொருளாகும்.

வேதவ்யாஸ பகவான் காயத்ரீயின் பொருளை இவ்வாறு
விளக்குகிறார் :

'யோ தேவ : ஸவிதா Sஸ்மாகும் தியோ தர்மாதிகோசரா :|

ப்ரேரயேத்தஸ்ய புர்குஸ்ய தத்வரேண்யமுபாஸ்மஹே' ||

(வ்யாஸ)

பொருள் : ஞானிகளால் பூஜிக்கப்படுபவனும் நம்முள் தர்
மார்கத்தையும், ஞானத்தையும் பிரேரணை செய்பவனும், சிருஷ்டி,
ஸ்திதி முதலிய செயல்களுக்குக் காரணமானவனும், சூரியனின்
அந்தர்கதனும் ஆகிய அந்த பகவான் நாராயணனை நாம் த்யானம்
செய்கிறோம்.

கூறுகிறார்

'ஓமஸேஷகுணாதார இதி நாராயணோப்யஸௌ |
பூர்ணோ பூதிவரோனந்தஸுகோவ்யாஹ்ரிதிரிதி: |
குணைஸ்தத: ப்ரஸவிதா வரணீயோ குணோன்னதே: |
பா-ரதி-ஜ்ஞானருபத்வாத் பூர்கோ த்யோ - Sகிலைர்ஜனை: |
ப்ரேரகேயா Sஸேஷபுத்தீனாம் ஸ க்யாதர்யாத் ஈரிதி: ||

(ருக்பூஷ்யம்)

பொருள் : எல்லா நற்குணங்களின் இருப்பிடம் பகவான் நாராயணன். அற்புதமான குறைவற்ற ஆனந்தத்தில் நிறைந்தவன். ப்ரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்துக் காப்பதனால் வணங்கப்படுபவன். அதிக ப்ரகாசமாயுள்ளவன். லீலாவினோதன். ப்ரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றி செயலுறச் செய்பவன். எல்லோரிடத்திலும் ஞானத்தையும் செயலையும் தூண்டுபவன். சூரியனின் அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் இப்பேர்பட்ட பகவான் நாராயணனை நாம் த்யானிக்கிறோம்.

காயத்ரீ ஜபம் செய்யும் பொழுது இம்மாதிரியான அனுசந்தானம் (ஸ்மரணை) செய்தால் போதுமானது.

சூர்யனில் இருக்கும் நாராயணனை ஏன் தியானம் செய்ய வேண்டும் ?

ஸந்தியோபாஸனையின் பொழுது எந்த ரூபத்தை த்யானிக்க வேண்டும் என்பது ஸ்ருதி. ஸ்ம்ருதிகளினால் அறியப்படுகிறது.

ஆதித்யாந்தர்குதம் யச்ச ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிருத்தமம் |
ஹ்ருத்யே ஸர்வபூதானாம் ஜீவபூதம் ஸ திஷ்டதி ||
ஹ்ருத்யோம்னி தபதி ஹ்யேஷ பாஹ்யஸூர்யஸ்ய சாந்திரே |
அக்ஷனௌ வா தூமகேதோஸ்ச ஜ்யோதிஸ்சித்ரகரம் ஜகத் ||

பொருள் : ப்ரபஞ்சத்தில் ஒளிமயமானவற்றில் மிகவும் பிரசித்தமானது சூரியன். தன்னுடைய பிரத்யேகமான சக்தியை சூர்யனுக்கு அளித்திருப்பதாய் பகவான் கிருஷ்ணன் கீதையில் கூறியிருக்கிறான். பகவான் சூரியனுள் உறைபவன் மட்டுமன்றி அவன் ஜோதி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறான். சூர்யனுள் இருக்கும் ஜோதி, பகவான் நாராயணனே. அந்த ஜோதி அணு அளவில் எல்லோருடை ஹ்ருதயத்திலும் உள்ளது. ஹ்ருதயத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டு நமக்கு ஞானத்தை (புத்தி) அளிக்கிறது. இருட்டை போக்கடிப்பதில் ஒரு மிகச் சிறந்த சின்னமாகவும், எளிதில் அறிந்து கொள்வதாகவும் சூர்யனின் ரூபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒளியைக் கொடுத்து எல்லாவற்றையும் அறிய வைத்து, எல்லோரையும் செயலுற் செய்கிறது. அந்த பகவான் நாராயணனே நட்சத்ரங்களிலும், வால் நட்சத்திரங்களிலும், விண் கல்லிலும் பல வித வண்ணங்களில் உள்ளான்.

மேலும்

'ப்ராணிநாம் ஹ்ருத்யே ஜீவருபத்யா ய ஏவ பூர்க்யஸ்திஷ்டதி |

ஸ ஏவ ஆகாஸே ஆதித்யமத்யே புருஷருபத்யா வித்யதே ||

— யாஜ்ஞவல்க்யஸம்ஹிதா

பொருள் : ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒவ்வொரு உயிரின் ஹ்ருதயத்திலுமிருக்கும் ஆத்மாவினுள் பகவான் உறைகிறான். அவன் 'பூர்க்:' என்றும் அழைக்கப்பட்டு, செயலின் தூண்டுதலுக்கும், காப்பாற்றுவதற்கும் காரணமாகிறான்.

'பூஷன்னேகூர்ஷே யமஸூர்யப்ராஜாபத்ய வ்பூஹரஸ்மீன் ஸமுஹ |

தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாணதமம் தத்தே பஃயாமி ||

— ஈஸாவஸ்ய உப.

பொருள் : யமன், சூரியன், ப்ரஜாபதி போன்ற தேவதைகளைக் காட்டிலும் மிகுந்த காந்தியை (ஒளியை) உடைய பகவான் நாராயணனின் ரூபத்தை நான் தியானிக்கிறேன்.

'ஆதித்யானாம் அஹம் விஷ்ணு :

ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஸுமான் '

— கீதா

பொருள் : பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களின் ஸக்தியின் மூலம் நான்; அவர்களில் ஒருவனான விஷ்ணு நானே. ஒளி மிகுந்து இருக்கும் பொருள்களில் சூரியனுள் நான் இருக்கிறேன் என்று க்ருஷ்ண பரமாத்மா கீதையில் கூறியுள்ளான்.

'ப்ரதமம் மஹத: ஸ்ரஷ்டு : த்விதீயம் அண்டஸம்ஸ்திதம் |

த்ருதீயம் தேஹினாம் தேஹே புருஷத்ரயமுதாஹ்ருதம் ||

— ஸ்ரீமத், பாக்யவதம்

பொருள் : ப்ரபஞ்சத்தின் வெளியில் சிருஷ்டி செய்யப்பட்ட மஹத்தத்வத் (சதுர்முகப்ரம்மன்) திற்குக் காரணமாய் இருந்த நாராயணனின் / ப்ரஹ்மனின் ரூபமே முதல் ரூபம். ப்ரபஞ்சத்தின் மத்தியிலிருக்கும் சூரியனே அவனின் இரண்டாவது ரூபம். ஒவ்வொரு ஜீவனுள் இருக்கும் ரூபமே முன்றாவது ரூபம். இம்முன்றில் எல்லோருக்கும் மிகவும் பரிச்சயமான பகவானின் ரூபம் சூரியன் என்பதால் சந்தியோபாசனையில் சூரியனில் ரூபம் த்யானத்திற்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

காயத்ரீயின் சில சிறப்பம்சங்கள்

'அகாரேணாகி₂லாதி₂க்யம் உகாரேண கு₃ணோச்யதா |

மகாரேணாமிதத்வம் து தாரார்தே₂ - வேத₃போ₃த₄க₁||

பொருள் : 'அ' காரம் என்றால் 'எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது'. 'உ' காரம் என்றால் 'குண பூர்ணமாய் இருப்பது.

'ம' காரம் என்றால் அளவிடப்பட முடியாதது.'

இந்த மூன்றும் சேர்ந்தது 'ஓம்'. இதன் ஒரு பெயர் 'தார:'. இது வேதங்களின் பொருளைச்சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

'ஓம்' எனப்பதில் எட்டு பாகங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நிர்வகிக்கும் பகவத் ரூபம் சாஸ்திரங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

'அ' காரம் (A) -- விஸ்வ, க்ருஷ்ண

'உ' காரம் (U) -- தைஜஸ, ராம

'ம' காரம் (M) -- ப்ராஜ்ஞ, நரஸிம்ஹ

நாதம் -- துரீய, வராஹ

பிந்து, --ஆத்மா, விஷ்ணு

கோஷம் -- அந்தராத்மா, பரஞ்ஜோதி

ஸாந்த -- பரமாத்மா, ப்ரஹ்ம

அதிஸாந்த -- ஜ்ஞானாத்மா, வாஸுதேவ

காயத்ரீ மந்திரத்தின் நான்கு பாகங்களும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் பகவத்ரூபங்களும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :-

'தத்ஸவிதூர் வரேண்யம்' -- ஸாந்திபதி அநிருத்தன்

'புர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி' -- க்ருதிபதி ப்ரத்யுமனன்

'தியோயோ ந: ப்ரசோத்யாத்' -- ஜயாபதி ஸங்கர்பஷணன்

'ஓம்' --- - - - - மாயாபதி வாஸுதேவன்

24 எழுத்துக்களைக் கொண்ட காயத்ரீயின் பகவத் ரூபங்கள் வருமாறு :

தத் -- கேஸவ:

ஸ -- நாராயண:

வி -- மாதவ:

து: -- கோவிந்த:

வ -- விஷ்ணு:

ரே -- மதுஸூதன:

ணி -- த்ரிவிக்ரம:

யம் -- வாமன:

பு, -- ஸ்ரீதூர:

ர்கே₃ா -- ஹ்ருஷீகேஸ:

தே₃ -- பத்₃மநாப₄:

வ -- த₃ாமோத₃ர:

ஸ்ய -- ஸங்கர்ஷண:

தீ₄ -- வாஸ₃தே₃வ:

ம -- ப்ரத்₄யும்ன:

ஹி -- அனிருத்₃த₄:

தி₄ -- புருஷோத்தம:

யோ -- அதே₄க்ஷஜ:

யோ -- நாரஸிம்ஹ:

ன : -- அச்யுத:

ப்ர -- ஜனார்தன:

சே₁ா -- உபேந்த்₃ர:

த₃ -- ஹரி:

யாத் -- ஸ்ரீக்ருஷ்ண:

'வேத₃மாதா து க₃ாயத்ரீ த்₃விசுணா த்₃வா₃தஸாக்ஷராத் |

சதுர்விம்ஸதி₁ மூர்த்தியோஸ்யா: கதி₂த₁ா வர்ணதே₃வதா₁: ||

— தந்த்ரஸார

ஸ்ரீ மத்வாச்சார்யார் தமது தந்த்ரஸார க்ரந்தத்தில் காயத்ரீ 24 அக்ஷரங்களைக் கொண்டது என்றும், அவைகள் காயத்ரியானது வேதங்களின் மாதா என்றும் கூறியுள்ளார். கேசவ முதல் ஸ்ரீக்ருஷ்ண வரையில் பகவத் ரூபங்கள் அவைகளின் தேவதைகள் என்றும் உபாஸனை செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி விவரிக்கும் 'காயத்ரீ' வர்ண மாலா ஸ்தோத்திரம் அத்தியாயம் 11 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எல்லா வேதங்களின் ரகசியம் "ஓம்" காரத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. இந்த 'ஓம்' காரத்தின் அர்த்தத்தை பூ : புவ : ஸ்வ : எனும் வ்யாஹ்ருதி மந்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த வ்யாஹ்ருதி மந்திரங்களில் அடங்கிய

பொருளை தரிபாத காயத்ரீ விவரிக்கிறது. இந்த காயத்ரீயின் மூன்று பாதங்களின் அர்த்தத்தைப் புருஷ ஸூக்தத்தின் மூன்று வர்கங்கள் தெளிவாக்குகின்றன. இந்தப் புருஷ ஸூக்தத்தின் மூன்று வர்கங்களின் அர்த்தத்தை மூன்று வேதங்கள் விரிவாகச் சொல்கின்றன. அனைத்து வேதங்களின் பொருள் ஓம் காரத்திலும் மற்றும் வ்யாஹ்ருதிகளிலும் அடங்கியிருந்த போதும் இவைகளின் அர்த்தங்களை சாமான்ய ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளல் சாத்தியமல்ல; புருஷசூக்தத்தை ஜபிப்பதும் சாத்யமல்ல. வேதங்களை ஜபிப்பது பொது மனிதருக்கு முடியாத காரியமென்றே சொல்ல வேண்டும். அதனால் மிக சுருக்கியதும், மிக விரிவானதும் ஆகாமல் நன்கு போதனை செய்யும் காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இக்காரணத்தினாலேயே காயத்ரீ மந்திர ஜபத்தால் அனைத்து வேத பாராயணம் செய்தால் வரவேண்டிய பலன் வருமென்று பல ப்ரமாணங்கள் சொல்கின்றன. காயத்ரீ ஜபத்தை மிக அன்புடன் செய்ய வேண்டும். அன்பின்றி, மந்திரத்தின் பொருளின் சிந்தனையில்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான காயத்ரீ ஜபம் செய்வதைக் காட்டிலும் 10 காயத்ரீ ஜபத்தை மிக அன்புடன், அதிவிச்வாஸத்துடன் செய்வது சிறந்தது. ஏனென்றால் பாவனையின் பாரம் இருக்கும் வரை மந்திரத்தின் சித்தி கிட்டும. "யாத்ருஸா பூாவனா மந்த்ரே ஸித்தி₄ர்பூவதி த்ராத்ருஸா" எனும் சொல் மேலே சொன்ன உண்மையைச் சொல்கிறது. நம் பண்டைக் காலத்து ருஷிகள் நாம் நாஸ்தோறும் ஜபிக்கும் காயத்ரீ மந்திரத்தையே ஜபித்துக் கொண்டிருந்ததனாலேயே அவர்களுக்கு மந்திர ஸித்தி (முடிவு) பெற்று சாபம் தருவது, அனுக்கிரகம் (தயை) செய்வது முதலியவற்றில் சாமர்த்தியம் அவர்களிடம் உண்டாயிற்று.

நமக்கு இவைகளுக்குள் எதுவும் சாத்தியமாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமென்னவென்றால் நமக்கு மந்திரத்தில் நம்பிக்கையில்லாமை, மந்திரத்தின் அர்த்தத்தின் அஜ்ஞானம் (அறிவின்மை) என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

" ஜகாரோ ஜன்மவிச்சேத : பகார : பாபநாஸக : |

தஸ்மாத் ஜப இதி ப்ரோக்தோ ஜன்மபாபவினாஸக : ||

ஒரே மந்திரத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வது முழுவதும் பயனற்றது என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. ஆனால் அதில் நியாயமில்லை. ஒரு புகழ்பெற்ற வித்துவான் ஜபத்தின் விஷயத்தில் கீழ்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார் :-

ஜபம் என்பது சில சொற்களைச் சஞ்சலமில்லாமல் கூறியது கூறல். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வது பயனற்றது என்று தோன்றலாம். ஆனால் அது நியாயமல்ல. திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதே பிரக்கஞயின் ஒரு நிலையில் முழு மனமும் ஈடுபட்டு இன்பத்தின் (பரவசம்) எல்லைக்குக் கொண்டு செல்கிறது (துரீய நிலை). பிரசித்தி பெற்ற கவிஞன் ஆல்ப்ரெட் டென்னிஸன் அந்த நிலையை அடைய அவர் பெயரையே (ஆல்ப்ரெட், ஆல்ப்ரெட்) என்று பல தடவை உச்சரித்துக் கொண்டேயிருப்பாராம்.

ஜபத்தின் முழு பலன் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமானால் கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகத்தில் சொன்ன குணங்கள் நம்மில் இருக்க வேண்டும்.

" மன : ப்ரஹர்ஷணம் ஸௌசம், மௌனம் மந்த்ரார்த்நிந்தனம் |

அவ்யக்ரத்வமனாலஸ்யம் ஜபஸம்பத்திஹேதவ : ||

ஜபம் செய்வதற்கு முன் மனதில் நல்ல ஆவல் இருக்க வேண்டும். மனது வெறுக்கும் சிந்தனைகளுக்கு இடமளிக்கக் கூடாது. மந்திரத்தின் பொருளைச் சிந்தித்தல் வேண்டும். புத்தியும் ஒரே மனதுடையதாயிருக்க வேண்டும். தேகத்தில் சுறுசுறுப்பு இருக்க வேண்டும். மேல் சொன்ன குணங்கள் படைத்தவன் ஜபம் செய்தால் முழுமையைத் தரும்.

ஜபம் செய்யும் பொழுது கண்ணும் கருத்துமாயிருக்க வேண்டும். சில நியமங்கள் : (கட்டுப்பாடு)

- (1) பிரம்மச்சாரிகளும் மற்றும் க்ருஹஸ்தாஸ்ரமிகளும் தொடக்கத்தில் மாத்திரம் ஓம் காரத்தைச் சொல்லி காயத்ரீயை ஜபிக்க வேண்டும்.

- (2) காயத்ரீ மந்திரத்தின் அடிகளைத் துண்டிக்காமல் சொல்லக்கூடாது; துண்டித்து முன்று அடிகளைத் தனித்தனியாய்ச் சொல்ல வேண்டும்.
- (3) ஜபம் செய்யும் பொழுது உயர்ந்த ஞானிகள் வருகை தந்தால் ஜபம் செய்வதைச் சில நேரம் வரை நிறுத்தி, அவருக்கு ஆசனம் தந்து, வணங்கி அவரின் யோக க்ஷேமங்களை விசாரிக்க வேண்டும்.
- (4) குருக்கள் (ஆசான்கள்), கடவுளின் பக்தர்கள், கோயில், நீர்த்தேக்கம், அஸ்வத்த மரம் (அரச), அக்னி மற்றும் சூரியன் முதலியோரிடம் முதுகு காட்டி உட்கார்ந்து ஜபம் செய்யக் கூடாது.
- (5) ஜபம் செய்யும் பொழுது நிந்திக்கும் பேச்சுக்களை விட்டு, மௌனம் (பேசாமலிருப்பது) முழுமையாக நடப்பில் கொண்டுவர வேண்டும்.
- (6) சிரிக்கக் கூடாது.
- (7) எந்தப் பதார்த்தத்தையும் பார்க்கக் கூடாது.
- (8) கண்களை மூடி பகவானின் உருவத்தை மாத்திரம் தியானம் செய்ய வேண்டும்.
- (9) வாயால் எந்தவொரு வகையான சத்தத்தையும் செய்யலாகாது.
- (10) எந்தப் பதார்த்தத்தையும் தொடக்கூடாது.
- (11) நடந்தவாறு ஜபம் செய்யலாகாது.
- (12) அசையும் தன்மையுள்ள ஆசனத்தில் அமர்ந்து ஜபம் செய்யக் கூடாது.
- (13) சுத்தமாயிருந்து ஜபம் செய்ய வேண்டும்.
- (14) எண்ணிக்கை அடிப்படையிலேயே ஜபம் செய்ய வேண்டும்.
- (15) கொட்டாவி விடக்கூடாது

- (16) தூக்கத்தால் செயலற்றவனாகக் கூடாது.
- (17) தூக்கத்தால் செயலற்றவனாகக் கூடாது.
- (18) கோபம் முதலானவைகளுக்கு மனதில் இடமளிக்கலாகாது.
- (19) அஜாக்கிரதையால் பேச நேர்ந்தால், விஷ்ணுவை நினைத்து மறுபடியும் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.
- (20) ஈரத்துணி உடுத்தி ஜபம் செய்யக்கூடாது.
- (21) முடியாத நிலையில் ஈரத்துணியை 7 தரம் உதறிவிட்டு உடுக்க வேண்டும்.
- (22) மந்திரத்தின் பொருளைச் சிந்தனை செய்யாமல் ஜபத்தைத் தொடங்கக் கூடாது.
- (23) மும்முறை ப்ராணாயாமம் செய்யாமல் ஜபத்தைத் தொடங்கக் கூடாது.
- (24) ஜபத்தின் பின்பும் ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.
- (25) ஜபத்தை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய மறக்கக் கூடாது.
- (26) ஒரே பரமாத்மா, (சூரியனில் இருக்கும் நாராயணன்), காலை, மத்தியானம், சாயங்காலங்களில் முறையே காயத்ரீ, ஸாவித்ரீ மற்றும் ஸரஸ்வதீ என்ற பெயர் கொண்டு இருக்கிறானென்று பாவனை செய்ய வேண்டும்.
- (27) ருஷி, தேவதை மற்றும் சூந்தஸ் இவற்றை அறியாமல் மற்றும் சொல்லாமல் ஜபம் செய்யக்கூடாது.
- (28) முடிந்த வரையில் (வீட்டில்) கடவுளின் சன்னிதியில் அல்லது மாட்டுத் தொழுவத்தில், புண்யதீர்த்தக் கரைகளில், சமுத்ரக்கரையில், கோவில்களில், புனிதமான ஆஸ்ரமங்களில் குரு (ஆசான்) முன்னிலையில் ஜபிக்க வேண்டும்.
- வீட்டில் ஜபித்தால் பலன் ஒரு பங்கு. நதியின் தீரத்தில் ஜபித்தால் பலன் இரு மடங்கு. பசு மாட்டுக் கொட்டிலில்

ஐபித்தால் பலன் நூறு மடங்கு. ஹோமம் செய்யும் இடத்தில் ஐபித்தால் பலன் ஆயிரம் மடங்கு. தேவாலயம், சேஷத்திரங்களில் ஐபித்தால் பலன் நூறாயிரம் மடங்கு. இவ்வாறு தர்ம சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

- (29) முடிந்த மட்டும் வயிற்றை மாசற்றதாகவும், இலேசானதாகவும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.(அதாவது அஜீர்ணம் முதலிய தோஷங்களினால் மனதின் மன ஒருமை பாழாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்).
- (30) துப்பக் கூடாது.
- (31) எவ்வகைக் காரணத்தாலும் விரல்களைப் பயன்படுத்தித் தேகத்தின் மற்ற உறுப்புகளை அசையும் படி செய்தல் கூடாது
- (32) ஐபம் முன்று வகை - உச்ச (உரக்க), உபாம்ஸ் (முணுமுணுப்பு) மற்றும் மானஸ (உள்ளம்). உரக்கமாய்ச் சொல்லி ஐபிப்பதற்குப் பதில், இரண்டாம் மனிதனுக்கு கேட்காதபடி, (உபாம்ஸ்) தன் உதடுகளை மட்டும் அசைத்து மந்திரத்தை மெல்லச் சொல்லி ஐபித்தல் நல்லது. உபாம்ஸ் ஐபத்தை விட மானஸஐபம் சிறந்தது. அதைப் புரிய முனைய வேண்டும்.
- (33) சரீரத்தை வளைக்காமல், கோணல் செய்யாமல், நேர்மையாக (Straight) உட்கார்ந்து ஐபிக்க வேண்டும்.
- (34) முழங்கால்களுக்கு வெளியே கை வைத்துக் கொண்டு ஐபிக்கக் கூடாது.
- (35) தொப்புளுக்குக் கீழ் எந்த உறுப்பையும் தொடக்கூடாது. அஜாக்கிரதையால் தொட்டுவிட்டால் கையை அலம்ப வேண்டும். பிறகு விஷ்ணுவின் சிந்தனை செய்து மறுபடியும் ஐபத்தைத் தொடர வேண்டும்.
- (36) எந்தத் தின்பண்டங்களையும் அல்லது பதார்த்தத்தையும் வாயில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

- (37) கைகள் காணாமலிருக்கும்படி மறைத்து, மற்றவர் பார்வையில் படாமல் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.
- (38) காலையில் கைகளை வயிற்றில் பிடித்தும் மத்தியான்னம் ஹ்ருதயத்தின் முன் கீழ் நோக்கி வைத்தும், சாயங்காலம் கைகளை முகத்திற்கு முன் வைத்தும் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.
- (39) தலைமேல் தொப்பி, தலைப்பாகை அல்லது வேறு துணியை போட்டுக் கொள்ளக்கூடாது.
- (40) உடம்பில் சட்டை முதலிய துணிகளைப் போட்டுக் கொள்ளக்கூடாது.
- (41) ஸிகா (குடுமி) தலைமுடிச்சு இல்லாமல் ஸந்தியாவந்தனம் செய்யக் கூடாது.
- (42) தலைமுடியை முடிச்சு போட்டுக் கொண்டு ஜபத்தைத் துவக்க வேண்டும்.
- (43) கால்களில் வலிமையில்லாத போது காயத்ரீயை உச்சரிக்கக் கூடாது.
- (44) கொசுவம் (கச்சை) போட்டுக் கொள்ளாமல் ஜபிக்கக் கூடாது.
- (45) மெத்தையின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு காயத்ரீயை உச்சரிக்கக் கூடாது.
- (46) சுத்தமில்லாததும் மற்றும் அழுக்கானதுமான உடையை உடுத்திக் கொண்டு என்றைக்கும் ஜபிக்கக் கூடாது.
- (47) சுத்தமானதும் வெள்ளையானதுமான உடைகளை அணிந்து ஜபம் முதலிய நற்காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.
- (48) பூணூலைக் கையில் பிடித்து காயத்ரீ ஜபத்தை என்றும் செய்யக்கூடாது.
- (49) கைவிரல்களின் கணுக்களைத் தொட்டுக் கொண்டு ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

- In Public domain. Digitization Muthulakshmi Research Academy
- (50) மிகவும் நாள் கடந்த மற்றும் கிழிந்து போன பூணூலைத் தரித்து ஜபம் செய்யக் கூடாது.
- (51) மனதில் பயம், துயரம் இருப்பின் ஜபிக்கலாகாது.
- (52) ஜபம் செய்வதில் அன்பு தேவை. தான் ஜபம் செய்வதை மற்றவர் பார்த்து ஏளனம் செய்வாரென வெட்கப்படக்கூடாது.
- (53) ஜபம் செய்யும் பொழுது தன் உடலை யாரும் பார்க்கக் கூடாது எனும் எண்ணத்தால், குளிர், காற்று, வெயிலினால் மனது கலங்காமலிருக்க, உடம்பின் மேல் உத்தரீயம் (மேல் துணி) போர்த்திக்கொண்டு ஜபம் செய்ய வேண்டும். சரீரத்தின் மேல் மேல்துண்டு இருப்பதால் ஒரு அதிருஷ்டமான, புண்ணியமான லாபமும் இருக்கிறது என்பது சாஸ்திரத்தின் கட்டளையிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

'வ்யாஹ்ருதி' விசாரம்

வ்யாஹ்ருதி என்ற சொல்லிற்கு உச்சரித்தல் என்று பொதுவாகப் பொருள் சொல்லலாம். ஆனால் பிரத்யேகமான பொருளில், பூ: புவ: ஸுவ: என்று மூன்று சொற்களின் கூட்டே வ்யாஹ்ருதி எனப்படும்.

'பூர்புவ:ஸுவரிதி திஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய': (தைத்திரீய உப.)

வ்யாக்யாயதே அனேன ஓங்கார: இதி வ்யாஹ்ருதி: |

தா : வ்யாஹ்ருதய: ||

பொருள் : 'ஓம்' காரத்தின் பொருளை விவரிப்பது வ்யாஹ்ருதி என்ற காரணத்தால், வ்யாஹ்ருதி : எனப்படும். பூ:, புவ:, ஸுவ: என்ற மூன்றும் வ்யாஹ்ருதி ஆகின்றன.

ருக்,பூஷ்யம்: ஓம்காரம், வ்யாஹ்ருதி மற்றும் காயத்ரீ ஆகியவற்றின் விளக்கத்துடனேயே ருக்பாஷ்யம் தொடங்குகிறது.

பூ: என்றால் எல்லாவகையிலும் பூர்ணமான ஞானத்தின் உருவம்.

புவ: என்றால் பேராற்றல் கொண்டவன்.

ஸுவ: என்றால் முடிவில்லாப் பேரின்பம் கொண்டவன்

பகவான் எல்லாவகையிலும் பூர்ணமான ஞானம், ஆனந்தம் மற்றும் பேராற்றலின் உருவம் என்று ருக்பாஷ்யம் தெரிவிக்கிறது. ப்ரஹ்மனைப்பற்றி மிகவும் விளக்கமாக வேதங்கள், பஞ்சராத்ரம், மஹாபாரதம் மற்றும் புராண வசனங்கள் கூறியிருப்பினும் வ்யாஹ்ருதியைப்போல் அவ்வளவு ஆழமாகவும் சுருக்கமாகவும் அவை இல்லை.

தைத்திரீய உபநிஷதம்

"பூர்புவ:ஸுவரிதி ஏதாஸ்திஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய:

தாஸாமு ஹஸ்மைதாம் சதூர்தீ, மஹாசுமஸ்ய ப்ரவேத்யதே ||

மஹிதி, | தித், ப்ரஹ்ம | ஸ ஆத்மா | அங்கு, அன்யன்யா

தேவதா ||"

பொருள் : பூ: புவ: ஸ்வ: இவை மூன்றும் ஆனமபலத்தின் ஒலிவடிவங்கள் - நான்காவதே நான்முக ப்ரஹ்மாவால் அறியப்படுவது. அது பெரியது. ஆகவே அது மஹ: என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது ப்ரஹ்மம், அது ஆத்மா. இது விஷ்ணு. மற்ற வடிவங்கள் இதனுடைய அங்கங்கள்.

பகவான் விஷ்ணுவின் வெளித்தோற்றங்களான அநிருத்த, ப்ரத்யும்ன, ஸங்கர்ஷண வாஸுதேவ ரூபங்களே வ்யாஹ்ருதிகள். பூ: புவ: ஸ்வ: மஹ: ஆகியவை. வாஸுதேவ என்ற ரூபம், வாஸுதேவரூபம் (ப்ரஹ்மனின்) ஸரீரத்தின் மத்யபாகம். பூ: என்பது அதனின் தலையான அநிருத்த ரூபம். புவ: என்பது அதன் கைகளான ப்ரத்யும்ன ரூபம். ஸ்வ: என்பது அதன் கால்களான ஸங்கர்ஷண ரூபம். மஹ: என்பது அண்டங்கள் முழுவதையும் சார்ந்த ஆத்மா.

" அங்குகூகித்திவேன புகுவான் க்ரீடதே புருஷோத்தம: | "

ஒரே ஆத்மாவின் பல அங்கங்களாகக் கூறியிருப்பது ஒரு கற்பனையான வேறுபாடே. 'விசேஷம்' என்ற தத்துவத்தின் படி அங்கங்களில் உண்மையான வேறுபாடு இல்லை. இது பகவானின் ஆனந்தத்தின் வெளிப்பாடாகிய ஒரு லீலை. இந்த நான்கு ரூபங்களே 'வ்யூஹங்கள்' எனப்படுகின்றன. இவை பிரபஞ்சத்தின் தொழில்களை (சுழற்சி வடிவத்தில்) ஆற்றுகின்றன. அண்டங்களின் முழுமையிலும் (Macrocosm) மற்றும் அவைகளை தன்னிடத்திலே கொண்டிருக்கும் நுண்மையிலும் ப்ரபஞ்சத்தின் குறிப்பிட்ட லோகங்களில் இந்த நான்கு ரூபங்களும் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது எவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனையும் சார்ந்தது என்பதைப் பார்ப்போம்.

அண்டங்களின் (அல்லது பிரமாண்டத்தின்) முழுமை (Macrocosm)

"பூரிதி வா அயம் லோக: | புவ: இத்யந்தரிஷம் |

ஸுவரித்யஸௌ லோக: | மஹ இத்யாதித்ய: |

ஆதித்தியேன வாவ ஸர்வே லோகா மஹீயந்தே||"

இந்த வ்யாஹ்ருதிகள் (1) லோகங்களையும் (2) ஒளியையும் (3) வேதங்களையும் (4) ப்ராணர்களையும் குறிக்கின்றன.

1. லோகம்

பூ: நாம் வாழும் பூலோகம். இது முழுவதிலும் அநிருத்த ரூபம் பரவியுள்ளது.

பூவ: இடையிலுள்ள ஆகாயம். இது முழுவதிலும் ப்ரத்யும்ன ரூபம் பரவியுள்ளது.

ஸுவ: ஸ்வர்க, லோகம் இது முழுவதிலும் ஸங்கர்ஷண ரூபம் பரவியுள்ளது

மஹ: சூரியன். இது முழுவதிலும் பரவியிருப்பது வாஸுதேவரூபம்.

வாஸுதேவ ரூபத்தின் வ்யாப்தியால் (பரவியிருக்கும் காரணத்தால்) எல்லா லோகங்களும் பூஜிக்கபடுகின்றன. அதாவது, பூ: பூவ: ஸுவ: மஹ: ஆகிய நான்கு லோகங்களும், நான்கு வ்யூஹ ரூபங்களும் ஜனங்களின் பெருமதிப்பைப் பெறுகின்றன.

2. ஒளி

பூ: நெருப்பு. இது அநிருத்தரூபத்தின் பிரதிநிதி.

பூவ: காற்று. இது ப்ரத்யும்ன ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி -

ஸுவ: சூரியன். இது ஸங்கர்ஷண ரூபத்தின் பிரதிநிதி

மஹ: சந்திரன். இது வாஸுதேவ ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி

சந்திரன் மூலமே, மற்ற ஒளிகள் மேன்மையடைகின்றன

3. வேதங்கள்

பூ: ருக்வேதம். இது அநிருத்த ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

பூவ: யஜுர்வேதம். இது ப்ரத்யும்ன ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

ஸுவ: ஸாமவேதம். இது ஸங்கர்ஷண ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

மஹ: ப்ரஹ்மம். இது வாஸுதேவ ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

ப்ரஹ்மமே எல்லா வேதங்களின் மேன்மைக்கும் காரணமாகும்.

4. ப்ராணர்கள்

பூ: 'ப்ராணன்' என்ற முக்கியமான காற்று (ப்ராணவாயு).
இது அநிருத்த ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி

பூவ: 'அபானன்' என்ற வெளியே செல்லும் காற்று. இது
ப்ரத்யும்ன ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

ஸுவ: சக்தியைத் தரும் 'வயானன்' என்ற காற்று. இது
ஸங்கர்ஷண ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

மஹ: அன்னம். இது வாஸுதேவ ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி

அன்னத்தால் எல்லா வாயுக்களும் மேன்மைபடுத்தப்
பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு 16 வகையான ரூபங்களையும் அவைகளின்
செயல்களையும் உணர்ந்து பூஜிப்பவன் / தியானம் செய்பவன்,
விஷ்ணுவை (= ப்ரஹ்மத்தை) அறிந்தவனாவான். அப்பேர்ப்பட்டவனுக்கு
எல்லா தேவதைகளும் அனுக்ரஹம் செய்ய வருகின்றனர்.

5. தனி ஜீவனுக்குள் (ஸரீரத்துக்குள்) உள்ள (அல்லது ௨௩ பூண்டத்தின்) நுண்மை (Microcosm)

"ஸ ஏஷோந்தி ஹ்ருதய ஆகாஸ: | தஸ்மின்னயம் புருஷோ
மனோமய: | அம்ருதேஹிரண்மய: | அந்தரேண தாலோகே |

ய ஏஷஸ்தன |

இவாவலம்புதே | ஸேந்த்ரயோனி: | யத்ராஸௌ கேஸாந்தே |

விவர்த்தே |

வ்யபோத்யஸீர்ஷம் கபாலம் ||

பூ: ஹ்ருதய ஆகாசம். இதில் பரவியிருப்பவன் அநிருத்த

ரூபமான 'புருஷ:' என்றழைக்கப்படும் பகவான். இவன் மேலானவன், நித்யன், ஆனந்தமயன்.

புவ: உள்வாயின் (உவால என்றழைக்கப்படும்) இடைவெளியில் 'இந்த்ர யோனி' என்றறியப்படும் சிறு நாக்கு. இதில் ப்ரத்யும்ன ரூபம் இருக்கிறது.

ஸுவ: கேஸத்தின் வேர். இதிலிருக்கும் கருடன் ஸங்கர்ஷண ரூபத்தின் ப்ரதிநிதி.

மஹ: கபாலத்தின் இருபகுதிகளின் எலும்புகள் (Parietal Bones) சேரும் இடம். இதில் வாஸுதேவ ரூபம் இருக்கிறது.

6. நெருப்பு, காற்று மற்றும் சூரியனில் இருக்கும் ரூபங்கள்

"பூரித்யக்₃னௌ ப்ரதி₁தி₁ஷ்ட₂தி

புவரிதிவாயௌ | ஸுவரிதியாதி₃த்யே | "

பூ: பூ: என்ற அக்ஷரம் குறிக்கும் நெருப்பு. இதில் பேச்சின் வடிவில் (Speech) அநிருத்தரூபம் இருக்கிறது.

புவ: புவ: என்ற அக்ஷரம் குறிக்கும் காற்று. இதில் கேட்கும் வடிவில் (Hearing) ப்ரத்யும்ன ரூபம் இருக்கிறது.

ஸுவ: ஸுவ: சூர்யன். சூர்யனிடத்தில் அறிவுத்திறனாக (Knowledge) ஸங்கர்ஷண ரூபம் இருக்கிறது.

மஹ: மஹ: என்ற எழுத்து குறிக்கும் ப்ரஹ்மம். ப்ரஹ்மத்தில் தலையாக வாஸுதேவ ரூபம் இருக்கிறது. வாஸுதேவன் அங்கு இருந்து கொண்டு ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் வ்யாபித்திருக்கிறான்.

இவன் (எல்லொருடைய) பேச்சையும், கேட்பதையும், அறிதலையும் கட்டுப்படுத்துகிறான்.

வ்யாஹ்ருதிகளை இவ்வாறு உபாஸனை செய்யும் பக்தர்கள் கீழ்வரும் நன்மைகளை அடைவர்.

பூ: தெய்வீக ஊக்கம், புத்தி மற்றும் தேஜஸ் (ஒளி) ஆகியவற்றைக் கொடுக்கும்.

பூவ: நிறைந்த புகழ் மற்றும் உபயோகமுள்ள சொத்து ஆகியவைகளைக் கொடுக்கும்.

ஸுவ: மிகுந்த ஸுகத்தையும் மன அமைதியையும் கொடுக்கும்.

சு₂ந்₂தோக்ய உபநிஷதம் :

வ்யாஹ்ருதியைப் பற்றிச் சாந்தோக்ய உபநிஷதம் என்ன கூறுகின்றது என்பதைக் காண்போம்.

" அரிஷ்ட கோஸம் ப்ரபத்யே "

சத், சித், ஆனந்த ரூபமான பகவான் விஷ்ணுவை மஹாலக்ஷ்மி அடைய முடிந்தது. 'விஷ்ணுவின்' அனுக்ரஹத்தால் வ்யாஹ்ருதிகளின் அபிமானி தேவதைகளையும் அடையப்பெற்றாள். மற்றும் யாக, யஜ்ஞாதிகளில் மந்திர, தந்திர முதலானவைகளில் ஏற்படும் தோஷங்களினால் தடைபடும் தீய பலன்களை நிவர்த்தனை செய்ய, வ்யாஹ்ருதிகளினால், ஆஹுதி கொடுக்க, யஜ்ஞத்தின் பலன் பூர்ணமாகக் கிடைக்கும் என்று இந்த உபநிஷதம் வ்யாஹ்ருதிகளின் மேன்மையைக் கூறுகிறது.

யோகே₃பநிஷதம் :-

"பூர்பூவஸ்வரிமேலோகா : ஸோமஸூர்யாக்₃னிதே₃வதா: |

யஸ்ய மாத்ராஸு தி₁ஷ்ட₂ந்தி₁ த₁த்₁பரஞ்ஜயோதிரோமிதி ||

(யோகே₃பநிஷதம்)

வ்யாஹ்ருதிகளின் முன்று சொற்களான பூ: பூவ: ஸுவ: ஆகியவற்றின் தேவதைகள் முறையே சந்திரன், சூரியன் மற்றும் அக்னி. மேலும் பிற அபிமானி தேவதைகளும் உள்ளனர். இந்த எல்லா தேவதைகளும் 'ஓம்' என்று பிரசித்த பெற்ற பரஞ்ஜோதி இருக்கிறது.

வ்யாஹ்ருதி மந்திரங்களின் ஜபத்தால் ஸாதகன் மோட்சத்தை எய்துவான்.

இதுவரையில் வ்யாஹ்ருதிகளைப் பற்றிச் சொன்ன விஷயங்களைச் சுருக்கமாக கூறி அதன் முக்யத்துவத்தை அறிந்து கொள்வோம்.

- (1) பூர்பூவஸ்ஸுவ: என்பது விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வரும் ஆயிரம் பெயர்களில் ஒன்று.
- (2) 'ஓம்' காரத்தின் விரிவாக்கமே வ்யாஹ்ருதிகள்.
- (3) வ்யாஹ்ருதி மந்திரம் அஷ்டாக்ஷர மந்திரங்களில் ஒன்று. ஓம் பூ: பூவ: ஸ்வ: ஓம் என்பதே அது.
- (4) ப்ராணாயாமத்தில் ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும் உச்சரிப்பது பழக்கத்தில் உள்ளது.

'ஸப்தவ்யாஹ்ருத்ய: ப்ரோக்தா ப்ராணாயாமேஷ் நித்யஸ: |
பூர்பூவஸ்ஸுவர்மஹர்ஜஸ்தபஸ்ஸத்யம் ததௌதவ ச ||

- (5) காயத்ரீஜபத்தின் பொழுது முன்று வ்யாஹ்ருதிகள் மட்டும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

'ப்ரணவவ்யாஹ்ருதீயுக்தா காயத்ரீ து ஜபேத் ததி:

— வ்யாஸ

- (6) தேவதைகளை ஆவாஹனம் செய்யும் பொழுது வ்யாஹ்ருதிகள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.
உதாரணம் பூ: கணபதிம் ஆவாஹயாமி முதலியன :
- (7) யஜ்ஞ யாகங்களில் ஏற்படும் மந்திர தந்திர தோஷங்களை வ்யாஹ்ருதிகள் நிவர்த்தனை செய்கிற படியால், முடிவில் வ்யாஹ்ருதி மந்திரத்தை சொல்லி ஆஹுதி கொடுக்கப்படுகிறது.
- (8) ஜபம், பூஜை செய்யும்முன் தத்வந்யாஸம், அங்கந்யாஸம், செய்யும் பொழுது வ்யாஹ்ருதிகள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

உதா :- பூ : அக்₃ன்யாத்₁மனே அநிருத்₃தாய நம :

(9) ஸந்த்யா, பூஜை போன்ற காலங்களில் திக்குகளிருந்து வரும் தீய சக்திகளை விரட்டுவதற்கு வ்யாஹ்ருதிகள் பயன்படுகின்றன.

ஓம் பூர்பூவஸ்ஸ்வரிதி திக்₃புந்த₄: |

மேற்கூறிய உபநிஷதங்களின் கருத்துகளிலிருந்து, வ்யாஹ்ருதிகள், ஓம்காரத்தின் விரிவு, அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தில் ஒரு வகை, ப்ராணாயாம, காயத்ரீ மந்திரங்களில் இதன் உபயோகம், தீய சக்திகளை ஒடுக்குவது, தேவதைகளின் ஆவாஹனத்தில் இதன் உபயோகம், மற்றும் யஜ்ஞ உத்யாபனங்களில் ஏற்படும் தோஷங்களை நிவர்த்தனை செய்வது ஆகியவற்றில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதிலிருந்து வ்யாஹ்ருதிகளின் முக்கியத்துவம் புலனாகிறது.

அத்தியாயம் -10

காயத்ரீயைப் பற்றி ஸ்ம்ருதிகளின் குறிப்புரை

அநாதி காலமாக, பரம்பரை பரம்பரையாக, குரு - சிஷ்ய, பாவமாக கேள்வி ஞானத்தினால் வந்த வேதங்கள் ஸ்ருதி எனப்படும். இதற்கு ஆசிரியர் என்று யாரும் கூறப்படவில்லை. அவைகள் அநாதி நித்யம். வேதவ்யாஸ பகவானால் எழுதப்பட்ட இதிஹாஸ புராணங்களும் வேறு புருஷர்களாலியற்றப்பட்ட நூல்களும் ஸ்ம்ருதி எனப்படும். இவைகள் வேதங்களை அனுசரித்து எழுதப்பட்டவை. இவைகளில் காயத்ரீ மந்திரத்தின் குறிப்பீடுகள் யாவை என்பதை பார்ப்போம்.

(1) ப்ரஹ்மஸூத்ரம் : (ஆசிரியர்- வேதவ்யாஸ பகவான்)

"ஓம் ச₂ந்தோ₃பி₄ த₄னான்நேதி₁ சேன்

"தத₂ா சேதோ₁ர்பண நிகத₃ாத்ததா₂ ஹித₃ாஸனம் ஓம்"

(1-1-25)

"ஓம் பூ₄த₁ாதி₃பாத₃வ்யபதே₃ஸோபபத்தே₁ஸ்சைவம் ஓம்"

(1-1-26)

"ஓம் உ₁பதே₃ஸ பே₄த₃ான் நேதி₁சேன்னோப₄யமப்யஸ்மின்ன

விரோதாத்த₁ ஓம்"

(1-1-27)

ப்ரஹ்மஸூத்ரம் முதல் (ஸமன்வய) அத்யாத்தில் முதல் பாதத்தின் பதினொன்றாவது அதிகரணம் காயத்ரீ அதிகரணமாகும். இந்த முன்று ஸூத்ரங்களின் மூலம் காயத்ரீ விவரிக்கப்படுகிறது.

ஸமஸ்க்ருத மொழியில் காயத்ரீ என்பது செய்யுட் பகுதியில் வரும் சந்தஸின் ஒரு பெயராகும். ஆகவே காயத்ரீ என்பது சந்தஸின் பெயரா அல்லது பகவான் விஷ்ணுவா என்ற கேள்வி எழுகிறது. ப்ரஹ்ம சூத்ரம் இதை நிர்ணயம் செய்கிறது. முக்கிய அர்த்தத்தில் காயத்ரீ பகவான் விஷ்ணுவைக் குறிக்கும் "காயந்தம் த்ராயதே இதி க₃ாயத்ரீ" - காயத்ரீ

ஐபிப்பவனைக் காப்பாற்றுகிறது. "கூனத்ராணா கர்த்ருத்வாத்
கூயத்ரீநாமா விஷ்ணுரேவ" - காயத்ரீ ஐபிப்பவனைக் காப்பாற்றுவர்
கூயத்ரீ. ஆகவே, கூயத்ரீ விஷ்ணுவே.

உடுபி புண்டூரகெரெ மடத்தின் ஸ்ரீவித்யாமான்ய தீர்த்த
ஸ்வாமிகள் தமது காயத்ரீ காமபீர்யம் என்ற நூலில் பல்வேறு
ப்ரஹ்மசூத்ரங்களை மேற்கோள் காண்பித்து, காயத்ரீ மந்திரம் பகவான்
விஷ்ணுவையே மிக உயர்ந்த பொருளாகக் கூறியிருக்கிறது என்று
நிரூபித்துள்ளார்.

"கூயத்ரீ புஷ்யருபா ஸா" - ப்ரஹ்மஸூத்ரம் காயத்ரீ பாஷ்யமாக
இருக்கிறது.

(2) ஸ்ரீமத்,பூகூவதம்

ஸ்ரீமத், பூகூவதத்தின் முதல் ஸ்லோகம் பின்வருமாறு :

'ஜன்மாத்யஸ்ய யதோ஽ன்வயாதி, த்ரத்யஸ்சார்தேஷ்

-வபிஜ்ஞஸ்வராட்

தேனே ப்ரஹ்ம ஹ்ருத்யா ய ஆதி,கவயே முஹ்யந்தி யம் ஸூரய : |

தேஜோவாரிம்ருத்யாம் யத்யா வினிமயோ யத்ர த்ரிஸர்கேயா

ம்ருஷா |

தாம்னா ஸ்வேன ஸத்யா நிரஸ்திகுஹகம் ஸத்யம் பரம்

-தீமஹி

'தீமஹி தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்', காயத்ரீமந்திரத்திலும் மற்ற
வேத இலக்கியங்களிலும் ப்ரத்யேகமாக உபயோகிக்கப்படும்
சொல்லான தீமஹி என்ற சொல்லுடன் இந்த பாகவத ஸ்லோகம்
முடிவடைந்துள்ளது. விஜத்வஜ தீர்த்தத்ர, இதன் மீது பல விளக்கங்கள்
அளித்துள்ளார். காயத்ரீயின் பாஷ்யமாக ஸ்ரீமத்பாகவதம் உள்ளது
என்று பறை சாற்றப்படுகிறது. தீமஹி என்ற சொல்லுடன் முதல் ஸ்லோகம்
முடிந்துள்ளதே இதற்கு அறிகுறி எனலாம்.

விஜயத்வஜ தீர்த்தரின் பாகவதவ்யாக்யானத்தில் அவர் கூறுவது:

"நநு தீ₄மஹி₁ ச₂நந்தஸப்ரயோக₃: க₁ஸ்மாத் க்ருத₁: |

உச்யதே₁ க₃யாத்ரீப்ரதி₁பாத்₃ய: நாராயணாக்₂யப்ரஹ்மைவ

ந ஸுர்ய: |

தச்சக்ஷோ: ஸுர்யோ அஜாயதே₁தி₁ ஸ்ருத்யா த₁த₃ங்க₃

ஜனனோக்திரிதி த₃ர்ஸயிதும் ||

பொருள் : வேதத்திலிருக்கும் தீ₄மஹி என்ற சொல் பாகவதத்தின் முதல் ஸ்லோகத்தில் கூறியிருப்பதன் விளக்கம் இவ்வாறு உள்ளது.

காயத்ரீ மந்திரம் பகவான் நாராயணனையே விளக்குவதாக உள்ளது. சூர்ய பகவானை அல்ல. ஏனெனில் புருஷ ஸுத்தத்தில் சூர்ய பகவான் நாராயணனின் கண்களிலிருந்து பிறந்தவன் என்று வருகிறது. இப்பொழுது காயத்ரீயின் பொருள் எவ்வாறு பாகவதத்தின் முதல் ஸ்லோகத்துடன் பொருந்துகிறது என்று விளக்கப்படுகிறது.

- (i) 'தத்ஸவிதுர்தே₃வஸ்ய - ஜன்மாத்யஸ்யயத':-ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கு காரணமானவர் பகவான்.
- (ii) 'வரேண்யம் - பரம்' - மிகவும் உயர்ந்த வஸ்து.
- (iii) 'புர்க₃: - ஸ்வராட்' - த₄ம்னா ஸ்வேன ஸதா₃ நிரஸ்தகுஹகம் |
- எவ்வித தோஷங்களும் இல்லாத முழுவல்லமையுள்ள பகவான்
- (iv) 'தி₄யோ யோ ந: ப்ரசோத்யாத்₁ - தேனே ப்ரஹ்ம ஹ்ருதாய ஆதிகவயே - முதன் முதலில் பகவான் சதுர்முக ப்ரஹ்மனுக்கு ஞானமளித்தார்.
- (v) 'யோ - ஸவிதா' - ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்
- (vi) 'நோ - அஸ்மாகம்' - (எங்களுக்கு) சரியான ஞானத்தையும் செயலையும் பிரேரணை செய்கிறார்.
- (i) 'தீ₄மஹி - தீ₄மஹி' நாங்கள் த்யானிக்கிறோம்.

பாகவத தாத்தார்ய நிர்ணயத்தில் ஸ்ரீமத்வாசார்யார் கூறியுள்ளபடி காயத்ரீயின் விரிவுரையே ஸ்ரீமத்பாகவதம் என்று தெரிய வருகிறது.

3. ஸ்ரீகாயத்ரீராமாயணம்

சதுர்முக ப்ரஹ்மாவால் உபதேசிக்கப்பட்ட நாரத ரிஷி, ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை வால்மீகி முனிவருக்குச் சுருக்கமாகக் கூறி இராமாயணத்தை விரிவாக எழுதும்படி பணித்தார். 24000 க்ரந்தங்களைக் கொண்டு வால்மீகியும் இராமாயணத்தை ரசனை செய்தார். இந்த அபார சக்தி காயத்ரீயினால் தான் பெற்றதாக நினைத்தார். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஆயிரம் க்ரந்தக்களுக்கு முன்னும், காயத்ரீயின் ஒரு எழுத்து வீதம் தொடங்கி காயத்ரீயின் 24 எழுத்துக்களை (24 x 1000) தனது இராமாயண க்ரந்தத்தில் உபயோகித்துள்ளார். காயத்ரீ எழுத்தில் தொடங்கும் சுலோகங்கள் மொத்தம் இருபத்து நான்கே, காயத்ரீ ராமாயணம் என்று பெயர் பெற்று மிகவும் பிரசித்தமாக உள்ளது.

' காயத்ரீயாத்ரீணி சத்வாரி த்வே த்வே த்ரீண்யதஷட்க்ரமாத் |
சத்வாரி ஸப்தக்ஷாண்டேஷ் ஸ்தாபித்யான்யக்ஷராணி து ||

(கோவிந்தராஜீய-வ்யாக்யானம்)

இராமாயணத்தில் காயத்ரீ எழுத்துக்கள் முறையே முதல் காண்டம் -3; இரண்டாவது காண்டம் முன்றாவது காண்டம் -2; நான்காவது காண்டம் -2; ஐந்தாவது காண்டம் - 3; ஆறாவது காண்டம் - 6; ஏழாவது காண்டம் -4; ஆக மொத்தம் 24 எழுத்துக்கள் பரவியுள்ளன. இந்த 24 சுலோகங்களே ஒரு சிறிய இராமாயணமாக உள்ளது.

ஹரி : ஓம்

- 1) த பஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்யவித்யாம் வரம் |
நாரதம் பரிபப்ருச்ச வால்மீகிர் முனிபுங்கவ: ||
- 2) ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸான் ஸர்வான் யஜ்ஞக்ஷனான் ரகுநந்தன: |
ருஷிபி: பூஜித: ஸம்யக்யதேந்த்ரோ விஜயீ புரா ||

- 3) விஸ்வாமித்ர:ஸ துர்மாத்மா ஸ்ருத்வா ஜனகபாஷிதம் |
வத்ஸ ராம தனு: பஸ்ய இதி ராகுவமபுரவீத் ||
- 4) துஷ்டாவாஸ்ய தத்யா வம்ஸம் ப்ரவிஸ்ய ஸ விஸாம்பதே |
ஸயனீயம் நரேந்த்ரஸ்ய தத்யாஸாத்ய வ்யதிஷ்டத ||
- 5) வனவாஸம் ஹி ஸங்க்யாய வாஸாம்ஸாபுரணானி ச |
புர்தாரமனுகுச்சந்த்யை ஸீதாயை ஸ்வஸூரோ துதேௌ ||
- 6) ராஜா ஸத்யம் ச துர்மஷ்ச ராஜாகுல வதாம் குலம் |
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் ||
- 7) நிர்ஹ்ய ஸ முஹூர்த்தம் து தத்யாஸ புரதோ குரூம் |
உடஜே ராமமாஸீனம் ஜடாவல்கலதாரினம் ||
- 8) யதிபுத்திக்குதா த்ரஷ்டுமக்யஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம் |
அத்யைவ க்யமனே புத்திம் ரோசயஸ்வ மஹாயஸ: ||
- 9) புரதஸ்யார்யபுத்ரஸ்ய ஸ்வஸ்ருணாம் மம ச ப்ரபோ |
ம்ருக்யரூபமிதம் வ்யக்தம் விஸ்ம யா ஜனயிஷ்யதி ||
- 10) கச்சு ஸீக்ரமதோ ராம ஸக்யரீவம் தம் மஹாபுலம் |
வயஸ்யந்தம் குரு ஸ்விப்ரமிதோ கத்வாத்ய ராகுவ ||
- 11) தேஸகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ ஸ்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே |
ஸுகுதுக்கௌ ஸஹகாலே ஸக்யரீவவஸகோ புவ||
- 12) வந்த்யாஸ்தே து தப:ஸித்த்யாஸ் தபஸா வீதகல்மஷ: |
ப்ரஷ்டவ்யஸ்சாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திம் வினயான்விதௌ ||
- 13) ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஸ்ரேஷ்டாம் லங்க்யாம் த்யாம் காமரூபினீம் |
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ||
- 14) துன்ய தேவாஸ்ஸ கந்தர்வா ஸித்த்யாஸ்சா பரமர்ஷய: |
மம பஸ்யந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசனம் ||
- 15) மங்களாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீத் மஹாகுவே |
உபதஸ்தே விஸாலாஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹனம் ||

- 16) ஹிதம் மஹார்ஹம் ம்ருது பூர்வஸம்ஹிதம்
வ்யதீத காலாயதி ஸம்லுதீக்ஷணம் |
நிஷம்ய தத்வாக்ய முபஸ்தி₂தஜ்வர:
ப்ரஸங்க்வானுத்தரமேதத₃ப்₃ரவீத் ||
- 17) தார்மாத்மா ராக்ஷஸாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸம்ப்ராப்தோயம் விபீஷண: |
லங்கைஸ்வர்யம் த்ருவம் தீமானயம் ப்ராப்த்னோத்ய
கண்டகம் ||
- 18) யோவஜ்ரபாதாஸனி ஸன்னிபாதான் னகக்ஷபே₄ நாபி சசால
ராஜா ஸ ராம பூணாபி₄ஹதோ ப்ருஷார்தம் |
ச சால சாபம் ச முமோத₃ தீர: ||
- 19) யஸ்ய விக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நித₄னம் க₃த₁: |
தம் மன்யே ராக₄வம் வீரம் நாராயணமனாமயம் ||
- 20) ந தே₁ தத்ரு₃யிரே ராமம் த₃ஹந்தமரிவாஹினீம் |
மோஹித₁ா பரமாஸ்த்ரேண க₃ாந்த₄ர்வேன மஹாத்மனா ||
- 21) ப்ரணம்ய தே₃வதாப்ய₃ச் ப்₃ராஹ்மணேப்ய₃ச் மைதி₂லீ |
ப₃த்த₄ாஞ்ஜலிபுடா சேத₃முவாசாக்₃னிஸமீபத: ||
- 22) சலனாத் பர்வதேந்த்₃ரஸ்ய₃ கணதே₃வா₃ச் கம்பிதா: |
ச₁ச₁ால பார்வதீசாபி தத₃ா₃ஸ்லிஷ்ட மஹேஷ்வரம் ||
- 23) த₃ாரா: புத்ரா: புரம் ராஷ்ட்ரம் போ₄காச்சாத₃னப₄ஜனம் |
ஸர்வமேவாவிபு₄க்தம் நோ ப₄விஷ்யதி ஹரீ₃ஸ்வர ||
- 24) யாமேவ ராத்ரிம் ஸத்ருக்₄ன: பர்ணஸாலாம் ஸமாவிஷத் |
த₁ாமேவ ராத்ரிம் ஸீதாபி ப்ரஸுத₁ா தா₃ரகத்₃வயம் ||
- 25) இத₃ம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்னம் காயத்ரீபீ₄ஜஸம்யுதம் |
த்ரிஸந்த₄யம் ய : பட்₂ே₂ந்நித்யம் ஸர்வபாபை : ப்ரமுச்யதே ||

இதுவே இராமாயணத்தின் மணிச்சுருக்கம். காயத்ரீயின் பீஜ 24 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. இதை முக்காலங்களில் தினமும் படிக்க எல்லா பாவங்களும் தொலையும்.

(4) மஹாபாரதத்தில் காயத்ரீயின் குறிப்பீடு

பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குப் பகவத்கீதையை பீஷ்ம பர்வத்தில் கற்பிக்கிறான். அவ்வமேத பர்வத்தில் வைஷ்ணவ தர்மத்தைப் பற்றி உபதேசிக்கும் பொழுது யுதிஷ்டிரரிடம் (தர்மராஜனிடம்) காயத்ரீயைப் பற்றி விளக்கமாகப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளான்.

1. ஸாயம் ப்ராதஸ்து யேஸந்த்யாம் ஸம்யங்நித்யமுபாஸதே |
நாவம் வேதுமயீம் க்ருத்வா தரந்தே தாரயந்தி ச ||

யாரெல்லாம் பிரதி தினம் முக்காலங்களில் ஸந்தியோபாசனை செய்தின்றார்களோ அவர்கள், சம்ஸார (பிறப்பு-இறப்பு சூழல்) மெனும் கடலைக் கடப்பது மட்டுமின்றி, பிறருக்கும் இந்த சாதனையில் உதவியாக இருக்கிறார்கள்.

2. யோ ஜபேத் பாவனீம் தேவீம் காயத்ரீம் வேத மாதரம் |
ந ஸீதேத் பரிக்ருஷ்ணான : ப்ருத்வீம் ச ஸ ஸாக்ரம்) ||

மித மீறிய மதிப்புள்ள வெகுமதிகளைப் பெறுவது பாவச் செயலாகும். காயத்ரீ ஜபம் செய்பவனுக்கு இம்மாதிரி பாவங்களினின்று நிவர்த்தி கிடைக்கிறது. காயத்ரீ ஸ்ந்த்யோபாசனை செய்பவன் மிக உன்னத புனிதத்தன்மை அடைவதால், மித மீறிய வெகுமதிகளைப் பெறுவதில் உள்ள பாவத்தினின்று காப்பாற்றப்படுகிறான். அத்தகைய வெகுமதியை அளித்தவர்க்கும் புண்யம் கிடைக்கச் செய்கிறான்.

3. யே சாஸ்ய துஸ்திதா கேசித் க்ரஹா: ஸூர்யாத்யோ திவி |
தே சாஸ்ய ஸௌம்யா ஜாயந்தே ஸிவா: ஸூபுகராஸ்ததா₂ ||

க்ரஹங்களின் (கோள்களின்) நீசஸ்தானத்தினாலோ அல்லது அவைகளில் பிரதிகூலமான பார்வையினாலோ அல்லது அவைகளின் தகாத அமைப்பினாலோ உண்டாகும் துரதிர்ஷ்டங்கள் காயத்ரீ ஜபம் செய்வதால் சாதகமான பலனைத் தரவல்லவையாக மாறிவிடுகின்றன.

காயத்ரீ உபாஸனை செய்பவனுக்குத் தீய ஆவிகள் கெடுதல் விளைவிப்பதில்லை.

4. ஸந்த்யாமுபாஸதே யே வை நித்யமேவ த்விஜோத் தமா: |
தே₁ யாந்தி நரஸார்தூ₃ல ப்ரஹ்மலோகம் ந ஸம்ஸய: ||

ஓ ! யுதிஷ்ரணே ! ஸந்த்யோபாஸனையை அனுதினம் தவறாது செய்பவன், ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகிறான். இதில் சந்தேகமில்லை.

5. காயத்ரீமாத்ரஸாரோபி₁ வரோ விப்ர ; ஸ்யந்த்ரித ; |
நாயந்த்ரிதஸ் சதுர்வேதீ₃ ஸர்வாஸு ஸர்வவிக்ரயீ ||

காயத்ரீ ஸந்த்யோபாஸனையை வேதங்களில் விதித்தபடி கடைபிடிப்பவன், நான்கு வேதங்களைக் கற்று காயத்ரீ ஸந்தியோபாஸனையை கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பவனைக் காட்டிலும் மிக மிக உயர்ந்தவன்.

முன்னோரு சமயம் தேவர்கள் காயத்ரீயையும் நான்கு வேதங்களையும், சதுர்முக ப்ரஹ்மனின் முன்னிலையில் சீர் தூக்கிப் பார்த்தனர். நான்கு வேதங்களைக் காட்டிலும் காயத்ரீ அதிக பளுவாக இருந்தது தெரிய வந்தது.

6. யதா₂ விகஸிதே புஷ்பே மது₄ க்ருஹ்ணந்தி ஷட்பதா ; |
ஏவம் க்ருஹீத ஸாவித்ரீ ஸர்வவேதே₃ ச பாண்டவ ||

மலர்ந்த பூக்களிலிருந்து தேனைத் தேனீக்கள் சேகரிப்பது போல, ஓ ! பாண்டவர்களே ! எல்லா வேதங்களினின்றும் சேகரிக்கப்பட்டதே ஸாவித்ரீ. ஆகவே, காயத்ரீ 'வேதமது' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

7. தஸ்மாத்து ஸர்வ வேதானாம் ஸாவித்ரீம் ப்ராண உச்யதே |
நிர்ஜீவா ஹீதரே வேதா வினா ஸாவித்ரியா ந்ருப ||

ஆகவே நான்கு வேதங்களின் உயிராக (சாராம்ஸமாக) காயத்ரீ உரைக்கப்படுகிறது. ஸாவித்ரீயில்லாமல் வேதங்கள் உயிரற்றவைகளாகின்றன.

8. ஸஹஸ்ரபரமாம் தேவீம் ஸதமத்யாம் த்ஸாவராம் |
ஸாவித்ரீம் ஜப கௌந்தேய ஸர்வபாப்ரணாலினீம் ||

ஓராயிரம் காயத்ரீ ஜபம் மிகவும் உத்தமம். ஒரு நூறு உத்தமம்.
பத்து நன்று. காயத்ரீயை மீண்டும் மீண்டும் ஜபிப்பதால் ஓ !
கௌந்தேய ! (அர்ஜுனனே) எல்லாப் பாவங்களும் அழிகின்றன.

அத்தியாயம் - 11

காயத்ரீ-வர்ணமாலா-ஸ்தோத்ரம்

1. ஓங்காரஸ்ச த்ரயோரூபம் ஸ்வேதபீதம் ச லோஹிதம் |
சக்ஷஸ்ரோத்ருக்ருதம் பாபம் ஓங்காரோ த்ருஹதே க்ஷணாத் ||

முன்று ரூபம் மற்றும் முன்று நிறங்களுடன் (வெள்ளை, மஞ்சள் மற்றும் சிவப்பு) கூடியது ஓங்காரம். ஓங்காரத்தை உச்சரித்த உடனேயே, கண், காது மூலம் ஏற்பட்ட பாவங்கள் அழிகின்றன.

2. துகாரம் பத்மரூபம் ச ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவார்சிதம் |
ப்ரஹ்மஹத்யா க்ருதம் பாபம் துகாரோ த்ருஹதே க்ஷணாத் ||

(24 எழுத்துக்களுடன் கூடிய) காயத்ரீயின் 'த' என்ற எழுத்து தாமரை மலரின் ரூபம் மற்றும் வண்ணத்துடன் கூடியது. ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, மஹேஸ்வரர்களினால் பூஜிக்கப்படுவது. பிராம்மணனைக் கொல்வதினால் உண்டாகும் பாவம் அழிக்கப்படுகிறது.

3. த்ஸ கார: ஸ்வேதரூபம் ச கேஸவேன ஸத்யார்சிதம் |
கேசாஹத்யாதி, க்ருதம் பாபம் த்ஸகாரோ த்ருஹதி க்ஷணாத் ||

இரண்டாவது எழுத்தான 'த்ஸ' வெண்மை நிறத்துடன் கூடியது. பகவான் கேஸவனால் பூஜிக்கப்படுவது. பசுவைக் கொல்வதினால் ஏற்படும் பாவம். 'த்ஸ' என்ற எழுத்தின் உச்சரிப்பால் அழிக்கப்படுகிறது.

4. வி காரம் லோஹிதம் வர்ணம் ஸங்கரேண ஸத்யார்சிதம் |
ஸ்த்ரீக்ருமனக்ருதம் பாபம் விகாரோ த்ருஹதே க்ஷணாத் ||

முன்றாவது எழுத்தான 'வி' சிவப்பு நிறம். சங்கர பகவனால் பூஜிக்கப்படுவது. வேஸிகளின் தொடர்பால் ஏற்படும் பாவம் இந்த 'வி'யின் உச்சரிப்பால் அழிகிறது.

5. து₁ காரம் கஜ்ணவலம் வர்ணம் தே₃வேந்த₃ரேண த₃ாஸர்சிதம் |
ஸ்வர்ணஸ்தேயாதிகம் பாபம் த₁காரோ த₃ஹதே ஸ்ஷணாத்

நான்காவது எழுத்தான 'து' கருப்பு நிறம் (Dark Colour) கொண்டது. தேவேந்திரனால் பூஜிக்கப்படுவது. தங்கத்தைத்திருடுவது முதலான ஏற்படும் பாவம், 'து' என்ற எழுத்தின் உச்சரிப்பால் அழிகிறது.

6. வ காரம் ரக்தவர்ணம் ச கணேஸேன ஸத₃ார்சிதம்
பரத₃ாரக்ருதம் பாபம் வகாரோ த₃ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

ஐந்தாது எழுத்தான 'வ' சிவப்பு நிறத்துடன் கூடியது; கணேஸனால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவது. மாற்றான் மனைவியின் தொடர்பால் ஏற்படும் பாவம் இந்த 'வ' எழுத்தினால் அழிகிறது.

7. ரே காரம் ருக்மவர்ணம் ச ஆதி₃த்யேன ஸத₃ார்ச்சிதம்
கு₃ர்வங்க₃னாக்ருதம் பாபம் ரேகாரோ த₃ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'ரே' எழுத்தும் சிவப்பு வர்ணம். சூரிய பகவனால் பூஜிக்கப்படுவது. குருவின் மனைவியின் தொடர்பால் ஏற்படும் பாவம் இந்த 'ரே' என்ற எழுத்தினால் அழிகிறது.

8. ண்ய காரம் ஸ்ரீரவர்ணம் ச பார்வத்யா ச ஸத₃ார்சிதம் |
அப₄ுஷ்யப₄ுஷணம் பாபம் 'ண்ய'காரோ த₃ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

பால் நிறத்துடன் கூடிய 'ண்ய' என்ற எழுத்து பார்வதீதேவியால் பூஜிக்கப்படுவது. நிஷித்த உணவை உண்பதால் உண்டாகும் பாவம் 'ண்ய' என்ற எழுத்தின் உச்சரிப்பால் அழிகிறது.

9. ப₄ காரம் ருக்மவர்ணம் ச த₄ரணீத₄ரஸத₃ார்சிதம் |
ஸூத்₃ரான்னம் க்ருதம் பாபம் ப₄காரோ த₃ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

ப₄ என்ற எழுத்து இரத்தச் சிவப்பு நிறம். தரணீதர பகவனால் பூஜிக்கப்படுவது. நான்காம் வர்ணத்தினரால் சமைக்கப்பட்ட (ஸூத்ர) உணவை உட்கொள்வதனால் ஏற்படும் பாவம் இந்த ப₄ எழுத்தால் அழிகிறது.

10. ற்கோ, காரம் கேதகீவர்ணம் ப்ரஜாபதிஸமார்சிதம் |

ஞானாஜ்ஞானக்ருதம் பாபம் ற்கோ,காரோ த,ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

(கேதகீ) மஞ்சள் நிறத்துடன் கூடியது 'ற்கோ' என்ற எழுத்து. இது பிரஜாபதிதேவனால் பூஜிக்கப்படுவது. அறிந்தோ அறியாமலோ செய்யும்பாவம் இந்த 'ற்கோ' என்ற எழுத்தினால் அழிகிறது.

11. தே, காரம் கஞ்ஜநாபும் ச ப்ருஹஸ்பதிஸதார்சிதம் |

குருநிந்தா,க்ருதம் பாபம் தே,காரோ த,ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

தங்க நிற சாயல் கொண்ட 'தே,' என்ற எழுத்து ப்ருஹஸ்பதி தேவனால் பூஜிக்கப்படுவது. குருநிந்தனை மற்றும் குருவிற்கு துரோகம் இவைகளினால் ஏற்படும் பாவம் 'தே,' என்ற எழுத்தின் உச்சரிப்பினால் அழிகிறது.

12. வ காரம் மாலதீவர்ணம் ஸ்லிணா ச ஸத,ார்சிதம் |

அதி உக்,ர க்ருதம் பாபம் வகாரோ த,ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'வ' என்ற எழுத்து மாலதீபச்சை நிறம் கொண்டது. சந்திரனால் பூஜிக்கப்படுவது. மிகவும் மோசமான குற்றங்களினால் ஏற்படும் பாவம் 'வ' கார எழுத்தின் ஜபத்தினால் அழிகிறது.

13. ஸ்ய காரம் தாம்ரவர்ணம் ச த,ரண்யா ச ஸத,ார்சிதம் |

பஸ்ஹத்யாக்ருதம் பாபம் ஸ்யகாரோ த,ஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'ஸ்ய' எழுத்தின் நிறம் தாமிரம். தரணீதேவியால் (பூ, தேவி) எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவது. உயிரினங்களைக் கொல்வதினால் ஏற்படும் பாவம் 'ஸ்ய' எழுத்தினால் அழிகிறது.

14. தீ,காரம் தாம்ரவர்ணம் ச அர்சிதம் த,ர்மதே,வதம் |

ஸீனோச்சிஷ்டக்ருதம் பாபம் தீ,காரோ த,ஹதேஸ்ஸணாத் ||

'தீ,' என்ற எழுத்து தாமிர நிறம். தரணீ தேவதையால் பூஜிக்கப்படுவது. நாய் உண்டு மீதமிருந்த உணவை உண்பதால் சேகரித்த பாவம் 'தீ,' என்ற எழுத்தை உச்சரிப்பதால் அழிகிறது.

15. மகாரம் மௌக்திகாவர்ணம் மஹாதேவஸத்யார்சிதம் |
ஸர்வபாபவிநிர்முத்தம் மகாரோ துஹதே ஸ்ஷணாத் ||

முத்தின் நிறத்துடன் கூடியது 'ம' என்ற எழுத்து. மஹாதேவனால் (சிவன்) பூஜிக்கப்படுவது. எல்லா வித பாவங்களும் 'ம' என்ற எழுத்தை உச்சரிப்பதனால் அழிகின்றன.

16. ஹி காரோ ஸ்வர்ணவர்ணம் ச ஸத்யா ருத்ரேணசார்சிதம் |
மித்யாவாத்ருதம் பாபம் ஹிகாரோ துஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'ஹி' என்ற எழுத்து தங்க நிறமுடையது; ருத்ரதேவனால் பூஜிக்கப்படுவது. பொய்யான வாதத்தினால் ஏற்படும் பாவம் இந்த 'ஹி' எழுத்தினால் அழிகிறது.

17. திகாரோ ஸ்ப்டிகாபும் ச ஆத்மனா ச ஸத்யார்சிதம் |
காயஜன்யக்ருதம் பாபம் திகாரோ துஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'தி₄' என்ற எழுத்து ஸ்ப்டிக / வெண்மை நிறம் கொண்டது. பரமாத்மாவால் பூஜிக்கப்படுவது. தேகத்தின் மூலம் ஏற்படும் பாவங்கள் 'தி₄' எழுத்தின் ஜபத்தால் அழிகிறது.

18. யோ காரோ கௌரவர்ணம் ச முன்னாம் து ஸத்யார்சிதம் |
ப்ரஜாஹரணஜம் பாபம் யோகாரோ துஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'யோ' என்ற எழுத்து நீலக்கல் (Sapphire) நிறம். பிரஜைகளைத் தன்னலத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதின் மூலம் ஏற்படும் பாவம் 'யோ' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தினால் அழிகிறது.

19. யோ காரோ தைலவர்ணஞ் ச பித்ருபி₄ஸ்ச ஸத்யார்சிதம் |
கர்மா கர்மக்ருதம் பாபம் யோகாரோ துஹதே ஸ்ஷணாத் ||

'யோ' என்ற எழுத்து எண்ணெய் நிறம். பித்ரு தேவதைகளினால் பூஜிக்கப்படுவது. அறியாமையினால் செய்யும் விதி - நிஷேதங்களி (Dos and Don'ts)னால் வரும் பாபம் 'யோ' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தினால் அழிகிறது.

20. நகாரம் தூம்ரவர்ணம் ச வாயுனா ச ஸத்யார்சிதம் |
மனஸா து க்ருதம் பாபம் நகாரோ துஹதே கூஷணாத் ||

'ந' என்ற எழுத்து புகை நிறம் கொண்டது. வாயு பகவானால் பூஜிக்கப்படுவது. மனதில் தோன்றும் தீய எண்ணங்களினால் ஏற்படும் பாவம் 'ந' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தால் அழிகிறது.

21. ப்ர காரம் ரக்தவர்ணம் ச ஈஸான்யேன ஸத்யார்சிதம் |
ஜலபானக்ருதம் பாபம் ப்ரகாரோ துஹதே கூஷணாத் ||

'ப்ர' என்ற எழுத்து சிவப்பு நிறம் கொண்டது. ஈஸான்ய தேவதையால் பூஜிக்கப்படுவது. தகாத இடங்களில் நீரை அருந்துவதனால் ஏற்படும் பாவம் 'ந' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தால் அழிகிறது.

22. சோ காரம் ஸ்வர்ணவர்ணம் ச ஈஸான்யேன ஸத்யார்சிதம் |
மத்யபானக்ருதம்பாபம் சோகாரோ துஹதே கூஷணாத் ||

'சோ' என்ற எழுத்து தங்க நிறமுடையது. ஈஸான்ய தேவதையால் பூஜிக்கப்படுவது. மது அருந்துவதனால் ஏற்படும் பாவம் 'சோ' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தினால் அழிகிறது.

23. த காரம் ஸிந்துவர்ணம் ச லேஷேண ச ஸத்யார்சிதம் |
அயுக்தம் ச க்ருதம்பாபம் துகாரோ துஹதே கூஷணாத் ||

கடலின் நிறத்தை உடைய 'த' என்ற எழுத்து சேஷதேவனால் பூஜிக்கப்படுவது. விரோதமான செயல்களினால் உண்டாகும் பாபம் 'த' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தால் அழிகிறது.

24. யா காரம் ஸ்வேதவர்ணம் ச வாயுனா ச ப்ரபூஜிதம் |
பு ரஹ்மஸ்வஹரணம் பாபம் யாகாரோ துஹதே கூஷணாத் ||

'யா' என்ற எழுத்து வெண்மை நிறமுடையது. வாயு பகவானால் பூஜிக்கப்படுவது. பிராம்மணனின் உடைமையை (சொத்து) திருடுவதினால் வரும் பாவம் 'யா' என்ற எழுத்தின் ஜபத்தால் அழிகிறது.

25. து காரம் நீலவர்ணம் ச ஈஸ்வரேண ஸதூர்சிதம் |
லிவஸ்வஹரணம் பாபம் தகாரோ துஹதே க்ஷணாத் ||

'த' என்ற எழுத்து நீல நிறமுடையது. ஈஸ்வரனால் பூஜிக்கப்படுவது. கோயில், பகவானின் உடைமைகளைத் திருடுவதினால் ஏற்படும் பாவம் 'த' என்ற எழுத்தின் உச்சரிப்பால் அழிகிறது.

25. இதிவர்ணான் ஸமுச்சார்ய ஓங்காரேண ஸமன்விதம் |
புஸ்மஸாத் குருதே ஸர்வம் மஹாபூதகபுஞ்ஜரம் ||

ஒவ்வொரு எழுத்தின் முக்கியத்வத்தையும் அறிந்து, அந்த எழுத்தின் ஜபத்தைச் செய்தால், எல்லா விதமான பாவங்களும் உடனே சாம்பலாக்கப்படுகின்றன.

26. கயாயத்ரீவர்ணஜம் ஸ்தோத்ரம் ப்ரத்யஹம் படதே நர: |
ஸர்வபாபவிஸ்துதாத்மா ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே ||

இதி கயாயத்ரீ வர்ண மாலா ஸ்தோத்திரம் ஸ்ம்பூர்ணம்

இந்த கயாயத்ரீ-வர்ண-மாலா-ஸ்தோத்திரத்தை அனுதினமும் பாராயணம் செய்பவன், எல்லாவிதமான பாவங்களும் தொலைந்து, புனிதமாக்கப்பட்டு, ஸத்யலோகத்தை அடைந்து, அங்கு பூஜிக்கப்படுவான். காயத்ரீ-வர்ண-மாலா-ஸ்தோத்ரம் முடிவுற்றது.

மேற்கூறியபடி, வர்ண மாலாவில், காயத்ரீயின் ஒவ்வொரு எழுத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட பாவத்தை மட்டும் அல்லது ஒட்டு மொத்தமான பாவங்களையும் நாசமாக்கும் அபார சக்தி வாய்ந்தது என்று தெரிய வருகிறது. பாவங்களை அழிப்பதில் காயத்ரீ மந்திரமானது ஒரு புல்டோஸரை (Bulldozer)ப் போன்றது.

'கயாயத்ரீமாத்ர நிஷ்ணாதோ த்விஜோ மோக்ஷமவாப்னுயாத்'

காயத்ரீ உபாஸனையின் இறுதியான பலன் மோக்ஷஸ்தானமாகிய உன்னதலோகத்தை அடைவதே.

ஸம்ஸாரத்தில் ஒரு மனிதன் தெரிந்தும், தெரியாமலும் பலவித பாவங்களைச் செய்ய நேரிடுகிறது. இவற்றிற்கு நிவாரணம் பிராயச்சித்தம், தினமும் விதிக்கப்பட்டுள்ள சந்தியா வந்தனத்தைச் செய்வதே. இதனால், பாவங்களைச் சேகரிப்பதிலிருந்து தப்ப இயலும். ஆகவே தான், உபநயனம் ஆனதினத்திலிருந்தே தினமும் சந்தியா, காயத்ரீ உபாஸனையை மூன்று காலங்களிலும் தவறாது செய்ய வேண்டும் என்று ரிஷிகள் விதித்துள்ளனர் போலும். என்னே ஒரு விலை மதிப்பற்ற வழி ! என்னே ஒரு மிகப் பெரிய லாபம் !

: ஸபமஸ்து :

அத்தியாயம் - 12

ஸந்த்யோபாஸனையைப் புறக்கணிப்பதன் விளைவுகள்

'ஸப்தாஹம் ப்ராதரஸ்னாயீ ஸந்த்யாஹீனோ த்ரிபிபூர்திணை:|

ஜீவமாளோ புவேசுக்ருத்ரோ ம்ருத : ஸ்வா சைவ ஜாயதே' ||

உபநயனமான ஒருவன், ஏழு நாட்கள் குளிக்காமல் இருந்தாலோ முன்று நாட்களுக்கு ஸந்த்யோபாஸனையை புறக்கணித்தாலோ அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் நான்காம் வர்ணத்தவனாகிறான் (ஸூத்ரன்). இப்படிப்பட்ட மனிதன் இறந்தால், மறுபிறவியில் நாயாகப் பிறப்பெடுக்கிறான்.

'ஜன்மனா ஜாயதே ஸூத்ர: கர்மணா ஜாயதே த்விஜ' :

ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பத்தில் பிறப்பதனால் மட்டும் ஒருவன் அந்தணன் ஆவதில்லை. சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைக் கடைப் பிடிப்பதனாலேயே ஒருவன் ப்ராம்மணத்துவம் எய்துகிறான். உபநயனத்திற்கு முன் எல்லாச் சிறுவர்களும் நான்காம் வர்ணத்தவர்களுக்குச் சமமானவர்கள்.

உபநயன ஸம்ஸ்காரத்தின் பின்னும், அவனை ப்ராம்மணத்துவத்தில் நிலைத்து நிற்க அந்த ஸம்ஸ்காரம் தகுதி அளிப்பதில்லை. ப்ராம்மணத்துவத்தில் நிலைத்து நிற்கத் தவறாது ஸந்தியோபாஸனை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அந்தணனும் வாழ்நாள் முழுவதும் கண்டிப்பாக கடைப்பிடிக்க வேண்டியது ஸந்தியோபாஸனை.

'ஸந்த்யாதிக்ரமணம் யஸ்ய ஸப்தராத்ரமவிச்யுதம் |

உன்மத்ததே, ஷயுக்தோ வா புன: ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி' ||

ஒரு வார காலம் ஸந்த்யோபாஸனையைப் புறக்கணிப்பவனுக்கு அல்லது தேகம், மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவனுக்கு, சுருக்கமாக மறுமுறை உபநயனம் செய்யப்பட வேண்டும். அல்லது இம்மாதிரி

நபர்களின் ப்ராம்மணத்துவத்தைக் காப்பாற்ற கீழ்க்காணும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றலாம்.

' உன்மத்ததே₃ஷயுக்தஸ்ய வ்யாதி₄க்₃ரஸ்த₂ஸ்ய நித்யஸ: |

பிதா ப்ராதா த₂த்யனயோ வா ஸந்த்யாவந்த₃னமாசரேத்' ||

ஒரு நோயினால் பல காலமாக பீடிக்கப்பட்டவன், மனநிலை சரியில்லாது இருப்பவன் ஆகிய இவர்களுக்காக, தந்தையோ, சகோதரனோ அல்லது அவன் மீது அக்கறை கொண்டுள்ள வேறொருவரோ, அவன் சார்பாக ஸந்த்யோபாசனை செய்ய வேண்டும்.

மேற்சொன்ன கருத்துக்களை கவனிக்கும் பொழுது, நமது முன்னோர்களும் / ரிஷிகளும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட ஸந்தியோ பாசனையைக் கடைப்பிடிப்பதின் முக்கியத்துவத்தை எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளனர் என்று விளங்கும். காயத்ரீயின் மஹிமையை (அதன் பலன்களை) ஒருவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது ஸந்த்யோபாசனையைத் தனது வாழ்நாளில் ஒரு பிரிக்கமுடியாத அங்கமாக அவன் ஆக்கிக்கொள்வான்.

தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளில் ஸந்தியோ பாசனையை விடுவது :

' வேதாக்₃னித்₃விஜவித்₃யானாம் கார்யம் மஹதி ஸம்ஸ்தி₂தே |

ஸந்த்யாஹ்நே ந தோ₃ஷோஸ்தி யே ச ஸத்கர்ம ஸாத₄னா' ||

ஒருவன் வேதங்களை கற்கும் அல்லது கற்பிக்கும் நேரங்களிலோ, அல்லது சமாதி நிலையில் த்யானம் செய்யும் நேரங்களிலோ அல்லது மிக மிக நலன் விளைவிக்கும் காரியத்தின் பொருட்டு பிரயாணம் செய்யும் நேரங்களிலோ ஸந்த்யோபாசனையிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரி சமயங்களில் ஸந்தியோபாசனை செய்யாமலிருப்பது பாவமாகாது.

ஸந்த்யோபாசனைக்கு நீர் முக்கியமானது. நீரே கிடைக்காத தருணத்தில் ஸந்த்யோபாசனை விட்டு விடலாம் என்று நினைக்கக் கூடும். ஆனால் அவ்வாறு இல்லை.

'ஜலா பா₄வே மார்க₃மத்₄யே ப₃ந்த₄னேத்வஸ₇சமபிவா |

உப₄யோ : ஸந்த₄யயோ : காலே ரஜஸா வர்க₄யமுத்ஸ்ருஜேத்||

நீர் கிடைக்காத தருணத்தில், வெளி மண்டலத்திலிருக்கும் தூசு துகள்களைக் கொண்டு அர்க்யம் கொடுத்து, காயத்ரீ ஜபத்தை மனதில் ஜபிக்க வேண்டும். அக்னி ஸ்ருதி இவ்வாறு விதித்துள்ளது. ஒரு பொழுதும் இதைப் புறக்கணிக்கலாகாது.

அவ்வளவு முக்கியத்துவத்தையும், அக்கறையையும் மதிப்பையும் ஸந்த்யோபாசனைக்கு அளிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை :

புண்ணியம், பாவம், தர்மம், அதர்மம் போன்ற சாஸ்த்ரீய சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில், ஒருவன் தன்னிச்சையாகச் செயல்படக் கூடாது. அப்படிச் செயல்பட்டால், ஜீவனின் குறிக்கோளான மோட்சம் தரும் மார்க்கத்தில் துரிதமாகப் பயணம் செய்ய முடியாது. இதுவே கீதையின் தகவலாகும்.

'ய : ஸாஸ்த்ரவிதி₄முத்₄ஸ்ருஜ்ய வர்த₄தே காம - காரத : |

ந ஸ ஸித்₃தி₄மவாப்னோதி ந இஹம் நபராம் க₃தி₄ம் ||

தஸ்மாச்ச₂ஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யா கார்யே வ்யவஸ்தி₂தௌ |

ஜ்ஞாத்வா ஸாஸ்வத₄ா நோக்தம் கர்ம கர்து மிஹார்ஹஸி ||

—பகவத் கீதா

பொருள் : சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை/கோட்பாடுகளைப் புறக்கணித்து எவனொருவன் தன்னிச்சைப்படி செயல்படுவானோ, அவன் இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும் சுகத்தை அடைய மாட்டான். ஆகவே, விதி-நிஷேதங்களை (எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைத் தவிர்க்க வேண்டும்). ஸாஸ்த்ரத்திலிருந்து அறிந்து கொண்டு, அதற்குத்தக நடக்க வேண்டும். அதைப் புறக்கணிப்பதென்பது, பெருந்தவறு, மற்றும் பாவச் செயலாகும்.

'அஹர : ஸந்த்யா முபாஸீத' - தினமும் மூன்று காலங்களில் ஸந்த்யோபாசனையைச் செய் என்று வேதம் கட்டளையிடுகிறது. ஆகவே, ஸந்த்யோபாசனையைத் தவறாது செய்து ஸ்ரீஹரியின் க்ருபைக்குப் பாத்திரராகி மோட்சத்தை அடைவோமாக.

வேத மாதா காயத்ரீயின் மீதான ஒரு துதியுடன் இந்த நூலை முடிப்போம்.

'ஸ்துதிா மயா வரத₃ா வேத₃மாதா

ப்ரசோத₃யந்த₃ாம் பாவமான் த்₃விஜானாம் |

ஆயு: ப்ராணம் ப்ரஜாம் பஸூம் கீர்திம் த்₃ரவிணம் |

மஹ்யம் த்₃த்₃வா வ்ரஜத ப்ரஹ்மலோகம் ||

(அத₂ர்வ வேத₃ம் 19-71)

|| ஓம் தத்ஸத் ||

பாகம் - 2

ஸந்த்யாவந்தனம் விதிகள்

ஸந்த்யாவந்த்யனம்

1. ஆசமனம் :

'கேடாகர்ணாக்ருதிஹஸ்தேன மாஷமாத்ரஜலம் பிபேது |
தஸ்யோனமதிகம் பீத்வா ஸுராபானஸமம் புவேத்'

— (வ்யாஸ:)

ஓர் உளுந்து அளவிற்கு நீரை வலது உள்ளங்கையில் வைத்து, கட்டை விரலின் அடிப்பாகத்திலிருந்து (ப்ரஹ்மதீர்த்தம்) உட்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி மும்முறை செய்ய வேண்டும். இந்த அளவிலிருந்து அதிகமாக இருப்பின் அது மதுவிற்கு சமானமாகும்.

ஒவ்வொரு அந்தணனின் வலது கையிலும் புனித தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் விளக்கம் பின்வருமாறு :

"அங்குஷ்ட₂ மாத்ரம் ப்ராஹ்மஸ்யாத் ப்ராஜாபத்யம் ததைவ ச |
பைத்ருகம் த்ரீஜனீமூலம் கராக்குரே தைவதம் ஸ்ம்ருதம் ||
ஆக்நேயம் கரமத்யம் ஸ்யாத் தீர்த்ததான்யேவம் த்விஜஸ்ய ஹி |
தக்ஷிணே து கரே ஸந்தி ஜ்ஞாத்வா கர்ம ஸமாசரேத்||"

ப்ரம்ம தீர்த்தம் ; அக்னி தீர்த்தம் ; ரிஷி தீர்த்தம் ; தேவ தீர்த்தம்
பித்ரு தீர்த்தம் ஆகிய புனித தீர்த்தத்தின் இருப்பிடமாக அந்தணரின்
வலது கை உள்ளது. விளக்கம் வரை படத்திலுள்ளது.

தேவ தீர்த்தம் - சிறு விரலின் மேற்பாகம்

ரிஷி தீர்த்தம் - சிறு விரலின் அடிப்பாகம்

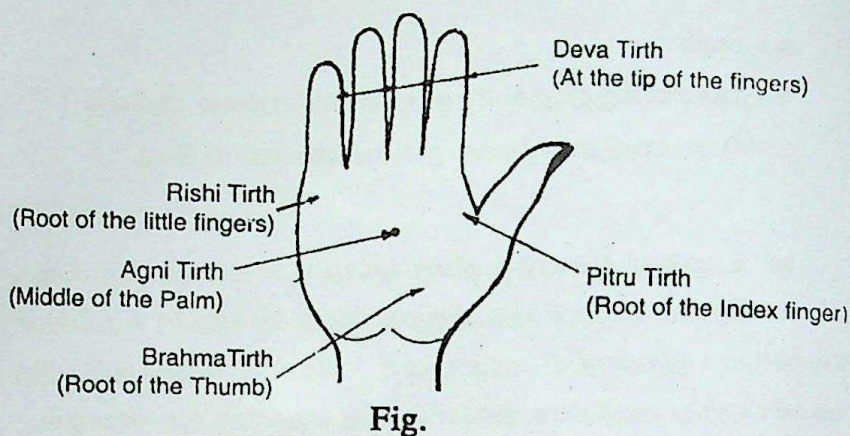
பித்ரு தீர்த்தம் - ஆள் காட்டி விரலின் அடிப்பாகம்

அக்னி தீர்த்தம் - உள்ளங்கை நடுப்பாகம்

ப்ரஹ்ம தீர்த்தம் - கட்டை விரலின் அடிப்பாகம்

Bathing / Snān , Ācaman , Sankalp

கேஸவ முதல் க்ருஷ்ண முடிய 24 நாமங்களைச் சொல்லி ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். முதல் மூன்று நாமங்களை,

1. ஸ்ரீ கேஸவாய ஸ்வாஹா
2. ஸ்ரீ நாராயணாய ஸ்வாஹா
3. ஸ்ரீ மாதவாய ஸ்வாஹா

என்று சொல்லி, மூன்று முறை மேற்கூறியபடி வலது கையிலிருந்து நீரை உட்கொண்டு, பிறகு (4) ஸ்ரீ கேசாவிந்தாய நம : (5) ஸ்ரீ விஷ்ணவே நம : என்று உச்சரித்து இருகைகளையும் ஒரு உத்தரிணி நீரினால் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

கீழே குறிப்பிட்டுள்ள (6) - (24) நாமங்களை உச்சரிக்கும் போது குறிப்பிட்டுள்ள உடலின் அங்கங்களை வலது கைவிரல்களால் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

6. ஸ்ரீ மதுஸூதனாய நம: - மேல் உதடு
7. ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரமாய நம: - கீழ் உதடு
8. ஸ்ரீ வாமனாய நம: - வலது கன்னம்
9. ஸ்ரீ ஸ்ரீதராய நம: - இடது கன்னம்
10. ஸ்ரீ ஹருஷீலோய நம: - இரு கைகள்

11. ஸ்ரீ பத்மநாபாய நம: - இரு கால்கள்
12. ஸ்ரீ துாமோதராய நம: - நெற்றி
13. ஸ்ரீ ஸங்கர்ஷணாய நம: - முக்கு
14. ஸ்ரீ வாஸுதேவாய நம: - வலது முக்கு துவாரம்
15. ஸ்ரீ ப்ரத்யும்னாய நம: - இடது முக்கு த்வாரம்
16. ஸ்ரீ அனிருத்தாய நம: - வலது கண்
17. ஸ்ரீ புருஷோத்தமாய நம: - இடது கண்
18. ஸ்ரீ அதேகாஷ்ஜாய நம: - வலது காது
19. ஸ்ரீ நாரஸிம்ஹாய நம: - இடது காது
20. ஸ்ரீ அச்யுதாய நம: - வயிறு த்வாரம்
21. ஸ்ரீ ஜனார்தனாய நம: - மார்பு
22. ஸ்ரீ உபேந்த்ராய நம: - தலை
23. ஸ்ரீ ஹரயே நம: - வலது புஜம்
24. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நம: - இடது புஜம்

ஸந்த்யோபாஸனையின் ஆரம்பத்திலும் மற்றும் முடிவிலும் ஆசமனக்ரியையை (1) -(24) இரண்டு முறை செய்ய வேண்டும்.

ஆசமனம் முடிந்தால் சாத்திரத்தில் சொல்லியபடி மான்தோல் (க்ருஷ்ணாஜின) முதலியவைகளில் ஏதாவது ஒரு ஆஸனத்தின் மேல் அமர்ந்து கொண்டு ஆசமனம் (ஜலம் உத்தரிணியால் வலது உள்ளங்கையில் போட்டு) பருக வேண்டும். ஆசமனம் செய்யும்பொழுது சொல்ல வேண்டிய மந்திரங்கள் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகின்றன. ஆசமனத்தின் இரண்டு வகை பரவலாகப் புழக்கத்தில் இருக்கிறது. ஒன்று, ஸ்ரௌத்தராசமனம். மற்றது, பெளராணிகாசமனம். காயத்ரியாதி மந்திரங்களால் ஆசமனம் செய்வதற்கு ஸ்ரௌதராசமனம் என்று பெயர். இது சில பாகங்களில் வழக்கத்திலுள்ளது. கேஸ்வாதி நாமங்களால் ஆசமனம் செய்வதற்குப் பெளராணிகாதி ஆசமனமென்று பெயர். நம் தேசத்தில் மிகுதியாக, பெளராணிக ஆசமனத்தையே ஜனங்கள்

செய்கிறார்கள். உண்மையில் ஸந்த்யாவந்தனம் முதலியவைகளில் பெளராணிக ஆசமனத்தையும் மற்றும் ப்ரஹ்மயக்ஞ காலத்தில் "ஸ்ரௌதாசமனத்தை" செய்ய வேண்டுமென ப்ரமாணமுள்ளது. சில கிரந்தங்களில் இந்த பெளராணிக ஆசமனமே ஸ்மார்தாசமனம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸந்தியா கர்ம தொடக்கத்தில் இரண்டு முறை முடியும் போது ஒருதரம் அல்லது இரண்டு முறை ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். ஆசமனம் கிழக்கை நோக்கிக் கொண்டோ, வடக்கை நோக்கிக் கொண்டோ உட்கார்ந்து செய்ய வேண்டும். நம் மனது கவனமாக இருக்க வேண்டும் எனும் எண்ணத்தால் இந்த பலசெய்முறைகளை சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

2. ப்ராணாயாமம் : ப்ரணவஸ்ய, பரப்ரம்ஹ ரூபி:, பரமாத்மா தேவதா | தைவீ காயத்ரீ ச₂ந்த₃:| ஸப்தானாம் வ்யாஹ்ருதீனாம் விஸ்வாமித்ர - ஜமதக்னி பரத்வாஜ - கௌதம - அத்ரி - வஸிஷ்ட கஸ்யபா ருஷய:| அக்னி - வாயு - ஆதித்ய - ப்ருஹஸ்பதி - வருண - இந்த்ர - விஸ்வேதேவா தேவதா :| காயத்ரீ - உஷ்ணிக் - அனுஷ்டுப் - ப்ருஹதீ - பங்கத்தி - த்ரிஷ்டுப் - ஜகத்ய: சந்தாமஸி | காயத்ரீயா விஸ்வாமித்ர ருஷி :| ஸவிதா தேவதா:| காயத்ரீ ச₂ந்த₃:| காயத்ரீஸிரஸ : ப்ரஜாபதி: ருஷி: | ப்ரஹ்ம - அக்னி - வாயு - ஆதித்யா தேவதா :| யஜ் : ச₂ந்த₃ :| ப்ராணாயாமே வினியோக :|

ஓம் பூ : ஓம் புவ : ஓம் ஸ்வ : ஓம் மஹ : ஓம் ஜன : ஓம் தப : ஓம் ஸத்யம் : ஓம் தத்ஸவிதூர் வரேண்யம் பூர்கே₃ தேவஸ்ய தீ₄மஹி | தியோ யோன: ப்ரசோத்யாத்| ஓமாபோ ஜ்யோதீரஸோம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ் ஸ்வரோம் |

"ஓம்" கார மந்திரத்திற்குப் பரப்ரஹ்ம ருஷி, பரமாத்மன் தேவதை, தைவீ காயத்ரீ சந்தஸ்.

வ்யாஹ்ருதி	பூ:	புவ:	ஸ்வ:	மஹ:	ஜன:	தப:	ஸத்யம்
ருஷி	விஸ்வாமித்ர	ஜமதக்னி	புரத்வாஜ	கௌதம	அத்ரி	வஸிஷ்ட	கஸ்ய

தேவதை அக்னி வாயு ஆதித்ய ப்ருஹஸ்பதி வருண இந்த்ர விஸ்வேதேவ
சந்தஸ் காயத்ரீ உஷ்ணிக் அனுஷ்டுப் ப்ருஹதீ பங்க்தி தரிஷ்டுப் ஜகதீ

காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு விஸ்வாமித்ரன் ருஷி. ஸவித்ரு ஸப்தவாச்யனான பரமாத்மா தேவதை, காயத்ரீ என்பது சந்தஸ். காயத்ரீ ஸிரஸுக்கு ப்ரஜாபதி ருஷி, ப்ரஹ்ம, அக்னி, வாயு மற்றும் ஆதித்ய எனும் சொல்லின் வாச்யனான பரமாத்மா தேவதை. யஜுஸ் என்பது சந்தஸ். இந்த நான்கு மந்திரங்களை ப்ராணாயாமத்தில் உபயோகிக்கலாம். இந்த நான்கு மந்திரங்களைச் சேர்த்து மேலே கொடுத்துள்ளோம்.

இந்த மந்திரத்தின் பொருள் ஓம் = நிறைந்த, பூ = பரவிய, அழிவில்லாத, புவஃ=படைப்பவனான, ஸுவஃ=கணக்கில்லா (எல்லையில்லா) சுகமுடையவனுமான, சுதந்திரனான, மஹஃ = பூஜிக்கபடுதற்குரிய மஹநீயனான, தபஃ அறிவு பிரகாச வடிவமான, ஸத்யம் = மேலானவர்களுக்கும் கட்டளையிடும், (ஆபஃ) ஆ = விதவிதமாக, ப = காப்பவனான, ஜ்யோதி = (சூரிய சந்திரன்களை விட) பிரகாசம் கொண்ட, ரஸஃ=சுகம் நிறைந்தவனும் சுகத்தை தருபவனும் ஆன, அம்ருதம் = தேக நாசமற்ற, ப்ரம்ஹ = எங்கும் பரவிய, பூர்புவஃஸ்வஃ= ருக், யஜுஸ், ஸாம வேதங்களின் பீஜ மந்திரங்களால் அறிவிக்கப்பட்டவனுமான, ஓம் = வ்யாஹ்ருதிகளுக்கும் பீஜபூதமான ஓங்கார ப்ரதிபாத்யனான, யஃ = எவன் (எந்தப் பரமாத்மா) நஃ = எங்கள், தியுஃ=புத்திகளை மற்றும் கர்மங்களை, ப்ரசோதயாதஃ= தூண்டுகிறானோ, ஸவிது = அப்பேர்ப்பட்ட படைப்பைச் செய்பவனை, தேவஸ்ய = தேவ தேவோத்தமனான பரமாத்மாவின் (விளையாட்டு குணங்களுடன் விளங்கும்), தத் = எப்பொழுதும், எங்கும் இருக்கும், வரேண்யம் = மேன்மை பொருந்தியவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட, பூர்க = பாவங்களை அழிக்கும் ஒளி, சுகம், ஞான ரூபமான ஜீவனின் அறிவு, ஆனந்தம் தரும் ஒளியை, தீமஹி = தியானம் செய்கின்றோம். கும்பகம் (சுவாஸத்தை மார்பில் நிறுத்தல்) செய்யும் வேளை இந்த மந்திரத்தை மனதில்

விஷ்ணு தேவர்களை) ஸ்மரணை செய்ய வேண்டும். ஸந்த்யாவின் தொடக்கத்திலும் மற்றும் அர்க்யம் கொடுக்கும் காலத்திலும் ஒவ்வொரு தடவை பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். காயத்ரீ ஜபத்தில் முன்னும் பின்னும் (முன்று முறை) ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். மேலே சொல்லிய மந்திரத்தை முன்று முறையோ, ஆறு முறையோ, ஒன்பது தடவையோ, பன்னிரண்டு தடவையோ, ப்ராணாயாமம் செய்யும் பொழுது திருப்பிச் சொல்ல வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணமிருக்கிறது.

ஸந்த்₄யாதெ₃ள அர்க்₄யத₃ானே ச ப்ராணாயாமைகமாசரேத் |

ஆத₃ாவந்தே₁ ச க₃ாயத்ர்யா: ப்ராணாயாமஸ்த்ரயஸ்த்ரய: ||

3. ஸங்கல்பம் : தேஸுகாடுலௌ ஸங்கீர்த்ய, ஸ்ரீவிஷ்ணு ப்ரேரணயா ஸ்ரீவிஷ்ணுப்ரீத்யர்தம் ப்ராதஸ் ஸந்த்யோபாஸ்திம் கரிஷ்யே. ஸங்கல்பம் செய்யப் பல வகைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. நாம் மிகவும் சுருக்கமானதை இங்கு தந்துள்ளோம். நம் தேசத்தில், தேஸம் (இட), காலம், ஸமயம், திதி மற்றும் கிழமை முதலியவைகளை விவரமாகச் சொல்லி ஸங்கல்பம் செய்வார்கள். இது சாலச்சிறந்தது.

"ஸுபே ஸோபு₄னே முஹூர்தே₁, அத்ய ப்₃ரஹ்மண:

த்₄விதீயபரார்தே₄, ஸ்ரீஸ்வேதவராஹகல்பே,

வைவ் வத மன்வந்தரே, கலியுகே, கலிப்ரதம

சரணே, ஜம்பூத்₃வீபே, த₃ண்ட₃காரண்யே,

கே₃த₃ாவர்யா: த₃க்ஷிணே பார்யவே (தென்னிந்தியாவில்)

மேரோ: தக்ஷிணே பார்ஸ்வே (வட இந்தியாவில்)

ஸாலிவாஹன ஸகே, பௌத்தாவதாரே, ராமகேதாரே,

அஸ்மின் வர்துமானே, சா₃ந்த்₃ரமானே.....☆.....ஸம்வத்ஸரே,

☆.....அயனே.....☆.....ருதௌ,.....☆.....மாஸே,

பச்சை.....☆.....திதெ₂ள.....☆.....வாஸரே.....☆.....நச்சுத்தே,
.....☆.....யோகே,.....☆.....தரணே, விசேஷண விணஷ்டாயாம்,

ஸ்ரபதிதெ₂ள, புரதீரமண - முக்ய ப்ராணாந்தர்கத, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ-
நாராயண - ப்ரேரணயா, ஸ்ரீலக்ஷ்மீ - நாராயண - ப்ரீத்யர்தம், ப்ராதஸ் /
மாத்யான்ஹிக / ஸாயம் ஸந்த்யாம் உபாஸிஷ்யே" என்று சொல்லி
உத்தரிணி நீரை வலது கையில் ஊற்றிப் பேலாவில் விடவும்
(*பஞ்சாங்கத்தில் உள்ள படி)

4. மார்ஜனம் : ஆபோஹிஷ்டே₂தி த்ருசஸ்ய அம்பரீஷ ஸிந்துத்,
வீபருஷி: ஆபோ தேவதா | காயத்ரீ சந்த:| மார்ஜனே வினியோக:|
(ஸப்தபி₄: பாதை₃: ஸி₃ரஸி அஷ்டமேன பாத்யோ: நவமேன புன: ஸிரஸி)

(1) ஆபோஹிஷ்ட₂ா ம யோபுவ:| (2) தா ன ஊர்ஜே துதாதன |

(3) மஹே ரணாய சக்ஷஸே || (4) யோவ: ஸிவதமோ ரஸ:

(5) தஸ்ய புஜயதேஹ ந:| (6) உஸதீரிவ மாதர:||

(7) தஸ்மா அரம் க்யுமாம வோ (8) யஸ்ய க்ஷயாய ஜின்வத₂|

(9) ஆபோ ஜனயு₂ா ச ந:||

மார்ஜனம் - ஆபோஹிஷ்டா என்று ஆரம்பிக்கும்
முன்றுருக்குகளுக்கு அம்பரீஷ சிந்துத்வீபன் ருஷி, அபுந்தர்குத
பரமாத்மாவின் ரூபமே தேவதை. காயத்ரீ சந்தஸ் - இந்த
மந்திரங்களை மார்ஜனத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். ஓ!
ஜலத்திலிருக்கும் தேவதைகளே நமக்கு சுகத்தை அளிப்பீர். பாரமான
வேலைகளில் எங்களைத் திறமை மிக்கவராகச் செய்வீர். விசாலமான
மிகவும் அழகான, தெளிவான, ஞானம் பெற நம்மைத் தகுதியுள்ளவராகச்
செய்வீர். குழந்தையின் விருத்தி (வளர்ச்சி) கோரும் தாய்மார்கள்
தாய்ப்பாலைத் தம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதைப் போல்
உங்களிலிருக்கும் சுபமங்கள மற்றும் உயர்வான பதார்த்தத்தின்
அறிவால் உண்டாகும் சுகத்தை நமக்கு அளியுங்கள். எந்தப்
பரமாத்மாவை, (பாவம் நாசமடைய) ஸந்தோஷப் படுத்துகிறீர்களோ,
அந்த (பாவத்தை நாசம் செய்யும்) பகவானுடைய அருளை சீக்கிரம்

பெறுவோம். உயர்வான சந்ததியைப் பிறக்கச் செய்ய எங்களைத் திறமை படைத்தவராக ஆக்குங்கள். மேலே சொன்ன மந்திரத்தில் 9 பாதங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாதத்தின் கடைசியில் தலையின் மேல் ஜல மார்ஜனத்தை (தெளித்தல்) செய்து கொள்ள வேண்டும். Exception - எட்டாவது அடியின் கடைசியில் மட்டும் கால்களின் மேல் மார்ஜனம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

5. மந்த்ராசமனம் : கோகர்ணாக்ருதிஹஸ்தேன ஜலம் க்ருஹீத்வா ஸூர்யஸ்சேத்யஸ்ய, மந்த்ரஸ்ய ஹிரண்யகூர்பு, ருஷி:ஸூர்ய-

மன்யு-மன்யுபதி-ராத்ரயோ தேவதா: ப்ரக்ருதிஸ்சந்த:

மந்த்ராசமனே வினியோக:

ஸூர்யஸ்ச மாமன்யுஸ்ச மன்யுபதயஸ்ச மன்யுக்ருதேப்ய: | பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் | யத்ராத்ரயா பாபமகார்ஷம் | மனஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் | பத்யாமுதரேண ஸிஸ்தா | ராத்ரிஸ்ததவலும்பது | யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி | இதுமஹம் மாமம் ருத யோநௌ | ஸூர்யோ ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ||4||

(இத்யபிமந்த்ரய, பீத்வா ஆசமேத்)

மாதுயான்ஹிக ஸந்த்யாவந்தூனே விலேஷ: | ஸூர்யஸ்சேதி மந்த்ரஸ்ய ஸ்தானே ஆப : புனந்த்விதி மந்த்ரஸ்ய பூதனாமகோ நாராயண ருஷி: ஆபோ தேவதா அஷ்ட சந்த: அபாம் ப்ராஸனே வினியோக: | ஓம் ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புனாது மாம் | புனந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதிர் ப்ரஹ்மபூதா புனாது மாம் | யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வா துஸ்சரிதம் மம | ஸர்வம் புனந்து மாமாபோஸதாம் ச ப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா |

மந்த்ராசமனம் : பசுவின் காதைப் போல் செய்து கையால் ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஸூர்யஸ்சேதி மந்திரத்திற்கு ஹிரண்யகர்பன் ருஷி, ஸூர்ய, மன்யு, மன்யுபதி, ராத்ரி இந்த நால்வர் தேவதைகள். சந்தஸ், ப்ரக்ருதி, மந்த்ராசமனத்தில் இதனை

உபயோகிக்க வேண்டும். சூரியன், மன்யு, மன்யுபதிகள் நான் கோபாவேசத்தினால் செய்த பாவ கர்மங்களிலிருந்து என்னைக் காக்கட்டும். இரவில் நான் மனதாலும், பேச்சாலும், கைகளாலும், கால்களாலும், வயிற்றாலும், ஜனனேந்திரியத்தாலும் செய்த அனைத்துப் பாவச் செயல்களை ராத்ரி தேவதை அழிக்கட்டும். என்னிடம் ஏதாவது தோஷம் மிச்சமிருந்தால் மோக்ஷத்தை அளிக்க வல்ல சூரிய நாராயணன் எனும் ஒளியில் அதை ஆஹுதி (ஹோமம் செய்வது) கொடுக்கிறேன். அது தீயில் எரியட்டும். (கருத்து சூர்ய நாராயணனின் த்யானத்தால் அழுக்கு (பாவம்) எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகும்). இந்த மந்திரத்தால் ஜலத்தை அபிமந்த்ரணம் செய்து பருகி, ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

(மத்யாஹ்ன) "ஸூர்யஸ்ச" என்ற மந்தரத்திற்குப் பதிலாக "ஆப: புனந்து" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி மந்த்ராசமனம் செய்ய வேண்டும். "ஆப: புனந்து" என்ற மந்திரத்திற்கு பூதநாமக நாராயணன் ருஷி, ஜலமே தேவதை. அஷ்டிசந்தஸ், அபிமந்த்ரம் செய்த (மந்திரித்த) ஜலம் குடிப்பதற்கு உபயோகிக்க வேண்டும். ஜலம் பூமியை புனிதமாக்கட்டும். புனிதமான பூமி என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். எச்சில் சாப்பாட்டினால் தின்னக்கூடாத பக்ஷணத்தைத் தின்றதால் வந்த, தீயவர்களிடமிருந்து பெறுவதினால் உண்டான, வேறு பல கெட்ட நடத்தைகளால் வந்த பாவங்களை ஜல தேவதை அப்புறப்படுத்தட்டும். இந்த எல்லாப் பாவங்களும் புனிதமான ஜலத்தில் எரிந்து போகட்டும். (ஆப: புனந்து என்ற மந்திரத்தைச் சொன்ன பின் கையிலிருந்த நீரைக் குடிக்க வேண்டும்).

(ஸாயம் ஸந்த்யாவில் மந்த்ராசமன செய்யும் காலத்தில் "ஸூர்யஸ்ச" எனும் மந்திரத்தில் "ஸூர்யஸ்ச" என்பதற்குப் பதிலாக "அக்னிஸ்ச" என்று சொல்ல வேண்டும். 'யத், ராத்ர்யா' என்னும் இடத்தில் 'யத், ஹ்நா' என்றும் சொல்ல வேண்டும். 'ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி' என்பதற்குப் பதில் 'ஸத்யே ஜ்யோதிஷி' என்று சொல்ல வேண்டும்.

யஜுர்வேத₃ய ஸாயம் ஸந்த்யாவில் மாற்றம்- ருக்வேதம் போல்
மந்த்ராசமனம் செய்யும் பொழுது அக்னிஸ்ச எனும் மந்திரத்தைச்
சொல்ல வேண்டும்.

6. த்₃விதீயமார்ஜனம்:| ஆபோஹிஷ்டே₂தி நவர்சஸ்ய

ஸுக்ந்தஸ்ய அம்புரீஷ: ஸிந்துத்₃வீப ருஷி: | ஆபோ தே₃வதா

ஸப்த க்யாயதர்ய:| பஞ்சமீ வர்த்துமானா | ஸப்தமீ ப்ரதிஷ்டா |

(32அக்ஷரங்களைக் கொண்டவை) அந்த₃யே த்₃வே

அனுஷ்டுபெ₄ள:| புனர்மார்ஜனே வினியோக₃:|

ஓம் ஆபோ ஹி ஷ்ட₂ மயோபுவஸ்தாந ஊர்ஜே த்₃தாதன| மஹே

ரணாய சக்ஷஸே ||1||

ஓம் யோவ ஸ்விவதமோ ரஸஸ்தஸ்ய புஜயதேஹன: நம: உஸதீரிவ

மாதர: ||2||

ஓம் தஸ்மா அரம் கமாம வோ யஸ்ய க்ஷயாய ஜின்வத₂ |

ஆபோ ஜனயதா ச ந: ||3||

ஓம் ஸம் நோ தே₃வீரபி₄ஷ்டய ஆபோ புவந்து பீதயே |

ஸம் யோரபிஸ்ரவந்து ந : ||4||

ஓம் ஈஸானா வார்யாணாம் க்ஷயந்தீ₃ஸ்சர்ஷணீனாம் | அபோ

யாசாமி பே₄ஷஜம் : ||5||

ஓம் அப்ஸு மே ஸோமோ அப்ரவீத₃ந்த₃ர்விஸ்வானி பேஷஜா |

அக்₃னிம்ச விஸ்வஸம்புவம் ||6||

ஓம் ஆப: ப்ருணீத பே₄ஷஜம் வருத₂ம் தன்வே₃ மம |

ஜ்யோக் ச ஸூர்யம் த்₃ருஸே ||7||

ஓம் இத₃மாப: ப்ரவஹத யத்கிஞ்ச த்₃ரித₄ம் மயி |

யத்₃வாஹமபி₄துத்ரோஹ யத்வா ஸேப உதாந்ருதம் ||8||

ஓம் ஆபோ அத்யாந்வசாரிஷம் ரஸேன ஸமக₃ஸ்மஹி |

பயஸ்வான₄க்₃ன ஆக₃ஹி

தம் மா ஸம்ஸ்ருஜ வர்சஸா ||9|| (ஸஸ்ருஷீரித்யஸ்ய ஆபோ

தே₃வதா அனுஷ்டுப்ச₂ந்த₃: புனர் மார்ஜனேவினியோக:|)
ஸஸ்ருஷீஸ்தத₃பஸோ தி₃வாநக்தம் ச ஸஸ்ருஷீ:|
வரேண்யக்ருது -ரஹமா தேவீரமஸே ஹுவே || இதிமார்ஜயித்வா.
யஜுஸ்ஸந்த₄யா வந்த₃னே விஸேஷ:|

புனர்மார்ஜனே வக்தவ்யோ மந்த்₁ர:|
ஓம் த₃தி₄க்ராண்வோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரஸ்வஸ்ய வாஜின:|
ஸூரபி₄ நோ முக₂ாகரத் ப்ரண ஆபூம்ஷி தாரிஷத் |
ஆபோஹிஷ்ட₂ா . . . . . ஆபோ ஜனயதாசன :||
ஹிரண்யவர்ணா: ஸூசய : பாவகா யாஸு ஜாத: கஸ்யபோ
யாஸ்விந்த்₃ர:|

அக்₃னிம் யா க₃ர்ப₄ம் த₃தி₄ரே விருபாஸ்தா ந ஆப :
ஸம்ஸ்யோயோனா பவந்து |

யாஸா ராஜா வருணோ யாதி மத்யே ஸத்யாந்ருதே அவ பஸ்யன்
ஜனானாம் |

மதுஸ்கத: ஸூசயோ யா: பாவகாஸ்தா ந ஆப: ஸம்
ஸ்யோனாபவந்து |

யாஸாம் தே₃வா தி₃வி க்ருண்வந்தி₁ பக்ஷம் யா அந்தரிசேஷ
ப₃ஹுத₄ா ப₄வந்தி |

யா: ப்ருதிவீ பய ஸோத₃ந்தி ஸூக்ரா ஸ்தா ந ஆப :
ஸம்ஸ்யோனா₂பவந்து |

ஸிவே ன மா சக்ஷஷா பஸ்யதாப: லிவயா தனுவோபஸ்ப்ருஸத
த்வசம் மே |

ஸவாம் அ₃க்னீம் ரப்ஸுஷதே₃ா ஹுவே வோ மயி வர்சே₁ா ப₃ல
மோஜோ

நிதத்த | (தஜ்ஜலம் நாஸிதயா ஆக்₄ராய)

த்₃ருபத₃ா தி₃வ முஞ்ச₄து || (ஜலம் விஸ்ருஜேத்)

(புனர் ஜலமாத₃ாய)

த்₃ருபத₃ாதி₃வேன்முமுசான: ஸ்வின்ன: ஸ்னாத்வீ ஸ்மலாதி₃வ |

பூதம் பவித்ரேணைவா஽ஜ்யம் | ஆப: ஸ்ந்த3ந்து மைனஸ: ||

(புனராக்க்யை விஸ்ருஜேத்)

த்விதீயமார்ஜனம் : "ஆபோஹிஷ்டா" முதலிய ஒன்பது மந்த்ரங்களுள்ள ஸுக்தத்திற்கு அம்பீஷ ஸிந்து த்வீபன் ருஷி. ஜலத்தில் இருக்கிற தேவதையே தேவதை. காயத்ரீ சந்தஸில். ஜந்தாவது ருக், வர்துமானா (வளரும்) காயத்ரீ சந்தஸில் உள்ளது. ஒன்றாம், இரண்டாம், முன்றாம் பாதங்களில் முறையே ஆறு, ஏழு, எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளன. இவ்வாறு இருப்பது வர்துமானா காயத்ரீ. ஏழாவது ருக் ப்ரதிஷ்டா சந்தஸில் உள்ளது. ஒன்றாம், இரண்டாம், முன்றாம் பாதங்களில் முறையே எட்டு, ஏழு, ஆறு அக்ஷரங்கள் உள்ளன. இவ்வாறு இருக்கும் சந்தஸு ப்ரதிஷ்டா காயத்ரீ. கடைசி இரண்டும் அனுஷ்டுப் சந்தஸில் உள்ளவை. இந்த ஸுக்தத்தை மார்ஜனம் செய்வதில் உபயோகிக்க வேண்டும். (ஓம் ஆபோஹிஷ்டா முதல் . . . . . ஆபோஜனயதாசன வரையில் மந்திரங்களின் அர்த்தங்களைக் கொடுத்துள்ளோம்:- ஜலத்தின் தேவதை நமக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்கட்டும். நமக்குப் பிரியமான வஸ்துக்களை அளிக்கட்டும். நாம் அருந்த நல்ல ஜலம் கிடைக்கட்டும். நம் சுகம் பெருக ஜலதேவதை மழை பெய்யும்படி செய்யட்டும். கோரிய வரங்களை அளிக்கத் திறமையுள்ள மற்றும் பிராணிக் கூட்டங்களுக்கு ஆதாரபூர்வமான வனதேவதையிடம் ஒளடதங்களை (மருந்து) வேண்டுகிறோம். ஜலத்தில் எல்லாவிதமான மருந்துகளும் இருக்கின்றனவென்று சோமன் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறான். முழு உலகத்திற்கும் ஸுகம் தரும் அக்னிநாமக பரமாத்மா தண்ணீரிலிருக்கிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறான். ஓ! ஜலத்திலிருக்கும் தேவதையே, நான் வெகுநாள் ஸூர்யநாராயணனை நேரில் காணத் திறமை கொண்டவனாக ஆக என் சரீரத்திற்கு உயர்வான ஒளடதத்தை அளி. நான் என்னை விட உயர்ந்தவர்களுக்குத் துரோகம் செய்ததாலும், அறிவுள்ளவர்களுக்குச் சாபம் வழங்கியதாலும் மற்றும் பொய் பேசியதாலும் வந்த பாவத்தை ஓ ! ஜலத்திலிருக்கும் தேவதையே!

இந்நேரம் உன் சேவை செய்திருக்கிறேன். மற்றும் உன்னை வழிபட்டதால் உண்டாகும் உயர்வான ஆனந்தத்துடன் இருக்கிறேன். ஜல தேவதையோடு கூட வாசம் செய்யும் அக்னி நாமக பரமாத்மாவே, அருள்புரி. என்னை தேஜஸ்த், சம்பத்துடையவனாகச் செய். ஸஸ்ருஷீ என்ற மந்த்ரத்திற்கு ஜலம் தேவதை. அனுஷ்டுப் சந்தஸ். மார்ஜனத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். இரவும் பகலும் பகவானின் ப்ரீதிக்காகச் செய்யும் கர்மங்களுக்குத் தடைவராமல் இருக்கட்டும். பக்தர்களின் அபீஷ்டங்களை (தேவைகளை)ப் பொழியும் பூஜைக்குத் தகுந்த ஜலதேவதையை மிகவும் தூயமனதுள்ளவனாய் நான் என் கல்யாண (சுபம்) த்திற்காக அழைக்கிறேன்.

சொல்ல வேண்டிய மந்திரம் : "ஓம் ததிக்கராண்வோ". இதன் பொருள் - இனிப்பில் தயிரை மிஞ்சி எப்பொழுதும் வெற்றிவாகை குடும் வேகமுள்ள ஜலத்தை நான் சேவித்துள்ளேன். அந்த ஜலம் நமது முகம் முதலிய அனைத்து அவயவங்களையும் சுத்தமாக்கட்டும் மற்றும் நம் ஆயுளைப் பெருக்கட்டும். தங்கத்தைப் போல மின்னும் சுத்தமான ஜலங்கள் மிகவும் புனிதமானவை. இவைகளிலேயே கஸ்யபன் தோன்றினான். இவைகளிலேயே இந்திரன் பிறந்தான். இந்த ஜலங்கள் அக்னியைத் தம் மடியில் வைத்துள்ளன. பல குணம் கொண்ட ஜலங்கள், இவ்வுலகத்தைச் சேர்ந்த சுகம் மற்றும் விண்ணுலகத்தின் சுகம், இரண்டு வகையான சுகங்களை அளிக்கட்டும். எந்த ஜலங்களின் அரசனான வருணன் ஜனங்களின் புண்ய பாவங்களை அறிந்து, பொதுவாக நடுநிலையில் இருப்பானோ, அப்படிப்பட்ட தித்திக்கும், சுத்தமானதும், புனிதமான ஜலங்கள் நமக்கு இவ்வுலகத்தின் மற்றும் விண்ணுலகத்தின் சுகங்களை அளிக்கட்டும். தேவலோகத்து தேவதைகள் கூட எந்த ஜலத்தை உபயோகிக்கிறார்களோ, எவை ஆகாயத்தில் அதிகப் பிரிவுகளாய்ப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றவோ, எவை பூமியை ஜலமயமாய்ச் செய்கின்றனவோ, சுத்தமான அந்த ஜலங்கள் இவ்வுலக மற்றும் விண்ணுலக சுகங்களை அளிக்கட்டும். ஜலதேவதையே, மங்களகரமான உன் கண்களால் என்னை நோக்கு. மங்களகரமான

தேகத்தால் என்னைத் தொடு. முத்தவராதலால் அக்னி எனும் பெயருள்ள (மற்றும் ஜலத்தில் இருக்கும்) எல்லோரையும் அழைக்கிறேன். என்னில் பொலிவு, பலம் மற்றும் திடத்தன்மை உண்டுபண்ண வேண்டும். கால் விலங்கிலிருந்து விடுபட்ட மனிதனைப் போல், வியர்வை போக மனிதன் குளித்து அழுக்கிலிருந்து விடுபட்டவனைப் போல், நெய் வடிகட்டும் துணியால் சுத்தமானதைப் போல், ஜலங்கள் (தீர்த்தாபிமானி தேவதைகள்) என்னைப் பாவத்திலிருந்து விடுதலை செய்யட்டும்.

"ஸஜலம் கரம் நாஸாக்₃ரே த்₄ருத்வா"

7. அகமர்ஷணம் : ருதம் சேதி த்ருசஸ்ய அகமர்ஷணருஷி: | பூாவ்ருத்தோ தே₃வதா | அனுஷ்டுப்₂சந்த₃: | பாபபுருஷவிஸர்ஜனே வினியோக: ||

ஓம் ருதம் ச ஸத்யம் சாபீத்தாத் தபஸோத்யஜாயத | ததோ ராத்ய ஜாயத ததஸ் ஸமுத்ரோ அர்ணவ: ||1|| ஸமுத்₃ராத₃ர்ணவாத₃தி₄ ஸம்வத்ஸரோ அஜயாத | அஹோராத்ராணி வித₃த₄த்₃விஸ்வஸ்ய மிஷதோ வஸு ||2|| ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யத₂பூர்வமகல்பயத்| தி₃வம்ச ப்ருதிவீம் சாந்தரிஷ்மதோ ஸ்வ: ||3||

தஜ்ஜலமனவலோகயன்   நாஸிகாந்தம்   நீத்வா
தக்ஷிணநாஸாபிலாத் வாயுத்வாரா பாபபுருஷம் நி:ஸாரிதம் பூாவயன்
வாமபூாகே ஜ்வலத்₃வஜ்ரஸிலாம் விசிந்த்ய தஸ்யாம் விஸ்ருஜ்ய.

அகமர்ஷணம்: "ருதம்ச" எனும் மூன்று ருக்குகள் கொண்ட ஸுக்தத்திற்கு ருஷி அகமர்ஷணன், தூயபாவம், பக்தியுள்ளவர்களில் இருப்பவனாதலால் அப்படியே, பூாவ = பதார்த்தங்களை, வ்ருத்த = பிறக்கச் செய்த (உலக) கர்த்ருவானதால், "பூாவ்ருத்த" என்று பெயருள்ள பரமாத்மா தேவதை, ச₂ந்த₃ஸ் அனுஷ்டுப், பாபபுருஷனை துரத்துவதில் இந்த மந்திரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். ஓரே வகையாயிருக்கும் மற்றும் சத்யமான உலகம் பகவானின் மாசற்ற

பிரதிஜ்ஞை சக்தியால் உண்டானது. இந்த எண்ணத்தின் சக்தியினாலேயே இரவு தோன்றியது. இதனால் எங்கும் பரவியிருக்கும் ப்ரளயார்ணவம் (அழிவு சமுத்திரம்) உண்டாயிற்று. இந்த அழிவுக்கடலில் நான்முகன் (பிரம்ஹா) தோன்றினான். அனைத்துப் பிராணிகூட்டங்களுக்கு யஜமானனான, ஸ்ருஷ்டிகர்த்துனான பகவான் இராப்பகல்களை உண்டாக்கவே சூரிய சந்திரர்களையும், ஆகாயத்தையும், பூமியையும், அந்தரிக்ஷம், (atmosphere - வாயுமண்டலம்) ஸ்வர்க, லோகத்தையும் (முந்திய கல்பத்தில் செய்ததைப் போல்) நிர்மாணம் செய்தான். இந்த மந்திரத்தைக்கூறிக் கையில் ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதைப்பார்க்காமல் முக்கின் நுனிவரை எடுத்துச் சென்று முக்கின் வலது துவாரத்தால் காற்றின் வழியால் பாபுருஷன் வெளியே தள்ளப்பட்டான் (வெளியேற்றப்பட்டான்) என்று பாவித்து இடது பக்கத்தில் மின்னும் "வஜ்ரஸிலா" வைக் கற்பனை செய்து அங்கு ஜலத்தைப் போட்டு, ஆசமனம் செய்து ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

8. அர்க்யப்ரத்யானம் : ஆசமய \ ப்ராணாநாயமய \ ப்ரணவஸ்ய பர, ப்ரஹ்மருஷி: பரமாத்மா தேவதா தைவீ க்யாத்ரீ சந்த்ய: வ்யாஹ்ருதீனாம் ப்ரஜாபதி ருஷி: அக்ஷிவாயுஸர்யா தேவதா: க்யாத்ரயுஷ்ணிக்: அனுஷ்டுப்சந்த்யாம்ஸி \ காயத்ரயா விவ்வாமித்ர ருஷி: ஸவிதா தேவதா \ க்யாத்ரீ சந்த்ய: ப்ராதரர்க்யத்யானே வினியோக்ய: \ ஓம் பூர்புவ: ஸ்வ: ஓம் தத்ஸவிதுவரேண்யம் பூர்கேயா தேவஸ்ய தீமஹி \ தியோ யோ ந: ப்ரசோத்யாத்\

ஸர்யநாராயணாயேதுமர்க்யம் துத்தம் ந மம | இதி த்ரி: | அர்க்ய த்ரயாந்தே ப்ராதஸஸந்த்யாகாலாதிக்ரம தோஷபரிஹாரார்த்தம் சதுர்த்யார்க்ய ப்ரத்யானம் கரிஷ்யே |

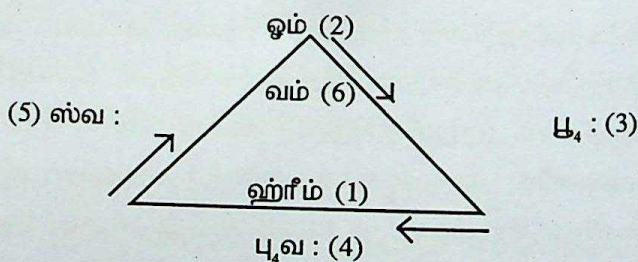
காயத்ரீ மந்த்ரத்தால் மும்முறை ஸர்ய நாராயணனுக்கு அர்க்யத்தை கொடுக்க வேண்டும். (காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருள் பின்னால் தரப்பட்டுள்ளது. பார்க்கவும்). அர்க்யத்ரயமான பிறகு

ஸந்த்யா காலத்தைத் தாண்டியதால் அந்த தோஷ பரிகாரத்திற்காக நான்காம் முறை அர்க்யத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு ப்ராயச்சித்த அர்க்யம் என்று பெயர்.

ஆசமனம் செய்த ஜலத்தால் அர்க்யம் கொடுக்கக் கூடாது. அர்க்யத்திற்காகத் தனியாகப் பாத்திரத்தில் ஜலம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ஜலத்தில் பின்னால் வரும் படத்தில் உள்ளபடி யந்திரம் வலது கை சிறுவிரலின் நுனியால் எழுத வேண்டும்.

கட்டை விரல், ஆள்காட்டி விரல்களின் தொடுகை நிகழாமல் இரண்டு கைகளால் ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு காயத்ரீ மந்திரத்தால் ஜபித்து இரண்டு பாதங்களைச் சமமாக வைத்துக் குதிகால்களை உயர்த்தி சூரியனுக்கு எதிரில் நின்று கொண்டு கைகளை மேலே கண்கள் வரை உயர்த்தி மும்முறை சூரிய நாராயணனுக்கு அர்க்யத்தை கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு ப்ரமாணம் கீழே உள்ள "வாசஸ்பதி" வசனம் ஆகும்.

கராப்யாம் தோயமாதாய க்யாயத்ரயா சாபி₄மந்த்₁ரிதம் |
ஆதி₃த்யாபி₄முக₂ஸ்தி₂ஷ்ட₂ம்ஸ்த்ரிருர்வத்₄வமத சோத்₄ஷிபேத் ||
ப்ராதர்மத்யாஹ்னயோஸ்திஷ்ட₂ன் ஸாயமாஸீன ஏவ ச ||

என்று பிரமாணமிருப்பதால் காலை, மத்யான்ன ஸந்த்யாவின் அர்க்யத்தை நின்று கொடுக்க வேண்டும். சாயங்காலம் உட்கார்ந்து கொடுக்க வேண்டும். ஜலமத்யே ஜலம் ஷிபேத் எனும் சொல்படி தனியான ஜலத்தினால் அர்க்யம் தரவேண்டும். தனியாக ஜலம்

இல்லையேல் தூய இடத்தை ஜலத்தால் தெளித்து அந்த இடத்தில் அர்க்ய ஜலத்தைப் போடவேண்டும். ஜலாபாவே ஸ்சிஸ்து₂எம் எனும் சாஸ்த்ரம் உண்டு. சாயங்காலம் நதி வெள்ளத்தில் அர்க்யம் தரும்பொழுது நின்று கொடுக்கலாம்.

வேறு இடத்தில் சந்த்யாவந்தனம் செய்யும் பொழுது உட்கார்ந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது காலை, மத்தியான்னம் போல ஜலத்தில் அர்க்யம் கொடுக்காமல் சுத்தமான ஸ்தல (இடம்)த்தில் தெளித்து அர்க்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். காலை வேளையில் சிறிது குனிந்தும், மத்யானத்தில் நேராக நின்றும், சாயங்காலம் நேராக நின்றும் அர்க்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

மாத்தியாஹ்னிகஸந்த்யாவந்த்யனே விஸேஷ: |

அர்க்யப்ராதன ஸமயே படிதவ்யா மந்த்ரா: ||

ஹம்ஸ ஸ்சிஷ்தி₃த்யஸ்ய மந்த்ரஸ்ய க௃ளதம புத்ரோ வாமதே₃வருஷி:

ஸூர்யோ தே₃வதா, ஜக₃தீ ச₂ந்த₃ : மாத்தியாஹ்னி கார்க்யப்ரதானே வினியோக₃: |

ஓம் ஹம்ஸ : ஸ்சிஷத்வஸூரந்தரி₃ஸ்தே₃தாதா வேதி₃ஷத₃தி₃தி₂ர்து₃ரோணஸத் |

ந்ருஷத்₃வரஸத்₃ருதஸத்₃வ்யோமஸத₃புஜா கே₃ஜா ருதஜா அத்₃ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் ||1||

என்று சொல்லி முதல் அர்க்யம் கொடுக்கவும்.

ஆக்ருஷ்ணேன ஹிரண்யஸ்தூப ஸவிதா த்ரிஷ்டுப்

மாத்தியாஹ்னிகார்க்ய

ப்ரதானே வினியோக: |

ஓம் ஆக்ருஷ்ணேன ரஜஸா வர்து₃மானோ நிவேஸயன்னம்ருதம் மர்த்யம்ச |

ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேனா SSதே₃வோ யாதி புவனானி

பஸ்யன் ஓம் ||2|| என்று கூறி இரண்டாம் அர்க்யம் கொடுக்கவும்.

In Public domain, Digitization Muthulakshmi Research Academy
தத்ஸவிதுர்தியஸ்ய மந்த்ரஸ்ய விஸ்வாமித்ரருஷி: காயத்ரீ ச₂ந்த₃:|
ஸவிதாதே₃வதா |

மாத்யாஹ்னிகார்க்யப்ரதானே வினியோக₃: |

ஓம் பூர்புவ:ஸ்வ: ஓம்தத் ஸவிதுர்வரேண்யம் | பூர்கே₃ா தே₃வஸ்ய
தீ₄மஹி | தி₄யோ யோ ந: ப்ரசோத்யாத் ||3||

(ஸாயம் ஸந்த்யாயாம் விஸேஷ:- சாயங்காலம் மேற்கே பார்த்துக்
கொண்டு அர்க்யம் கொடுக்க வேண்டும்)

யஜுர் வேதீய மத்யாஹ்ன ஸந்த்யாவந்த₃னே விஸேஷ:-
ருக்₃வேத₃ மாத்யாஹ்னீ கஸந்த்யாவந்தனத்தில் உள்ளபடி ஹம்ஸ
முதலான மந்திரங்களால் அர்க்யங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.)

(மத்யாஹ்ன அர்க்ய ப்ரதானம்: ஹம்ஸ மந்த்ர முதல்
ஆக்ருஷ்ணேன ரஜஸா மந்த்ரத்தினால் மற்றும் காயத்ரீ மந்த்ரத்தாலும்
முறையே மூன்று அர்க்யங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இங்கு
காலாதிக்ரமமானால் (மீறினால்) மீண்டும் காயத்ரீயால் நான்காவது
அர்க்யத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வது மேலானது.
ஹம்ஸ மந்திரத்திற்கு கௌதமபுத்திரன் வாமதேவன் ருஷி, சூரியன்
தேவதை. ஜக₃தீச₂ந்த₃ஸ். மாத்யாஹ்னிக அர்க்யப்ரதானத்தில்
உபயோகிக்க வேண்டும்)

ஹம்ஸமந்த்ரத்தின் பொருள்: ஹம்ஸ:= தோஷமற்றவன்,
ஸ⁺சிஷத்=சுத்தமான வாயுதேவருடன் நெருங்கியவன், வஸ⁺:=
ஆனந்தங்கள் உள்ளவன், அந்தரிக்ஷஸத்=வாயு மண்டலத்திலிருப்பவன்,
சிவனில் இருப்பவன், ஹோதா = அனைத்து இந்திரியங்களிலிருந்தும்
பரிசயமுள்ளதை ஹோமம் செய்பவன், வேதி₃ஷத் = வேதிகையில் பூஜை
கொள்ள அமர்ந்தவன், அதி₃தி₂: = விசாலமான அன்னத்தின் யஜமானன்.
து₃ரோணஸத் = த்ரோண கலசத்தின் சோமரஸத்தில் இருப்பவன்,
ந்ருஷத் = மானவரில் உள்ளவன், வரஸத் = (மானிடரைவிட) உயர்ந்த
தேவதைகளுக்கு நெருங்கியவன், ருதஸத் = மூன்று (பூ₄த, ப₄வ்ய,

வர்துமான) காலத்தில் சத்யமான வேதத்தில் இருப்பவன், வ்யோமஸத் - வ்யோம = எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இயற்கையில் வாசம் செய்துகொண்டிருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும் அடையுமிடமான ஸ்ரீதேவியில் வாசம் செய்பவன்.

அப்யுஜா - அப் = ஜலத்தில், ஜா: = பிறந்த ப்ரம்மாண்டத்தில் அல்லது ஹ்ருதய கமலத்தில் உட்கார்ந்தவன், கேஜா: = வேதங்களிலிருந்து வந்த ஞானத்தில் இருப்பவன் பசுவின்பாலில் இருப்பவன், அத்ரிஜா: = மேருமலையிலிருக்கும் பிரம்மதேவனில் இருப்பவன், ருதஜா: = கடவுளை அடைந்த முக்தர்களின் சந்தோஷங்களிலிருப்பவன், ருதம் = வேதங்களால் அறியப்படும், ப்ருஹத் = நிறைந்த குணமுள்ளவன்.

'ஆக்ருஷ்ணேன' மந்த்ரத்தின் பொருள் : சூரியன் சரியான காலத்தில் நீலநிற ஆகாயத்தில் உதித்து, தேவதைகளையும் மற்றும் மானிடர்களையும் (மேலான கர்மங்களில்) தூண்டி, தங்கம் போல் மின்னும் மண்டலத்திலிருந்து பார்வைக்குக் காணப்படுகிறான். இந்த மந்திரத்தால் இரண்டாம் முறை அர்க்யத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். காயத்ரீ மந்த்ரத்தால் முன்றாவது அர்க்யத்தைத் தரவேண்டும். மத்தியான்ன காலம் சிலர் ஒரே அர்க்யத்தையும் சிலர் இரண்டு அர்க்யங்களையும் மற்றும் சிலர் மூன்று அர்க்யங்களையும் தருகிறார்கள். தேச பேதத்தைப் பொறுத்து ஸம்பிரதாயம் (வழக்கம்) வேறு வேறாயிருக்கிறது. சிலர் ப்ராயஸ்சித்தார்த், அர்க்யம் கொடுப்பதில்லை. ஒரே அர்க்யம் தருபவர் ஹம்ஸ மந்த்ரத்தாலேயே கொடுக்கிறார்கள்.

அதிகாலை மற்றும் மத்தியான்னம் அர்க்யத்தை நின்று கொடுக்க வேண்டும். சாயங்காலம் உட்கார்ந்துகொண்டு கொடுக்க வேண்டும். யஜுஸ்ஸந்த்யா வந்தனத்தில் விசேஷம் புனர்மார்ஜனம் ஆன பிறகு உடனே அர்க்யப்ராதனத்தையே செய்ய வேண்டும். அகமர்ஷண சூக்தத்தால் நடக்க வேண்டிய பாபபுருஷ வெளியேற்றம் புனர்மார்ஜன

மந்திரங்களாலேயே உண்டாகுமென்று யஜுர்வேதிகள் அகமர்ஷண
ஸூக்தத்தைச் சொல்வதில்லை.

ஹ்ருதயஸ்தாது க₃யத்ரீ ஹ்ருத்₃கு₃ஹாமுக₂நிஸ்ருதா | ஹத்வா
ஹ்யாதித்யஸ்தரும்ஸச விஸஸ்வ ஹ்ருதயம் மம | உத்திஷ்டோ₂த்திஷ்ட₂
க₃ந்த₁வ்யம் புனரா₃கமனாய ச | உத்திஷ்ட₂ தே₃வி ஸ்தா₂தவ்யம்
ப்ரவிஸ்ய ஹ்ருதயம் மம | இதி ப்ரார்த₂யேத் | அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம |
கேஸவாதித்வாதஸ தர்பணம் ப்ரத்யஹம் குர்யாத் | ஸூக்லபக்ஷே
கேஸவாதி₃த்₃வாத₃ஸ தர்பணம் | க்ருஷ்ணபக்ஷே ஸங்கர்ஷணாதி₃
த்₃வாத₃ஸ தர்பணம் | ஸூர்யாதி₃நவக்₃ரஹதர்புணம் ப்ரத்யஹம் குர்யாத் |

9. பூதோச்சாடனம்

ஆசமய - ப்ராணானாயம்ய - அபஸர்பந்த்வித்யஸ்ய
வாமதே₃வோ பூதான்யநுஷ்டுப் | பூதோச்சாடனே வினியோக₃:|
அபஸர்பந்து யே பூதா யே பூதா பூ₄வி ஸமஸ்தி₂தா:| யே பூதா
விக்₃னகர்தாரஸ்தே நஸ்யந்து₁ ஸிவாஜ்ஞயா | அபக்ராமந்து₁
யே பூதா: க்ருராஸ்சைவ து ராக்ஷஸா:| யே சாத்ர
நிவஸந்த₁யேவ தே₃வதா பூ₄விஸந்ததம்| தேஷாமப்யவிரோதே₃ன
ப்ரஹ்மகர்ம ஸமாரபே₄ | (இதி சே₂ாடிகா முத்₃ரயா வாமபூ₄கே₃
ஸமஸ்தபூதோச்சாடனம் க்ருத்வா)

ஓ! இதயத்திலிருக்கும் காயத்ரீ தேவதையே, நீ என் இதய
குகையிலிருந்து வெளிவந்து சூரியனின் பகைவர்களைக் கொன்று என்
இதயத்தில் மறுபடியும் பிரவேசம் செய். காயத்ரீ பெயருடைய
பரமாத்மாவே எழுந்திரு| எழுந்திரு| பகைவர்களை நாசம் செய்யச்
சென்று மறுபடியும் மறுபடியும் என் இதயத்தில் வந்து அங்கு ப்ரதிஷ்டை
செய்யப்பட்டவனாய் இரு - என்று ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.
நமக்குத் தோன்றும் இந்த சூரியன் பரப்ரம்மனின் வாசஸ்தலமாய்
இருக்கிறது. (இந்த மந்திரத்தால் தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டு பின்
இரண்டுமுறை ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். பிறகு சுக்லபக்ஷத்தில்

(வளர்பிறை) கேசவாதி த்வாதச தர்பணத்தையும் செய்ய வேண்டும். க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் (தேய்பிறை) ஸங்கர்ஷணாதி த்வாதச தர்புணம் செய்ய வேண்டும். இரண்டு பக்ஷங்களிலும் நவக்ரஹ தர்புணம் செய்யவேண்டும். ஆசமனம் செய்து மும்முறை ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்).

'அபஸர்புந்து' எனும் மந்திரத்திற்கு வாமதேவன் ருஷி, பூதங்களே இந்த மந்திரத்தால் அறியப்படுபவை. அனுஷ்டுப் சந்தஸ். இந்த மந்திரத்தை பூதோச்சாடனத்தில் (பேய் முதலியவைகளை ஓட்டுதல்) உபயோகிக்க வேண்டும். இந்த பூத ராக்ஷஸர்களின் பகை இல்லாமல் இருப்பதால் பூமியில் நிரந்தரமாய் இருக்கும் தேவதைகளின் சகாயத்தால் வைதிக கர்மங்களை தொடங்குகிறேன். இப்படிச் சொல்லி சோடிகா (கைந்நொடிப்பு) முத்ரையால் இடது பக்கம் அனைத்து பூதங்களை ஓட்டுதல் (பூதோச்சாடனத்தை) செய்ய வேண்டும்.

10. ஆஸன ஸூத்தி ! பூப்ரார்தனை

ப்ருத்வீதி மந்த்ரஸ்ய மேருப்ருஷ்ட₂ ருஷி:| கூர்மோ தே₃வதா |
ஸுதலம் ச₂ந்த₃ : ஆஸனே வினியோக₃ :| ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா
லோகா

தேவி த்வம் விஷ்ணுனா த்ருதா | த்வம் ச₄தாரய மாம் தே₃வி
பவித்ரம் குரு சாஸனம் | மாஞ்ச பூதம் குரு த₄ரே நதோ₃ஸ்மி
த்வாம் ஸுரேஸ்வரி |

ஆஸனே ஸோமமண்ட₃லே கூர்மஸ்கந்தே₄ உபவிஷ்டோஸ்மி |
இத்யாஸனம் பரிகல்ப்ய பூர்பூவஸ்ஸ்வரோம் அனந்தாஸனாய நம :|

11. அங்க₃ந்யாஸம், கரந்யாஸம்

த்ரி: ப்ராணானாயம்ய, தத்ஸவிதூரங்குஷ்ட₂ாப்யாம் நம : வரேண்யம்
தர்ஜனீப்யாம் நம : பூர்கே₃ா தே₃வஸ்ய மத்யமாப்யாம் நம :
தீ₄மஹி அனாமிகாப்யாம் நம : தியோ யோ ந :
கனிஷ்டிகாப்யாம் நம :

ப்ரசோத்யாத் கரதலகரப்ருஷ்ட₂ப்யாம் நம: இதிகரந்யாஸ:||
 தத்ஸவிதுர் ஹ்ருத்யாய நம: வரேண்யம் ஸிரஸே ஸ்வாஹா
 பூர்கே₃ தேவஸ்ய ஸிக்யாய வெளஷ்ட், தீ₄மஹி கவசாயஹும்
 தியோ யோ ந: நேத்ராப்யாம் வஷ்ட், ப்ரசோத்யாத்
 அஸ்த்ராயபுட், பூர்புவஸ்ஸ்வரோம் இதி திக்ய₃புந்த₄:
 (இத்யங்க ந்யாஸ:)||

ப்ருத்வீ மந்த்ரத்திற்கு 'மேருப்ருஷ்ட₂' என்ற நாராயணன் ருஷி, கூர்மன் தேவதை, ஸுதலம் சந்தஸ். ஜபானுஷ்டானம் முதலிய வைதிக கர்மானுஷ்டான காலத்தில் ஆஸனம் போட்டுக் கொண்டு அமரும் சமயத்தில் சொல்ல வேண்டிய மந்திரம் இது.

ஓ! பூமி தேவதையே! உன்னால் அனைத்து லோகங்கள் தாங்கப்பட்டுள்ளன. நீ விஷ்ணுவினால் தாங்கப்பட்டிருக்கிறாய். நீ என்னைத் தாங்கு. மற்றும் என் இருக்கையை (ஆஸனம்)ப் புனிதமாக்கு. என்னையும் புனிதம் செய். ஓ! தேவதைகளில் உயர்ந்தவளான பூமியே, உன்னை வணங்குகிறேன். சந்த்ரமண்டலாகாரமான கூர்மாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளேன். (இந்த மந்திரத்திற்குகூறியபடி ஆஸனத்தைக் கற்பனை செய்து கொண்டு) "பூர்புவ: ஸுவ: மற்றும் "ஓம்" இவற்றால் வாச்யனான அனந்தனின் ஆஸனத்திற்கு வணக்கமும், மும்முறை ப்ராணாயாமமும் செய்ய வேண்டும். தத்ஸவிதுரங்குஷ்ட₂ப்யாம் நம: முதலிய மந்திரங்களால் அந்தந்த அங்கந்யாஸம் (உறுப்புகளைத் தொடுதல்) செய்துகொள்ள வேண்டும். மேலே சொன்ன மந்திரங்களினால் முறையே அங்குஷ்ட₂ (கட்டைவிரல்) தர்ஜனீ (ஆள்காட்டி விரல்), மத்யவிரல் (நடுவிரல்), அனாமிகா (மோதிரவிரல்) மற்றும் கனிஷ்ட (சிறுவிரல்) இவைகளைத் தொட வேண்டும். பிறகு உள்ளங்கை மற்றும் கை பின்பக்கம் தொட்டு மேலே சொன்ன மந்திரங்களால் இதயம் (மார்பு) முதலிய உறுப்புகளைத் தொட வேண்டும். பிறகு "அஸ்த்ராய புட்" என்று கைதட்டி "ஓம் பூர்புவ: ஸுவரோம்" எனும் மந்திரத்தால் "திக்ய₃புந்த₄"த்தைச் (திசைகளைக் கட்டல்) செய்ய வேண்டும். இந்தக்

கரந்யாஸ, அங்கந்யாஸங்களால் தேகம் புனிதமடைகிறது என்று பாவனை செய்ய வேண்டும். "அஸ்த்ராயபட்" என்ற மந்திரத்தால் தன்னுள்ளிருக்கும் பாவம், தன்வசமுள்ளபாவிகள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்று நினைக்க வேண்டும். திக்பந்தனம் செய்வதால் புதிய பாவ விசாரங்கள் தன் மனதில் வரக்கூடாது என்ற திடமான மனவுறுதியுள்ளவனாக வேண்டும். அப்படியே பாவிகளான மக்கள் தன் அருகாமையில் என்றும் வரக்கூடாது என்று பிரார்த்தனை செய்து கொள்ள வேண்டும்.

12. ஆவாஹனம் :

ஆக₃ச்₂ வரதே₃ தே₃வி ஜபே மே ஸன்னிதௌ ப₄வ
க₃யந்த₁ம் த்ராயஸே யஸ்மாத் க₃யாத்ரீத்வம் தத: ஸ்ம்ருதா
(இத்யாவாஹ்ய)

ஜப : ப்ரணவஸ்ய பரப்₃ரஹ்ம ருஷி: பரமாத்மா தே₃வதா |
தை₃வீக₃யாத்ரீ ச₂ந்த₃:| வ்யாஹ்ருதீநாம் ப்ரஜாபதி ருஷி:|
அக்₃னிவாயுஸர்யா தே₃வதா:| க₃யாத்ரீயுஷ்ணிக₃னுஷ்டுப்
ச₂ந்த₃ாம்ஸி |

க₃யாத்ரீயா விஸ்வாமித்ர : ருஷி:ஸவிதா தே₃வதா |
க₃யாத்ரீ ச₂ந்த₃:| ஜபே வினியோக₃:|

13. த்யானம் :

த்யேயஸஸ்தா ஸவித்ருமண்ட₃லமத்யவர்தீ₁ நாராயண: ஸரஸி
ஜாஸன ஸன்னிவிஷ்ட:| கேயூரவான் மகரகுண்ட₃லவான் கிரிடி ஹாரீ
ஹிரண்யமயவபுர்த்₄ருதஸங்க₂சக்ர:| ரக்தோவர்ண: அக்₃னி: முகம்
ப்₃ரஹ்மாஸிர: விஷ்ணுர்ஹ்ருதயம் ருத்₃ரோ லலாடம் ப்ருத்வீகுக்ஷி:
த்ரைலோக்யம் சரணா: ப்ராணாபான வ்யானோத்யான ஸமானா
ஸப்ராணா ஸாங்க்யாயனஸ கே₃ாத்ரம் க₃யாத்ரீ, ஸாவித்ரீ, ஸரஸ்வதீ,
சதுர்விம்ஸத்யக்ஷரா, த்ரிபத₃ா ஷட்₃குக்ஷி: பஞ்ச சீர்ஷோபநயனே
வினியோக:|ஸவித்ருநாமகஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாராயணப் ரேரணயா

ஸவித்ருநாமகஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணப்ரீர்த்யர்தம் யத்யாஸக்தி ஸங்க்யயா
க்யாத்ரீமந்த்ரஜபம் கரிஷ்யே |

ஓம்பூர்ப்புவ: ஸ்வ:| தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் | பூர்கே3 தேவஸ்ய
தீமஹி | தியோ யோ ந: ப்ரசோத்யாத் |

கரம், நாபி4ஸம்மிதம் க்ருத்வா ஜபேத் அனாமிகா முலாதூரப்ய
மத்யமாமுலபர்யந்தம் ப்ரதக்ஷிணம் த்யபி4 அங்குஸீபர்வபி4:
கணயேத்புன: ப்ராணாயாம: கரந்யாஸ: அங்கந்யாஸ: த்யானம்ச |

(மாதுயாஹ்நாத ஸந்தியாயாம் விலேஷ: காயத்ரீஜபம் செய்யும்
போது கையை இதயத்திற்குச் சமமாக வைத்துக்கொண்டு ஜபிக்க
வேண்டும். மற்றவையெல்லாம் காலை ஸந்த்யாவந்தனத்தைப் போல்
இருக்கும்)

(ஸாயம் ஸந்த்யாயாயாம் விலேஷ: கையை முகத்தின் எதிரில்
பிடித்து முகத்தை தாழ்த்தி ஜபம் செய்ய வேண்டும்)

14. ஆவாஹனம் :

ஓ ! வரத்தை அருளும் தேவியே ! தயை புரி. என் எதிரில் ஜபத்தின்
போது இரு. உன் குணங்களை விளக்குபவனை நீ காபாய்யாதலால் நீ
காயத்ரீ என்று நினைக்கப்படுகிறாய் (இந்த மந்திரத்தால் காயத்ரீ
தேவியை ஆவாஹனம் (inviting) செய்து :

ஜப :

ப்ரணவத்திற்குப் பரப்ரஹ்மம் ருஷி, பரமாத்மா தேவதை, தைவீ
காயத்ரீ சந்தஸ்; வ்யாஹ்ருதிகளுக்கு ப்ரஜாபதி ருஷி, அக்னி, வாயு,
ஸூர்ய ஸப்தங்களின்வாச்யனான பரமாத்மா தேவதை. க்யாத்ரீ
உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப் சந்தஸ்; காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு விஸ்வாமித்ரன்
ருஷி, ஸவித்ரு நாமக பரமாத்மா தேவதை. காயத்ரீ சந்தஸ், ஜபத்தில்
வினியோகம் செய்ய வேண்டும்.

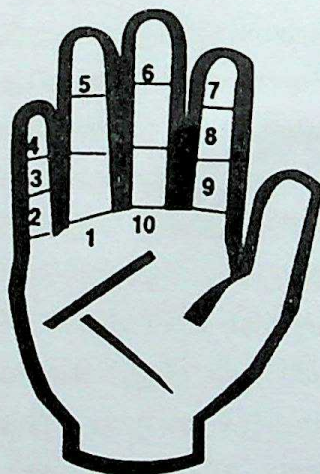
த்யானம் :

(காயத்ரீ ப்ரதிபாத்ய தேவதையை த்யானம் செய்ய வேண்டும். சூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் தாமரை ஆஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும்; கேயூர(கடக)ம், மகரகுண்ட,லம் (முதலை போன்ற காது ஆபரணம்), கிரீடம் (மகுடம்) போட்டுக் கொண்ட (சுமந்த); மாலை (வைஜயந்தீ) அணிந்த, தங்கநிறம் கொண்ட, சங்கு, சக்ரம் தாங்கிய நாராயணனை எப்பொழுதும் நினைக்க வேண்டும் (த்யானம் செய்ய வேண்டும்). இந்த நாராயணனின் நிறம் சிவப்பு. அவன் வாயில் அக்னியும், சிரத்தில் (தலை) பிரம்மனும், இதயத்தில் விஷ்ணு ஸ்வரூபமான "ஸ்ரீவத்ஸ"மும் (விஷ்ணுவின் ஒரு மறு உரு) நெற்றியில் ருத்ரன், வயிற்றில் பூமி, கால்களில் முவ்வுலகம் உள்ளது. இவன் ப்ராணாபான வ்யாநோதான ஸமான எனும் பஞ்சப்ராணாத்மக (ஐந்து ப்ராணர் ப்ராண, அபான, வ்யான, உதான, சமானா) வாயு தேவருடன் கூடி இருப்பான். ஞானத்தை (அறிவை) தஞ்சம் (அடையுமிடமாக) கொண்டவரைத் தன் கோத்திரத்தில் சேர்ந்தவனாகச் செய்து கொள்கிறான். என்றால் அறிஞர் வம்சத்தில் பிறப்பான் அல்லது அவருக்குக் காட்டிக் கொள்கிறான். அவனே காயத்ரீ, ஸாவித்ரீ, ஸரஸ்வதீ ஸப்தவாச்சனாய் இருக்கிறான். இருபத்து நான்கு எழுத்துள்ள, மூன்று அடிகொண்ட, காயத்ரீ மந்த்ரத்தில் அறியப்படுகிறவனாய் இருக்கிறான். காயத்ரீ, பூத, வாக்(பேச்சு), ப்ருத்வீ (பூமி), ஸ்ரீர, ஹ்ருதயங்களுடன் ஆறு உறுப்புகள் உள்ளவனாய் அறியப்படுகிறவனாய் இருக்கிறான். இவன் நிறைந்தவனாதலால் காம, க்ரோதாதிகளை (விருப்பம், கோபம்) விழுங்கி தோஷமற்றவனாய் இருக்கிறான். அப்படியே அனிருத்த, ப்ரத்யும்ன, ஸங்கர்ஷண, வாசுதேவ, நாராயணனென்று பஞ்ச (ஐந்து) ரூபங்களுள்ளவனாகவிவிக்கிறான். இப்படிப்பட்ட பரமாத்மா உள்ளத்தில் தங்குவதற்காக இந்த காயத்ரீ மந்திரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். ஸவித்ருநாமக (ஸவித்ரு என்ற என்ற பெயர் கொண்ட) ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாராயணனின் தூண்டுதலால் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாராயணனின்

திருப்திக்காக முடிந்தளவு (குறைந்தது நூறுமுறை) காயத்ரீ மந்திர ஜபத்தைச் செய்க.

'ஓம்' = நெய்யப்பட்ட வஸ்திரம்(குறுக்கு நெடுக்குமாக), முழுமையுள்ள (பூர்ணமான), பூ = பரவிய, அழிவில்லாத, புவ: = லக்ஷ்மி படைப்பு செய்யும், ஸ்வ: = சுகபூர்ணமான, சுதந்திரமான, ய: எந்தப் பரமாத்மா, ந: = நம், திய: = புத்தியை (அறிவை), ப்ரசோதயாத் = ஊக்குவிக்கிறானோ, தேவஸ்ய = அப்படிப்பட்ட தேவனான உயர்வான, ஸவிது: = படைப்புத்திறமை கொண்ட, சூரிய நாராயனின், தத் = அனைத்து முழுமை, அனைத்து நிரந்தரமானவனும், வரேண்யம் = மேன்மை கொண்டவரால் பூஜிக்கப்படுபவனுமான, பூர்க்: ஜீவனின் அறிவு மற்றும் ஆனந்தத்தை கொடுக்க வல்ல ஒளியை, தீமஹி = தியானம் செய்கிறோம்.

காலை காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்யும் பொழுது கையைத் தொப்புளுக்குச் சமமாக வைத்துக் கொண்டு கை வரைபடத்தில் காட்டியதைப் போல் அனாமிக விரலில் (4ம் விரல்) அடி பாகத்திலிருந்து நடுவிரல் அடிப்பாகம் வரை விரலின் கணுக்களை ப்ரதக்ஷிணமா ய் (சுற்று) தொட்டுக் கொண்டு ஜபிக்க வேண்டும். (அனாமிக (மோதிரவிரல்) மற்றும் நடுவிரல் இவைகளின் நடு கணுக்களை தொடக்கூடாது. மற்றும் மும்முறை ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

அப்படியே கரந்யாஸ, அங்கந்யாஸ, த்யான, காயத்ரீஜப (உபசம்ஹார) முடிக்க வேண்டும்.

க்யாயத்ரீஜபோபஸம்ஹாரமென்பதற்கு "அனேன யத்யாஸக்தி க்ருதேன க்யாயத்ரீமந்த்ரஜபேன புக்யுவான் ஸ்ரீஸவித்ரந்த்ரீக்யுத ஸவித்ருநாமக ஸ்ரீமன்நாராயண: ப்ரீயதாம் ப்ரீதோ பவது, ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்புணஸ்து" என்று செய்த காயத்ரீ ஜபத்தை பகவானின் சந்தோஷத்திற்காக பகவானிடம் அர்பணம் செய்வது என்பது பொருள்.

(யஜுஸ்ஸந்த்யாவந்த்யனே விலேஷ:

க்யாயத்ரீயாவாஹனே வக்தவ்யோ மந்த்ர: ||

ஆயாத்விதி மந்த்ரஸ்ய அந்தர்யாமீ ருஷி: அனுஷ்டுப் சந்த்ர:

நாராயணோ தேவதா ஆவாஹனே வினியோக:

ஓம் ஆயாது வரத்யாதேவீ அக்ஷரம் ப்ரம்ஹஸம்மிதம் | க்யாயத்ரீ சந்த்ரஸாம்

மாதேதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ மே | யத்யுன்னாக்ருதேபாபம் ததஹ்னாத்

ப்ரதிமுச்சதே | யத்ராத்ரீயா குருதே பாபம் தத்ராத்ரீயா ப்ரதிமுச்சதே|

ஸர்வவர்ணே மஹாதேவி ஸந்த்யாவித்யே ஸரஸ்வதி|

ஓஜோஸீதி மந்த்ரஸ்ய ப்ரஜாபதி: ருஷி: பங்க்திஸ்சந்த்ர:

ஸவிதாதேவதா க்யாயத்ரீஸ்தோத்ரே வினியோக:

ஓம் ஓஜோஸி ஸஹோஸி ப்ரஜோஸி தேவானாம் தாமநாமாஸி விஸ்வமஸி விஸ்வாயு: ஸர்வமஸி ஸர்வாயுரபி-

பூரோம் க்யாயத்ரீமாவாஹயாமி | ஸாவித்ரீமாவாஹயாமி |

ஸரஸ்வதீ மாவாஹயாமி | சந்த்ர ஷீனா மாவாஹயாமி |

ஸ்ரீயமாவாஹயாமி காயத்ரீயா க்யாயத்ரீசந்தேயா விஸ்வாமித்ர

ருஷி: ஸவிதா தேவதா அக்ஷுநிர் முக்யம்| ப்ரஹ்மா ஸிரோ,

விஷ்ணுர் ஹ்ருத்யம்,

Public domain. Digitization Muthulakshmi Research Academy
 ரூத்ர ஸ்ரீகா, ப்ருத்வீ யோனி; ப்ராணாபானவ்யானோத்யான
 ஸமானா ஸப்ராணா ஸ்வேதவர்ண ஸாங்க்யாயனஸ கேத்ராத்ரா
 காயத்ரீ சதுர்விம்ஸத்யக்ஷரா த்ரிபதா ஷட்குக்ஷி: பஞ்சஸ்ரோஷோப
 ந்யனே வினியோக:|

காயத்ரீ ஆவாஹனம் செய்யும்பொழுது சொல்லவேண்டிய
 மந்திரங்கள் :-

வரமளிப்பவனும், தேவர்களில் மேலானவனுமான காயத்ரீநாமக
 பகவான் அருள்புரியட்டும். காயத்ரீ அழிவில்லாததும்,
 பிரம்மஸ்வரூபியும் என்று பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டது. காயத்ரீ
 எல்லா வேதங்களின் உத்தமஸ்தானத்தைப் போலிருக்கிறாய். இந்த என்
 பிரார்த்தனையை (வேண்டுகோளை) தயைகூர்ந்து கொண்டாட
 வேண்டும் (சீராட்ட வேண்டும்). ஓ! தேவனே, உன் அருளால் மனிதனின்
 காலையில் செய்யும் பாவங்களையெல்லாம் பகலிலேயே விட்டு
 (தொலைவு) செல்கின்றன. அப்படி இரவில் செய்யும் பாவங்களெல்லாம்
 இரவிலேயே தொலைவில் செல்கின்றன. ஸந்த்யா கல்வியால்
 அறியப்படும் தேவதையான நீ கணக்கற்ற ரூபங்களுள் எவன்.
 தேவர்களில் உத்தமன். கல்வி அளிப்பதால் ஸரஸ்வதி என்ற சொல்லால்
 அழைக்கப்படுபவன். ஓஜோஸி என்ற மந்திரத்திற்கு ப்ரஜாபதி ருஷி,
 பங்க்தி சந்தஸ், ஸவிதா தேவதை, காயத்ரீ தேவதையைப் புகழுவதில்
 இந்த மந்திரம் உபயோகிக்கவேண்டும். உன்னால் தான் புலன்
 அங்கங்களின் சக்தி உண்டாகிறது. உன் அருளால் தான் என் உடலில்
 வலிமையிருக்கிறது. உன்னால் தான் எனக்கு கௌரவம், திறமை
 இருக்கிறது. என் பகைவர்களை உரையும் சக்தி என்னிடமுள்ளது.
 தேவதைகளின் வலிமை உன்னுடையதே. நீ எங்கும் நிறைந்தவன்
 (எங்கும் பரவியிருப்பவன்). அனைத்து உலகத்திற்கும் ஆயுள்
 அளிப்பவனாயிருக்கிறாய். எல்லாம் உனக்கு அடிபணிந்தது. எல்லோரின்
 ஆயுளைக் குறைக்கும் சக்தி உன்னிடமுள்ளது. காயத்ரீ, ஸாவித்ரீ,
 ஸரஸ்வதீ என்ற சொற்களால் சொல்லப்படும் உன்னை என்

இதயக்கோவிலில் நிலைத்திருக்கப் பிரார்த்தனை செய்து கொள்கிறேன். உன்னை நிலைத்திருக்கச் செய்யும் பணியில் தேவைப்படும் புண்பத்திற்காக வைதிக ருஷிகளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்த காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு காயத்ரீயே சந்தஸ். விஸ்வாமித்ரன் ருஷி. ஸவித்ருநாமக பரமாத்மாவே தேவதை. இந்தப் பரமாத்மாவின் முகத்தில் (வாயில்) அக்னியும், சிரத்தில் பிரம்மனும், இதயத்தில் விஷ்ணு ஸ்வருபமான ஸ்ரீவத்ஸமும் (விஷ்ணுவின் ஓர் மறு), தலைமுடிச்சில் ருத்ரன், வயிற்றில் பூமியும், பாதங்களில் முவுலகமும் இருக்கும். இந்தப் பரமாத்மா பிராணாபானவ்யானோதான ஸமான எனும் ஐந்து ப்ராணராய் வாயுதேவருடன் கூடி இருக்கிறான். இவன் வெள்ளை நிறத்துடன் கூடியவன். ஞானத்திற்காக அடைக்கலம் செல்பவரைத் தன் கோத்திரத்தோராய்ச் செய்து கொள்கிறான். என்றால் அறிவாளிகளின் குலத்தில் அவதாரம் எடுக்கிறான். அல்லது ஞானிகளுக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்கிறான். அவனே காயத்ரீ, ஸாவித்ரீ, ஸரஸ்வதீ என்ற சொற்களால் அழைக்கப்படுகிறான். இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களுள்ள மூன்று அடிகளுடன் கூடிய காயத்ரீ மந்திரத்தால் அறியப்படும் இவனே காயத்ரீ, பூத, வாக், ப்ருத்வீ, சரீர, ஹ்ருதயமெனும் ஆறு காமக்ரோதாதி(கள்) (விருப்பு-வெறுப்பு) களை விழுங்கி, குற்றமற்றவனாய் இருக்கிறான். அல்லது முழு அதிகாரம், வீரியம், பெருமை, செல்வம், அறிவு மற்றும் விசேஷமான அறிவு எனும் ஆறு குணங்களுடன் உள்ளான். அநிருத்த, ப்ரத்யும்ன, ஸங்கர்ஷண, வாஸுதேவ மற்றும் நாராயண எனும் ஐந்து ரூபங்கள் கொண்டவனாயிருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட பரமாத்மா மனதில் நிலைத்து நிற்க இந்த காயத்ரீ மந்திரம் உபயோகம் செய்ய வேண்டும்.

14. உபஸ்தானம்

ஜாதவேத்யஸ இத்யஸ்ய மந்த்ரஸ்ய கஸ்யபருஷி: துர்க்கா ஜாதவேத்யா க்ருநிர் தேவதா, த்ரிஷ்டுப்சந்த: ஸந்த்யோபஸ்தானே

வினியோக:॥

ஓம் ஜாதவேதேஸே ஸுனவாம ஸோமமராதீயதோ நித்யஹாதி
வேத;| ஸ ந : பர்ஷத;திதுர்க்யாணி விஸ்வா நாவேவ ஸிந்தும்
துரிதாத்யக்யுனி : ||

தச்சும்யோராவ்ருணீமஹே க்யாதும் யஜ்ஞாய க்யாதும் யஜ்ஞபதயே
தேவீ ஸ்வஸ்திரஸ்து ந: ஸ்வஸ்திர்மானுஷேப்ய:| ஊர்த்வம்
ஜிக்யாது பேஷஜம் | ஸன்னோ அஸ்து த்விபதே;| ஸம் சதுஷ்பதே;|

"ஜாதவேத்யேஸே" என்ற மந்திரத்திற்குக் கல்யபன் ருஷி, துர்கா
ஜாதவேத அக்னி நாமக பரமாத்மா தேவதை, சந்த்ரஸ் த்ரிஷ்டுப்,
ஸந்த்யா தேவதையின் உபஸ்தானம் (பூஜை) செய்வதில்
உபயோகிக்க வேண்டும். அனைத்து யஜமானான பரமாத்மாவுக்கு
சோமத்தை (சீந்தற்கொடிநீர்) பிழிந்து கொடுப்பது, உலகத்திற்குத்
தீங்கு விளைவிக்கும் ஜனங்களின் முயற்சிகளைப் பொசுக்கட்டும்.
அந்தத் தலைவனான அக்னிநாமக பரமாத்மா எங்களை, எங்களால்
போகம் செய்ய முடியாத துயரத்தின் மூலமான அனைத்துப்
பாவங்களிலிருந்தும், அக்கரைக்கு படகோட்டி படகினால்
சமுத்திரத்தின் அக்கரைக்கு அழைத்துச் செல்வது போல், அழைத்துச்
செல்லட்டும்.

"தத்சும்யோ" என்ற மந்திரத்தினால் விஸ்வேதேவர்களின் உள்
உறையும் பரமாத்மா அறியப்படுபவன். ஸக்வரி சந்தஸ்: ஸம்யு:ருஷி:
உபஸ்தானம் செய்வதில் (பூஜா) வினியோகம் செய்யவேண்டும்.
யஜ்ஞம் முதலிய அனைத்துக் கர்மங்களின் சாதனைக்காக
யக்ஞபதியான நாராயணனின் விஷயத்தில் பாடுவதற்கும் (புகழவும்)
அவன் விஷயத்தில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு சுகமயமான
மோக்ஷத்தை அடைவதற்கும் அந்தப் பகவானைத் தஞ்சம் புகுகிறோம்.
நமக்கும் மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் நோய்க்கு மருந்தான
பரமாத்மா அழிவற்ற, தோஷமில்லாத வெற்றிவாகை சூட்டும்.

15. ப்ரதக்ஷிணம் :

நமோ ப்ரஹ்மண இத்யஸ்ய ப்ரஜாபதிர்விஸ்வேதேயா ஜுகதீ |
ப்ரதக்ஷிணே வினியோக: |

ஓம் நமோ ப்ரஹ்மணே நமோ அஸ்த்வக்னயே நம: ப்ருதி₂வ்யை நம: |
ஓஷதீப்ய: | நமோ வாசே நமோ வாசஸ்பதயே நமோ விஷ்ணவே
மஹதே கரோமி || த்ரி: பரிக்ரமய, (மாத்யாஹ்னிக ஸந்த்யாயா
முபஸ்தானே படிதவ்யா மந்த்ரா :)

"ஆ ஸத்யேன ரஜஸா வர்துமானோ நிவேஸயன்னம்ருதம் மர்த்யஞ்ச |
ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேனாஸதேயோ யாதி
புவனானி பஸ்யன் ||1||

உத்வயம் தமஸஸ்பரி ஜ்யோதிஷ்பஸ்யந்தி உத்தரம் |
தேவம் தேவத்ரா சூர்யமக₃ன்ம ஜ்யோதிருத்தமம் ||2||
ஓம் உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் லஹந்தி கேதவ: |
த்ருஸே விஸ்வாய ஸூர்யம் ||3||

ஓம் சித்ரம் தேவானாமுத்யுகாதநீகம் சக்ஷூர்மித்ரஸ்ய
வருணஸ்யாக்₃னே:

ஆப்ரா த்யாவாபருதிவீ அந்தரிக்ஷ ஸூர்ய ஆத்மா
ஜுகதஸ்துஷஸ்ச ||4||

ஓம் தச்சக்ஷூர்தேவஹிதம் புரஸ்தாச்சுக்ரமுச்சரத் | பஸ்யேம ஸரத:
ஸதம் ஜீவேம ஸரத: ஸதம் நந்தாம ஸரத : ஸதம் மோதாமஸரத: ஸதம்
புவாமஸரத:

ஸதம் ஸ்ருணவாமஸரத: ஸதம் ப்ரப்ரவாம ஸரத: ஸதம்
அஜிதா: ஸ்யாம ஸரத: ஸதம் ஜ்யோக் ச ஸூர்யம் த்ருஸே ||5||
(அனந்தரம் ஹம்ஸ: ஸுசிஷத் இத்யயம் மந்த்ர: படிதவ்ய:1)

“நமோ ப்ரஹ்மணே” என்ற மந்திரத்திற்கு ப்ராஜாபதி ருஷி,
விஸ்வேதேவர் ப்ரதிபாத்யர், ஜுகதீ சந்தஸ், ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய
வேண்டியதில் உபயோகிக்க வேண்டும். ப்ரம்மாவுக்கு நமஸ்காரம்.
ப்ருதிவீக்கு நமஸ்காரம். பாரதிக்கு நமஸ்காரம். பாரதீபதிக்கு

நமஸ்காரம். மஹாவிஷ்ணுவிற்கு நமஸ்காரம். (மும்முறை வலம் வருதல்)

(மத்யான்ன வேளையில் படிக்க வேண்டிய மந்திரங்கள்)

ஸவிதாஸப்தவாச்யனான நாராயணன், ஸுத்தமான மனமுள்ள தேவதைகளையும் மற்றும் மானிடர்களையும் அவரவர்க்கு உரிய இடங்களில்வைத்து எல்லா லோகங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு தங்கத்தேரில் வருகிறான் மின்னும் இருட்டின் மேல் பக்கத்தில் இருக்கிற, ஒளிவடிவினான சிறந்த தேவனான ஸூர்யனைப் பார்ப்பவர்களாகி உத்தமமான ஸூர்யனை அடைவோம். ஞானிகள் எங்கும் பரவியுள்ள, ஸர்வஜ்ஞனான, தேவனான, ஸூர்யஸப்தவாச்யனான பரமாத்வை, எல்லாருக்கும் மோஷம் கிடைப்பதற்காக, உத்தமனென்று உபதேஸிக்கிறார்கள்.

பூராஹ்மா முதலான எல்லா தேவர்களுக்கும் நல்லதைச் செய்யும், உலகத்திற்கு எல்லாப் பதார்த்தங்களைக் கண்களைப் போல் காண்பிப்பவன், ஒளியுடன் கூடிய சூரியன் ஆகாய முற்றத்தில் மேலே தோற்றமளிக்கிறான். அவனை வணங்குவோம். நூறு வருடங்கள் வரை காணுவோம். நூறு ஆண்டு வாழ்வோம். நூறு ஆண்டு வரை சந்தோஷத்துடன் இருப்போம். சுகத்துடனும் (கேசுமம்) சமாதானத்துடனும் இருப்போம். நூறு வருஷங்கள் வளர்ச்சியுடனும் (விருத்தி) இருப்போம். நூறு வருடம் வரை கேட்போம். நூறு வருடம் நன்றாகப் பேசுவோம். நூறு வருடம் வரை யாராலும் தோற்கடிக்கப்படாமல் இருப்போம் மற்றும் சூரிய நாராயணன் எனும் பிரம்ம ஜ்யோதியை ப்ரத்யக்ஷமாய் (நேரடியாய்) பார்க்கலாம்.

மாத்யாஹ்னிக உபஸ்தான மந்திரங்களில் ஆறாவதாய் ஹம்ஸ மந்த்ரத்தைச் சொல்ல வேண்டும். சிலர் இதனிடத்தில் "ய உதகாத்" எனும் மந்திரத்தைச் சொல்கிறார்கள். இந்த ஆறு மந்திரங்களினாலேயே உபஸ்தானம் (முடித்தல்) சொல்கிறார்கள். இந்த

ஆறு மந்த்ரங்களினாலேயே உபஸ்தானம் (முடித்தல்) முழுமையாகுமென்று பிரமாணம் இருக்கிறது. அவகாசம் (இடைவெளி) இருந்தபோது, "உதுத்யம்" எனும் பதின்மூன்று ருக்குகள் உள்ள ஸௌரகுத்தத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

ஸாயம் ஸந்த்யாயாம் விலேஷ :

சாயங்காலம் உபஸ்தானத்தில் (1) சிலர் காலைப்பொழுதின் உபஸ்தானத்தில் சொல்ல வேண்டிய மந்த்ரங்களையே சொல்கிறார்கள்; (2) இன்னும் சிலர் "இமம் மே வருண" முதலான வருண தேவதா மந்திரங்களையே சொல்கின்றனர். இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டது மிக சிரேஷ்டமானது.

"இமம் மே வருண" முதலான ஐந்து மந்திரங்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் வரும் பக்கத்தில் கொடுத்துள்ளோம்.

(யஜுஸ் ஸந்த்யாவந்த்யனே விலேஷ:| உபஸ்தானே வக்தவ்யா மந்த்ரா:

மித்ரயேதி த்ரயாணாம் உபஸ்தானமந்த்ராணாம் வில்வாமித்ர ருஷி :

ப்ரதமோ க்யாயத்ரீ சந்த்யஸ்க: அவிஷ்டெள த்ரிஷ்டுப் சந்த்யஸ்கௌ

த்ரயாணாம் மித்ரநாமக : பரமாத்மா தேவதா,

ஸுர்யோபஸ்தானே வினியோக:||

- ஓம் மித்ரஸ்ய சர்ஷணி த்ருத : ஸ்ரவோ தேவஸ்ய ஸானஸிம் | ஸத்யம் சித்ரஸ்ரவஸ்ததம்.|

விசேஷ : மாதுயாஹ்னிக ஸந்த்யாவந்த்யனத்தில் அர்க்யம் முடிந்த பிறகு ஸந்த்யோபஸ்தானம் தொடங்கி கோத்ரோச்சாரணத்தின் வரை எல்லாவற்றையும் முறைப்படி சொல்ல வேண்டும். பிறகு பூதோச்சடானம் முதல் க்யாயத்ரீ உபஸம்ஹாரத்தின் வரை எல்லாவற்றையும் முறையாக அனுஷ்டானம் செய்ய வேண்டும்.

யஜுஸ்ஸந்த்யாவந்தனத்தில் விஸேஷ: உபஸ்தானத்தில் சொல்ல வேண்டிய மந்திரங்கள். 'மித்ரஸ்ய' முதலிய மூன்று உபஸ்தான (முடித்தல்) மந்திரங்களுக்கு விஸ்வாமித்ரன் ருஷி: முதலாவதற்கு காயத்ரீ சந்த்யஸ். கடைசி இரண்டிற்கு த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ். மூன்று மந்திரங்களுக்கும் மித்ரநாமக பரமாத்மா தேவதை. இந்த மந்திரங்களை ஸூர்யநாமக பரமாத்மாவின் (பூஜையில்) உபயோகிக்க வேண்டும்.

பிரஜைகளைத் தாங்கும். வேண்டிய பிரியமான பொருளை (செல்வம்) அளிக்கும் பரமாத்மாவே, மிகவும் வியக்கத்தக்கது என்று பிரசித்தி பெற்ற மூன்று காலங்களிலும் ஒரே மாதிரியாயிருக்கும் உன் மகிமையைப் போற்றுகிறேன்.

மித்ரோஜனான் யாதயதி ப்ரஜானன் மித்ரோ தாதார
ப்ருதவீமுதத்யாம்

மித்ர: க்ருஷ்ணரமிஷா SSபி சஷ்டே ஸத்யாய ஹவ்யம்
க்ருதவத்விதேம |

ப்ரசமித்ரமர்தோ அஸ்து ப்ரஸ்வான் யஸ்த ஆதித்யா: ஸிக்ஷதி
வ்ரதேன | ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைமைமஹோ
அஸ்னோத்யந்திதோ ந தூராத் ||

ந மோ ப்ரஹ்மண்ய தேவாய.....கோவிந்தாய
நமோநம:

என்றதைச் சொன்ன பிறகு கீழே உள்ள மந்திரத்தைச் சொல்லி
"ஸர்வவேதேஷு யத்புண்யம்" முதலிய மந்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

- 1) ஸ்துதோ மயா வரத்யா வேதுமாதா ப்ரசோத்யந்தீ, புவனே
த்விஜாதா | ஆயு: ப்ருதிவ்யாம் த்ரவிணம் ப்ரஹ்மவர்சஸம்
மஹ்யம் தத்வா ப்ரஜாதும் ப்ரஹ்மலோகம் ||

மித்ரநாமக பரமாத்மா அந்தந்த ஜனங்களின் தகுதியை நன்றாக அறிந்தவனாதலால் அந்தந்த ஜனங்களை கர்மங்களில் தூண்டுகிறான். மித்ரநாமக பரமாத்மாவே பூமியையும் ஆகாயத்தையும்

தாங்கியிருக்கிறான். மித்ரனே தேவதைகளையும், மானிட, மற்ற ஜீவராசிகளையும் பார்க்கிறான்; அதாவது அனைவரும் செய்யும் அனைத்துக் கர்மங்களுக்கும் சாஸ்திரமாக (கண்ணாரக் கண்டவனாக) இருக்கிறான். முன்று காலத்திலும் (இறந்த காலம், வரப்போகும் காலம், நிகழ்காலம்) ஒரே மாதிரியிருக்கும் இப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவுக்கு நாம் பயன்படுத்தும் நெய் முதலிய பலவகை ஹவிஸ்களை (ஹோமத்தில் போடுபவை) அர்ப்பிக்கிறோம் (ஒப்படைத்தல்). (தாத்பார்யம்) எந்த பதார்த்தத்தையும் அர்ப்பணம் செய்யாமல் நாம் சாப்பிடக்கூடாது.

போ! (அழைத்தல்) அனைத்துப் பிராணிகளுக்கும் நண்பனான ஆதித்யநாமக பரமாத்மாவே எந்த மானிடன் உன் பூனைக்காக விரதங்களை (கர்மங்களை)ச் செய்ய முயற்சி எடுக்கிறானோ அவன் மேன்மையான பலன்களை அடைபவனாகட்டும். உன்னால் காக்கப்பட்டவன் எவராலும் கொல்லப்படுவதில்லை. யாராலும் தோற்கடிக்கப்படுவதில்லை. இப்பொழுதும், வரும் காலத்திலும் பாவ விசாரங்கள் இவனுக்கு ஒட்டாது. வேதங்களினால் அறியப்படுவனும், வாயு தேவனில் பெருமையுடன் வெளிக்காட்டிக் கொண்டவனும், அனைவரையும் தூண்டி வரத்தை அளிக்கவல்லவனுமான, காயத்ரீ நாமக பரமாத்மா என்னால் போற்றப்பட்டு இவ்வுலகில் ஆயுளையும், ஸம்பத்தையும் ப்ரம்ம தேஜஸ்ஸையும், நல்ல மக்களையும், இந்த வாழ்க்கை முடிந்தபின் பிரம்ம லோகத்தையும் அளித்து இஷ்டப்படி செல்பவனாகட்டும் |

யஜுர்வேதீய மாத்யாஹ்ன ஸந்த்யோவந்த்யனே விஸேஷ :

அங்கு சொல்ல வேண்டிய உபஸ்தான மந்திரங்களையே இங்கேயும் உபஸ்தான சமயத்தில் சொல்ல வேண்டும். "பஸ்யந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம்" எனும் மந்திரத்தை "ஜ்யோதிஷ்பஸ்யந்த உத்தரம்" எனும் இடத்தில் சொல்ல வேண்டும்.)

(யஜுர்வேதீய ஸாயம் ஸந்த்யாயாம் விஸேஷ:)

உபஸ்தானம் செய்யும் சமயத்தில் முன்னே தந்த மந்திரங்களை சொல்ல வேண்டும்.

- "இமம் மே வருண ஸ்ருதீஹவமத்யாச ம்ருடய | த்வாமவஸ்யு-
ராசகே ||1|| தத்வாயாமி ப்ரம்மணா வந்தமானஸ்ததாஸாஸ்தே
யஜமானோ ஹவிர்பி:|| அஹேடமானோ வருணேஹ
போத்யூருஸம்ஸ மா ந ஆயு: ப்ரமோஷீ ||2||
யச்சித்தி தே விஸோ யதா ப்ர தேவ வருண வ்ரதம் |
மினீமஸி த்யவி த்யவி ||3||

யத் கிஞ்சேதம் வருண தைவ்யே ஜனே஽பித்ரோஹம்
மனுஷ்யாஸ்சராமஸி | அசித்தீ யத்தவ தர்மா யுயோபிம
மானஸ்தஸ்மா தேனஸோ தேவரீரிஷ: ||4||
கிதவாஸோ யத்ரிபுர்ந தீவி யத்வா காஸத்யமுத யன்ன வித்ம் |
ஸர்வா தா விஷ்ய ஸிதிரேவ தேவதா தே ஸ்யாம வருண
ப்ரியாஸ: ||5||

"இமம்மே வருண" எனும் மந்திரத்திற்கு ஸுனஸ்யேபன் ருஷி, வருணன் தேவதை, காயத்ரீ சந்தஸ், வருணனின் உபஸ்தானத்தில் வினியோகிக்க வேண்டும். ஹே | வருண நாமக பரமாத்மாவே | இந்த என் பிரார்த்தனையைக் கேள் | உடனே எனக்கு ஸுகத்தை அளி| உன்னிடமிருந்து தயை பெறுவதற்காக நான் உன்னைப் பிரார்த்திக்கிறேன். உன் அருளுக்காகவே இந்த மந்திரத்தினால் வணங்கிக் கொண்டு உன்னை நெருங்குகிறேன். யஜ்ஞத்தை புரிபவர்கள் தங்களிடமுள்ள ஹவிஸ் (தேவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அன்னம் முதலியவை) களைக் கொடுத்து உன் அருளையே அடைய எண்ணுகிறார்கள். வருணனே | நம்மிடம் கருணைப்பார்வை கொண்டவனாய் நான் செய்யும் இந்தப் பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள் | மகனீயர்களால் போற்றப்பட்ட பரமாத்மனே | நம் ஆயுளைக் குறைக்காதே | வருணநாமகனான பரமாத்மாவே| உன் பிரஜைகளான நம்மிடம் உன்னை வழிபடும் விரதத்தில் தினந்தோறும் அறியாமையால்

தவறுகளை எத்தனை விதத்தில் செய்கிறோமோ தெரியாது. வருணநாமக பரமாத்மாவே, மானிடரான நாம் பகவானின் பக்தர்களான ஜனங்களில் என்னென்ன துரோகங்களைச் செய்கிறோமோ மற்றும் அறிவில்லாமையால் உன் கட்டளைகளை மீறுகிறோமோ அவைகளால் உண்டாகும் எல்லாப் பாவங்களுக்காக நம்மை இம்சிக்காதே (பீடிக்காதே). (நம் தவறுகளை எல்லாம் மன்னித்துவிடு என்று பொருள்). கொடிய ஜனங்கள் அறிவில்லாமல் நம் மேல் எந்தெந்த தவறுகளைச் சுமத்தியிருக்கிறாரோ, நிஜமாய் நாம் எந்தெந்தத் பாவங்களைச் செய்கிறோமோ, எந்த எந்தப் பாவங்கள் நமக்குத் தெரியாமல் செய்யப்பட்டவையோ, அந்த அனைத்துப் பாவங்களின் சேர்க்கையைக் கூட்டி நாசம் செய். பாவத்தை நாசம் செய்த பிறகு ஓ | வருணநாமக பரமாத்மாவே | நாம் உமக்கு அன்புடையவராய் ஆகிறோம்.

16. திங் நமஸ்கார :

- ப்ராச்சயை தி₃ஸே யாஸ்ச தே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த் யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|
தக்ஷிணாயை தி₃ஸே யாஸ்சதே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்₁ யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|
ப்ரதீச்சயை தி₃ஸே யாஸ்ச தே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்₁ யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|
உதீச்சயை தி₃ஸே யாஸ்சதே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த் யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|
ஊர்த்வாயை தி₃ஸே யாஸ்ச தே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த் யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|
அதூராயை தி₃ஸே யாஸ்ச தே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த் யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|
அவாந்தூராயை தி₃ஸே யாஸ்ச தே₃வதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த் யேதாப்யஸ்ச நமோ நம:|

கிழக்கு திசைக்கும் மற்றும் கிழக்கில் வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம். தக்ஷிண

(தெற்கு) திசைக்கும் அங்கு வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம். மேற்கு திசைக்கும் அங்கு வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம். வடக்கு திசைக்கும் அங்கு வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம். மேல்திசைக்கும் மற்றும் அங்கு வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம். மேல், கீழே (தாழ்ந்த) திசைகளுக்கும் அங்கு வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம். இடையே (நடுவில்) திசைக்கும் அங்கு வாசம் செய்யும் அனைத்து தேவதைகளுக்கும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம்.

- ஸந்த்யாயை நம: ஸாவித்யை நம: க்யாயத்யை நம:
ஸரஸ்வத்யை நம:
ஸர்வாப்யோ தேவதாப்யோ நம: தேவீப்யோ நம:
ருஷிப்யோ நம:
குருப்யோ நம: காமோஅகார்ஷீத் மன்யுரகார்ஷீன் நமோ நம:
- யாம் ஸத்யா ஸர்வபூதானி ஸ்த்ராவராணி சராணி ச | ஸாயம்
ப்ராதர் நமஸ்யந்தி ஸாமாஸந்த்யாபிரக்ஷது || ஸாமாஸந்த்யா-
பிரக்ஷத்வோம் நமோ நம: | ப்ரஹ்மண்யோ தேவகீபுத்ரோ
ப்ரஹ்மண்யோ மதுஸூதன | ப்ரஹ்மண்ய: புண்ட்ரீகாக்ஷோ
ப்ரஹ்மண்யோ விஷ்ணுரத்யுத: | நமோ ப்ரஹ்மண்ய தேவாய
கேதாப்ரஹ்மண ஹிதாய ச | ஜுகத்திதாய க்ருஷ்ணாய
கேதாவிந்தாய நமோ நம: || க்ஷீரேண ஸ்நாபிதே தேவி
சந்தனேன விலேபிதே | பில்வபத்ராச்சிதே தேவி துர்கேஹம்
ஸரணம் கத: || ஸ்ரீதுர்கேஹம் ஸரணாகத ஓம் நமோ நம |
ஆகாஸாத் பதிதம் தோயம் யத்யாகுச்சுதி ஸாகுரம் |
ஸர்வதேவநமஸ்கார: கேஸவம் ப்ரதிகுச்சுதி | கேஸவம்
ப்ரதிகுச்சுத்யோம் நமோ நம: ||

17. க்யாயத்ரீ தேவியை அனுப்புவது

உத்தம இத்யஸ்ய வாமதேவ ருஷி: க்யாயத்ரீ தேவதா, அனுஷ்டுப் ச₂ந்த₃: காயத்ர்யுத்வாஸனே வினியோக₃:| உத்தமே ஸிக₂ரே ஜாதே பூம்யாம் பர்வதமூர்த₄னி | ப்ரஹ்மணேப்யோ Sப்₄யனுஜ்ஞாதா க₃ச்₂சதே₃வி யத₂ாஸுகம் | க₃ச்₂சதே₃வி யத₂ாஸுகம் ஓம் நமோ நம் (இத்யுத்வாஸ்ய)

ஸந்தியா காலத்தில் தியானம் செய்வதற்கு மேலான சக்தியுடையவனான பகவானுக்கு நமஸ்காரம். உலகிற்கு (அன்னை போல்) மூலகாரணனும் மற்றும் அன்புள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். குணங்களைத் தொடர்ந்து பேசுபவர்களிடம் (பக்தர்களிடம்) அன்பு கொண்ட பகவானுக்கு நமஸ்காரம். அனைத்தும் அறிந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். அனைத்து தேவதைகளுக்கு நமஸ்காரம். அனைத்து ருஷிகளுக்கு நமஸ்காரம். அனைத்து தாய்மார்களுக்கு நமஸ்காரம். அனைத்து தந்தைகளுக்கு நமஸ்காரம். அப்படியே எல்லா குருக்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

நான் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் விருப்பத்தால் (ஆசை) உண்டானது. நான் செய்த பாவங்களை எல்லாம் கோபம் செய்த (அந்த பாவம் புரிய வைத்த) காம-க்ரோதம் (விருப்பு வெறுப்பு)களுக்கு தண்டனை அளியுங்கள் என்று பொருள்.

எந்த தேவதையை மானிடர் முதலிய சரத் (உயிருள்ள) (சுறுசுறுப்பான) மற்றும் மரம் முதலிய (ஜடமானது) தினம்தோறும் காலை, மாலை நமஸ்காரம் செய்கிறதோ (யாரின் எண்ணத்திற்கேற்றபடியே செயல்படுத்துகிறதோ) அந்த ஸந்தியா நாமக பரமாத்மன் என்னை நன்றாக காக்கட்டும். அந்த ஸந்தியோ தேவதையும் என்னையும் நன்றாக காக்கட்டும். நிரம்பிய (பூர்ண) வனான ஸந்தியோ நாமக பரமாத்மனுக்கு மேலும் மேலும் நமஸ்காரம். தேவகி புதல்வனான பகவான் வேதங்களைக் காக்க திறமையுடையவன்.

பகவான் மது முதலிய அசுரர்களை சம்ஹாரம் செய்பவனாய் பிராம்மண (அந்தணன்) முதலான நல்லோர் கூட்டத்தைக் காக்க வல்லமை பொருந்தியவன். அதிகாரிகளில் தலைசிறந்தவருமான பிரம்ம தேவனிடம் தன் மலர்ந்த கண்களால் மிகையான அன்பை வெளிக்காட்டுபவன். மோக்ஷமடைந்த ஜீவராசிகளிடம் எப்பொழுதும் பொருந்தியவன். அதிகாரிகளில் தலைசிறந்தவருமான பிரம்ம தேவனிடம் தன் மலர்ந்த கண்களால் மிகையான அன்பை வெளிக்காட்டுவான். மோக்ஷமடைந்த ஜீவராசிகளிடம் எப்பொழுதும் சுற்றியே இருந்து அவரிடம் தன் அன்பைக் காட்டுவான். 'ப்ரம்ம' சொல்லிற்கு முறையே (1) வேதம் (2) அந்தணன் (3) பிரம்ம தேவா (4) விடுதலையடைந்த ஜீவராசி என்று பொருள் செய்து கொள்ள வேண்டும். வேதரக்ஷகனான (காப்பாற்றுபவன்) கோ - ப்ராம்மண ரக்ஷகனான, விஸ்வஹிதேச்ச - உலக நன்மையைக் கருதுபவனுமான - க்ருஷ்ணனுக்கு - சம்சார சமுத்திரத்தில் மூழ்கி விடுவோரை மேல் தூக்குபவன், கோவிந்தா = கொடியவரின் ஆட்சியினால் நஷ்டமடைந்த பூமியை, தீயவர்களை அழித்துத் தீங்கில்லாமல் நமக்குச் சம்பாதித்தத் தந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரங்கள், அன்பு கூர்ந்த வணக்கங்கள். தயை என்னும் பாலிலிருந்து நிறைய நீராடியவளே, (கருணையுள்ளத்தால் நிரம்பியவளே) சந்தனத்தைப் போல் சாந்தி (அமைதி) தரும் குணங்களுடையவளே, வில்வபத்ரத்தால் (முதலிய) பூஜை செய்ய கிடைப்பவளே, நல்லொழுக்கம், நன்மை முதலிய உயர்ந்த குணங்களுடன் விளங்குபவளே, பக்தியில்லாமல் இருப்போர்களால் அறிய முடியாதவளே, உன்னைத் தஞ்சம் புகுந்துள்ளேன். குணக்குன்றான உனக்கு ஆயிரமாயிரம் நமஸ்காரம். ஆகாயத்திலிருந்து வீழ்ந்த ஜலம் சமுத்திரத்தை அடைவது போல் எல்லாத் தேவதைகளுக்குச் செய்த நமஸ்காரங்கள் லக்ஷ்மியின் மணாளானான கேசவனுக்கு அர்ப்பணமாகிறது. அந்த பூர்ணனான (நிறைந்த) பரப்ரம்மனுக்கு நமஸ்காரங்கள். "உத்தம" என்ற மந்த்ரத்திற்கு வாமதேவன் ருஷி, காயத்ரீ தேவதை, அனுஷ்டுப் சந்தஸ்.

காயத்ரீயை திருப்பி அனுப்புவதற்கு வினியோகம் செய்ய வேண்டும். பூமியில், மலையின் மேல் உச்சியில் வாழும் முனிகளின் கூட்டத்திற்கு தோற்றமளித்த (உண்டான) காயத்ரீ நாமக பரமாத்மனே, அன்புடன் கூடிய நம்மால் போற்றப்பட்டவனான உனக்கு மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரங்கள். (இந்த மந்திரத்தால் விஸ்வஜனம் செய்து (அனுப்பி)-

- ஸர்வவேதேஷ்யத் புண்யம் ஸர்வதீர்தேஷ்யத் புலம் | தத்புலம் ஸர்வமாப்னோதி ஸ்துத்வா தேவம் ஜனார்தனம் || வாஸனாத், வாஸுதேவோஸி வாஸிதம் தே ஜகத்ரயம் | ஸர்வபூத நிவோஸோஸி வாஸுதேவ நமோஸ்துதே ||
நமோ ஸஸ்த்வனந்தாய ஸஹஸ்ர மூர்தயே
ஹைஸ்ரபாத்ராக்ஷிஸிரோருபுஹவே | ஸஹஸ்ரநாம்னே
புருஷாய ஸாஸ்வதே ஸஹஸ்ரகோடியுக்யதாரிணே நம:|
ஓம் பூத்ரம் நோ அபிவாதய மன:||
ஓம் ஸாந்திஸ், ஸாந்திஸ், ஸாந்தி: ஸர்வாரிஷ்டஸாந்திரஸ்து |
ஸமஸ்தமங்குளாவாப்திரஸ்து || சதுஸ்ஸசாக்யரபர்யந்தம்
கேதாப்ரஹ்மணேப்ய: ஸ்பூம் புவது | கோத்ரமுச்சார்ய .....
.....கேதாத்ரோத்பன்ன: அஹம் ஸத்ரானுயாயீ
..... ஸர்மா அஹம் பேதா : அபிவாதயே |
(பூமிமுபஸ்ப்ருஸன் ப்ரணமேத்||)

அனைத்து வேத, பாராயணம் செய்வதால் எந்த, புண்ணியம் கிட்டுமோ அந்த எல்லாப் புண்ணியமும், கெட்ட ஜனங்களை நாசம் செய்யும் பகவானைப் போற்றுவதால், கிடைக்கிறது. எல்லா உலகங்களும் உனக்கு வசிக்குமிடமானதால் நீ வாஸுதேவனென்று அழைக்கப்படுகிறாய். முவுலகங்களும் உன் உள்ளேயே (உன்னையே) வீடாகக் கொண்டுள்ளது. நீ அனைத்து பிராணிகளில் யஜமானனாக (தேருக்குள்ளே இருப்பவனாக) இருக்கிறாய். வாஸுதேவனே, எல்லாவற்றிற்கும் வீடாக மற்றும் அனைவருள் வாசம் செய்து கொண்டிருக்கும் பகவானே, உனக்கு என் நமஸ்காரங்கள்.

ஆயிரமாயிரம் உருவமுள்ள, ஆயிரமாயிரம் கால், கண், தலை, கைகளுள்ள, ஆயிரம் பெயர்களைக் கொண்ட, ஆயிரமாயிரம் கோடியுடைய (க்ருதம் முதலிய யுகங்கள்) வரை இருப்பவனாதலால், அழிவற்றவனான, தேயுத: காலத: குணத: (இடம், காலம், பண்பு) வ்யாப்தனான புருஷநாமக, பரமாத்மாவுக்கு (ஆத்மாவுள்ளிருப்பவன்) நமஸ்காரம். (வணக்கங்கள் பல) பரமாத்மாவே, சுபமான, நிதானித்த, ஆழ்ந்த எண்ணங்களையே என் மனதில் தூண்டு. நம் ஆத்யாத்மிக (ஆன்மிக) ஆதிதேவிக (தேவத்தால் உண்டானவை), ஆதிபௌதிக (பூதத்தால் உண்டானவை) கஷ்டங்கள், சாந்தி (அமைதி) பெறட்டும். அனைத்து விதமான அசுபங்கள் கஷ்டங்கள் சாந்தி (அமைதி) பெறட்டும். அனைத்து விதமான அசுபங்கள் நீங்கட்டும். எல்லா சுபங்கள் உண்டாகட்டும். சதுஸ்ஸாகர பர்யந்தம் கோப்ராம்மண (பசு, அந்தணன்) முதலிய எல்லா பிராணிகளுக்கும் நல்லது உண்டாகட்டும். (இப்படிப்பட்ட ..... கோத்திரத்தை சேர்ந்த நான், கனவான்களே உமக்கு நமஸ்கரிக்கிறேன் (வணங்குகிறேன்) என்று சொல்லிக் கொண்டு, வீட்டில் ஆசான் பெரியோர்களுக்கு பூமி தொட்டு (எட்டு அங்கங்கள் படுப்படி) நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.

18. பகவானுக்குச் சமர்ப்பணம் :

- யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யா ச நாமோக்த்யா தபஸ்ஸந்த்யாக்ரியாதிஷ் | ந்யுனம் ஸம்பூர்ணதாம் யாதி ஸத்யோ வந்தே, தமச்யுதம் | மந்த்ரஹீனம் க்ரியாஹீனம் புக்திஹீனம் ரமாபதே | யத்க்ருதம் | து மயா தேவ பரிபூர்ணம் தத்யஸ்துமே | அனேன ப்ராத: ஸந்த்யாவந்த்யனேன புக்யவான் ஸவித்ருநாமக : ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயண: ப்ரீயதாம் || ப்ரீதோ பவது | || ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்பணமஸ்து ||
- அத்யான இதிமந்த்ரஸ்ய ஸ்வாவாஸ்வ ஆத்ரேய: ஸவிதா க்யாயத்ரீ ஜபஸ்த்நானப்ரோக்ஷணே வினியோக்ய: | அத்யானோ தேவ ஸவித: | ப்ரஜாவத்ஸாவீஸ் ஸௌபுக்யம் பராதுஷ்வப்பனியகும் ஸுவ | விஸ்வானி தேவஸவிதர்த்ருதானி பராஸுவே 1 யத்யுத்ரம்

தன்ம ஆஸ்வ | இதி ஜபஸ்தளம் ப்ரோக்ஷ்ய ஸ்ப்ருஷ்ட்வா
ஹ்ருத்யம் ஸ்ப்ருஸேத் ||

இதி ப்ராத:ஸந்த்யா ஸம்பூர்ணா

|| ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்பணமஸ்து||

எவரின் நினைவால் மற்றும் பெயரைச் சொல்வதால் தவம், ஸந்தியா வந்தனம் முதலான செயல்களில் குறையுடையது முழுமையடைகிறதோ, அந்த அச்யுதனை நமஸ்காரம் செய்கிறேன். மந்திரங்களின்றி, செயல்களின்றி, பக்தியில்லாமல் செய்யப்பட்ட கர்மம், ரமாபதே | நின் அருளால் முழுமை பெறட்டும். (இப்படி இந்தக் கர்மத்தினால் பரமாத்மா சந்தோஷமடையட்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பகவானிடம் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.)

"அத்யான" என்ற மந்திரத்திற்கு ஸ்யாவாஸ்வ ஆத்ரேயர் ருஷி, ஸவிதா தேவதை, காயத்ரீ சந்தஸ், ஜபம் செய்த இடத்தைத் தெளிப்பதில் உபயோகிக்க வேண்டும். பிரஜைகளை செல்வங்களைப் போல் காக்கும் ஸவித்ருநாமக நாராயணனே, நீ எங்களுக்கு, மங்களகரமானதை எல்லாம் உண்டாக்கு. (இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு ஜபம் செய்த இடத்தைத் தெளித்து இதயத்தைத் தொட்டுக் கொள்ள வேண்டும்).

* அபிவாத்யுனம் செய்யும் முறை : அறிந்தவர்களிடமிருந்து ப்ரவரம் (குலம்), கோத்திரம் மற்றும் சூத்திரத்தைத் தெரிந்து கொண்டு (வேதத்தின் பிரிவு) கீழே குறிப்பிட்ட முறையில் தேவையான (கூடுதல் செய்து அபிவாத்யுன (கோத்திரம் பெயர் சொல்லி நமஸ்காரம்) வாக்கியத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

உதாரணம் : ஆத்ரேய - ஆர்சனனாஸ - வ்யாவாஸ்வேதித்ரி - ப்ரவரான்வித - அத்ரிகேத்ரோத்பன்ன - ஆஸ்வலாயன - ஸுத்ரானுயயீ கேவாவிந்த்யுஸ்மா அஹம்பேதா அபிவாத்யே - தெளிவுபடுத்த ஆத்ரேய - ஆர்சனானஸ என்று சந்தி செய்யாமல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

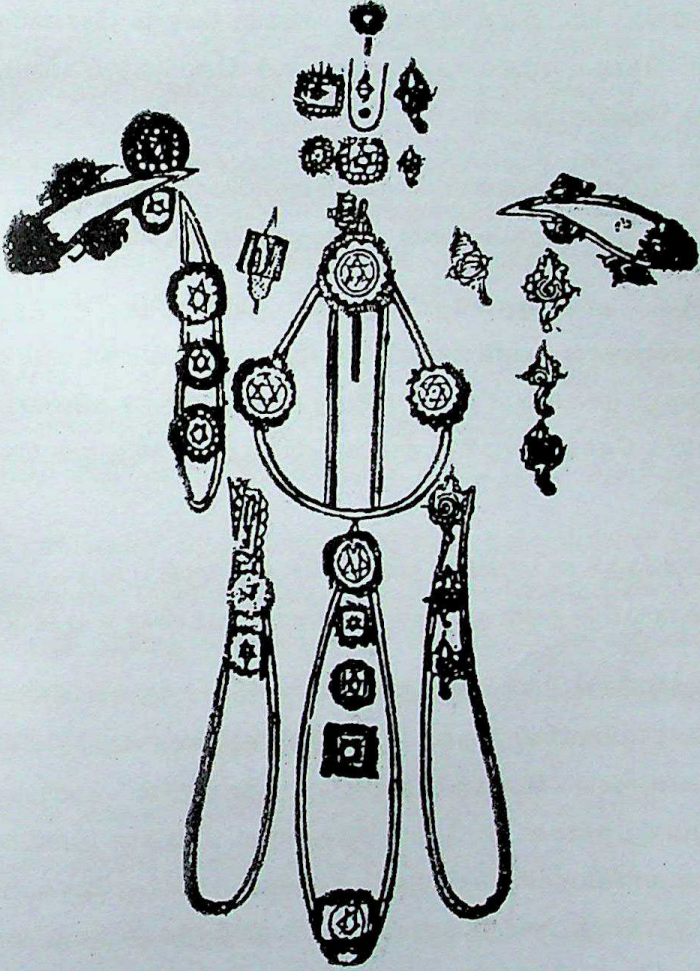
உண்மையில் ஆத்ரேயார்சனானஸ.....த்ரிப்ரவரான்விதாத்ரி
.....என்று ஸந்தி, செய்தே சொல்ல வேண்டும். இதே மாதிரி தத்தம்
ப்ரவர கேடாத்ர ஸுத்ரங்களைச் சொல்லித் தன் பெயரைச் சொல்ல
வேண்டும்.

|| ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்பணமஸ்து ||

ஸ்ரீ :

நிர்மால்ய தீர்த்தம் எடுத்துக் கொள்ளுதல்
மேலும் விஷ்ணுரஹஸ்ய புராணத்தில்
சொல்லியபடி நாமமுத்ரை போட்டுக்
கொள்ளுவதன் விவரம்

"ஸாலக்ராமஸிலாயாந்து நித்யம் ஸன்னிஹித : கலி: |

பீமஸேனமஹாபாஹோ கத்யா நோதனம் குரு ||

ஸாலிக்ராமகற்களில் எப்பொதும் கலி புருஷன் வாஸம் செய்து வருகிறான். மகாபலசாலியான ஓ! பீமஸேன ஸ்வாமியே ! அவனை கதாயுத்தால் அங்கிருந்து வெளியே துரத்துங்கள், என்பதாக பிரார்த்தனை செய்து ஸாலிக்ராமத்தை சுத்தமான ஜலத்தால் அலம்பி, பிறகு அம்பூரணீ ஸூக்தம் சொல்லிக் கொண்டு, நிர்மால்யாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அத்தீர்த்தத்தை ஸங்கம், மேலும் பிராணதேவன், கருடன், சேஷன் முதலானவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பிறகுதான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"அகாலம்ருத்யுஹரணம் ஸர்வவ்யாதிநிவாரணம் |

ஸமஸ்தது,ரிதோபஸமனம் விஷ்ணுபாதே,தூத்யகம் ஸுபம் ||

இந்த விஷ்ணுபாதோதகமான நிர்மால்ய தீர்த்தத்தை உட்கொள்வதால் அகாலமரணம் நேராது; எல்லா வியாதிகளும் எல்லா பாபங்களும் நாசமடைகின்றன என்பது கருத்து. இந்தச் சுலோகத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு முன்று தடவை தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"கோபீசந்தன பாபக்,ன விஷ்ணுதே,ஹஸமுத்யு,வ |

சக்ராங்கி,த நமஸ்துப்யம் தூரணான் முக்திதே,தூ பூவ ||"

பிறகு கோபீசந்தனத்தை இவ்வாறு பிரார்த்திக்க வேண்டும். ஸ்ரீமந்நாராயணனின் தேகத்திலிருந்து உண்டானதும், எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குகின்றதும், சக்ரத்தால் அடையாளம் செய்யப்பட்டதுமான ஓ! கோபீ சந்தனமே, உனக்கு நமஸ்காரம், உன்னை தரிசிப்பதால் (போட்டுக் கொள்வதால்) எனக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடு, இவ்வாறு பிரார்த்தித்து நிர்மால்ய தீர்த்தத்தை இடது கையில் போட்டுக் கொண்டு,

"ஆதாய மிருத்ஸன்னாம் வாமேன மூல மந்த்ராத்ரி மந்திரிதாம் |
குர்யாத் த்வாதசபுண்ட் ராணி விப்ரச்சத்வாரி பாஹீஜ ||"

"ஓம் நமோ நாராயணாய" என்கிற மூல மந்திரத்தை ஜபித்துக் கொண்டு கோபீ சந்தனத்தைத் தேய்க்க வேண்டும். பிறகு பிராம்மணன் பன்னிரண்டு நாமங்களைப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். சூத்திரியன் நான்கு நாமங்களைப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

"வைச்ய: புண்ட்ரத்வயம் குர்யாத் ஸூத்ராத்யா அபரேஸ்கிலா: |
வேத்யானதி, க்ருதா யே து ஸர்வேஷாமபி யோஷித : |
ஏகமேவப்ரகுர்வீரன் லலாடே தூர்த்யவபுண்ட்ரகம் ||"

வைச்யன் இரண்டு நாமங்களைத் தரிக்க வேண்டும். ஸூத்ரன் முதலான வேதத்தில் அதிகாரமில்லாதவர்களும், ஸர்வ வர்ணங்களில் (ஜாதியில்) இருக்கின்ற ஸ்த்ரீகளும் நெற்றியில் ஒரு நாமத்தை மாத்திரம் தரிக்க வேண்டும்.

"லாலடே ஹ்ருத்யே நாபேருர்த்வம் குக்ஷித்வயே க்யுளே ||
கர்ணமூலத்வயே பாஹ்வோ: ப்ருஷ்டதேஸே ச மூர்த்நி ||
ஏவம் ஸ்த்யானத்வாத்யஸகே விப்ர: புண்ட்ரானி தூரயேத் ||"

பிராம்மணன் நெற்றியிலும், ஹ்ருதயத்திலும் (மார்பு), நாபி (தொப்புள்)யின் மேல் பாகத்திலும், வயிற்றின் இரண்டு பக்கங்களிலும் கழுத்திலும் இரண்டு காதுகளுக்குக் கீழேயும், இரண்டு புஜங்களிலும், முதுகின் பின்புறமும், தலையின் மேலும் மொத்தம் பன்னிரண்டு நாமங்களைத் தரிக்க வேண்டும்.

"தண்டாகாரம் லலாடே து பத்மாகாரம் து வக்ஷஸி |
அன்யத் ப்ரதீபகலிகா ஸத்ருஸம் விஷ்ணுதத்ப்ர: ||"

நெற்றியில் நாமம் தண்டம் (தடி) போலவும், மார்பில் போடும் நாமம் தாமரை இதழ் போலவும், பாக்கி நாமங்கள் விளக்கு ஜ்வாலை போல் நீண்டும் இருக்க வேண்டும்.

"ஊர்த்₄வபுண்ட்ரம் து நிச்சித்ரம் லலாடே யஸ்யகஸ்யசித் |

த்ருச்யதே தத்₃விஜானீயாத் ஸூன: பாதம் ந ஸம்ஸய: ||"

நெற்றி நாமத்தை விரலால் த்வாரம் செய்து அதன் மேல் முத்ரை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நாமம் த்வாரம் செய்யாமல் இருந்தால் அது நாயின் காலுக்கு சமானமென்று அறிய வேண்டும்.

"ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரவிஹீனம் து ஸ்ம்ஸானஸத்₃ருஸம் முக₂ம் |

தத்₃த்₃ருஷ்ட்வைவ நரஸ்தூர்ணம் ஆதி₃த்யமவலோகயேத்: ||"

எந்த பிராம்மணனின் முகத்தில் நெற்றி நாமம் இல்லையோ, அப்பேர்ப்பட்ட முகம் சமசான (சுடுகாடு)த்திற்கு சமம் என்று அறிய வேண்டும். அத்தகைய முகத்தைப் பார்த்தால் உடனே சூர்யபகவானை பார்க்க வேண்டும்.

"சூர்யாத₃ஹரஹ: பஸ்சாத் திலகோபரி முத்₃ரிகா: |

கபோலத்₃க்ஷிணே சக்ரமுத்₃ரே சக்ரபஞ்சுகம் ||"

பிறகு நாமத்தின் மேல் முத்திரை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். வலது கபோலத்தில் ஒரு சக்ரமும், வயிற்றில் ஐந்து சக்கரங்களும்.

"ஹ்ருதி₃ த்ரீணி த்₃வயம் பார்ஸ்வே ஸ்தனே த்ரீணி புஜே த்வயம் |

கர்ணமூலே த்₃வயம் கண்டே₂ வாமே பா₃ஹௌ ததை₃ககம் ||"

மார்பில் மூன்று சக்ரங்களும், வலது பக்கத்தில் இரண்டு சக்ரங்களும், வலது மார்பகத்தில் மூன்று சக்ரங்களும், வலது புஜத்தில் இரண்டு சக்ரங்களும், வலது காதுக்கு கீழ் இரண்டு சக்ரங்களும், கழுத்தில் ஒரு சக்ரமும், இடது புஜத்தில் ஒரு சக்ரமும் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

"அத்₂ வாமே கபோலே து ஸங்க₂மேகம் து பார்ஸ்வகே |

த்₃வயம் ஸ்தனே த்ரயம் ப₃ஹௌ த்₃வயம் கர்ணே₃த₄ரே

த்₃வயம்||"

பிறகு இடது கபோலத்தில் ஒரு சங்கமுத்தரையும், வயிற்றின் இடது பக்கத்தில் ஒன்றும், இடது மார்பகத்தில் இரண்டு சங்கமுத்தரையும், இடது புஜத்தில் மூன்று சங்கமுத்தரையும், இடது காதுக்குக் கீழ் இரண்டு ஸங்கமுத்தரையும் வலது புஜத்தில் ஒரு ஸங்கமுத்தரையும் தரிக்க வேண்டும்.

"ஏகம் தக்ஷிணபாஹேள ஸ்யாதத கௌமோத கீம்ச்ருணு |

பிறகு கதாமுத்தரை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அதன் விவரம்

"ஏகாலலாடேவாமேது பார்ச்வேச ஸ்தனதேசகே |

ஏகைகாஸவ்ய பாரனானது த்வயம் கார்யம்சபக்தி :||

நெற்றியில் ஒரு கதாமுத்தரையும், வயிற்றின் இடது பக்கத்திலும், இடது மார்பகத்திலும் ஒவ்வொரு கதாமுத்தரையும் இடது புஜத்தில் இரண்டு கதாமுத்தரைகளும் தரிக்க வேண்டும்.

"அது பத்மத்வயம் வக்ஷஸ்ஸ்துலகே துக்ஷபாஸ்வகே "

பிறகு மார்பிலும், வயிற்றின் வலது பக்கத்திலும் இரண்டிரண்டு பத்ம முத்திரைகளை தரிக்க வேண்டும்.

"ஸர்வத்ர நாமமுத்ரஸ ஏகைகா ச ந ஸம்ஸய:|

எல்லா நாமத்தின் பேரிலும் ஒவ்வொரு நாராயண முத்தரை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீமத்வாதிராஜதீர்த்தர் அவருடைய தீர்த்தப்பிரபந்தம் என்கிற கிரந்தத்தில் கோபீசந்தனமாஹத்மியத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு வர்ணிக்கிறார்.

"இந்த கோபீ சந்தனத்தை நெற்றியில் வைத்துக்கொண்டால் துரத்ருஷ்டரேகைகள் அழிக்கப்படுகின்றன. ஊர்த்வுபுண்ட்ரம் வைத்துக் கொள்வதனால் உத்தமலோகத்திற்குப் போவதற்கு வழி

In Public domain. Digitization Muthulakshmi Research Academy
காண்பிக்கப்படுகிறது. மேலும் ஜனங்களுடைய வினைகள்
தீர்க்கப்படுகின்றன."

இத்தகைய மகிமையுள்ள கோபீ சந்தன நாமங்கள் சங்கு, சக்கரம்
முதலிய விஷ்ணுவினுடைய ஆயுதங்களுடன் எல்லா மாத்வ
ஜனங்களும் தரித்துக் கொள்ள வேண்டியவை. நாம, முத்திரா தாரணம்
இல்லாமல், நிர்மால்ய தீர்த்தம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் எந்தக் காரியம்
செய்தாலும், அது பலனற்றுப் போய்விடும். ஆகையால் இது மிகவும்
அவசியமானது."

ஸ்ரீ T. ராகவேந்திரன் அவர்கள் 63 வயது ஆன ஓர்

இளைஞர். B.Com., பட்டதாரியான அவர், தில்லியில்

20 ஆண்டுக்கும் மேலாக வசித்ததனால் தன் பெயருடன்

'DELHI' யைச் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளார். அன்னார்

மத்திய அரசில், Ministry of Finance- ல் உயர் பதவி (Joint Controller) யிலிருந்து ஓய்வு பெற்று தன் சொந்த மாநிலமான கோயம்புத்தூருக்கு 2005-ம் ஆண்டு குடி பெயர்ந்தவர். இயல்பாகவே தீவிர கடவுள் பக்தியுள்ளவர். மேலும் மத்வ ஸித்தாந்தத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டு, தனது ஞான, பக்திகளை வளர்த்திக் கொள்ளும் பொருட்டு அயராது முயன்று வருபவர். இம்முயற்சியில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, ஸ்ரீமதாச்சார்யரின் ஸர்வமூலக்ரந்தங்களையும், மற்றும் இதர க்ரந்தங்களையும், என்னுடைய சிஷ்யனாக இருந்து கற்றுக் கொள்வது குறித்து பெருமை கொள்கிறேன். எனது ப்ரிய சிஷ்யரான ஸ்ரீ T. ராகவேந்திரன் எழுதிய 'காயத்ரீயின் ஒளி' என்ற புத்தகம் அவரது முன்றாவது படைப்பு. அவரது இறைப்பணி மேன் மேலும் தொடர ஸ்ரீ ஹரி வாயுகுருகளிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.

உள்ளகரம் N. ஸ்ரீ நிவாஸராவ்

கோயம்புத்தூர்

(மத்வ ஸித்தாந்த பாரதி.)

அச்சிட்டோர்

ஸ்ரீ சக்தி பிரமோஷனல் லித்தோ பிராசஸ்

915002722